

การรณรงค์การใช้ปุ๋ยคอกเพื่อลดการใช้ปุ๋ยเคมีในนาข้าว บ้านหนองบลึง
ตำบลหนองบลึง อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม

ผู้วิจัย

อาทิตยา แสงครจิตร

อาจารย์ที่ปรึกษา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อดิศักดิ์ สิงห์สีโว

โครงการวิจัยสิ่งแวดล้อมศึกษานี้เป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาสิ่งแวดล้อมศึกษา
คณะสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
ปีการศึกษา 2556

คำอนุมัติโครงการวิจัย

คณะกรรมการสอบโครงการวิจัยสิ่งแวดล้อมศึกษา ได้พิจารณาโครงการวิจัย เรื่องการรณรงค์การใช้ปุ๋ยคอกเพื่อลดการใช้ปุ๋ยเคมีในนาข้าว บ้านหนองปลิง ตำบลหนองปลิง อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม ของนางสาวอาทิตยา แสงครจิตร รหัส 53011712100 เที่นควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร วิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาสิ่งแวดล้อมศึกษา คณะสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

ประธานคณะกรรมการสอบ

(อาจารย์ น้ำทิพย์ คำแร่)

กรรมการสอบ

(ดร. จิราวดนี กรุโคตรา)

อาจารย์ที่ปรึกษา

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อดิศักดิ์ สิงห์เสวี)

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประยูร วงศ์จันทร์)
ประธานหลักสูตร วท.บ.สิ่งแวดล้อมศึกษา
วันที่ เดือน พ.ศ. 2557

ประกาศคุณภาพ

การศึกษาเรื่อง การประเมินคุณภาพการใช้ปัจย์เครื่องในนาข้าว บ้านหนองปลิง ตำบลหนองปลิง อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม ได้รับการสนับสนุนการทำวิจัยประจำปีการศึกษา 2556 สาขาสิ่งแวดล้อมศึกษา คณะสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรศาสตร์ ผู้วิจัยจึงขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้ขอขอบพระคุณ พศ.ดร. อติศักดิ์ สิงห์สีໄว อาจารย์ที่ปรึกษา ขอขอบพระคุณอาจารย์ ดร. สุวงศ์ หันษ์ อ.มลิตา สินค้า และ อ.ทิพย์วิภา โครตสาร เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือให้มีความถูกต้องสมบูรณ์ ขอบขอบพระคุณท่าน พศ.ดร. ประยูร วงศ์ชั้นตรา ประธานหลักสูตรสาขาสิ่งแวดล้อม ที่กิจฯ ที่กรุณาคุณตรวจสอบความเรียบร้อยของรูปเเบบวิจัย ขอขอบพระคุณผู้ใหญ่บ้านหนองปลิง หมู่ที่ 6 ตำบลหนองปลิง ตำบลหนองปลิง อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม นายธีระศักดิ์ ภางศ์ และขอขอบพระคุณ พัฒนารมการหมู่บ้าน นายห Kong พูลนายสมเดช เทอธรรม หลามมาลา นายอ่อง พางศ์ นายชาลิต พันจักร นางสุวรรณ ทองบุญมาก นางประสาณ เตอธรรม ที่อานวยความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ ขอขอบคุณทุกท่านที่ให้ข้อมูลด้วยความเต็มใจและสนับสนุน ข้อมูลเพื่อการศึกษาในครั้งนี้

ขอขอบคุณ เพื่อนนักศึกษา สาขาวิชาสิ่งแวดล้อมศึกษา รุ่นที่ 1 ที่ให้ความช่วยเหลือ แนะนำ ข้อมูล ข้อคิดที่เป็นประโยชน์และเป็นกำลังใจที่ดี ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้

คุณค่าและประโยชน์จากการศึกษาฉบับนี้ ผู้ศึกษาค้นคว้าขอขอบพระคุณบุคลากรและครุ อาจารย์ทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสานวิชาความรู้ให้กับผู้ศึกษาค้นคว้าส่งผลให้ผู้ศึกษาค้นคว้าประสบผลสำเร็จในการดำเนินชีวิต

ผู้วิจัย
อาทิตยา แสงครุจิตรา

ชื่อเรื่อง การณรงค์การใช้ปุยคอกเพื่อลดการใช้ปุยเคมีในนาข้าว บ้านหนองปลิง ตำบลหนองปลิง อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม

ผู้วิจัย นางสาวอาทิตยา แสงครจิต

อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อดิศักดิ์ สิงห์สิโว

บทคัดย่อ

ปัจจุบันปัญหาการใช้ปุยเคมีในนาข้าวเป็นปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อเกษตรกรเป็นอย่างมาก ส่วนปัญหาที่เกษตรกรพบบ่อยๆ ก็คือ ราคาของปุยเคมีที่แพงขึ้น ทำให้ต้นทุนการผลิตในการผลิตสูงขึ้น ตามลำดับ การณรงค์การใช้ปุยคอกเพื่อลดการใช้ปุยเคมีในนาข้าว เป็นการแก้ไขปัญหาได้อีกวิธีหนึ่ง ที่จะช่วยลดต้นทุนในการผลิตและยังช่วยอนุรักษ์ทรัพยากรด้วย ผลลัพธ์ของการทดลอง แสดงผลให้ประชาชนรู้จักแนวทางปฏิบัติที่ถูกต้องในการใช้ปุยคอก การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมาย เพื่อศึกษาสภาพปัญหาและสาเหตุในการใช้ปุยคอกเพื่อลดการใช้ปุยเคมีในนาข้าวของชาวบ้านหนองปลิง ตำบลหนองปลิง อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความรู้ในการอบรมการณรงค์การใช้ปุยคอกเพื่อลดการใช้ปุยเคมีในนาข้าว และ เพื่อวัดทัศนคติการใช้ปุยคอกเพื่อลดการใช้ปุยเคมีในนาข้าว หลังอบรมประชากร ที่ใช้ในการอบรมการณรงค์การใช้ปุยคอกเพื่อลดการใช้ปุยเคมีในนาข้าว ประชากร คือ ชาวบ้านหนองปลิง จำนวน 880 คน จาก 312 ครัวเรือน กลุ่มตัวอย่าง คือ ตัวแทนจากครัวเรือนจำนวน 30 คน จากครัวเรือนจำนวน 30 ครัวเรือน จากการสมัครใจเข้าร่วมอบรม เครื่องมือในการเก็บข้อมูล คือ แบบสัมภาษณ์ คู่มือ โปสเตอร์ แบบทดสอบความรู้และแบบวัดทัศนคติ สถิติพื้นฐานได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน ได้แก่ Paired t-test

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความรู้ก่อนการอบรมและหลังการอบรม พบร้า ก่อนการอบรมให้ความรู้ ประชาชนมีความรู้เฉลี่ยอยู่ในระดับพอใช้ หลังจากได้รับการอบรมให้ความรู้ประชาชนมีความรู้เฉลี่ยอยู่ในระดับดี เมื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนความรู้เฉลี่ย พบร้า คะแนนความรู้เฉลี่ยหลังอบรมสูงกว่า ก่อนอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และทัศนคติโดยรวมหลังการอบรมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

คำสำคัญ : การณรงค์, ปุยคอก

Abstract

At present, the problem of chemical fertilizer in the paddy field is a problem that affects the farmers greatly. The problems that farmers often see is the price of chemical fertilizer more expensive. Make the production cost in the production of higher, respectively. The use of manure to reduce the use of chemical fertilizer in paddy field. A solution to the problem another way To reduce production cost and also help protect the environment. And as a result, people know the correct practices in the use of manure. The objective of this research was To study the problems and causes in the use of manure to reduce the use of chemical fertilizer in paddy field of villagers from the Ieeph District Nong pling Mueang Maha Sarakham Province. To study and compare the knowledge training in campaign using manure to reduce the use of chemical fertilizer ໃນນາມໝັ້ນ and to measure the attitude of manure to reduce the use of chemical fertilizer in paddy field. After training, the training campaign using manure to reduce the use of chemical fertilizers in rice population is the number of 880 Nong pling. From 312 household sample is representative of the household 30 people from the household of 30 household. From the volunteer to participate in training. The data were interviews, manuals, posters, test knowledge and attitude test, basic statistics, percentage, average. Standard deviation statistics were used to test the hypothesis by Paired t-test.

Analysis of knowledge before and after the training, the training found that before training to educate the public knowledge on average at a moderate level. After receiving training to educate the public knowledge on average at a good level. When comparing the score of the knowledge was found that average score of knowledge after training ສູງກວ່າກ່ອນ training significantly and overall attitude 0.05 after training in the medium level. According to the hypothesis

Key words: the campaign, and manure

สารบัญ

บทที่

หน้า

1 บทนำ

ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	2
ความสำคัญของการวิจัย.....	2
สมนติฐานการวิจัย.....	3
ขอบเขตการวิจัย.....	3
หัวที่วิจัย.....	3
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	3
ตัวแปรที่ศึกษา.....	3
ระยะเวลาในการวิจัย.....	3
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	3
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย.....	5

2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

หลักการและแนวคิดสิงแวดล้อมที่.....	6
หลักการลิ่งแวดล้อมศึกษา.....	14
กระบวนการสิงแวดล้อมศึกษา.....	15
ตัวแปรตาม.....	25
บริบทพื้นที่.....	25
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	41

3 ระเบียบวิธีวิจัย

รูปแบบวิจัย.....	44
การทำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	44
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	45
การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ.....	45
การออกแบบการเก็บข้อมูลการวิจัย.....	47
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	52
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	53

สารบัญ(ต่อ)

บทที่

หน้า

4 ผลการศึกษา

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	54
คำต้นขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	54
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	55

5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	62
สรุปผล.....	62
อภิปรายผล.....	64
ข้อเสนอแนะ.....	66
ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้.....	66
ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป.....	66
บรรณานุกรม.....	68
 ภาคผนวก	
ภาคผนวก (ก) เอกสารประกอบกิจกรรม.....	80
ภาคผนวก (ข) แบบสอบถาม.....	90
ภาคผนวก (ค) รายชื่อผู้เข้าอบรม.....	99
ภาคผนวก (ง) ตารางสรุปผล.....	106
ภาคผนวก (จ) รูปภาพประกอบกิจกรรม.....	114
บทความวิจัย.....	127
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	142

สารบัญตาราง

ตารางที่

หน้า

แบบแผนการทดลองแบบ One Group Pretest – Posttest Design.....	45
การดำเนินงานการอบรมวันที่ 1.....	51
การดำเนินงานการอบรมวันที่ 2.....	51
ข้อมูลที่นำไปของกลุ่มตัวอย่างที่เข้าอบรม.....	56
ผลการวิเคราะห์ความรู้รายหักก่อนและหลังของผู้เข้าอบรม.....	57
แสดงการเปรียบเทียบความรู้ก่อนและหลังการอบรม.....	59
แสดงทัศนคติของผู้เข้าอบรมหลังการอบรม ..	59
แบบประเมินคุณมีอื่นในการการอบรม.....	95
การประเมินยกสารคุณมีอ.....	96
การประเมินความเหมาะสมสมของแบบทดสอบความรู้.....	97
การประเมินความเหมาะสมสมของแบบวัดทัศนคติ.....	98
แบบทดสอบความรู้.....	101
แบบวัดทัศนคติ.....	103
ผลการวิเคราะห์แบบประเมินคุณมีอ.....	107
ผลการวิเคราะห์แบบประเมินเอกสารสารคุณมีอ.....	108
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความรู้.....	100
ผลการวิเคราะห์ทัศนคติ.....	111

สารบัญภาพ

1 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย.....	5
2 ปุ่ยเคมี.....	77
3 สูตรปุ่ย.....	79
3 ผลกระทบจากการใช้ปุ่ยเคมี.....	80
4 ปุ่ยหอก.....	81
5 ชนิดของปุ่ย.....	88
ป้ายโฆษณาที่ใช้เป็นเครื่องมือในการให้ความรู้เกี่ยวกับการใช้ปุ่ยหอก ชุมชนบ้านหนองปลิง อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม.....	118
การจัดเตี่ยวสถานที่ เพื่อรอตอนรับชาวบ้านที่จะเข้าร่วมการอบรม.....	119
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อดิศักดิ์ สิงห์สุวิ กล่าวเปิดการอบรม.....	119
นำแบบสอบถามความรู้และทัศนคติให้กับผู้เข้าอบรม.....	120
ดำเนินการอบรมดาวดุประสงค์.....	120
บรรยายเนื้อหาเกี่ยวกับปุ่ยหอก	121
ดำเนินการฝึกอบรมชั้งที่ 2 ตามวัตถุประสงค์.....	122
บรรยายเนื้อหาเกี่ยวกับปุ่ยเคมี.....	122
ผู้เข้าอบรมตอบแบบสอบถามความรู้และแบบวัดทัศนคติก่อนการอบรม.....	123
ผู้เข้าอบรมตอบแบบสอบถามความรู้และแบบวัดทัศนคติหลังการอบรม.....	123
แยกของที่ระลึกให้แก่ผู้เข้าอบรม.....	124
ผศ.ดร.อดิศักดิ์ สิงห์สุวิ ประธานในการอบรม.....	124
กล่าวขอบคุณผู้เข้าอบรม และ สรุปวัตถุประสงค์ของการอบรม.....	125

บทที่ 1

บทนำ

ភ្នំពេជ្រ

ปัจจุบันสิ่งแวดล้อมที่เป็นธรรมชาติทั้งภายใน ประเทศและในห้องถีนิมนานาประเทศที่มีแนวโน้มถูกทำลายมากขึ้นในขณะเดียวกัน สิ่งแวดล้อมทางวัฒนธรรม (ที่มนุษย์สร้างขึ้น) ก็ลับเพิ่มมาแทนมากขึ้นเป็นลำดับทั้งนี้เนื่องจาก ปัจจุบันจำนวนประชากรมนุษย์เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว มีการประดิษฐ์และพัฒนาเทคโนโลยีมาใช้อันวัยประโภช์เพิ่มมากขึ้น ผลจากการทำลายสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ ส่งผลกระทบต่อมนุษย์หลายประการ เช่น ปัญหาความแปรปรวนของภูมิอากาศโลก การร้ายแรงของทรัพยากรธรรมชาติ ภัยพิบัติมีแนวโน้มรุนแรงมากขึ้น ผลพิษสิ่งแวดล้อมขยายขอบเขตกว้างขวางมากขึ้น ซึ่งส่งผลกระทบโดยตรงต่อการดำรงอยู่และการมีคุณภาพชีวิตที่ดีของมนุษย์

ประเทศไทยในช่วง 20 ปีที่ผ่านมา การเพิ่มผลผลิตและรายได้ของประเทศไทยจากการขยายพื้นที่เพาะปลูกมากกว่าการเพิ่มผลผลิตต่อหน่วยพื้นที่ จนถึงขณะนี้ได้ประมาณกันว่า พื้นที่ที่เหมาะสมต่อการเกษตรกรรมได้ใช้ไปจนเกือบทั้งแล้ว การอพยพโยกย้ายของประชากรเข้าไปอยู่กระแส江 กระจายในเขตป่าสงวนแห่งชาติ ได้ทำลายพื้นที่ป่าไม้ลงเป็นจำนวนมาก แม้กระนั้นทั้งๆ ที่บางส่วนดินไม่มีความเหมาะสมต่อการเกษตรกรรมเลย อย่างเช่นพื้นที่ที่มีความลาดชันสูง ดินเลื่อนลงไปในแหล่งน้ำ ต่างๆ และตอกตะกอนจนตื้นเขินเป็นการทำลายทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมไปอย่างสิ้นเชิง นอกจากนี้ ในพื้นที่ที่ทำการเกษตรกรรมโดยทั่วไปได้มีบุกรุกใช้ที่ดินกันอย่างขาดความระมัดระวัง ใช้ดินซ้ำซากโดยไม่มีการบำรุงรักษาทำให้เกิดความเสื่อมโทรมทั้งทางด้านเคมีและกายภาพ ซึ่งสิ่งต่างๆ เหล่านี้หากไม่รับแก้ไขโดยเร็ว ก็ย่อมจะมีผลกระทบและเป็นปัจจัยต่อการพัฒนาประเทศไทยเป็นอย่างมาก (กระทรวงวิทยาศาสตร์, 2556 : 3)

ดิน เป็นสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นเองโดยธรรมชาติ เกิดจากการสลายตัวพุพังของหินชนิดต่าง ๆ โดยให้เวลาที่นานมาก หินที่สลายตัวผุกร่อนนี้จะมีขนาดต่าง ๆ กัน เมื่อผสมรวมกับชาดพืช ชาดสัตว์ น้ำาอากาศ ก็กลายเป็นเนื้อดินซึ่งส่วนประกอบเหล่านี้จะมีขนาดต่างกันไปตามชนิดของดิน ดินมีประโยชน์มากหมายมาศัลต์อนมนุษย์และสิ่งมีชีวิตอื่น ๆ คือ ประโยชน์ต่อการเกษตรกรรม เพราะดินเป็นต้นกำเนิดของการเกษตรกรรมเป็นแหล่งผลิตอาหารของมนุษย์ ในดินจะมีอินทรีย์วัตถุและธาตุอาหารรวมทั้งน้ำที่จำเป็นต่อการเจริญเติบโตของพืช อาหารที่คนเราบริโภคในทุกวันนี้มาจากการเกษตรกรรมถึงร้อยละ 90 การเลี้ยงสัตว์ ดินเป็นแหล่งอาหารสัตว์ทั้งพวงพืชและหญ้าที่ขึ้นอยู่ ตลอดจนเป็นแหล่งที่อยู่อาศัยของสัตว์บางชนิด เช่น งู แมลง ทาง ฯลฯ เป็นแหล่งที่อยู่อาศัย แผ่นดินเป็นที่ตั้งของเมือง บ้านเรือน ทำให้เกิดวัฒนธรรมและภาระธรรมของชุมชนต่าง ๆ มากมาย เป็นแหล่งเก็บกักน้ำ เนื้อดินจะมีส่วนประกอบสำคัญ ๆ คือ ส่วนที่เป็นของแข็ง ได้แก่ กรวด ทราย ตะกอน และส่วนที่เป็นของเหลว คือ น้ำซึ่งอยู่ในรูปของความชื้นในดินซึ่งถ้ามีอยู่มาก ๆ ก็จะกลายเป็นน้ำซึ่งอยู่คืนได้ดิน น้ำเหล่านี้จะคาย ฯ ซึ่งล้วนทั่ว เช่น แม่น้ำลำคลองทำให้เรามีน้ำใช้ได้ตลอดปี (กระทรวงวิทยาศาสตร์, 2556 : 3)

การเกษตรกรรมแนวใหม่ที่มุ่งเน้นการเพิ่มผลผลิตทางการเกษตรโดยการใช้ปุ๋ยเคมีเป็นจำนวนมากและการใช้ติดต่อกันเป็นระยะเวลานานจะทำให้เกิดการเสื่อมโทรมของโครงสร้างดินและดินขาดความอุดนสมบูรณ์การพัฒนาเทคโนโลยีการเกษตรทางด้านพืช เพื่อเพิ่มปริมาณผลผลิตต่อหน่วยพื้นที่ให้ Mahasarakham University

มากขึ้นในปัจจุบัน การใช้บุญเคมีถือเป็นปัจจัยหนึ่งที่จะเป็นการช่วยเพิ่มผลผลิต เกษตรกรหันมาใช้บุญเคมีกันมาก เนื่องจากให้สัดส่วนมีสูตรต่างๆ ให้เลือกมากหมายเห็นผลเร็ว แต่การใช้บุญเคมีก็มีข้อจำกัด และอาจสร้างผลกระทบได้เช่นกัน (วิชูรย์ ปัญญาภู. 2547 : 2)

บุญคอก ประกอบด้วย อุจจาระ ปัสสาวะของสัตว์ต่างๆ เช่น โค กระบือ เป็ด ไก่ แพะ แกะ ค้างคาว และสัตว์อื่นๆ ผสมกับเศษอาหารต่างๆ เช้าไปด้วย ในบุญคอกจะมีจุลินทรีย์อินทรีย์ต่างๆ มากมาย มีทั้งพากที่เป็นอิฐมัสแล้ว และส่วนของอาหารที่ยังสลายตัวไม่หมด มีทั้งส่วนที่เป็นเซลลูโลลิกนินและสารอันตรีย์อื่นๆ นอกจากนั้นยังพบว่ามีวิตามินและกรดอะมิโน ในอาทิเมิน (Thiamine) ในไโอลิน (Biotin) และไพริดอกซิน (Pyridoxine) การได้กลับจะทำการได้กลับในขณะที่พืช เจริญเติบโตเต็มที่ และกำลังจะออกดอก ซึ่งเป็นระยะที่พืชจะมีการสะสมธาตุอาหารพิเศษอย่างเต็มที่ โดยจะมีธาตุในโครง筋ในระดับสูงสุด และเป็นระยะที่พืชไม่แก่มาก เนื้อเยื่อจะเปลี่ยนตัวได้ร่ายเมื่อทำการได้กลับ เมื่อได้กลับแล้วจะปล่อยพิษตักกล่าวให้เน่าสลายประมาณ 15-20 วัน จึงปลูกพืชหลักตามสำหรับพืชที่ไม่ใช่พืชในตระกูลถั่ว เมื่อได้กลับแล้วควรเดินทางในโครง筋ประมาณ 4-5 กิโลเมตรต่อไร่ เพื่อใช้เป็นสารอาหารให้แก่จุลินทรีย์ในการช่วยย่อยสลายเศษพิษสดที่ได้กลับ สำหรับพืชตระกูลถั่วไม่จำเป็นต้องเพิ่มธาตุในโครง筋 เนื่องจากมีประโยชน์ในบริเวณรากที่สามารถดึงในโครง筋ได้เพียงพออยู่แล้ว การใช้บุญพิษสดจะเป็นการเพิ่มปริมาณอินทรีย์ตุ่น แร่ธาตุ และความอุดมสมบูรณ์แก่ดินในเวลา รวดเร็ว การสลายตัวของพืชจะได้การคาร์บอนิก ซึ่งช่วยให้แร่ธาตุอาหารพิเศษต่างๆ ละลายได้ดีขึ้น นอกจากนี้ยังได้สารอินทรีย์ที่คงความเป็นประโยชน์ได้นาน อีกทั้งยังช่วยเพิ่มความเข้มข้นของสารบอนไดออกไซด์ในส่วนได้ดินส่งเสริมการเจริญเติบโตของพืช (อานันต์ ตันโช.)

ปัญหาการใช้บุญเคมีมีผลต่อการทำการเกษตรของเกษตรกร ทำให้ได้ผลผลิตทางการเกษตรลดน้อยลงและมีราคาแพง บ้านหนองปลิง ตำบลหนองปลิง อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม เป็นหมู่บ้านหนึ่งที่เกิดปัญหาการใช้บุญเคมีในนาข้าว ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะรณรงค์การใช้บุญคอกเพื่อลดการใช้บุญเคมีในนาข้าว ในการแก้ไขปัญหาการใช้บุญเคมี โดยการใช้บุญคอกเพื่อลดการใช้บุญเคมี โดยใช้กลุ่มตัวอย่างในหมู่บ้านตั้งกลุ่มจำนวน 30 คน จากจำนวน 312 ครัวเรือน ซึ่งจำนวนกลุ่มตัวอย่างตั้งกล่าวได้จากการติดต่อประสานงานกับผู้นำชุมชนสำรวจความต้องการของชาวบ้านที่จะเข้ารับการอบรมการรณรงค์การใช้บุญคอกเพื่อลดการใช้บุญเคมีในนาข้าว โดยคาดว่าผู้ที่เข้าฝึกอบรมจะมีความรู้มากขึ้น ซึ่งผู้ที่เข้าอบรมจะได้นำความรู้ที่ได้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน และนำความรู้ที่ได้รับจากการอบรมไปเผยแพร่ต่อไป

ความมุ่งหมายของงานวิจัย

- เพื่อศึกษาปัญหาและสาเหตุของการเกิดปัญหาสิ่งแวดล้อมในพื้นที่บ้านหนองปลิง ตำบลหนองปลิง อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม
- เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความรู้ก่อน และหลังการอบรมการใช้บุญคอกเพื่อลดการใช้บุญเคมีในนาข้าว
- เพื่อศึกษาหัวศูนย์การใช้บุญคอกเพื่อลดการใช้บุญเคมีในนาข้าวของเกษตรกรหลังอบรม

ความสำคัญของงานวิจัย

การรณรงค์การใช้บุญคอกเพื่อลดการใช้บุญเคมีในนาข้าวเพื่อบรรรยากาศสิ่งแวดล้อม ชาวบ้านหนองปลิง ต.หนองปลิง อ.เมือง จ.มหาสารคาม เป็นการอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการทำบุญคอกและมีการจัด Mahasarakham University

กิจกรรมการทำปุ่ยคอกจะทำให้ผู้เข้าอบรมได้รับความรู้ และสามารถทำปุ่ยคอกไว้ใช้เองได้ ซึ่งปุ่ยคอก เป็นปุ่ยที่มีจุลินทรีย์ที่สามารถทำกิจกรรมที่ก่อให้เกิดธาตุอาหารที่เป็นประโยชน์ต่อพืช หรือเป็นปุ่ยที่ ประกอบด้วยจุลินทรีย์ที่มีชีวิต เมื่อใส่ลงดิน หรือให้กับพืชแล้ว จุลินทรีย์สามารถสร้างธาตุอาหาร หรือ ช่วยให้ธาตุอาหารเป็นประโยชน์ต่อพืชได้ ผลตอบแทนจากการพิจารณาเป็นอันตรายต่อคน สัตว์ และ สิ่งแวดล้อม และไม่มีจุลินทรีย์ที่ก่อให้เกิดโรคต่อคน สัตว์ และพืช ปุ่ยคอก เมื่อใส่ลงในดินจะช่วยสร้าง ธาตุอาหารพืชหรือทำให้ธาตุอาหารพืชเป็นประโยชน์ต่อพืชได้มากยิ่งขึ้น

สมมติฐานของการวิจัย

1. ความรู้ของเกษตรกรหลังการอบรมการใช้ปุ่ยคอกเพื่อลดการใช้ปุ่ยเคมีในนาข้าวสูงกว่าก่อน อบรม
2. ทัศนคติของเกษตรกรเกี่ยวกับการใช้ปุ่ยคอกเพื่อลดการใช้ปุ่ยเคมีในนาข้าวหลังการอบรมอยู่ ในระดับมาก

ขอบเขตการวิจัย

5.1 พื้นที่วิจัย

บ้านหนองปลิง หมู่ที่ 6 ตำบลหนองปลิง อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม

5.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ที่ใช้รับรองคุณภาพน้ำดื่มน้ำดื่มที่ได้แก่ ประชากร จำนวน 880 คน จาก 312 ครัวเรือนบ้านหนองปลิง ตำบลหนองปลิง อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม

กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการรับรองคุณภาพน้ำดื่มที่ได้แก่ ประชากร จำนวน 30 คน โดยได้จากการ สำรวจใจเข้าอบรม

5.3 ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น คือ การอบรมให้ความรู้ เรื่องการรณรงค์การใช้ปุ่ยคอกเพื่อลดการใช้ ปุ่ยเคมีในนาข้าว

ตัวแปรตาม คือ

1. ความรู้ในการใช้ปุ่ยคอกเพื่อลดการใช้ปุ่ยเคมีในนาข้าว

2. ทัศนคติในการใช้ปุ่ยคอกเพื่อลดการใช้ปุ่ยเคมีในนาข้าว

5.4 เนื้อหาสาระสิ่งแวดล้อม

1. ความหมายของปุ่ยเคมี

2. ความรู้ทั่วไปของปุ่ยเคมี

3. ผลกระทบของการใช้ปุ่ยเคมี

4. ความหมายของปุ่ยคอก

5. ความรู้ทั่วไปของปุ่ยคอก

6. ชนิดของปุ่ย

5.5 ระยะเวลาในการวิจัย

วันที่ 1 เดือนตุลาคม พ.ศ. 2556 – วันที่ 30 เดือนธันวาคม พ.ศ. 2556

นิยามศัพท์เฉพาะ

การรณรงค์การใช้ปุ๋ยคอกเพื่อลดการใช้ปุ๋ยเคมีในนาข้าว หมายถึง การโฆษณาขักขวนให้เกษตรกรหันมาใช้ปุ๋ยคอกเพื่อลดการใช้ปุ๋ยเคมีในนาข้าว

ปุ๋ยคอก หมายถึง มูลสัตว์ ที่ขับถ่ายสะสมอยู่ตามคอก ตลอดจนน้ำล้างคอกที่รวมเก็บสะสมในบ่อเก็บน้ำทึ้ง ได้แก่ มูลโค กระปือ สุกรและสัตว์ปีก

ปุ๋ยเคมี หมายถึง ปุ๋ยที่ได้จากการอินทรีย์ หรืออินทรีย์สังเคราะห์ ซึ่ง มีธาตุอาหารหลัก NPK โดยมีขบวนการตั้งต้นมาจากก้าชแอมโมเนียม (N H₃) ซึ่งได้มาจากการสังเคราะห์น้ำมัน และเมื่อนำาร่วมกับ กรด โดยผ่านขบวนการทางเคมี จะได้รัฐุ N P K ออกมานเป็นแม่ปุ๋ยสูตรต่างๆ แล้วแต่ว่าจะใช้ กรดชนิดใดในการทำไวริกิริยา (ดังนั้นหากใช้ปุ๋ยเคมีไม่ถูกวิธีจะทำให้ดินเป็นกรด)

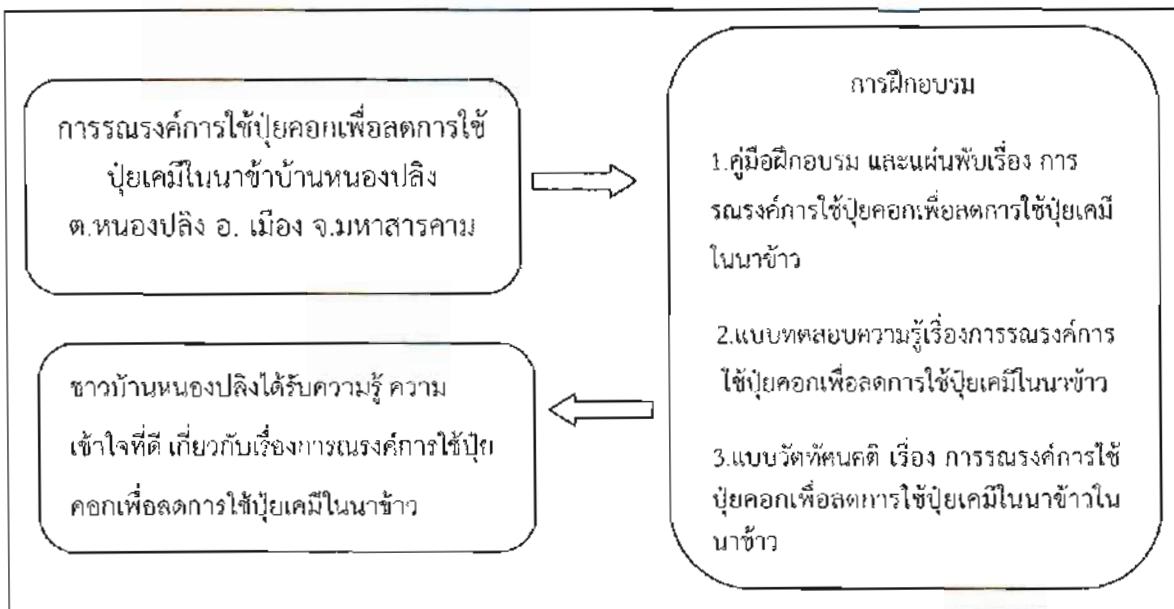
ความรู้ในการใช้ปุ๋ยคอกเพื่อลดการใช้ปุ๋ยเคมีในนาข้าว หมายถึง องค์ความรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยการอบรมให้ความรู้แก่ประชาชนที่อาศัยในบ้านหนองปลิง ตำบลหนองปลิง อําเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม ที่เข้าร่วมการอบรมให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ ในการใช้ปุ๋ยคอกเพื่อลดการใช้ปุ๋ยเคมีในนาข้าว

ทัศนคติในการใช้ปุ๋ยคอกแทนปุ๋ยเคมีในนาข้าว หมายถึง ความรู้สึกนึกคิด ความคิดเห็น ความรู้สึกที่ดีต่อการใช้ปุ๋ยคอกเพื่อลดการใช้ปุ๋ยเคมีในนาข้าว ของประชาชนที่อาศัยในบ้านหนองปลิง ตำบลหนองปลิง อําเภอเมือง จังหวัดมหาสารคามที่เข้าร่วมการอบรม

การอบรม หมายถึง วิธีการที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นอย่างเป็นระบบ โดยมีเทคนิคต่างๆ เช่น คุ้มครอง กองบรม โปสเดอร์ มาใช้ในการอบรม เพื่อให้ผู้เข้าอบรมเกิดความรู้ ความเข้าใจ ในการใช้ปุ๋ยคอกเพื่อลดการใช้ปุ๋ยเคมีในนาข้าว

8.กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

ภาพประกอบที่ 1.1 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

การณรงค์การใช้ปุยคอกเพื่อลดการใช้ปุยเคมีในนาข้าว โดยมีคุณมือในการทำวิจัยคือ คุณมืออบรม ผู้พัฒนาเรื่อง การใช้ปุยคอกเพื่อลดการใช้ปุยเคมีในนาข้าว แบบสอบถามความรู้ ก่อนและหลังการอบรม ซึ่งชาวบ้านจะได้รับความรู้ความเข้าใจและมีทัศนคติที่ดี เกี่ยวกับการใช้ปุยคอกเพื่อลดการใช้ปุยเคมีในนาข้าวมากยิ่งขึ้น

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเรื่อง การผลกระทบจากการใช้ปุ๋ย化成肥料เพื่อลดการใช้ปุ๋ยเคมีในนาข้าว บ้านหนองปลิง ตำบลหนองปลิง อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม ผู้วิจัยได้ศึกษา แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในหัวข้อต่อไปนี้

1. หลักการและแนวคิดสิ่งแวดล้อม
2. หลักการสิ่งแวดล้อมศึกษา
3. กระบวนการสิ่งแวดล้อมศึกษา
4. ตัวแปรตาม
5. บริบทพื้นที่
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

หลักการและแนวคิดสิ่งแวดล้อมสิ่ง

สิ่งแวดล้อมศึกษาจะเป็นเครื่องมือสำคัญในการป้องกันและแก้ไขปัญหาโดยอาศัยกระบวนการทางการศึกษา ฉะนั้นเป้าหมายในการพัฒนาสิ่งแวดล้อมศึกษา ” คือ อยู่ที่คนทุกคน ทุกคนเป็นเป้าหมาย สิ่งแวดล้อมศึกษามิเป้าหมาย พัฒนาคุณภาพของประชากรโลก โดยใช้กระบวนการการสิ่งแวดล้อมศึกษา และเป็นกระบวนการการเรียนรู้ตลอดชีวิต

1. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับปุ๋ย

พระราชบัญญัติปุ๋ย พ.ศ. 2550

“ปุ๋ย” หมายความว่าสารอินทรีย์ อินทรีย์สังเคราะห์อันนั้นหรือจุลินทรีย์ไม่ว่าจะเกิดขึ้นโดยธรรมชาติหรือทำขึ้นก็ตาม สำหรับใช้เป็นธาตุอาหารพืชได้ไม่ว่าโดยวิธีใดหรือทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางเคมีภายนอกหรือซึ่งภาพในดินเพื่อบำรุงความเดิบโตแก่พืช

ปุ๋ยเคมี (Chemical fertilizers) หมายถึงปุ๋ยที่ได้จากการอินทรีย์ หรืออินทรีย์สังเคราะห์ ซึ่งมีธาตุอาหารหลัก NPK โดยมีกระบวนการตั้งต้นมาจากการกําจัดไม่นิ่ย (NH_3) ซึ่งได้มาจากการสังเคราะห์ น้ำมัน และเมื่อน้ำมาร่วมกับ กรด โดยผ่านกระบวนการทางเคมี จะได้ธาตุ N P K ออกมานเป็นแม่ปุ๋ยสูตร ต่างๆ แล้วแต่ว่าจะใช้ กรด ชนิดใดในการทำปฏิกิริยา (ดังนั้นหากใช้ปุ๋ยเคมีไม่ถูกวิธีจะทำให้ดินเป็นกรด)

ปุ๋ยคอก เป็นปุ๋ยที่ได้จากอุจจาระและปัสสาวะทั้งของคนและสัตว์ เช่น ช้าง หมู วัว ลา เป็นของเหลวหรือผลพลอยได้จากฟาร์มหรือโรงเรือนเลี้ยงสัตว์ การใช้ต้องระมัดระวังพอดูสมควร เพราะหากเป็นปุ๋ยคอกใหม่ ๆ เมื่อนำมาปีบส่งตินชิต ส้มฝักกับกรากหรือตันพืชอาจเป็นอันตรายได้เนื่องจากมีความเค็มและมีความร้อนเกิดขึ้นขณะย่อยสลายออกจากน้ำนมปั่นปุ๋ยหาเรื่องเมล็ดวัชพืช โรคหรือแมลงที่ประปนมากับปุ๋ยคอกหากนำมานำมานมกหรือปล่อยให้มีการย่อยสลายก่อนก็จะสามารถใช้ได้อย่างปลอดภัยมากขึ้น

ชนิดของปัจจัย

1.ปุยเเมี่ย เป็นสารเคมีสังเคราะห์ที่ใส่ลงไปในดินเพื่อเพิ่มธาตุอาหารพืชให้แก่ตินโดยธาตุอาหารพืชที่เป็นองค์ประกอบในปุยนั้น ตามพระราชบัญญัติปุย พ.ศ. 2518 กำหนดให้ผู้ผลิตปุยเเมี่ยต้องระบุปริมาณธาตุอาหารรับรองไว้บนฉลากปุยซึ่งมีความหมายดังต่อไปนี้

ตัวเลขตัวแรกของสูตรปัจจัยถึง ปริมาณในโตรเรนท์หมด (% N)

ตัวเลขตัวที่สองของสูตรปิยหมายถึง ปริมาณฟอสฟอรัสที่เป็นประโยชน์ (% P₂O₅)

ตัวเลขตัวที่สามของสูตรปัจจุบันถึง 1 ริมานโนแพสเซียมที่ละลายได้ (% K₂O)

สูตรปุ๋ย หมายถึงตัวเลขที่เขียนไว้ที่กระสอบปุ๋ย เพื่อบอกปริมาณธาตุอาหารที่มีในปุ๋ยเคมีนั้นๆ โดยยกเป็นค่าของเปอร์เซ็นต์ โดยน้ำหนักของปริมาณในไตรเจนทั้งหมด ปริมาณฟอสฟอรัสที่เป็นประโยชน์ และปริมาณโพแทสเซียมที่ละลายได้ได้ เช่น สูตรปุ๋ย 20-8-20 จะบอกว่าในปุ๋ยหนัก 100 กก. มีปริมาณในไตรเจนทั้งหมด 20 กก. ปริมาณฟอสฟอรัสที่เป็นประโยชน์ 8 กก. และปริมาณโพแทสเซียมที่ละลายได้ 20 กก. รวมเป็นปริมาณธาตุอาหารทั้งหมด 48 กก. ในปุ๋ยหนัก 100 กก เช่นปุ๋ยสูตร 16-16-16 คือตัวแทนของธาตุอาหารหลัก ตรงกับคำแนะนำ N-P-K (ไนโตรเจน-ฟอสฟอรัส-โพแทสเซียม) หมายความว่าปุ๋ยน้ำหนัก 100 กิโลกรัม ให้ธาตุในไตรเจนหนัก 16 กิโลกรัม ธาตุฟอสฟอรัสในรูปที่ใช้ประโยชน์ได้ (P_2O_5) หนัก 16 กิโลกรัม และธาตุโพแทสเซียมในรูปที่ใช้ประโยชน์ได้ (K_2O) หนัก 16 กิโลกรัม

N - ในโตรเจนเป็นธาตุที่เป็นองค์ประกอบหลักของเซลล์พืช ทำหน้าที่คล้ายอย่างทั้ง การสร้าง ซ่อมแซม และการสังเคราะห์แสง ซึ่งเป็นปัจจัยหลักสำหรับการเจริญเติบโตทางกิ่งและใบของต้นพืช

P - ฟอสฟอรัสเป็นธาตุสำคัญในการผลิตหน่วยให้พลังงานที่เรียกว่า ATP ซึ่งจำเป็นสำหรับร่างกายที่พึ่งจะกระตันเซลล์เนื่องจากผู้คนทานให้พัฒนาเป็นตากออก ทำให้เกิดลดลงจำนวนมากได้

K - ส่วนโพแทสเซียมเป็นธาตุที่สำคัญ ในการควบคุมการล้ำเลี้ยงสารระหัวงเซลล์ดังนี้ เมื่อเร่งจันได้ตอกปริมาณมากแล้ว การที่จะทำให้สารอาหารที่พืชสร้างไว้มานำหล่อเลี้ยงพืชกและผลได้เต็มที่ทำให้ตัดอกสวยงาม หรือกล้ายเป็นผลไม้มีคุณภาพดีนั้น จึงจำเป็นที่จะต้องเสริมธาตุโพแทสเซียม เพื่อสนับสนุนกระบวนการดังกล่าว (ร่าง KPN. 2556: วีว่าปี๊ด)

2. ปุยอินทรีย์ คือปุยที่มีส่วนผสมของอินทรีย์ตถุ ซึ่งได้แก่ ชาเขียว ชากาลัตัวร์ ส่วนของพืช หรือผลิตภัณฑ์จากแร่ หรือหิน ภูเขาไฟ ดินท้องร่อง ดินกันคลอง ปูนหินภัย กระดูกสัตว์ เช่นปลาเป็นกระดูกวัว กระดูกควายเป็น เปลือกหอย และวัสดุจากธรรมชาติเช่นใบก้ามปู เปลือกไม้ เป็นต้น ซึ่งในปุยอินทรีย์จะมีธาตุอาหารจากธรรมชาติ ที่หลักหลาย กว่าปุยเคมี ดังนั้น ปุยที่แอบอ้างในร้านค้า โดยไม่ได้มีส่วนผสมจากการหมักดินตามกฎหมายของกรมวิชาการเกษตร จึงไม่สามารถเรียกได้เต็มปากว่า ปุยอินทรีย์ จึงถูกกำหนดให้เป็นสารปรับปรุงดิน เพราะไม่สามารถระบุเรื่องมาตรวัดของ อินทรีย์ตถุได้ (ปุย อินทรีย์ 2556: 3)

ปุ๋ยคอก (Farm Manure) หมายถึง ปุ๋ยอินทรีย์ที่ประกอบด้วย อุจจาระ ปัสสาวะของสัตว์ต่างๆ เช่น โค กระบือ เปิด ไก่ แพะ แกะ ค้างคาว และสัตว์อื่นๆ ผสมกับเศษอาหารต่างๆ เข้าไปด้วย ในปุ๋ยคอกจะมีจุลินทรีย์อินทรีย์ต่างๆ มากมาย มีทั้งพวงที่เป็นถิ่นแมลงและสัตว์น้ำของอาหารที่ยังสามารถดูดซึมน้ำได้ ทำให้เกิดการหมักสลายตัวไม่หมด มีทั้งส่วนที่เป็นเซลล์โลสคลิกนินและสารอินทรีย์อื่นๆ นอกจากนั้นยังพบว่ามีวิตามินและ

สารโนนพีช เช่น กรดอะมิโน ไทดามีน (Thiamine) ไบโอดิน (Biotin) และไพริด็อกซิน (Pyridoxine)
(อคุนทรัพย์ นพอมรนดี. 2540: 3)

ปุ่ยหมัก คือ ปุ่ยอินทรีย์ หรือปุ่ยธรรมชาติ ชนิดหนึ่งที่ได้มาจากการนำเอาเศษจากพืช เช่น พ芳ข้าว ซึ่งข้าวโพด ต้นถั่วต่าง ๆ หญ้าแห้ง ผักตบชวา ของเหลือทิ้งจากโรงงานอุดสาหกรรม ตลอดจนขยะมูลฝอยตามบ้านเรือนมาหมักร่วมกับมูลสัตว์ ปุ่ยเคมีหรือสารเร่งจุลินทรีย์เมื่อมีหมักโดยใช้ระยะเวลาหนึ่งแล้ว เศษพืชจะเปลี่ยนสภาพจากของเดิมเป็นผงเปื้องอยู่สีน้ำตาลปนดำนำไปใส่ในรีนา หรือพืชสวน เช่น ไม้ผล พืชผัก หรือไม้ตัดอกไม้บรรทัดได้ (ปุ่ยหมัก. 2556: เว็บไซต์)

3. ปุ่ยพืชสด คือ ปุ่ยอินทรีย์ชนิดหนึ่งที่ได้จากการไถกลบ หรือตัด สับ ตัน ใบและส่วนต่างๆ ของพืช โดยเฉพาะพืชตระกูลถั่ว ในระยะช่วงออกดอกออกซ์เป็นส่วนที่มี ธาตุอาหารสูงสุด แล้วปัสอย ที่นำไปให้เน่าเปื่อยพุ่งย่อยอย่างรวดเร็วเป็นอาหารแก่พืชที่จะปลูกตามมา พืชที่ใช้ปักลูกเป็นปุ่ยพืชสด ได้แก่ โสนอินเดีย ปอเทือง ไมยราบไว้หนานม พืชตระกูลถั่วต่างๆ เป็นต้น (ปุ่ยพืชสด ข้อมูลจากการอบรมเกษตรทฤษฎีใหม่. 2553)

4. ปุ่ยที่ได้จากการไถกลบตอซัง(ปุ่ยหมัก) เป็นวิธีที่สะดวกและง่ายที่สุดโดยทำการไถกลบเศษพืช หรือตอซังหลังการเก็บเกี่ยวผลผลิตแล้วทันที เพราะคุณภาพและปริมาณของตอซังจะยังดีที่สุดหากปล่อย ตากแดดตากฝนนานวันคุณภาพและปริมาณจะลดลงเรื่อยๆ จนออกจากน้ำยางถูกไฟเผาได้ง่ายทั้งที่ตั้งใจ หรือไม่ตั้งใจ ก็ตาม การไถกลบตอซังลงในดินนอยจากจะเป็นการป้องกันการถูกไฟไหม้แล้วยังเป็นการ คลุกเคล้าเศษพืชลงในดินความชื้นและจุลินทรีย์ดินจะเริ่นทำงาน(ย่อยสลาย)ได้ทันทีแม้การไถกลบใน ขณะที่มีตอซังจะดูยุ่งยากและไม่เรียบร้อยแต่ผลที่ได้จะคุ้มค่ามาก เพราะหลังจากไถกลบ 1-2 เดือนเศษ พืชจะย่อยสลายและปลดปล่อยธาตุอาหารของดิน โครงสร้างของดินจะดีขึ้น การไถกลบก่อนการปลูก พืชหลักจะทำได้ง่ายและเรียบร้อยขึ้นที่สำคัญเป็นวัสดุที่มีอยู่ตรงนั้นแล้ว ไม่ต้องขนย้ายมาผ่าน กระบวนการแล้วชักกลับไปส์และต้องไถกลบลงในดินเหมือนกัน

วิธีการใส่ปุ่ย

วิธีการใส่ปุ่ยที่ดีจะต้องเป็นวิธีที่ง่ายและสะดวกในการปฏิบัติใส่แล้วพืชสามารถดูดไปใช้ ประโยชน์ได้มากที่สุด โดยวิธีการใส่ปุ่ยดังนี้

ใส่ร่องพืช - นิยมใช้ปุ่ยร้อนฟอสเฟต ซึ่งเป็นปุ่ยที่เคลื่อนไหวได้ยาก เพราะถูกตั้งด้วยแร่ธาตุต่าง ในดิน โดยคลุกเคล้าปุ่ยกับดินแล้วใส่ลงในหลุมก่อนปลูก焉

ใส่แบบหัววน เป็นการหัววนปุ่ยให้ทั่วบริเวณที่ใส่ปุ่ย หมายความว่าหัววนให้กับพื้นที่ที่เป็นที่ราก และ การกำจัดพืชด้วยสารเคมี เพราะเศษขาพืชที่เหลือจะช่วยป้องกันการระล้างปุ่ยในช่วงที่มีฝนตก แต่ ถ้าเป็นที่รากที่กำจัดพืชด้วยวิธีถาก ควรคราดให้ปุ่ยเข้ากับดินด้วย เพื่อป้องกันน้ำฝนชะล้างปุ่ย
ใส่แบบเป็นแผ่น - เป็นการใส่ปุ่ยโดยรอยเป็นแผ่นไปตามแนว Kawต้นยางในร่องที่เช่าไว้ แล้วกลบ วิธีนี้ จะใช้กับต้นยางที่มีอายุ 17 เดือนขึ้นไป และยังหมายความว่าหัววนพื้นที่ที่มีความลาดเทเล็กน้อยหรือพื้นที่ทำ ขั้นบันไดด้วย

ใส่แบบเป็นหลุม - เป็นการใส่ปุ่ยโดยการขุดหลุมบริเวณรอบโคนหรือสองข้างของต้นยาง ประมาณ 2-4 หลุมต่อต้น แล้วใส่ปุ่ยลงในหลุมกลบให้เรียบร้อย หมายความว่าหัววนพื้นที่ที่ลาดเทและไม่มีต้นทำ ขั้นบันได

นอกจากปัจจัยดังกล่าวข้างต้นแล้ว สิ่งที่ควรคำนึงเพื่อให้การใช้ปุยมีประสิทธิภาพมากที่สุดก็คือ การใช้ปุยในขณะที่ดินมีความชื้นซึ่งเพียงพอ หลีกเลี่ยงการใช้ปุยในช่วงที่มีอากาศแห้งแล้งหรือฝนตกชุกมากเกินไป และควรกำจัดพืชก่อนใช้ปุยทุกครั้ง ถ้าต้องการให้ต้นยางสมบูรณ์ แข็งแรง เจริญเติบโตดี สามารถเปิดกว้างได้เร็ว ให้ผลผลิตสูงสม่ำเสมอติดต่อ กันเป็นระยะเวลานาน จะต้องมีการใช้ปุยให้กับต้นยางสม่ำเสมอตั้งแต่เริ่มปลูกจนถึงก่อนโคน 3-5 ปี โดยปฏิบัติให้ถูกต้องเหมาะสมตามหลักการที่กล่าวมาแล้วข้างต้น

2. ปัญหาเกษตรกรไทยกับการใช้ปุยเคมี

พอถึงฤดูกาลเพาะปลูกมักมีข่าวประภากูญญ์เสนอว่าปุยเคมีมีไม่เพียงพอ กับการเพาะปลูกของเกษตรกรยังไปกว่านั้น ยังมีข่าวให้เกษตรกรสับสนมากยิ่งขึ้น เช่น การเสนอข่าวในทางส่งเสริมการใช้ปุยอินทรีย์ปุยชีวภาพมากกว่าการส่งเสริมการใช้ปุยเคมีโดยเน้นเสมอว่า การส่งเสริมให้ใช้ปุยเคมีมากนั้น เป็นการทำให้เกษตรกรรายจ่ายคงลงต้นนั้น ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในเรื่องการส่งเสริมการใช้ปุยเคมีจึงตกเป็น เป้าหมายการโจมตีไปด้วยนักจากนี้ ยังมีพากอนธุรกิจนิยมบางกลุ่มที่ขาดข้อมูลได้ออกบทความเสนอข่าว ต่อสื่อมวลชนแบบเข้าใจแบบผิดๆ ต่อการใช้ปุยเคมีว่า เป็นสิ่งที่มีพิษภัย เช่นเดียวกับการใช้สารเคมีจัด วัชพืชเรื่องดังกล่าว น้ำท่าให้เกิดความเข้าใจผิดต่อกันไปหลายอย่าง ขึ้นจนอาจเป็นผลเสียต่อการเกษตร ของประเทศไทยในอนาคต เป็นอย่างมาก เนื่องจากอาจเป็นผลทางการเกษตรลดลงไม่ เพียงพอต่อการบริโภคภายในประเทศ จนอาจต้องนำเข้ามาจากการต่างประเทศหรือผลิตผลการเกษตรของ ไทยไม่เป็นที่ต้องการของตลาดต่างประเทศที่มีผู้แบ่งขันเรื่องจากด้อยคุณภาพและการให้ข้าวในทางที่ ดีกว่าประเทศคู่แข่ง เมื่อว่าจะมีการดำเนินการเกษตรเรื่นเดียวกับประเทศไทย ก็ตาม ประเทศไทยเป็น ประเทศที่กำลังพัฒนาประเทศเติบโตในทวีวัฒนาการที่สามารถพัฒนาผลผลิตทางการเกษตรรายชื่นผลผลิตที่ ได้มีพอกเพียงกับการบริโภคภายในประเทศและส่งออกเป็นสินค้าห้ามได้เข้าประเทศซึ่งเป็นความจริง อย่างแน่นอนว่าผลลัพธ์ทางการเกษตรที่เพิ่มขึ้นอย่างมากมานั้น ยกเว้นการขยายเนื้อที่การ เพาะปลูกในช่วงหน้าร้อนที่ผ่านมา การขยายพื้นที่การปลูกต้องการปรับปรุงพื้นที่และ วิธีการเพาะปลูกแล้วปุยย่อมเป็นสิ่งจำเป็นและสำคัญ ประการหนึ่งที่มีบทบาทเป็นอย่างมาก และถือเป็น ปัจจัยสำคัญในการเพิ่มผลผลิตพืชก่อนอื่นต้องทำความเข้าใจในเรื่อง “ปุย” หรือ “ปุยเคมี” เสียก่อน ปุย ตามความหมายของเกษตรกรหรือนักวิชาการเกษตรก็คือสารอินทรีย์หรือสารอนินทรีย์ใดๆ จึงเป็น ธรรมชาติหรือสังเคราะห์ตามเมื่อใส่ลงไปในดินโดยวัตถุประสงค์ในการเพิ่มเติมธาตุอาหารพืชให้แก่ดิน หรือตามความหมายตาม พ.ร.บ.ปุยพ.ศ. 2518 ได้ให้ความหมายว่า “ปุย” หมายความว่าสารอินทรีย์หรืออนินทรีย์ไม่ว่าจะเกิดขึ้นโดยธรรมชาติหรือทางน้ำทึบก็ตาม สามารถใช้เป็นธาตุอาหารแก่พืชได้ไม่ว่าโดยวิธีใด หรือทางให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางเคมีในดินเพื่อบรุณความเติบโตแก่พืชใน พ.ร.บ. ปุยพ.ศ. 2518 ถ้าให้ คานิยามของ “ปุยเคมี” ไว้ว่าเป็นปุยที่ได้จากการอนินทรีย์หรืออินทรีย์สังเคราะห์รวมทั้งปุยเชิงเดียวปุย เชิงผสมปุยเชิงประกอบและหมายถึงปุยอินทรีย์ที่มีปุยเคมีผสมอยู่ด้วยแต่ไม่รวมถึงปุนขาวดินมาร์ลปุนพ ลaster หรือยิบชั่มเหตุผลที่มีคานิยามของปุยก็เพื่อเป็นความรู้และเป็นบรรทัดฐานเรื่องด้านอีกทั้งเป็น การป้องกันไม่ให้เกิดความสับสนในปัญหาของปุยในประเทศไทย เพราะคำว่า “ปุยเคมี” นั้นมีบุคคลบางกลุ่ม เรียกว่า “ปุยวิทยาศาสตร์” ซึ่งพอมีคำว่าวิทยาศาสตร์อยู่ด้วย ก็อาจจะทำพากอนธุรกิจนิยมเกรงไปว่าเป็น การนวัตกรรมสมัยใหม่มาใช้จันหาให้ล้มของเดิมอย่างไร ก็ตาม การส่งเสริมการใช้ปุยเคมีของทาง ราชการโดยเฉพาะพากนักวิชาการด้านดินและปุยของกรมวิชาการเกษตรนั้นได้คำนึงถึงการใช้ปุยไม่ว่า

จะเป็นปัจยอินทรีย์หรือปัจยเคมีว่าเป็นหัวใจสำคัญของนักปรับปรุงอาหารดินและการใช้ปุ๋ยจะต้องคำนึงถึงการได้ก้าวไปสูงสุดจากการใช้ปุ๋ยแทนที่จะคำนึงถึงผลผลิตสูงสุดการใช้ปุ๋ยอินทรีย์ เช่นปุ๋ยกอกปุ๋ยฟืชสดปุ๋ยชีวภาพหรือแทนเดชาลันนั้นนับว่าเป็นประโยชน์มาก เพราะนอกจากจะให้อาหารแก่พืชแล้วยังช่วยปรับปรุงคุณสมบัติทางกายภาพของดินให้เหมาะสมแก่การเจริญเติบโตของพืชยิ่งขึ้นแต่ปุ๋ยอินทรีย์มีเปอร์เซ็นต์ของธาตุอาหารหลัก เช่น ในโตรเจนฟอฟอรัสและโปตัสเซียมต่อจังหวะเป็นต้องใช้ปุ๋ยอินทรีย์ในปริมาณสูงมากต่อพื้นที่เพื่อให้ปริมาณธาตุอาหารหลักเพียงพอแก่ความต้องการของพืชอย่างไรก็ได้ในทางปฏิบัติเกษตรกรได้ใช้ปุ๋ยอินทรีย์ชนิดต่างๆอยู่แล้วโดยใช้ร่วมกับปุ๋ยเคมีโดยเฉพาะอย่างยิ่งจะใช้กับพืชที่ให้ผลตอบแทนสูง เช่น พืชผักที่ปลูกอยู่ร่องกรุงเทพฯ หรือไม่ดูก็ไม่ประดับที่ปลูกในกระถางหรือปลูกเพื่อเป็นอาหารตามของผู้มีอันจะกินแต่เนื่องจากปุ๋ยอินทรีย์ที่ใช้ต้องใช้ในอัตราหรือปริมาณสูงเมื่อคำนึงถึงพื้นที่การเกษตรของประเทศไทยและอัตราการเพิ่มของประชากรในการหาอาหารมาเรื่องโภครวมทั้งปริมาณผลผลิตที่เหลือส่งออกเพื่อนำรายได้มาพัฒนาประเทศแล้วจึงจะเป็นการยากที่จะหาปริมาณปุ๋ยอินทรีย์ให้เพียงพอแก่ความต้องการใช้ทั่วประเทศได้ดังนั้นปุ๋ยเคมีจึงมีบทบาทที่สำคัญต่อการเกษตรและความอยู่รอดของชาติเกษตรกรจึงมีคุณภาพความจำเป็นต้องใช้ปุ๋ยเคมีเข้ามาเสริมในการเพิ่มผลผลิตปุ๋ยเคมีนอกจากสามารถทำให้มีธาตุอาหารตามความต้องการของพืชและให้ผลตอบสนองในการเพิ่มผลผลิตทันตาเห็นแล้วยังเป็นปุ๋ยที่หาได้ในปริมาณสูงสะดวกในการใช้และปราศจากกลิ่นหืนไม่พึงประสงค์เนื่องจากประเทศไทยได้ทำการเพาะปลูกพืชติดต่อกันนานาประกอบกับการบำรุงรักษาความอุดมสมบูรณ์ของดินโดยการใช้ปุ๋ยอินทรีย์ปุ๋ยเคมียังไม่มากพอเมื่อเบรียบเทียบกับปริมาณธาตุอาหารที่พืชناอยู่กับไปมากติดจังหวาให้ดินมีความอุดมสมบูรณ์ต่ำลงแม้ในปัจจุบันเกษตรกรไทยจะนิยมใช้ปุ๋ยเพิ่มขึ้นทุกปีตามโดยเฉลี่ยแล้วประเทศไทยมีการใช้ปุ๋ยน้อยเมื่อเบรียบเทียบกับประเทศที่พัฒนาแล้ว เช่น ในสหราชอาณาจักร อังกฤษ ฝรั่งเศส เยอรมนี สหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น หรือแม้ประเทศไทยในกลุ่มอาเซียนด้วยกันปัจจุบันที่เกษตรกรไทยยังมีการใช้ปุ๋ยเคมีในการเพิ่มผลผลิตน้อยกว่าประเทศเกษตรกรรมอื่นๆ อาจมาจากสาเหตุต่อไปนี้

1. ปัญหาราคาปุ๋ยเคมีแพงเกินไปและราคากลั่นตัวของผลผลิตทางการเกษตรต่อจังหวาให้เกษตรกรได้รับผลตอบแทนจากการใช้ปุ๋ยเคมีไม่คุ้มค่ากับการลงทุนการนำสิ่งปุ๋ยเคมีเข้ามายังต่างประเทศจังหวาให้ระบบราคาการขายหน่ายปุ๋ยไม่ส่งมาเล慕ในช่วงที่หังไม่ถึงกับปุ๋ยตุกุ่ยค่อนข้างจะมีราคาถูกแต่มีอัตราดูดซึมปุ๋ยพืชปุ๋ยเคมีมักจะมีราคาแพงตามกลไกของตลาดธุรกิจน่าจะมีบทบาทในการเข้าไปแทรกแซงต่อจัดการประกับราคาน้ำที่ต่ำข่ายผลผลิตทางการเกษตรและควบคุมราคาปุ๋ยเคมีให้อยู่ในราคายุติธรรมถ้าเป็นไปได้ควรจะมีการจัดตั้งโรงงานผลิตปุ๋ยเคมีขึ้นภายในประเทศโดยเร็ว

2. ปัญหาการถือครองที่ตื้นและระบบการเกษตรของประเทศไทยเกษตรกรส่วนใหญ่ไม่มีที่ดินหากินเป็นของตนเองพื้นดินที่เหมาะสมสมกับการเกษตรหรือพื้นที่ที่ในเขตชลประทานได้ถูกจัดสรรเป็นที่อยู่อาศัยหรือกิจกรรมอื่นที่ไม่ใช่การเกษตรเมื่อเกษตรกรไม่มีที่ดินหากินก็ได้บุกรุกที่ที่ดินหากินใหม่ในเขตป่าสงวนจนเป็นปัญหาต่อไปแต่ถึงแม้เกษตรกรบางส่วนจะมีที่ดินเป็นของตนเองที่เหล่านั้นมักมีความเสี่ยงสูงในการใช้ปุ๋ยสารหรือการเพิ่มผลผลิตจังหวาให้ดันทุนการผลิตด้านการใช้ปุ๋ยสูงไปด้วย

3. ปัญหาการขาดการจัดระบบการให้น้ำอย่างมีประสิทธิภาพการให้น้ำอย่างมีประสิทธิภาพจะเป็นการส่งเสริมการใช้ปุ๋ยเคมีอย่างมีประสิทธิภาพและลดการเสี่ยงด้านการใช้ปุ๋ยเคมีในการเพิ่มผลผลิตพืช

4. ปัญหาเรื่องคุณภาพและปริมาณปุ๋ยเคมีที่จำหน่ายในท้องตลาดปัญหาการเอาเรื่องเอาระบีบของผู้ประกอบการคุ้มปุ๋ยบางคนและบางกลุ่มในเรื่องปุ๋ยปลอมปุ๋ยต้องมาตรฐานปุ๋ยเสื่อมคุณภาพปุ๋ยมีน้ำ Mahasarakham University

หนักไม่ตรงตามที่ระบุไว้ในคลากตลอดจนการใช้ปุ๋ยณาอ้วอว์ตคุณภาพของปุ๋ยจะเกินความเป็นจริงเป็นสาเหตุของการเพิ่มราคาของปุ๋ยและต้นทุนการใช้ปุ๋ยและเป็นการปลูกฝังความรู้สึกของเกษตรกรในความไม่มั่นใจต่อการใช้ปุ๋ยเคมีรัฐบาลควรจะได้ใช้กลไกของรัฐแก้ปัญหาเรื่องนี้อย่างจริงจังและถือเป็นนโยบายหลักในการส่งเสริมการใช้ปุ๋ยเคมีโดยจะต้องปรับปรุงกลไกของรัฐบาลเพื่อให้ความเป็นธรรมหั้งผู้ประกอบการค้าและเกษตรผู้ใช้ปุ๋ย

5. ขาดการส่งเสริมความรู้พื้นฐานของการใช้ปุ๋ยเคมีก่อนมีประสิทธิภาพถูกต้องตามคุณลักษณะของดินและความต้องการของพืชที่ปลูกเพื่อให้ได้ประโยชน์สูงสุดนั้นนี้ปัจจัยหลายอย่างที่เข้ามาเกี่ยวข้อง เช่น สภาวะแวดล้อมในดินสภาพอากาศอันได้แก่ ความชื้น ยุทธภูมิ แสงแดด ภูมิอากาศ น้ำฝน ของปุ๋ยเคมีซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องกับปริมาณธาตุอาหารในดินและมีผลต่อการเจริญเติบโตของพืชหรือการใส่ปุ๋ยซึ่งขึ้นอยู่กับชนิดของดินและพืชที่ปลูกปริมาณปุ๋ยเคมีที่ใช้藻ฯ สิ่งเหล่านี้เกษตรและผู้ประกอบการค้าปุ๋ยควรจะได้รับข้อมูลอย่างถูกต้องต่อการใช้ปุ๋ยเคมีหวานนี้ก็ต้องกังวลจะให้ช้าในทางลบของปุ๋ยเคมี เช่น การใช้ปุ๋ยติดต่อกันนานๆ แล้วหาให้ดินเสื่อมดินแข็งดินเป็นกรดมากขึ้นจนหาให้คุณภาพและผลผลิตของพืชที่ปลูกลดลงแต่ด้านของโดยภาพรวมจะเห็นได้ว่าประเทศที่พัฒนาแล้ว เช่น ประเทศไทย นำน้ำร้อยเปอร์เซนต์และคุณภาพของผลิตผลการเกษตรของประเทศไทยนั้นก็ไม่ได้ลดลงแต่ประการใด เพราะประเทศไทยต่างๆ แล้วนั้นมีการจัดการดินที่ดีจัดระบบการปลูกพืชอย่างมีระบบสาธารณรัฐประเทศไทยที่กำลังพัฒนาที่ประสบกับปัญหาในเรื่องความอุดมสมบูรณ์คงจะไม่ใช่เกิดจากปุ๋ยเคมีเที่ยงอย่างเดียว สาเหตุที่สำคัญอันหนึ่งก็คือขาดข้อมูลและการปฏิบัติอย่างจริงจังในการจัดการอินทรีย์วัตถุในดินการได้ทราบดีนั้นฯ

3. ผลกระทบจากการใช้ปุ๋ยเคมี

การพัฒนาเทคโนโลยีการเกษตรทางด้านพืช เพื่อเพิ่มปริมาณผลผลิตต่อหน่วยพื้นที่ให้มากขึ้น ในปัจจุบัน มีการพัฒนาในหลายด้านด้วยกัน ไม่ว่าจะเป็นการพัฒนาพันธุ์ การใช้สารกำจัดศัตรูพืช การใช้ปุ๋ยเคมีตลอดจนเทคโนโลยีอื่น ๆ เช่น ระยะปลูก การตัดแต่ง เป็นต้นการใช้ปุ๋ยเคมีถือเป็นปัจจัยหนึ่งที่ จะเป็นการช่วยเพิ่มผลผลิต เกษตรกรหันมาใช้ปุ๋ยเคมีกันมาก เนื่องจากใช้สะดวกมีสูตรต่าง ๆ ให้เลือกมากมาย และเห็นผลเร็วแต่การใช้ปุ๋ยเคมีก็มีข้อจำกัดและอาจสร้างผลกระทบได้เช่นกัน ประสิทธิภาพของปุ๋ยเคมีต่ำกว่าที่ควรจะ โดยเฉพาะเมื่อใช้ในพื้นที่การเกษตรที่มีอากาศร้อน-แห้งแล้ง ชาติในตระเจนอาจสูญหายไปเกือบ 40-50 เปอร์เซ็น และถ้าภูมิอากาศไม่อำนวย เช่น ฝนตกหนัก มีภัยแล้ง ดินเสื่อมโกร姆หรือถูกกัดเซาะและมีอินทรีย์วัตถุไม่มาก ประสิทธิภาพของปุ๋ยเคมีก็ยังจะลดต่ำลงไปอีกปุ๋ยเคมีทำลายสมดุลของระบบนิเวศดิน และส่งผลกระทบต่อสิ่งมีชีวิตในดิน ปุ๋ยเคมีจะเร่งอัตราการสลายตัวของอินทรีย์วัตถุ ทำให้โครงสร้างของดินเสื่อมลงดินจึงกระด้าง ไม่อุ้มน้ำซึ่งจะส่งผลผลกระทบต่อพืช อีกทั้งการใช้ปุ๋ยเคมีที่มีธาตุในตระเจนมาก ๆ จะทำให้ดินเป็นกรด จนธาตุฟอสฟอรัสที่มีอยู่ในดินแพร่สภาพไปจากเดิม ซึ่งพืชนำมาใช้ไม่ได้ การใช้ปุ๋ยเคมีธาตุหลัก N P K ติดต่อกันจะทำให้เกิดปัญหาการขาดธาตุรอง เช่น สังกะสี เหล็ก ทองแดง แมงกานีส แมgnesi เป็นต้น ซึ่งถ้าเกิดปัญหานี้ขึ้นจะส่งผลกระทบต่อพืช และผลกระทบต่อสุขภาพของมนุษย์และสัตว์ผู้บริโภค และมีผลให้ผลผลิตลดลง อีกทั้งโรค และแมลงศัตรูพืชเข้าทำลายบ่อยครั้งขึ้นก็เนื่องจากปุ๋ยหากจะลดลง การใช้ปุ๋ยเคมียังมีผลทางเศรษฐกิจ เพราะแหล่งวัตถุดีบดีของปุ๋ยมีอยู่จำกัด (โดยเฉพาะ Mahasarakham University)

ปุยฟอสเฟต) สูบราชการในชั้นสตราໂಡສເພີ່ຍ໌ ກໍານີ້ຈະທຳສາຍຫັນໂອໂໂນ໌ ຈຶ່ງຂ່າຍທໍາໜ້າທີ່ດູດຂັບແລະ ກຽກຄໍສື່ນແສງອັນພາເຮດເວົາໄວ້ ເມື່ອຫັນໂອໂໂນລດລງຮັງສີຈາກດວງອາທິດຍີ່ທີ່ແມ່ມາສັງໄລກກີ່ຈະເພີ່ມຂັ້ນທໍາໄໃຫ້ ອຸນຫຼຸມໄລກຮັນຫັນ ເກີດກວາງເຮືອນກະຈົກແລະ ຄວາມຜັນພານຂອງກຸມີອາກາສ ປັຈຈີຍເຫັນນີ້ຜລກຮະທບ ຕ່ອແບບແຜນກາຣັດທາງກາຣເກະຕຣຄ່ອນຂັ້ງມາກ ເມື່ອເກີດວິກຖົກກາຣນໄລກຮັນແລະ ຮະຕັບນໍ້າທະເລສູງຫັນ ກີ່ຍ່ອມສ່ງຜລກຮະທບເປັນວົງກວ້າ ຮູບແບບກາຣັດທີ່ເພື່ອກາຣຕ້າໃນປັຈຈຸບັນກາຣງດໃຫ້ປຸ່ຢີເຄມີກໍທໍາໄດ້ຢາກໃນ ຮະຍະເວລາຍັນໄກລ໌ ແຕ່ຫາກເກຍຕຣກ່າຍກັນປັບປຸງແບບກາຣໃຫ້ປຸ່ຢີເຄມີໂດຍທັນມາໃຫ້ຄວບຄຸ້ກັບປຸ່ຢີອິນທີ່ຢີ ໄກ້າມກັ້ນ ເຊັ່ນ ກາຣໃຫ້ປຸ່ຢີໝັກ ປຸ່ຢີຄອກ ປຸ່ຢີພື້ສດ ອີ່ກາຣໃຫ້ພື້ທະຖຸດົ່ວເຫຼື່ອຕົງໃນໄຕຣເຈນ ອີ່ກໍ ອາຈພັນນາໄປສູ່ກາຣເລີກໃຫ້ປຸ່ຢີເຄມີກໍຈະເປັນກາຣ່າຍລດປັ້ງຫາທີ່ເຮີ່ມໄດ້ຈາກຕົວເກຍຕຣກ່ອງ

4. ຄວາມຮູ້ທີ່ໄປເກີຍກັບປຸ່ຢີຄອກ

ປຸ່ຢີຄອກເປັນປຸ່ຢີອິນທີ່ຢີນີ້ທີ່ຈຶ່ງໄດ້ມາຈາກກາຣເລີຍສັດວີແລະ ໄດ້ມີກາຣນຳມາໃຫ້ທາງກາຣເກະຕຣ ອ່າງແພຣ່ຫລາຍເປັນເວລານານຫລາຍປິ່ນແລ້ວ ປຸ່ຢີຄອກໄມ່ເພີ່ຍງແຕ່ຈະໄຫ້ອິນທີ່ຢີວັດຖຸ ອາດຸອາຫາຣຫລັກ ແລະ ອາດຸອາຫາຣອົງທີ່ຈຶ່ງເປັນຕ່ອກກາຣເຈີ່ງເຕີບໂທຂອງພີ່ທີ່ແຕ່ຍັງໜ່າຍປັບປຸງໂຄຮງສ້າງຂອງດິນໃຫ້ເໝາະສົມຕ່ອກ ກາຣເຈີ່ງເຕີບໂທຂອງພີ່ທີ່ທໍາໄທດີນມີກາຣະບາຍນໍ້າແລະ ອາກາດຕີ້ນຂ່າຍເພີ່ມຄວາມຄົງທນໃຫ້ແກ່ເມື່ດິນເປັນ ກາຣລົດກາຣ່າຍລັກພັງທາຍຂອງດິນແລະໜ່າຍ ຮັກຢາໜ້າດິນໄວ້ ນອກຈາກນີ້ຍັງເປັນແລ່ງອາຫາຣຂອງ ຈຸລິນທີ່ຢີທີ່ເປັນປະໄຍືນໃນດິນ ຈຶ່ງມີຜລທໍາໄທກິຈກຽມຕ່າງໆ ຈົ່ງຈຸລິນທີ່ຢີດຳເນີນໄປອ່າງນີ້ປະສິກອີກາພ ແລະ ບັງໜ່າຍເພີ່ມປະມານຂອງ ຈຸລິນທີ່ຢີໃນດິນອີກດ້ວຍ ໃນອົດກາຣໃຫ້ປຸ່ຢີຄອກເປັນໄປອ່າງຈ່າຍໆ ຈົ່ງ ດຽວນີ້ໄດ້ຮັບກາຣເຈີ່ງເຕີບໂທຂອງພີ່ທີ່ ເຊັ່ນ ວິຊາກະຊວງ ສຸກະ ມັກ ແພະ ແກະ ແລ້ວ ຈຶ່ງກາຣເລີຍສັດວີສ່ານໃຫ້ຢູ່ຈະ ກະຈັດກະຈາຍໄປດາມທ້ອງທຸກໆ ເມື່ອສັດວີຂັບຄ່າຍມູລສັດວີອອກມາກີ່ຈະຕົກລ່ານບນພື້ນຕິນໂດຍຕຽງ ຈຶ່ງເປັນກາຣ ໃຫ້ປຸ່ຢີຄອກແບບປະຫຍັດສໍາຮັບຄຸນຄ່າທາງອາຫາຣພີ່ຂອງປຸ່ຢີຄອກ (ມູລສັດວີ) ນັ້ນຈະແຕກຕ່າງກັນໄປດາມ ແລ້ງວິຊາກາຣເລີຍສັດວີ ເຊັ່ນ ວິຊາກະຊວງ ສຸກະ ມັກ ແພະ ແກະ ແລ້ວ ຈຶ່ງກາຣເລີຍສັດວີສ່ານໃຫ້ຢູ່ຈະ ກະຈັດກະຈາຍໄປດາມທ້ອງທຸກໆ ເມື່ອສັດວີຂັບຄ່າຍມູລສັດວີຄົວຈະໄຫ້ອາຫາຣອົງຄືອ ແຄຕ.ສີ່ຍົມ ແນກະນີເສີຍມ ກໍາມະຄັນ ແລະ ອາຫາຣ ເສຣິນ ເຊັ່ນ ແລ້ກໍ ແນກະນີສ ສັກະສີ ແທງແດງ ໂບຮອນ ໂມລິບດິນນັ້ນ ແລະ ຄລອວິນ ນອກເໜືອຈາກນັ້ນຮັງໄຟ້ ອອຣິນແລະ ສາຮຄວນກຸມາກາຣເຈີ່ງເຕີບໂທ ຜົນຕ່າງໆ ຈົ່ງທີ່ຈຶ່ງເປັນສໍາຮັບພີ່ອັກມາກາຍອັດວິຍ ປະໄຍືນໝາຍປຸ່ຢີຄອກ

ປຸ່ຢີຄອກເປັນປຸ່ຢີອິນທີ່ຢີນີ້ທີ່ຈຶ່ງໄດ້ມາຈາກກາຣເລີຍສັດວີແລະ ໄດ້ມີກາຣນຳມາໃຫ້ທາງກາຣເກະຕຣ ອ່າງແພຣ່ຫລາຍເປັນເວລານານຫລາຍປິ່ນແລ້ວ ປຸ່ຢີຄອກໄມ່ເພີ່ຍງແຕ່ຈະໄຫ້ອິນທີ່ຢີວັດຖຸ ອາດຸອາຫາຣຫລັກ ແລະ ອາດຸອາຫາຣອົງທີ່ຈຶ່ງເປັນຕ່ອກກາຣເຈີ່ງເຕີບໂທຂອງພີ່ທີ່ແຕ່ຍັງໜ່າຍປັບປຸງໂຄຮງສ້າງຂອງດິນໃຫ້ເໝາະສົມຕ່ອກ ກາຣເຈີ່ງເຕີບໂທຂອງພີ່ທີ່ທໍາໄທດີນມີກາຣະບາຍນໍ້າແລະ ອາກາດຕີ້ນຂ່າຍ ຈ່າຍເພີ່ມຄວາມ ຄົງທນໃຫ້ແກ່ເມື່ດິນເປັນ ກາຣລົດກາຣ່າຍລັກພັງທາຍຂອງດິນແລະໜ່າຍ ຮັກຢາໜ້າດິນໄວ້ ນອກຈາກນີ້ຍັງເປັນແລ່ງອາຫາຣຂອງ ຈຸລິນທີ່ຢີທີ່ເປັນປະໄຍືນໃນດິນ ຈຶ່ງມີຜລທໍາໄທກິຈກຽມຕ່າງໆ ຈົ່ງຈຸລິນທີ່ຢີດຳເນີນໄປອ່າງນີ້ປະສິກອີກາພ ແລະ ບັງໜ່າຍເພີ່ມປະມານຂອງຈຸລິນທີ່ຢີໃນດິນອີກດ້ວຍ ໃນອົດກາຣໃຫ້ປຸ່ຢີຄອກເປັນໄປອ່າງຈ່າຍໆ ຈົ່ງ ດຽວນີ້ໄດ້ຮັບກາຣເຈີ່ງເຕີບໂທຂອງພີ່ທີ່ ເຊັ່ນ ວິຊາກະຊວງ ສຸກະ ມັກ ແພະ ແກະ ແລ້ວ ຈຶ່ງກາຣເລີຍສັດວີສ່ານໃຫ້ຢູ່ຈະ ກະຈັດກະຈາຍໄປດາມທ້ອງທຸກໆ ເມື່ອສັດວີຂັບຄ່າຍມູລສັດວີອອກມາກີ່ຈະຕົກລ່ານບນພື້ນຕິນໂດຍຕຽງ ຈຶ່ງເປັນກາຣ ໃຫ້ປຸ່ຢີຄອກແບບປະຫຍັດ

มูลสัตว์ ส่วนใหญ่เป็นของแข็งประกอบไปด้วยเศษของพืชและสัตว์ซึ่งเป็นอาหารที่สัตว์กินเข้าไปแล้วไม่สามารถย่อยหรือนำไปใช้ประโยชน์ได้หมด จึงเหลือเป็นกากที่สัตว์ขับถ่ายออกมาก โดยเศษอาหารเหล่านี้ได้ผ่านกระบวนการย่อยสลายไปบางส่วนแล้วในทางเดินอาหาร ดังนั้นส่วนที่เป็นมูลสัตว์ จึงอุดมไปด้วยธาตุอาหารชนิดต่างๆ รวมทั้งสารอินทรีย์ที่ละลายน้ำได้หลายชนิด ซึ่งเมื่อร่วมกันเข้าก็จะมีองค์ประกอบที่สามารถใช้เป็นธาตุอาหารที่สมบูรณ์ของพืชได้ ส่วนมูลสัตว์แต่ละชนิดจะมีธาตุอาหารชนิดใดมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับชนิดของอาหารที่สัตว์ชนิดนั้นกินเข้าไปเป็นปัจจัยสำคัญรวมทั้งปัจจัยอื่นๆ ได้แก่ระบบการย่อยอาหารของสัตว์ วิธีการให้อาหาร รวมทั้งการจัดการรวบรวมมูล การเก็บรักษาในปุ๋ย คงทนจากจะมีธาตุอาหารที่จำเป็นต่อพืชແลวยังให้ยอมรับและสารความคุ้มการเจริญเติบโต ชนิดต่างๆ ที่จำเป็นสำหรับพืชอีกมากมายด้วย

วิธีการใช้ปุ๋ยคอก

การใช้ปุ๋ยคอกกับพืชชนิดต่างๆ มีดังนี้

1. การใช้ปุ๋ยคอกในพืชสวน พืชผัก ไม่กระถางใช้ด้วยการใส่ก้นหลุมก่อนปลูก โดยขุดตื้นขึ้นมาตากแห้งแล้วทุบลงอีกด้วย ผสมปุ๋ยคอกลงไว้ในอัตราส่วน ติน : ปุ๋ยคอก 1 : 1 ถ้าเป็นดินร่วนก็ใช้อัตรา 1 : 1 ถ้าเป็นดินเหนียวใช้อัตรา 1 : 2 ถ้าเป็นดินทราย ต้องนำดินทรายไปผสมดินเหนียว 1 : 1 ก่อนแล้วจึงนำไปตีกับปุ๋ยคอก ในอัตรา 1 : 1 ใส่ร่องกันหลุม

2. การใช้ปุ๋ยคอกในพืชไร่ ควรใส่ก่อนปลูกตอนไประวนเต็มต้น ถ้าปลูกพืชหลายครั้ง ควรใส่หลังการเก็บเกี่ยวพืชทุกครั้ง เมื่อใส่ปุ๋ยแล้วควรไประวนให้คลุกเคล้ากันดีกับดินแล้วจึงปลูกพืช การใส่ปุ๋ยคอกหลังปลูกโดยวิธีหัวว่าน จะได้ผลน้อยกว่าการใส่ก่อนการปลูกหรือตอนไประวนต้น

3. การใช้ปุ๋ยในพืชผัก หรือแปลงไม้ดอก หรือพืชที่ห่วงตัวยเม็ดด้วยเมล็ด ถ้าใช้ปุ๋ยคอกที่เป็นก้อนโต หรือปุ๋ยคอกที่ยังไม่สลายตัวสมบูรณ์จะทำให้เมล็ดไม่งอก บางครั้งอาจเกิดโรคกับกล้ามของต้นพืชได้ ดังนั้นในการนี้ควรใช้ปุ๋ยคอกที่สลายอีกด้วยและมีการเน่าสลายอย่างสมบูรณ์แล้ว

4. การใส่ปุ๋ยคอกในไม้ผลใส่โดยการขุดหลุมลึก 5-6 นิ้ว รอบรังมีต้น (ในเมียบันตัน) ใส่ปุ๋ยแล้วพรวนดินให้เข้ากับปุ๋ย ส่วนในแปลงผัก แปลงไม้ดอก ไม่กระถาง ใส่ปุ๋ยคอกโดยหัววนบนผิวน้ำดิน หรือผสมกับดินก่อน แล้วจึงนำไปตีกับปุ๋ยคอกมากกว่าในแปลงก็ได้

อัตราการใส่ปุ๋ยคอก

การใส่ปุ๋ยคอกให้แก่พืชชนิดต่างๆ จะมีอัตราการใส่แตกต่างกันดังนี้

1. การใส่ปุ๋ยคอกในพืชไร่ ใส่ในอัตรา 2-4 ตันต่อไร่ เมื่อใส่ปุ๋ยคอกทุกปีพืชเจริญได้ดีเป็นลำดับ เพราะคุณสมบัติของดินดี หากพืชเจริญได้ดี นอกจากนี้ปุ๋ยคอกยังมีผลต่อค้างนานถึงปี การใส่ปุ๋ยคอกร่วมกับปุ๋ยเคมีจะทำให้ลดการใส่ปุ๋ยเคมีลงได้

2. ในพืชสวนและไม้ยืนต้น จะใส่ในอัตราสูงอาจใช้ 1 กิโลกรัมต่อต้นไม้ยืนต้น 1 ตัน ในแปลงผักใช้อัตรา 1 กิโลกรัมต่อ 1 ตารางเมตร

การเก็บรักษาปุ๋ยคอก

การเก็บรักษาปุ๋ยคอกมีความสำคัญมาก หากเก็บรักษาไม่ดีจะทำให้เกิดการสูญเสียธาตุอาหารในปุ๋ยคอกโดยจะสูญเสียไป ดังนี้ คือ ในโตรเจนและโพแทสเซียมสูญเสีย 50 เปอร์เซ็นต์ ฟอสฟอรัส และแคลเซียม 20 เปอร์เซ็นต์ แมgnีเซียม 25 เปอร์เซ็นต์ กำมะถัน ทองแดง แมgnานีส และสังกะสี 30 เปอร์เซ็นต์ ใน การเก็บรักษาควรใช้เศษหญ้า พังช้า แกลูบ หรือขี้เลือย ผสมในอัตราส่วนดังนี้คือ พัง

ข้าว 1 ส่วนต่อปุยคอก 4 ส่วนและเนองจากในโตรเจนสูญเสียไปในรูปแคมโนนเนี่ยมได้จ่ายเงินจำเป็นต้องลดอัตราการสูญเสียน้ำในโตรเจน โดยทำให้แห้งโดยเร็ว และเติมปุยฟอสเฟตลงไปประมาณ 5-10 กิโลกรัมต่อปุยคอก 1 ตัน เพาะปุยฟอสเฟตที่เพิ่มลงไปนักจากจะช่วยยกระดับฟอสฟอรัสในปุยแล้วบังช่วยรักษาน้ำในโตรเจนในปุยคอกไม่ให้สูญเสียไปอีกด้วย (พิรชณา วาสนาบุกและคณะ. 2540 : เว็บไซต์)

หลักการสิ่งแวดล้อมศึกษา

เกณฑ์ จันทร์แก้ว (2536: 3) กล่าวว่า สิ่งแวดล้อมศึกษาแต่ละเรื่องจะมีลักษณะเฉพาะ ทั้งเนื้อหา ทิศทาง ขั้นตอนและกลยุทธ์เฉพาะ โดยนักสิ่งแวดล้อมศึกษาได้กำหนดหลักการของสิ่งแวดล้อมศึกษาไว้ดังนี้

1. องค์ความรู้ เป็นเรื่องสำคัญที่ยาจแบ่งได้ 3 ลักษณะ อันได้แก่

1.1 องค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับปรากฏการณ์ธรรมชาติ เป็นเรื่องที่ยังไม่เคยทราบมาก่อน จึงต้องมีการนำไปถ่ายทอด

1.2 เป็นองค์ความรู้ที่เกี่ยวกับการนำไปเติมขององค์ความรู้ที่ขาดหายไป

1.3 เป็นองค์ความรู้ที่เกี่ยวกับการนำไปแก้ไขปัญหาทั้งน้ององค์ความรู้ต่างๆ ที่เกิดขึ้น จะต้องเกิดจากการศึกษาวิจัยอย่างมีกระบวนการ มีขั้นตอน และมีแบบแผน พร้อมทั้งมีเนื้อหาสาระที่สามารถนำไปถ่ายทอดสู่กลุ่มเป้าหมายได้

2. เทคนิคในการถ่ายทอด เป็นการนำความรู้ และหลักการทำงานวิทยาศาสตร์มาประยุกต์ใช้อย่างมีคุณภาพ เพื่อประโยชน์ต่อมนุษย์ หรือศิลปวิทยาการที่นำความรู้และหลักการทำงานวิทยาศาสตร์มาประยุกต์ใช้เพื่อการสร้างงาน โดยมีพลังงานเป็นปัจจัยสนับสนุน ประกอบด้วยหลักสำคัญ 4 ส่วนคือ

2.1 หลักสูตร และเนื้อหาสาระ เป็นการกำหนดเนื้อหาสาระให้ผู้เรียนหรือผู้รับรู้ให้เข้าใจง่าย

2.2 เครื่องมือ และอุปกรณ์ทั้งชาร์ตแวร์และซอฟท์แวร์ โดยจะบรรจุเนื้อหาสาระตามความเหมาะสมของเครื่องมือและผู้รู้

2.3 บุคลากร คือ ผู้ให้ความรู้ทางสิ่งแวดล้อมต้องมีความลุ่มลึกและมีประสบการณ์ มีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ทางสิ่งแวดล้อมที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม มีทักษะเชิงวิเคราะห์ที่ดี มีความทันสมัยและทันต่อเหตุการณ์ รวมทั้งมีความสามารถในการคาดคะเน

2.4 กระบวนการและยุทธวิธีการให้ความรู้ ต้องตระหนักถึงสถานที่ เวลา และสิ่งแวดล้อมอื่นๆ ซึ่งเทคโนโลยีการถ่ายทอดจะต้องมีความเหมาะสมต่อองค์ความรู้ และสภาพของประชากรเป้าหมาย

3. ประชากรเป้าหมาย เป็นกลุ่มบุคลากรที่สำคัญยิ่ง ซึ่งมีความแตกต่างทางอายุ วุฒิการศึกษา อาชีพ ภูมิลำเนา เป็นต้น ทำให้ความสามารถในการรับรู้แตกต่างกัน คุณลักษณะของผู้เรียนสิ่งแวดล้อม ศึกษาประกอบด้วย พื้นความรู้และแนวทางวิทยาศาสตร์ ความสามารถมองภาพรวมได้ดีและการ พสมพสาน ความสามารถเชิงวิเคราะห์และประเมินผลกรอบสิ่งแวดล้อม และสามารถสร้างภาพกราฟ แก้ไขได้กระจัง ความสามารถในการวางแผนจัดการ ความสามารถในการหา/คิดหาจานวน หรือคำร่าง เป็นรูปธรรม เป็นบุคคลที่ทันสมัยทันต่อเหตุการณ์ ซึ่งประชากรเป้าหมายทางสิ่งแวดล้อมศึกษา คือ ผู้ที่จะรับการถ่ายทอดองค์ความรู้ที่จะทำการถ่ายทอด มีความแตกต่างกันทางเพศ วัยรุ่น คุณวุฒิ สุขภาพ อนามัย ครอบครัวและธุรกิจ วัฒนธรรม เชื้อชาติ และถิ่นกำเนิด ผู้ถ่ายทอดต้องตระหนักถึงระดับองค์ Mahasarakham University

ความรู้ ประเภทของค์ความรู้ ความลุ่มลึกขององค์ความรู้และในการถ่ายทอดต้องมีระบบการถ่ายทอด เอกพารห์อ้มการผสมผสานสู่ประชาชน

สิ่งแวดล้อมศึกษาเป็นการให้ความรู้ทุกรดับอายุ ความรู้ เชื้อชาติ ฐานะทางเศรษฐกิจสังคม และประชาชนทั่วไป ซึ่งกระบวนการให้ความรู้ทางสิ่งแวดล้อม ต้องเป็นที่ยอมรับตามชนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรม ผู้สอนต้องมีความรู้และความเข้าใจทั้งวิธีการสอนและเนื้อหาวิชาให้กลมกลืนกับ ความเป็นอยู่ในชีวิตประจำวัน มีอัตน์การให้ความรู้จะไม่เกิดประโยชน์ซึ่งความรู้ใน 5 ขั้นตอนนี้ สามารถสร้างให้เป็นรูปธรรมได้ โดยมุ่งหวังให้กลุ่มเป้าหมายเกิดขั้นตอนการเรียนรู้อย่างเป็นลำดับ ขั้นตอน คือ 1) ความรู้ (Knowledge) การมีความรู้ที่คุ้มลึกจนสามารถสร้างแนวคิดเป็น ทำเป็น และ แก้ปัญหาได้ โดยการให้ความรู้ทางสิ่งแวดล้อมต้องมีลักษณะของความรู้ในแนวกว้าง คือ รู้หลักสาขาวิชา หรือเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความรู้เฉพาะทางสิ่งแวดล้อมนั้นๆ 2) ทัศนคติ (Attitudes) การมีทัศนคติที่ ถูกต้อง โดยการได้เห็น สัมผัสริงและร่วมกิจกรรมต่างๆ อย่างมีทัศนคติที่ดีและถูกต้อง 3) ความสำนึก (Awareness) บางครั้งเรียกว่า มีความตระหนัก ที่ลึกซึ้งอยู่ภายในได้จิตใต้สำนึกตลอดเวลา ครั้งใดที่เกิด ปัญหาหรือพบเห็นเรื่องที่มีความรู้จะดึงจิตใต้สำนึกให้เห็นภาพได้ชัดเจน 4) การตอบโต้ (Sensitivity) เมื่อมีสิ่งใดมากระทบจะตอบโต้โดยย่างรวดเร็วและถูกต้อง โดยเป็นความรู้สึกที่แสดงออกมาก เมื่อก็ เหตุการณ์ใดหรือมีสิ่งใดบังเกิดขึ้น ประสาทหรือความนิยมคิดที่ได้สั่งสมไว้จะมีการตอบโต้ออกมาโดย อัตโนมัติ และ 5) ทักษะ (Skills) การมีทักษะที่ปฏิบัติงานอย่างถูกต้อง หมายความว่า นอกจากจะมี ความรู้สึกตอบโต้รวดเร็วแล้ว ยังทำได้จริงตามกฎและถูกต้องด้วย กล่าวคือ เมื่อมีความรู้แล้ว มีทัศนคติที่ ถูกต้อง มีความสำนึกที่ดี และมีการตอบโต้ที่เป็นไปโดยอัตโนมัติแล้ว หากทักษะไม่ถูกต้อง ถือว่าความรู้ ทางสิ่งแวดล้อมศึกษาไม่เกิดขึ้น

กระบวนการสิ่งแวดล้อมศึกษา

เกชม จันทร์แก้ว (2536) กล่าวว่ากระบวนการสิ่งแวดล้อมศึกษา สามารถแบ่งได้เป็น 5 ขั้นคือ

1. วิเคราะห์สถานภาพและศักยภาพของสิ่งแวดล้อม เพื่อใช้ในการหาขนาดและเหตุของปัญหา ได้ถูกต้อง
2. สำรวจความรอบรู้ของประชากรเป้าหมายโดยทำการวิเคราะห์ก่อน เพื่อจะได้เจาะและสร้าง เนื้อหาสาระที่ถูกต้อง
3. วิเคราะห์หารูปแบบกระบวนการถ่ายทอด แล้วนำผลมาทำการสังเคราะห์สร้างกระบวนการ ถ่ายทอดให้เหมาะสมกับลักษณะเนื้อหา และประชากรเป้าหมาย
4. ดำเนินการถ่ายทอดตามโปรแกรมที่สร้างขึ้น แล้วทำการวิเคราะห์หากความรอบรู้ของผู้รับการ ถ่ายทอด ถ้าไม่เป็นที่น่าพอใจต้องแก้ไขและดำเนินการถ่ายทอด หรือทดสอบใหม่จนกว่าจะได้ผลเป็นที่ น่าพอใจ
5. ทั้งองค์ความรู้และกระบวนการถ่ายทอดที่เหมาะสมกับประชากรเป้าหมาย สามารถนำมา สร้างรูปแบบการถ่ายทอดได้ และมีประโยชน์ต่อการนำไปใช้ ณ ที่ต่างๆ ต่อไปได้

สรุปได้ว่า กระบวนการสิ่งแวดล้อมศึกษา คือ การวิเคราะห์หาเหตุของปัญหานั้นๆ เพื่อนำมาสร้างองค์ความรู้ที่ถูกต้อง โดยผ่านเทคโนโลยีการถ่ายทอดที่เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายจากนั้นจึงนำไปใช้และนำมาปรับแก้จนเป็นที่พอใจ เพื่อให้สามารถใช้ได้กับที่ต่างๆ ด้วยไปได้สิ่งแวดล้อมศึกษาเป็นกระบวนการสร้างจิตสำนักแก้วิกฤติปัญหาทางสิ่งแวดล้อมเป็น ที่ทราบและตระหนักรโดยทั่วไปแล้วว่า โลกกำลังประสบปัญหาภัยคุกคามในหลายด้าน หนึ่งในนั้นคือปัญหาทางสิ่งแวดล้อม เช่น ขยะปฏิกูลที่เป็นป้อเกิตของโรคภัย ปัญหาสาธารณสุขที่ตกค้างทั้งในแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคและบริโภคปัญหาเสียงดังเกินขอบเขตสร้างความเครียด ปัญหาอาการเสียครันทำให้เกิดความมาตรฐานที่หนาและสัตว์จะรับได้ และที่สำคัญเป็นคำพูดติดอันดับคือ โลกร้อน ถูกกาลผันแปร ทั้งนี้ทั้งนั้นปัญหาที่เกิดส่วนใหญ่เกิดมาจากน้ำมือมนุษย์เราทั้งสิ้น การแก้ปัญหาจึงต้องแก้ที่คน วิธีการแก้คือการให้ความรู้ความเข้าใจให้การศึกษาสร้างจิตสำนัก รักและห่วงใย สิ่งแวดล้อมศึกษาจึงเป็นกระบวนการที่สำคัญของการให้การศึกษานั้นซึ่งความหมายของสิ่งแวดล้อมศึกษา คือ กระบวนการทางการศึกษา ที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับสิ่งที่อยู่โดยรอบ ทั้งที่เป็นธรรมชาติและมนุษย์สร้างขึ้นและความสัมพันธ์ระหว่างประชากร ผลกระทบทางการค้า การคมนาคม เทคโนโลยี การวางแผนเมืองและชนบท กับสิ่งแวดล้อมของมนุษย์

สิ่งแวดล้อมศึกษา คือ กระบวนการที่มุ่งสร้างให้ประชากรโลกมีความสำนึกรักและห่วงใยในปัญหาที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ มีความรู้ เจตคติทักษะความตั้งใจจริง และความมุ่งมั่นที่จะหาทางแก้ไขปัญหาที่เผชิญอยู่ และป้องกันปัญหาใหม่ ทั้งด้วยตนเองและด้วยความร่วมมือกับผู้อื่น

เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของสิ่งแวดล้อมศึกษา

คือ การพัฒนามนุษย์ให้เกิด ความสำนึกรักและห่วงใยในการลงมือและร่วมมือในการทำให้สิ่งแวดล้อมดีขึ้น ป้องกันและร่วมแก้ไขปัญหาที่จะเกิดหรือเกิดขึ้นแล้วร่วมกันโดยสามารถสรุปวัตถุประสงค์ได้ 5 ประการ ดังนี้

1. การสร้างความรู้ความเข้าใจ

เกี่ยวกับพื้นฐานของการทำงานของธรรมชาติ ระบบبيเเคน ความเข้าใจในความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับสิ่งแวดล้อม สาเหตุของการเกิดปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม และผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการกระทำการที่เจ้ากันน้ำมือมนุษย์ รวมทั้งแนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหา

2. ความตระหนักรู้รับทราบ

ในปัญหาและผลกระทบทางสิ่งแวดล้อม รวมถึงการสร้างความรักความหวัง แห่งการมีจิตสำนึกรักคุณค่าความสำคัญของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

3. เจตคติ ค่านิยม

ที่ต้องสิ่งแวดล้อม ความตั้งใจจริงและมุ่งมั่นที่จะป้องกันรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้คงสภาพที่ดี แก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมที่เป็นอยู่และการป้องกันปัญหาใหม่ที่อาจจะเกิดขึ้น

4 ทักษะ

ที่จำเป็นต่อการพัฒนา และแก้ไข เช่น ทักษะการสังเกต ที่เกิดขึ้นเปลี่ยนแปลง หรือ ตัวร่องรอย ทักษะการบ่งชี้ปัญหา การเก็บข้อมูล การตรวจสอบ แปลความ วิเคราะห์ข้อมูล ทักษะการวางแผน การแก้ปัญหา และทักษะการตัดสินใจ ซึ่งจำเป็นต่อการแก้ปัญหาความขัดแย้งที่จะเกิดขึ้นจากแนวคิดของแต่ละคนแต่ละฝ่าย

5. การมีส่วนร่วม

ทั้งในระดับบุคคลและระดับสังคม ที่จะช่วยให้มนุษย์มีประสบการณ์ที่แตกต่างกันในการนำความรู้และทักษะมาใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเพื่อสามารถทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพกระบวนการการสั่งແวṭล้อมศึกษาครัวพัฒนาภัยไซร์

กระบวนการถ่ายทอด หรือสื่อสาร

แนวคิดเกี่ยวกับความรู้ (Knowledge)

ความรู้เป็นแนวทางอย่างหนึ่งของบุคคลในการที่จะนำไปใช้สำหรับการปฏิบัติการที่บุคคลมีความรู้ความเข้าใจตี ก็จะนำไปสู่การปฏิบัติที่ถูกต้องได้ มีผู้ให้ความหมายของความรู้ไว้ดังนี้ ความรู้ตามความหมายพจนานุกรมเว็บสเตอร์ (The Lixicon Webster Dictionary 1977) หมายถึง ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับข้อเท็จจริง กฎเกณฑ์ และโครงสร้างที่เกิดขึ้นจากการศึกษาค้นคว้าหรือเป็นความรู้เกี่ยวกับสถานที่ สิ่งของหรือบุคคลซึ่งได้จากการสังเกตประสบการณ์หรือจากรายงาน การรับรู้ข้อเท็จจริงเหล่านี้ ด้วยชัดเจน และต้องอาศัยเวลา

สุดา เอ็นรี และคณะ (2539 : 7) ให้ความหมายว่าความรู้ คือความสามารถที่จะจำและระลึกได้

ฉบับต์ ศรีสุภา (2525 : 6) ให้ความหมายว่า ความรู้คือส่วนหนึ่งของความสามารถทางพุทธปัญญา (Cognitive Domain) ซึ่งประกอบด้วยความรู้ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินผล โดยแบ่งความรู้ออกเป็น 3 ระดับคือ

1. ความรู้เกี่ยวกับเนื้อหาวิชา ได้แก่ ความหมายของคำต่างๆความเป็นจริง เกี่ยวกับเวลาเหตุการณ์ บุคคล สถานที่

2. ความรู้เกี่ยวกับรวมแนวคิด และโครงสร้างของสิ่งใดโดยเฉพาะ เช่น ลักษณะแบบแผนต่างๆ แนวโน้มและการจัดทำ การจำแนก และแบ่งประเภทสิ่งต่างๆ กฎเกณฑ์และเบียนวิธีดำเนินงานของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

3. ความรู้เกี่ยวกับการรวมรวมแนวคิด และโครงสร้างของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง การบรรยายคุณค่า พยากรณ์ หรือตีความหมายสิ่งที่เราสังเกตเห็น และความรู้เกี่ยวกับทฤษฎีและโครงสร้าง

การประเมินความรู้ คือ การประเมินการเปลี่ยนแปลงจากความรู้เดิมใน 2 แนวด้วยกัน คือ เนื้อหาที่เรียนและทักษะในการใช้เนื้อหาความรู้ ซึ่งพอกจะแบ่งความรู้ได้ 6 ระดับคือ

1. ความรู้ (Knowledge) คือ การเรียนรู้ในลักษณะที่จำเรื่องเฉพาะ หรือ วิธี

ปฏิบัติกระบวนการ และแบบแผนนั้นๆได้

2. ความเข้าใจ (Comprehension) คือ การที่บุคคลสามารถที่จะเขียนข้อความที่จำได้เหล่านั้นได้ด้วยถ้อยคำของตนเอง สามารถแสดงให้เห็นได้ด้วยภาพให้ความหมายต่อกัน และเปรียบเทียบความคิดอื่นๆ คือคาดคะเนผลที่จะเกิดขึ้นต่อไปได้

3. ระดับการนำไปใช้ (Application) คือ การที่บุคคลสามารถนำข้อเท็จจริง

ตลอดจนความคิดที่ เป็นนามธรรม ไปปฏิบัติได้จริงอย่างเป็นรูปธรรม

4. ระดับการวิเคราะห์ (Analysis) คือ ระดับที่สามารถนำความคิดมา แต่งแยก

เป็นส่วนเป็นประกาย หรือนำข้อมูลต่างๆมาประกอบกันเพื่อการปฏิบัติของตนเอง

5. ระดับการสังเคราะห์ (Synthesis) คือ การนำข้อมูลและแนวคิดมา ประกอบกันแล้วนำไปสู่สิ่งที่สร้างสรรค์ (Creation) สิ่งใหม่ต่างจากเดิม

6. ระดับของการประเมินผล (Evaluation) ความสามารถในการใช้ความรู้ เพื่อ

จัดเกณฑ์การวัดข้อมูลตามมาตรฐานพื้นที่ให้ข้อตัดสินใจด้วยประสิทธิผลของกิจกรรมนั้นๆ

ประภาเพ็ญ ชุวรรณ (2526 : 12) ให้ความหมายว่า ความรู้เป็นพฤติกรรมขั้นต้นซึ่งผู้เรียน เพียงแต่จำได้ อาจจะได้จากการนึกได้ หรือโดยการยังเห็น ได้ยิน เช่น ความรู้เกี่ยวกับคำจำกัดความ ความหมาย ชื่อเท็จจริง ทฤษฎี โครงสร้าง วิธีแก้ปัญหา กฎต่างๆ เหล่านี้เป็นต้น จากความหมายของ ความรู้ดังกล่าวข้างต้นอาจสรุปได้ว่า ความรู้คือข้อเท็จจริงต่างๆ ที่มนุษย์ได้รับจากประสบการณ์ การ ค้นคว้าศึกษา สังเกต มีการสะสมไว้จำได้ โดยอาศัยความสามารถและทักษะทางลัทธิปัญญา

แนวคิดเกี่ยวกับการปฏิบัติ

ความหมายของการปฏิบัติ ให้ความหมายว่า การปฏิบัติ คือ กิริยาอาการที่ แสดงออกหรือปฏิบัติโดยที่เกิดขึ้นเมื่อแพะเขียงกับลิ่งเร้า ซึ่งมาจากการในหรือภายนอกร่างกายก็ได้ ทุกลิ่งทุกอย่างที่มนุษย์กระทำหรือรู้สึก ผู้อื่นจะเห็นหรือไม่ก็ได้อีกว่าเป็นพฤติกรรมทั้งสิ้น เช่น การ หัวเราะ การร้องไห้ การกิน เป็นต้น

กล่าวโดยสรุป การปฏิบัติหมายถึง การปฏิบัติของสิ่งมีชีวิต ทั้งที่อยู่ภายใน หรือ

แสดงออกภายนอก ที่สังเกตได้และสังเกตไม่ได้ เพื่อตอบสนองต่อสิ่งแวดล้อมหรือสิ่งเร้า สำหรับการ วิจัยในครั้งนี้ การปฏิบัติหมายถึง การปฏิบัติการจัดการขยะมูลฝอยของประชาชนในชนบท ใน การ จัดการขยะมูลฝอยในชุมชน

กล่าวโดยสรุป การปฏิบัติหมายถึง การปฏิบัติของสิ่งมีชีวิต ทั้งที่อยู่ภายใน หรือ

แสดงออกภายนอก ที่สังเกตได้และสังเกตไม่ได้ เพื่อตอบสนองต่อสิ่งแวดล้อมหรือสิ่งเร้า สำหรับการ วิจัยในครั้งนี้ การปฏิบัติหมายถึง การปฏิบัติการจัดการขยะมูลฝอยของประชาชนในชนบท ใน การ จัดการขยะมูลฝอยในชุมชน

แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการฝึกอบรม

1. ความหมายของการฝึกอบรม

จากความสำคัญของการฝึกอบรม มีผู้ให้ความหมายของการฝึกอบรมไว้ดัง การฝึกอบรมเป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้อย่างเป็นระบบในลักษณะที่สอดคล้องกับเป้าหมายของ องค์กร และสภาพแวดล้อมโดยทั่วไป เพื่อสร้างหรือเพิ่มพูนความรู้ ทักษะ และเจตคติของบุคคลกรกันจะ

ช่วยการปรับปรุงให้การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพสูงขึ้น โดยจัดเป็นช่วงๆ หรือระยะเวลาตามความเหมาะสมของแต่ละเรื่องซึ่งอาจใช้เวลา 3 วัน หรือ 1 สัปดาห์ หรือมากกว่านั้น การจัดฝึกอบรมอาจจะจัดเป็นรายบุคคลหรือเป็นกลุ่มก็ได้ ผู้จัดการฝึกอบรมอาจจะเป็นหน่วยงาน ราชการ เอกชน หรือบริษัท ห้างร้าน (บุญเลิศ ไพรินทร์. 2533 : 1; ภู่. 1973 :613 ; สมคิด บางโน.2538 : 14 ; ชัย สมิทธิ์. 2542 : 5 ; นิรันดร์ จุลทรัพย์. 2547 : 3

2. จุดประสงค์การฝึกอบรม

- 2.1 เพื่อปรับปรุงแก้ไข ความรู้ และทักษะในการคิดใหม่ๆ
- 2.2 เพื่อพัฒนาสมรรถนะของพนักงานและพัฒนาประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน
- 2.3 เพื่อเปลี่ยนเจตคติให้สอดคล้องกับความต้องการขององค์กร
- 2.4 เพื่อจูงใจให้บุคลากรปฏิบัติหน้าที่ให้ดียิ่งขึ้น
- 2.5 เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของพนักงาน ในการเริ่มต้นปฏิบัติงานใหม่

กล่าวโดยสรุปจุดมุ่งหมายของการฝึกอบรม เพื่อเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในการทำงาน ของบุคลากร และนอกเหนือนั้นยังเป็นการเพิ่มพูน ความรู้ ความสามารถ และปรับเปลี่ยนเจตคติ เพื่อ พัฒนาองค์กรให้มีความเจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้น

3. ประเภทของการฝึกอบรม การจัดแบ่งการฝึกอบรมนี้นักวิชาการหลายท่านได้แบ่งการฝึกอบรมไว้ดังนี้

กิจโภุ สาธร (2524 : 10) ได้แบ่งประเภทการฝึกอบรมออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ คือ

1. การฝึกอบรมก่อนปฏิบัติงาน (Pre-service Training) เป็นการให้ การศึกษาแก่บุคคลก่อนที่จะออกไปทำงาน หรืองานบางชนิด บางประเภทที่ต้องการความชำนาญและ ความสามารถเป็นพิเศษ ก็จัดการฝึกอบรมให้ก่อนแล้วจึงบรรจุให้เข้าทำงานในหน้าที่ที่ต้องการต่อไป

2. การฝึกอบรมระหว่างปฏิบัติการ (In-service Training) เป็นการให้ การศึกษาแก่บุคลากรที่กำลังดำรงตำแหน่งได้ตัวแทนหนึ่งอยู่ในหน่วยงาน โดยไม่ต้องลาออกจากงาน และได้ไม่เกิดความเสียหายแก่หน่วยงานในขณะที่บุคลากรนั้นๆ เข้ารับการอบรมการฝึกอบรมระหว่าง การปฏิบัติงานมีวัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถ ความชำนาญในการปฏิบัติงานให้ดี ยิ่งขึ้นไป

3. การฝึกอบรมระหว่างการทำงาน (On-the Job Training) แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ ได้แก่

3.1 การฝึกอบรมระหว่างการทำงาน (On the Job Training) มี ลักษณะไม่เป็นทางการ เน้นความสำคัญของการลงมือปฏิบัติงานได้ลงมือปฏิบัติในสถานที่จริง โดยมี เจ้าหน้าที่หรือผู้บังคับบัญชาที่มีประสบการณ์มากกว่าเป็นผู้สอนงานให้

3.2 การฝึกอบรมบทที่ทำการ (On the Job Training) เป็นการ ฝึกอบรมที่จัดขึ้นอย่างเป็นทางการโดยหน่วยงานหรือสถาบันมีหน้าที่ในการจัดฝึกอบรม มีการจัดห้อง การฝึกอบรมทำให้ผู้เข้ารับการอบรม มีเวลาสำหรับการอบรมอย่างเต็มที่ และสามารถนำสิ่งที่ได้รับการ อบรมไปประยุกต์ใช้ในการทำงานได้

น้อย ศิริโชค (2524 : 11-13) ได้กล่าวถึงประเภทการฝึกอบรม ก่อนการทำงาน (Pre-service Training) ว่าเป็นการฝึกอบรมก่อนที่บุคคลนั้นจะเริ่มทำงานในตำแหน่งหน้าที่เดียวกันที่หนึ่งในองค์กร แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. การปฐมนิเทศ (Orientation) เป็นการฝึกอบรมที่จัดขึ้นเพื่อต้อนรับหรือแนะนำเจ้าหน้าที่ใหม่ให้รู้จักหน่วยงาน องค์การ หรือสถาบัน ให้ทราบถึงวัตถุประสงค์และนโยบาย ให้รู้จักผู้บังคับบัญชาและเพื่อนร่วมงานตลอดจนให้เข้าใจถึงกฎเกณฑ์และระเบียบท่างๆเพื่อจะได้มีความรู้ และประสบการณ์เพียงพอในการปฏิบัติงาน

2. การแนะนำงาน (Introduction Training) เป็นการฝึกอบรมกีําปฐมนิเทศ และสอนวิธีการปฏิบัติงานในตำแหน่งหน้าที่เดียวกันที่หนึ่งโดยเฉพาะไม่มีสถาบันใดที่สามารถผลิตให้คนมีความรู้ ทักษะ และทัศนคติให้เหมาะสมสมกับความต้องการขององค์การพอดี และถึงแม้ว่าบุคคลที่เคยผ่านการทำงานที่อื่นมาแล้ว ก็อาจจะเป็นการแนะนำงานนี้เพื่อสร้างทัศนคติของคนต่องานใหม่ ให้เกิดความรู้สึกว่าตนเป็นส่วนหนึ่งขององค์กรนั้นๆ

การที่จะบรรลุถึงจุดมุ่งหมายขององค์การ ย่อมเป็นความต้องการขององค์การนั้นๆ และในการที่จะบรรลุถึงจุดมุ่งหมาย ต้องใช้การบริหารซึ่งเป็นกระบวนการเปลี่ยนแปลงสถานการณ์ ที่เป็นอยู่ให้บรรลุถึงสถานการณ์ที่ต้องการ โดยการให้ทรัพยากรในการบริหารต่างๆ เช่น คน เงิน เทค ฯลฯ แต่ในบรรดาทรัพยากรทั้งหลาย “คน” เป็นทรัพยากรที่มีคุณค่ามากที่สุด เพราะคนจะเป็นผู้ดำเนินกิจกรรมต่างๆ ภายในองค์การ ดังนั้นการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณภาพ จึงมีความจำเป็นวิธีหนึ่งที่นิยมใช้ในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ได้แก่ การฝึกอบรม แต่การฝึกอบรมจะไม่คุ้มค่าหากไม่นำมาใช้อย่างเหมาะสม สำหรับการแก้ปัญหานั้นๆ (สมหวัง ครุรัตน์. 2539 : 49 ; สมคิด บางโน. 2539 : 47 ; ชัยยศมิตรกิล. 2542 : 44 ; วิจิตร อาษาภุกุล. 2537 ; พัฒนา สุขประเสริฐ. 2540 : 28) กล่าวว่า โดยที่นำไปแล้วผู้ที่มีปัญหาในการปฏิบัติงานเพราะขาดในสิ่งเหล่านี้

K = Knowledge ความรู้ ความรู้ ไม่พยำنรับการปฏิบัติงานที่ได้รับหนอบหมาย

A = Attitud เจตติ ขาดท่าทีความรู้สึกที่ต้องงานที่ทำ ขาดความรัก ขาดการทุ่มเท
ไม่มีอุดมการณ์

P = Practice การฝึกปฏิบัติ การปฏิบัติที่ไม่ถูกต้อง ขาดหลักวิธีการทำงานที่ถูกต้อง

S = Skill ทักษะ ทักษะไม่พอ เนื่องจากฝึกฝนมาบานอยต้องฝึกอบรมเพิ่มเติม

I - Interest ความสนใจ ขาดการจูงใจที่ตีและเหมาะสม

U = Understanding ความเข้าใจในวิธีทำงานต่างๆ ทำให้ได้งานที่ไม่สมบูรณ์
ดังนั้น การฝึกอบรมจำทำ การเพิ่มพูนเปลี่ยนแปลงสิ่งตั้งกล่าวข้างต้นในัวบุคคล โดย

อาจ

แยกอบรมเพาเวอร์ด้านความรู้ ทัศนคติ ทักษะ หรือด้านความเข้าใจตามความจำเป็น

4. ประเภทของความต้องการในการฝึกอบรม

พัฒนา สุขประเสริฐ (2540 : 29 -34) ได้จำแนกประเภทความต้องการในการฝึกอบรมไว้ 3 ประเภท ดังนี้

1. ความต้องการในการฝึกอบรมจำแนกตามลักษณะของการค้นหา

1.1 ความต้องการในการฝึกอบรมที่ชัดเจน

เป็นความต้องการในการฝึกอบรม ที่ทราบได้ โดยไม่ต้องสำรวจ หรือวิเคราะห์ วินิจฉัยอย่างจริงจังแต่ประการใด เช่น มีการปรับปรุงแนวนำเสนอเครื่องมือ วิธีการ เทคโนโลยี หรือกรรมวิธี ใหม่ๆ มาใช้ในการปฏิบัติงาน มีการเปลี่ยนแปลงนโยบาย วัตถุประสงค์ ตลอดจน ระบบที่ปรับปรุง นี้ เป็นบุคลิกภาพที่มีการขยายงานและบริการแก่กลุ่มเป้าหมาย มีเจ้าหน้าที่เข้ามาทำงานใหม่หรือมีการโยกย้ายเป็นตัว

แต่อย่างไรก็ตาม การฝึกอบรมประเภทนี้ เป็นเพียงทำให้มีความรู้สึกว่ามีความต้องการที่จะต้องฝึกอบรมเท่านั้น แต่ยังไม่สามารถที่จะบอกได้ว่าความต้องการดังกล่าวมีมากน้อยเพียงใด จะนับเพื่อเป็นการยืนยันว่าเป็นความต้องการในการฝึกอบรมที่แท้จริงจังควรทำการสำรวจให้ทราบถึงลักษณะและรูปแบบความต้องการนั้นด้วย

1.2 ความต้องการในการฝึกอบรมที่ต้องการค้นหา

เป็นความต้องการ ที่ไม่สามารถบอกได้ด้วยสามัญสำนึกแต่ต้องศึกษา สำรวจ และวิเคราะห์สถานการณ์ให้แน่ชัดเสียก่อน จึงจะบอกได้ว่าเป็นความต้องการในการฝึกอบรม เช่น มีงานที่ค้างค้างมาก อุปกรณ์ชำรุดเสียหายมาก งบประมาณสิ้นเปลือง ผลผลิตตกต่ำซึ่งคุณภาพเหล่านี้เป็นเพียงส่อให้เห็นว่าอาจจะมีความต้องการในการฝึกอบรมเท่านั้น แต่ไม่สามารถที่จะสรุปได้ว่า มีความต้องการในการฝึกอบรมต้องมีการสำรวจและวิเคราะห์ข้อมูลต่างๆ ประกอบ

2. ความต้องการในการฝึกอบรมจำแนกโดยพิจารณาตามช่วงเวลา

2.1 ความต้องการในปัจจุบัน

เป็นความต้องการในการฝึกอบรม ที่ต้องการมีการดำเนินงานเพื่อช่วยในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น หรือที่เป็นอยู่ปัจจุบัน อาทิ ความต้องการในการฝึกอบรมเพื่อให้บุคลากรสามารถปฏิบัติงานในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายได้อย่างมีประสิทธิผล เป็นไปตามมาตรฐานของงานที่กำหนด หรือควรจะเป็นสำหรับงานนั้นๆ ซึ่งเกี่ยวข้องกับการพัฒนาความรู้ ทักษะ และเจตคติของบุคคลนั้นเอง

2.2 ความต้องการในอนาคต

เป็นความต้องการฝึกอบรมที่ต้องดำเนินงานปัจจุบัน แต่วางแผนไว้เพื่อป้องกันปัญหาที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคต หรือเพื่อช่วยให้สามารถดำเนินการให้บรรลุถึงวัตถุประสงค์ หรือเป้าหมายที่กำหนดไว้ในอนาคต อาทิ การฝึกอบรมบุคลากรเพื่อรับรับงานที่จะขยายหรือเปลี่ยนแปลงในอนาคต หรือเป็นแผนการฝึกอบรมเพื่อเป็นการเตรียมบุคลากรขึ้นเพื่อให้พร้อมที่จะรับงานในหน้าที่สูงขึ้นในอนาคต

3. ความต้องการในการฝึกอบรมจำแนกตามความสัมพันธ์กับองค์กร

3.1 ความต้องการในการฝึกอบรมจำแนกตามความสัมพันธ์กับองค์กร

แต่ละองค์กร ย่อมมีพิษภัยต้องการในการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาองค์กร เป็นการศึกษาสภาพรวมทั้งหมดภายในองค์กรว่าปัญหาข้อด้อยหรืออุปสรรคขององค์กรมีอะไรบ้างและหากว่าจะทำการแก้ไขด้วยวิธีการฝึกอบรม ควรจะดำเนินการด้วยวิธีการอย่างไร จึงจะทำให้องค์กรบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยทั่วไปแล้วการวิเคราะห์องค์กรจะทำการวิเคราะห์ในเรื่องดังนี้

1. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ขององค์กรกับสิ่งแวดล้อมภายนอก
ได้แก่ เทคโนโลยี เศรษฐกิจ การเงิน การแข่งขัน และกลยุทธ์ทางการตลาด ที่ส่งผลสำคัญให้กับองค์กร
หรือสภาพสิ่งแวดล้อมภายนอกที่มีผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับวิธีการทำงานขององค์กร

2. การวิเคราะห์พนักงานในองค์กร และสาขาโดยศึกษาถึง
ความสำเร็จขององค์กรว่าได้บรรลุผลสำเร็จตรงตามแผนหรือเป้าหมายที่กำหนดไว้หรือไม่

3. การวิเคราะห์พนักงานในองค์กรเป็นการพิจารณา เกี่ยวกับการ
ฝึกอบรมใน

ปัจจุบันและวางแผนไว้สำหรับอนาคต โดยคำนึงถึงวัฒนธรรมที่จะดำเนินไปได้เกิดจาก
ความสัมพันธ์ 3 ประการ คือ ความรู้ความสามารถ สุขภาพร่างกายและแรงบันดาลใจ การวิเคราะห์
ความต้องการในการฝึกอบรมซึ่งจำเป็นต้องทำการศึกษาเกี่ยวกับบุคลากร เช่น การวางแผนกำลังคนหรือ
การวางแผนการฝึกอบรมและพัฒนาเป็นรายบุคคล

4. การวิเคราะห์บรรยากาศภายในองค์กร เป็นการวิเคราะห์
ความเห็นที่แท้จริงของบุคลากรที่มีต่อบรรยากาศในการทำงานภายในองค์กร เกี่ยวกับเรื่องต่างๆ เช่น
เป้าหมาย วัตถุประสงค์ แผนงาน ภาระผู้นำ กระบวนการทำงาน การบริหารงานบุคคล การเงิน พัสดุ
ความก้าวหน้าในอาชีพ การตัดสินใจ ผลสำเร็จในการปฏิบัติงาน เป็นต้น

3.2 เทคนิคในการประเมินความต้องการ

การประเมินความต้องการฝึกอบรม คือการให้ได้มาซึ่งข้อมูลที่จะใช้เป็นข้อมูล
พื้นฐานของการสำรวจวิเคราะห์ปัญหาและประเมินว่าปัญหาใดควรได้รับการแก้ไขด้วยการฝึกอบรมและ
พัฒนา เทคนิคการประเมินความต้องการแบ่งออกเป็น 3 ระดับ ดังนี้ ระดับองค์กรระดับหน่วยงานและ
ระดับกลุ่มอาชีพและบุคคล (สมหวังครุรัตน์. 2539 : 51-59)

กล่าวโดยสรุปขั้นตอนแรกในการเริ่มโครงการฝึกอบรมได้แก่ การศึกษาความต้องการ
ในการฝึกอบรม เพราะการศึกษาความต้องการเป็นการศึกษาถึงสภาพการณ์ ปัญหา อุปสรรค ข้อขัดข้อง
ที่ต้องการได้รับการแก้ไขด้วยการฝึกอบรมในการศึกษาความต้องการในการฝึกอบรมจำแนกเป็น 3
ประเภท ได้แก่ จำแนกตามลักษณะของการค้นหา จำแนกโดยพิจารณาตามช่วงเวลาและจำแนกตาม
ความสัมพันธ์ในองค์การ โดยเทคนิคการประเมินความต้องการในการฝึกอบรมแบ่งออกเป็น 3 ระดับ คือ
เทคนิคในการประเมินความต้องการระดับองค์กร เทคนิคการประเมินความต้องการระดับหน่วยงานและ
เทคนิคการประเมินความต้องการระดับกลุ่มอาชีพและบุคคล

4. วิธีการฝึกอบรม

การที่จะทำให้การฝึกอบรมบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดให้ได้นั้นบ่อมเป็นอยู่กับ
วิธีการ
ฝึกอบรม ทั้งนี้เพาะกายการฝึกอบรมเป็นสื่อหรือวิธีการที่จะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงทั้งทางด้านความรู้
ทักษะ และเจตคติของผู้เข้ารับการอบรม

4.1 ความสำคัญของวิธีการฝึกอบรม

วิธีการฝึกอบรมเป็นสื่อกลางที่ใช้ในการถ่ายทอดความรู้ ระหว่างผู้เข้ารับการ

ฝึกอบรมและผู้อบรม เพื่อทำให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีความรู้ ทักษะ ความสามารถ และทัศนคติตามวัตถุประสงค์ของการฝึกฝึกอบรม ความสำคัญของการฝึกอบรมมีอยู่หลายประการ (ชูชัย สมิทธิ์ไกล. 2540 : 172) ได้ให้ความสำคัญของการฝึกอบรม ดังนี้

1. เป็นตัวก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านความรู้ ทักษะ หรือทัศนคติ อันพึงประสงค์
2. เป็นวิถีทางที่นำการฝึกอบรมให้บรรลุจุดมุ่งหมาย
3. ช่วยกระตุ้นให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมเกิดความต้องการที่จะเรียนรู้มากขึ้น
4. ช่วยทำให้ผู้รับการฝึกอบรมไม่รู้สึกเบื่อหน่ายแต่กลับมีความกระตือรือร้น
5. ช่วยให้ผู้รับการฝึกอบรม ได้รับประสบการณ์จริงและได้รับประสบการณ์เรียนรู้ที่สอดคล้องกับความต้องการมากขึ้น

4.2 ประเภทของวิธีการฝึกอบรม

วิธีการฝึกอบรมสามารถจำแนกได้หลายประเภททั้งนี้ขึ้นอยู่กับเกณฑ์ที่ใช้ในการจำแนก ดังนี้ (กุลชน ธนาพงศ์ชร. 2530 : 34 ; ชูชัย สมิทธิ์ไกล. 2542 : 173)

4.2.1 วิธีการบอกล่าว (Telling Method) เป็นวิธีการฝึกอบรมที่ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีบทบาทสำคัญในการถ่ายทอดความรู้ ทักษะและประสบการณ์ให้แก่ผู้รับการอบรม วิธีการฝึกอบรมที่ใช้วิธีนี้ได้แก่ การบรรยาย การประชุมอภิปราย การสัมมนา

4.2.2 วิธีการกระทำ (Doing Method) เป็นวิธีการฝึกอบรมที่ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีบทบาทเป็นอย่างมาก เพราะจะต้องเป็นผู้ลงมือกระทำการกิจกรรมต่างๆ ด้วยตนเองภายใต้ การดูแลของวิทยากร วิธีการฝึกอบรมที่จะนำมาใช้ได้แก่ การระดมสมอง การสอนแนะ

4.2.3 วิธีการแสดง (Showing Method) เป็นวิธีการฝึกอบรมที่แสดงให้ผู้เข้ารับการอบรมได้เห็นถึงสภาพการณ์จริง หรือคล้ายๆ จริง โดยผู้แสดงอาจเป็นผู้รับการฝึกอบรม หรือบุคคลอื่นก็ได้ ส่วนผู้ฝึกอบรมจะเป็นผู้อธิบายถึงวัตถุประสงค์ และสรุปกิจกรรมวิธีการฝึกอบรมที่จะนำมาใช้ได้แก่ การจำลองสถานการณ์ การแสดงบทบาทสมมุติ การสาธิต

ชูชัย สมิทธิ์ไกล (2542 : 175) ได้จำแนกวิธีการฝึกอบรม โดยยึด วัตถุประสงค์ และลักษณะการเรียนรู้

ตารางที่ 1.3 การจำแนกวิธีการฝึกอบรมโดยวัดถูประสงค์ และลักษณะการเรียนรู้

วัดถูประสงค์	ลักษณะการเรียนรู้	
	แบบรายบุคคล	แบบกลุ่ม
ความรู้	โปรแกรมการเรียนรู้ตัวยัตน์เอง การสอนโดยใช้คอมพิวเตอร์	การบรรยาย, การอภิปรายกลุ่มการระดุม สมอง, การทัศนศึกษา
ทักษะ	การฝึกอบรมในงาน	การอภิปรายกลุ่ม การแสดงแบบ พฤติกรรม
วัดถูประสงค์	ลักษณะการเรียนรู้	
	แบบรายบุคคล	แบบกลุ่ม
ทักษะ และ ความสามารถ	การฝึกอบรมในโรงงาน แบบฝึกหัดรายบุคคล การฝึกโดยใช้อุปกรณ์จำลอง	การสาธิต, กลุ่มฝึกแก้ไขปัญหา การจำลองสถานการณ์ การแสดงบทบาทสมมุติ การแสดงแบบพฤติกรรม

จากตาราง 1.3 สามารถจำแนกการฝึกอบรมออกเป็น 6 รูปแบบ ได้แก่ การฝึกอบรมจำแนกตามวัดถูประสงค์ด้านความรู้แบบรายบุคคล การฝึกอบรมจำแนกตามวัดถูประสงค์ด้านความรู้แบบกลุ่ม การฝึกอบรมจำแนกตามวัดถูประสงค์ด้านทักษะและความสามารถแบบรายบุคคล การฝึกอบรมจำแนกตามวัดถูประสงค์ด้านทักษะและความสามารถแบบกลุ่ม การฝึกอบรมจำแนกตามวัดถูประสงค์ด้านทักษะและการเรียนรู้แบบกลุ่ม

กล่าวโดยสรุปวิธีการฝึกอบรมเป็นเครื่องมือหรือกิจกรรมต่างๆ ที่ใช้ในการถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ระหว่างผู้ฝึกอบรม และผู้เข้ารับการอบรม เพื่อให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีความรู้ ทักษะ เจตคติตามวัดถูประสงค์การฝึกอบรม วิธีการฝึกอบรมจำแนกตามเกณฑ์ได้ 2 ได้แก่ วัดถูประสงค์ในการฝึกอบรม และลักษณะการเรียนรู้

5. การประเมินการฝึกอบรม

การประเมินผลจากการฝึกอบรมเป็นสิ่งที่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งในการฝึกอบรมเพื่อจะได้ทราบว่าการฝึกอบรมนั้นมีข้อบกพร่องอะไร บรรลุตามวัดถูประสงค์ที่วางไว้หรือไม่ และประโยชน์ที่ผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้รับ และผลของการประเมินจะได้นำไปปรับปรุงการฝึกอบรมในครั้งต่อๆไป

น้อย ศิริโชค (2524 : 168) แบ่งวิธีการประเมินผลการฝึกอบรมออกเป็น 4 วิธี ดังนี้

1. การวัดผลก่อนและหลังการฝึกอบรม

เป็นการวัดผลก่อน (Pre-Test) และหลังการฝึกอบรม (Post-Test) แล้วนำมาเปรียบเทียบกัน ก็จะทราบถึงความแตกต่างของผู้เข้ารับการอบรมว่าเปลี่ยนแปลงไปอย่างใดเพียงใดหรือไม่

2. การจัดตั้งมาตรฐานในการปฏิบัติงาน

เป็นการประเมินคุณว่าหลังจากได้เข้ารับการฝึกอบรมแล้วมีทักษะในการทำงานสูงขึ้นหรือไม่ เช่น ในการพิมพ์ดีด อาจตั้งมาตรฐานในการพิมพ์ดีดของسمัยนไว้ว่าจะต้องพิมพ์ล้มผั้สให้ได้นาทีละ 45 คำ เนื่องจากสมัยนี้มาปรับเปลี่ยนการฝึกอบรม แก้ไขมาตรฐานว่าผลงานได้เพิ่มขึ้นหรือไม่ วิธีการกำหนดมาตรฐาน สำหรับวัดผลโดยวิธีนี้หมายความว่ารับงานสมัยน งานจัดระเบียบสารบรรณ และงานค้นหาเอกสาร

3. การสังเกตจากการปฏิบัติงานที่กำหนดเป็นมาตรฐาน

วิธีการนี้จะกำหนดลักษณะของงานที่จะสังเกตเป็นมาตรฐานขึ้น แล้วให้คณะในคณะกรรมการปฏิบัติงานໄວ້ หรืออาจจะสังเกตจากปริมาณผลผลิตก็ได้ จากนั้นจึงนำเอาผลที่ได้จากการสังเกตไป กำหนดเป็นมาตรฐานไว้เพื่อใช้เปรียบเทียบกับงานที่มีลักษณะเหมือนกันหรือใกล้เคียงกัน

4. การกำหนดมาตรฐานในการปฏิบัติงานโดยการสังเกต

วิธีการนี้มีลักษณะคล้ายกับวิธีที่ 3 แต่ต่างกันแต่ว่างานที่สังเกตนั้นเป็นงานรวมมิได้แยก ออกมากำหนดໄວ້เพื่อการสังเกตอย่างโดยอย่างหนึ่งโดยเฉพาะ ส่วนวิธีสังเกตดำเนินตามวิธีที่ 3

2.4 ตัวแปรตาม

1. ความรู้เกี่ยวกับการณรงค์การลดการใช้ปุ๋ยเคมีอันตรายในนาข้าว
2. ทัศนคติที่ดีเกี่ยวกับการณรงค์การลดการใช้ปุ๋ยเคมีอันตรายในนาข้าว

2.5 บริบทพื้นที่

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป ชุมชนบ้านหนองปลิง หมู่ 6 ตำบลหนองปลิง อําเภอเมือง จังหวัด มหาสารคาม

1. แผนที่หมู่บ้าน/ชุมชน (แสดงข้อมูลครัวเรือน สถานที่สำคัญ จุดที่ตั้งผู้นำ หัวหน้าคุ้ม คุนพิกา หนองกาจัน และสิ่งแวดล้อมของชุมชน)

2. ประวัติหมู่บ้าน/ชุมชน (บอกความเป็นมาของหมู่บ้าน/ ชุมชน, ที่มาของชื่อหมู่บ้าน,

1.1 ประวัติหมู่บ้าน

บ้านหนองปลิง หมู่ที่ 6 ได้ก่อตั้งมาประมาณเกือบ 200 ปีมาแล้ว กลุ่มคนที่เริ่มก่อตั้งนั้นได้ ย้ายมาจากบ้านหนองเครือปา ซึ่งอยู่ห่างจากบ้านหนองปลิงในปัจจุบันไปทางทิศตะวันออกประมาณ 2 กิโลเมตร

สาเหตุที่มา ก่อตั้ง คือพื้นที่บ้านหนองปลิงในปัจจุบันอุดมสมบูรณ์กว่า มีหนองน้ำธรรมชาติ ชื่อ หนองปลิง ญูท่ามกลางป่า มีน้ำตลอดปี แต่ขณะนี้เรียกชื่อบ้านเพียงไปเป็น “บ้านหนองปลิง”

ผู้นำในการก่อตั้ง ชื่อ คุณตาเพชร ไม่ทราบนามสกุล ในอดีตบ้านหนองปลิงขึ้นต่อตำบลนาง พอถึงสมัยแยกการปกครอง ใน พ.ศ. 2530 ได้แยกการปกครองออกจากตำบลลงบ้าง มาเป็น บ้านหนองปลิง หมู่ที่ 6 ตำบลหนองปลิง อําเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม

มีผู้ใหญ่บ้านตั้งแต่ต้นจนปัจจุบัน 11 คน

1. นายเพชร	ไม่ทราบนามสกุล
2. นายสม	อุทัยทา
3. นายอ่อง	อาสาภา
4. นายแก้ว	อุทัยคำน
5. นายหว่อ	พันจักร
6. นายทองตี้	อุทัยดา
7. นายสุข	อุทัยเลิศ
8. นายเจริญ	อุทัยดา
9. นายทู	เทวสิงห์
10. นายสมพงษ์	เดชบุรุณย์
11. นายธีระศักดิ์	ภาสวงศ์

1.2 มีอาณาเขต ดังนี้

บ้านหนองปลิง หมู่ 6 ตำบลหนองปลิง อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม ตั้งอยู่ติดถนนสายมหาสารคาม-ว่าป้าปุ่น ตรงกีโลเมตรที่ 11 และติดกับที่ตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลหนองปลิง

ทิศเหนือ จรด บ้านหนองโพด ตำบลหนองแวง อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม

ทิศใต้ จรด บ้านป่ากุ้ง ตำบลหนองปลิง และ บ้านหนองใจดี ตำบลโคกกล่อง อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม

ทิศตะวันออก จรด บ้านโนนสมบูรณ์ - หัวนาคำ ตำบลหนองปลิง อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม

ทิศตะวันตก จรด บ้านโคกศรี ตำบลหนองปลิง อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม

1.3 เนื้อที่

มีพื้นที่ทั้งหมด 1,054 ไร่ เป็นพื้นที่ทำการเกษตร 950 ไร่ ทำเลเลี้ยงสัตว์ 60 ไร่ ตามปีค.ศ. 11 ไร่ หนองน้ำ 28 ไร่

1.4 ภูมิประเทศ

มีลักษณะเป็นที่ราบลุ่ม

1.5 รายชื่อผู้นำชุมชน/กลุ่ม/องค์กรหมู่บ้าน ดังนี้

1. นายธีระศักดิ์ ภาสวงศ์	ผู้ใหญ่บ้าน
2. นายทองปลู หลานมาลา	ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน
3. นายอ่อง พาสวงศ์	ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน
4. นายชาติต พันจักร	สมาชิก อบต.
5. นายสุทธศักดิ์ อุทัยดา	สมาชิก อบต.
6. นางสุวรรณ ทองบุญมาก	ประธานสตว.หมู่บ้าน
7. นายสมพงษ์ เทคุตรวง	ประธาน อป.พร หมู่บ้าน

8. นางประสาณ เดอตุรวง	ประธาน ocom หมู่บ้าน
9. นายสมเดช เดอตุรวง	อาสาพัฒนาชุมชนหมู่บ้าน (อช)
10. นายประจักษ์ ภานินิจ	อาสาพัฒนาชุมชนหมู่บ้าน (อช)
11. นางประสาณ เดอตุรวง	อาสาพัฒนาชุมชนหมู่บ้าน (อช)
12. นางประทุมมา เดชบุรัมย์	อาสาพัฒนาชุมชนหมู่บ้าน (อช)
13. นายธีระศักดิ์ ภางค์	อาสาหมอดิน หมู่บ้าน
14. นายธีระศักดิ์ ภางค์	อาสาหมอดิน หมู่บ้าน
1.5 จำนวนครัวเรือนในหมู่บ้าน ครัวเรือนที่อาศัยอยู่จริง 278 ครัวเรือน	
1.6 จำนวนประชากรในหมู่บ้าน 856 คน แยกเป็นชาย 411 คน หญิง 445 คน	
1.7 การปกคล้อง บ้านหนองปลิงเป็นหมู่บ้านขนาดใหญ่ และได้แบ่งการดูแล การปักคล้องออกเป็น 10 คุ้ม ดังนี้	
1. คุ้มโพธิ์ทองพัฒนา	หัวหน้าคุ้ม คือ นางเบา อุทัยดา
2. คุ้มสุสันต์พัฒนา	หัวหน้าคุ้ม คือ นางซู อุทัยเลิศ
3. คุ้มเจริญพัฒนา	หัวหน้าคุ้ม คือ นางทองเสริม อุทัยดา
4. คุ้มปทุมวัน	หัวหน้าคุ้ม คือ นายสุทธิน ภางค์
5. คุ้มกรีตะวัน	หัวหน้าคุ้ม คือ นางบุญศรี อุทัยดา
6. คุ้มแสงตะวัน	หัวหน้าคุ้ม คือ นางแสง อุริยะ
7. คุ้มอยู่สุข	หัวหน้าคุ้ม คือ นางตุ่น หลงศรี
8. คุ้มพรสวารค์	หัวหน้าคุ้ม คือ นางเพ็ง นามีด
9. คุ้มดอนสวารค์	หัวหน้าคุ้ม คือ นางสมบูรณ์ ภางค์
10. คุ้มหนองเครือตากapa	หัวหน้าคุ้ม คือ นางประสาณ ศรีสุข

2. สภาพทางเศรษฐกิจ

2.1 การประกอบอาชีพ แยกประเภทได้ดังนี้

ทำนา	278 ครัวเรือน
ทำไร	1 ครัวเรือน
ค้าขาย	19 ครัวเรือน
รับจ้างทั่วไป	16 ครัวเรือน
ข้าราชการ	10 ครัวเรือน
ธุรกิจส่วนตัว	19 ครัวเรือน

2.2 หน่วยธุรกิจในเขต

- โรงเรียน	-	แหล่ง
- ปั้มน้ำมันและガ๊ส	1	แหล่ง
- โรงงานอุตสาหกรรม	-	แหล่ง
- โรงสี	4	แหล่ง

3. สภาพทางสังคม

3.1 การศึกษา

โรงเรียนบ้านหนองปลิง

-โรงเรียนประถมศึกษา	1	แห่ง
- ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก	1	แห่ง

3.2 ระดับการศึกษาของประชาชนในหมู่บ้าน

จบประถมศึกษา	499	คน
จบมัธยมศึกษา	179	คน
จบอนุปริญญา	23	คน (ปวช. ปวส.)
จบปริญญา	9	คน
อื่นๆ	5	คน

3.3 สถาบันและองค์กรทางศาสนา ราชภรัตน์ในหมู่บ้านนับถือศาสนาพุทธ และมีศูนย์รวมจิตใจ และสถานที่ประกอบพิธีกรรมทางศาสนา 1 แห่ง คือ วัดโพธิ์ครรช บ้านหนองปลิง

3.4 สาธารณสุข

-สถานีอนามัยประจำตำบล/หมู่บ้าน	-	แห่ง
-อัตราการมีและใช้ส้วมราดน้ำ ร้อยละ	100	

3.5 การบริการพื้นฐาน

1 การโทรคมนาคม

-โทรศัพท์สาธารณะ	จำนวน	2	ตู้
------------------	-------	---	-----

2 การไฟฟ้า/น้ำประปา

-มีไฟฟ้าทุกหลังบ้าน	จำนวน	178	หลังคาเรือน	น้ำประปา	178
---------------------	-------	-----	-------------	----------	-----

ครัวเรือน

3 แหล่งน้ำธรรมชาติ

ลำห้วย	1	สาย
-บึงหนองแคลอื่นๆ	1	แห่ง

4 แหล่งน้ำที่สร้างขึ้น

-สระน้ำ	1	แห่ง
---------	---	------

5. ทรัพยากรธรรมชาติ/สิ่งแวดล้อม

-ป่าชุมชนโคกทินลาด

3.7 ข้อมูลอื่นๆ

5.1 ระยะทางจากหมู่บ้านถึง อบต.หนองปลิง ระยะทาง 500 กิโลเมตร

5.2 ระยะทางจากหมู่บ้านถึง อำเภอเมืองฯ ระยะทาง 12 กิโลเมตร

5.3 ระยะทางจากหมู่บ้านถึง จังหวัดฯ ระยะทาง 10 กิโลเมตร

- 5.4 ถนนในหมู่บ้านเป็นถนนดิน ระยะทาง - กิโลเมตร
- 5.5 ถนนในหมู่บ้านเป็นถนนลูกรัง ระยะทาง - กิโลเมตร
- 5.6.ถนนในหมู่บ้านเป็นทินคลุก ระยะทาง - กิโลเมตร
- 5.7 ถนนในหมู่บ้านเป็นถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก ระยะทาง 2 กิโลเมตร
- 7.8 ถนนในหมู่บ้านเป็นถนนลาดยาง ระยะทาง 1 กิโลเมตร
- ด้านyanพาหนะในหมู่บ้าน เช่น
 - รถยกตันน้ำส่วนตัว (รถเก่ง) 5 คัน
 - รถปีกอัพ 30 คัน
 - รถยกบรรทุก 1 คัน
 - รถอีแท็ก 40 คัน
 - รถอีแท่น 3 คัน
 - รถจักรยานยนต์ 280 คัน
 - รถจักรยาน 100 คัน

ด้านการสื่อสารในหมู่บ้าน มีการสื่อสารอย่างทั่วถึง เช่น

- หอกระจายข่าว 1 แห่ง
- ป้ายประชาสัมพันธ์ข่าวสาร 2 แห่ง
- เครื่องรับฟังวิทยุ 178 ครัวเรือน
- เครื่องรับโทรศัพท์ 178 ครัวเรือน
- โทรศัพท์บ้าน / มือถือ 178 ครัวเรือน
- ที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน 2 แห่ง

3.8 กลุ่ม/องค์กร

1. ลูกเสือชาวบ้าน 2 รุ่น จำนวนสมาชิก 30 คน ประธาน ชื่อ นายธีระศักดิ์ กาสงค์
- 2 กลุ่มลตรีเมเยอร์บ้าน จำนวนสมาชิก 15 คน ประธาน ชื่อ นางสุวรรณ ทองบุญมาก
3. อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน จำนวนสมาชิก 2 คน ประธาน ชื่อนายธีระศักดิ์ กาสงค์
4. อาสาสาธารณสุขหมู่บ้าน จำนวนสมาชิก 14 คน ประธาน ชื่อ นางประisan เตอุตรวงษ์
5. กลุ่มจักรานไม้ไผ่ จำนวนสมาชิก 15 คน ประธาน ชื่อ นายทุน เทวสิงห์
6. กลุ่มมาปั้นกิจสังเคราะห์ จำนวนสมาชิก 290 คน ประธาน ชื่อ นายธีระศักดิ์ กาสงค์
7. กลุ่momทรัพย์ฯ จำนวนสมาชิก 477 คน ประธาน ชื่อ นายเบga อยทัยดา
8. กองทุนหมู่บ้าน (กทบ.) จำนวนสมาชิก 169 คน ประธาน ชื่อ นายสมพงษ์ เดช

บุรุษ

9. กลุ่มสังกะสน. จำนวนสมาชิก 40 คน ประธาน ชื่อ นายสมพงษ์ เดชบุรุษ

10. กลุ่มเดี้ยงโคนม จำนวนสมาชิก 3 คน ประธาน ชื่อ นายทองใบ หาไซยอินทร์
11. กองทุน กข.กจ. จำนวนสมาชิก 100 คน ประธาน ชื่อ นายธีระศักดิ์ ภัสสค์
12. กลุ่มดอกไม้ประดิษฐ์ จำนวนสมาชิก 15 คน ประธาน ชื่อ นางสมใจ พันจักร
13. กองทุนออมวันละ 1 บาท จำนวนสมาชิก 300 คน ประธาน ชื่อ นายธีระศักดิ์ ภัสสค์

3.9 ปราษฎ์ชาวบ้าน

- ต้านยาสมุนไพร
 - ชื่อ. นายบุญโญ เมฆะธรรม บ้านเลขที่ 62 หมู่ที่ 6 ตำบลหนองปลิง
- ต้านประเพณีวัดหน่อรرم
 - ชื่อ. นายคุณ ท้าวเมตตี บ้านเลขที่ 32 หมู่ที่ 6 ตำบลหนองปลิง
- ต้านกลองยาว
 - ชื่อ. นายธีระศักดิ์ ภัสสค์ บ้านเลขที่ 219 หมู่ที่ 6 ตำบลหนองปลิง
- ต้านการจักสถาน
 - ชื่อ. นายทูน เทวงศิริ บ้านเลขที่ 122 หมู่ที่ 6 ตำบลหนองปลิง
- ต้านนาวดแผนไทย
 - ชื่อ. นางศุภรัตน์ เดอตรวง บ้านเลขที่ ๑๘๙ หมู่ที่ 6 ตำบลหนองปลิง
 - ต้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติฯ
 - ชื่อ. นายธีระศักดิ์ ภัสสค์ บ้านเลขที่ 219 หมู่ที่ 6 ตำบลหนองปลิง
 - ต้านการเกษตร (เดี้ยงโคนม)
 - ชื่อ. นายทองใบ หาไซยอินทร์ บ้านเลขที่ 128 หมู่ที่ 4 ตำบลหนองปลิง

3.10 บุญประเพณี / เทศกาลประจำปี

มีบุญประเพณีอันดึงดีงามสืบทอดมาตั้งแต่สมัยรุ่นปู่ย่า ตายาย ประเพณีตามอีต 12 ครอง 14 ตั้งนี้

บุญเดือนอ้าย	คือ	บุญใหม่
บุญเดือนยี่	คือ	บุญกุ้มข้าวใหญ่
บุญเดือนสาม	คือ	บุญข้าวจี่
บุญเดือนสี่	คือ	บุญมหาตต
บุญเดือนห้า	คือ	บุญสงกรานต์
บุญเดือนหก	คือ	บุญบวชนาค
บุญเดือนเจ็ด	คือ	บุญเบิกฟ้า
บุญเดือนแปด	คือ	บุญเข้าพรรษา
บุญเดือนเก้า	คือ	บุญข้าวประดับดิน
บุญเดือนสิบ	คือ	บุญข้าวสาก
บุญเดือนสิบเอ็ด	คือ	บุญยอกพรพระ
บุญเดือนสิบสอง	คือ	บุญกฐิน

ส่วนที่ 2 ศักยภาพของหมู่บ้าน / ชุมชน

กำหนดจุดเด่น หรือจุดแข็งของชุมชน (บวกถึงสิ่งที่มี และเห็นว่าเด่นในชุมชนทั้งด้านบุคคล/กลุ่ม, สิ่งแวดล้อม, ภูมิปัญญา, วัฒนธรรม方言, และอื่น ๆ เป็นปัจจัยภายในชุมชนเอง)

จากการจัดเก็บข้อมูล ประจำปี 2553 ปรากฏว่ามีตัวชี้วัดที่ยังไม่บรรลุเป้าหมายอยู่ 3 ตัวชี้วัด จำนวนมากไปหน้อย ดังนี้

1. ตัวชี้วัดที่ 18 ครัวเรือนไม่ถูกรบกวนจากมลพิษ จำนวน 14 ครัวเรือน
2. ตัวชี้วัดที่ 20 ครัวเรือนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน จำนวน 6 ครัวเรือน
3. ตัวชี้วัดที่ 32 คนในครัวเรือนไม่ติดสูรา จำนวน 1 คน

การประเมินสถานการณ์พัฒนาหมู่บ้านจากข้อมูล กชช.2ค

จากการสำรวจข้อมูล กชช.2ค ปี 2552 บ้านหนองปลิง หมู่ที่ 6 ตำบลหนองปลิง อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม มีผลการพัฒนา率为ดับปานกลางก้าวหน้า (ระดับ 3) และเมื่อพิจารณากลุ่มตัวชี้วัดระดับปัญหา เป็นดังนี้

ตัวชี้วัดมีปัญหามาก มี 3 ตัวชี้วัด ได้แก่

1. ด้านการประกอบอาชีพและมีงานทำ
 - การมีงานทำ
2. ด้านความรู้และการศึกษา
 - การได้รับการศึกษา
3. ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
 - คุณภาพดิน

ตัวชี้วัดที่มีปัญหาปานกลาง มี 3 ตัวชี้วัด ได้แก่

1. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน
 - ถนน
 - น้ำเพื่อการเกษตร

2. ด้านสุขภาพและอนามัย

- การกีฬา

ตัวชี้วัดที่มีปัญหาน้อย มี 12 ตัวชี้วัด ได้แก่

1. ด้านโครงสร้าง
 - น้ำดื่ม
 - น้ำใช้
 - ไฟฟ้า
 - การมีที่ดินทำกิน
 - การติดต่อสื่อสาร

2. ด้านสุขภาพและอนามัย

- ความปลอดภัยในการทำงาน
- การป้องกันโรคติดต่อ

3. ด้านความรู้และการศึกษา

- ระดับการศึกษาของประชาชน

3. ต้านความเข้มแข็งของชุมชน

- การเรียนรู้โดยชุมชน
- การมีส่วนร่วมของชุมชน
- การรวมกลุ่มของประชาชน
- การเข้าถึงแหล่งเงินทุนของประชาชน

การประเมินสถานการณ์พัฒนาหมู่บ้าน

จากการจัดทำที่ประชุมเพื่อจัดทำรายงานการพัฒนาหมู่บ้านและบูรณาการรายงานการพัฒนา
ระดับหมู่บ้าน ได้มีการวิเคราะห์ศักยภาพของหมู่บ้าน โดยการค้นหา จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและอุป
สรรค์ และได้ร่วมกันกำหนดวิสัยทัศน์ อัตลักษณ์ และทิศทางการพัฒนาหมู่บ้าน ดังนี้

จุดแข็ง

1. มีเส้นทางคมนาคมสัญจรไปมาสะดวก
2. มีผู้นำชุมชนเข้มแข็ง
3. มี อสม. เข้มแข็ง
4. ครอบครัวมีความอบอุ่น
5. มีกลุ่มองค์กรหลากหลาย

จุดอ่อน

1. ประชาชนไม่มีวินัยใช้จ่ายฟุ่มเฟือย
2. ประชาชนมีหนี้สินมาก
3. ประชาชนไม่ก่อสร้างและดูแล
4. มีอย่างน้อยในชุมชน
5. พนักงานชุมชนขาดความรู้
6. คนในชุมชนมีรายได้ต่ำ

โอกาส

1. ได้รับงบประมาณจากทางราชการ/เอกชน
2. ใกล้ตัวจังหวัด

อุปสรรค

1. กัญชาติ
2. บประมาณไม่เพียงพอ
3. นโยบายรัฐไม่ต่อเนื่อง

วิสัยทัศน์

แก้ไขปัญหาความยากจน ชุมชนเข้มแข็ง ห่างไกลยาเสพติด เศรษฐกิจพอเพียง

อัตลักษณ์

ป้าชุมชน จักสาบไม่ໄຟ

ทิศทางการพัฒนาหมู่บ้าน

เป็นหมู่บ้านเกษตรกรรม

ส่วนที่ 3 สภาพปัจจุบัน และการวิเคราะห์ปัจจัยของหมู่บ้าน และชุมชน

1. สภาพปัจจัยของหมู่บ้าน
2. จากการสำรวจข้อมูลต่าง ๆ และจากการจัดเวทีประชาชนได้นำข้อมูลด้านต่าง ๆ ของชุมชน และมีการวิเคราะห์ปัจจุบัน สาเหตุ และแนวทางแก้ไขปัญหาด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. ด้านเศรษฐกิจ

ที่	สภาพปัจจุบัน	สาเหตุ	แนวทางแก้ไข
1	หนี้สินมาก ประชาชน	การศึกษา - ค่าครองชีพ - ค่าใช้จ่ายในการผลิต - ขาดทุนจากการประกอบอาชีพ - ใช้จ่ายฟุ่มเฟือย	- จัดทำบัญชีครัวเรือน - ปลูกผักสวนครัว - ส่งเสริมการออมเพิ่มขึ้น - เพาะเห็ดอาชีพเสริม - ส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทน
2	ขาดทักษะในการประกอบอาชีพเสริม	- ขาดวิทยากร - ขาดเงินทุน	- ฝึกอบรมอาชีพเสริมแก่ผู้สนใจ - ขอรับการสนับสนุนงบประมาณ

2. ด้านการเกษตร

ที่	สภาพปัญหา	สาเหตุ	แนวทางแก้ไข
1	ขาดน้ำเพื่อการเกษตร	- แหล่งน้ำไม่เพียงพอ - ภัยแล้ง	- ชุดระบบน้ำในเรือน - ชุดเจาะบดalaเพื่อการเกษตร - สร้างคลองส่งน้ำ
2	สภาพดินเสื่อม	- หน้าดินถูกขุดล่าง - ใช้ปุ๋ยเคมีติดต่อเป็นเวลานาน - การเผาตอซังข้าว	- ส่งเสริมการใช้ปุ๋ยคอก และปุ๋ยอินทรีย์ - ลดการใช้ปุ๋ยเคมี - รณรงค์ไม่เผาตอซังข้าว
3	ราคาผลผลิตไม่คุ้มทุน	- ปัจจัยการผลิตสูง - ถูกกดราคาจากพ่อค้าคนกลาง - ขาดการรวมกลุ่ม	- ลดต้นทุนการผลิต - รวมกลุ่มเพื่อต่อรองราคา

3. ด้านการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม

ที่	สภาพปัญหา	สาเหตุ	แนวทางแก้ไข
1	ประชาชนไม่เข้าวัดนอกจากวันสำคัญทางศาสนา	- ขาดการรณรงค์ปลูกจิตสำนึกรักษาศาสนสถาน	- รณรงค์สืบสานวัฒนธรรมประเพณี

4. ด้านสังคม

ที่	สภาพปัญหา	สาเหตุ	แนวทางแก้ไข
1	-ขาดความสามัคคี เกิดการเอารัดเอาเบรี่ยงกันในชุมชน	- มุ่งแสวงหาผลประโยชน์	- จัดสร้างสังคมการแก้ผู้ต้องโอกาสในชุมชน - จัดงานที่ประชากม

5. ด้านสุขภาพอนามัย

ที่	สภาพปัจจุบัน	สาเหตุ	แนวทางแก้ไข
1	โรคเบาหวาน , ความดัน	<ul style="list-style-type: none"> - ขาดการออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ - การกินอาหารไม่ถูกหลักโภชนาการ - กรรมพันธุ์ - ความเครียด 	<ul style="list-style-type: none"> - ให้ความรู้เรื่องการกินอาหารให้ถูกหลักโภชนาการ - ส่งเสริมการออกกำลังให้สม่ำเสมอ - พัฒน์ให้เพียงพอ - ตรวจสอบประจำปี
2	ปวดท้อง คลื่นเนื้อ	<ul style="list-style-type: none"> - ทำงานหนักเกินไป - โรคประจำตัว - เป็นไปตามวัย 	<ul style="list-style-type: none"> - ไม่ควรทำงานหนักเกินไป - เมาระวังสุขภาพ
3	คนในครัวเรือน สูบบุหรี่	<ul style="list-style-type: none"> - ลอกเลียนแบบ - ค่านิยม - อายักษ์ - อายากล่อง 	<ul style="list-style-type: none"> - รณรงค์ให้รู้จักพิษภัยของบุหรี่
4	คนในครัวเรือน ติดสุรา	<ul style="list-style-type: none"> - การลอกเลียน - อายักษ์ - อายากล่อง - ค่านิยมที่ผิด ๆ ตามแฟชั่น 	<ul style="list-style-type: none"> - รณรงค์ให้ประชาชนรู้จักภัยของสุรา ต่อสุขภาพ

6. ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ที่	สภาพปัญหา	สาเหตุ	แนวทางแก้ไข
1	สภาพแวดล้อมในหมู่บ้านไม่สะอาด	- ขาดการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง	- รณรงค์ให้มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง - ประมวลหน้าบ้านน้ำมอง
2	การลักลอบตัดไม้ในป่าชุมชน	- ขาดความรับผิดชอบ - ขาดจิตสำนัก	- รณรงค์ให้เกิดการรักและอนุรักษ์ป่าชุมชน - รณรงค์ปลูกต้นไม้
3	ถูกรบกวนจากมลพิษ	- มีบ่อกำจัดขยะ	- ขอความร่วมมือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

7. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

ที่	สภาพปัญหา	สาเหตุ	แนวทางแก้ไข
1	น้ำประปาชุ่นไม่เพียงพอ	- ใช้น้ำประปางานหนองน้ำ	- ขุดลอกหนองน้ำให้ลึกเพื่อเก็บกักน้ำ
2	การคมนาคมไม่สะดวก	- น้ำท่วมขัง	- ก่อสร้างถนน คสส.
3	ไฟฟ้าส่องสว่าง/ไฟฟ้าเพื่อการเกษตรไม่เพียงพอ	- ไฟฟ้าส่องสว่าง/ไฟฟ้าเพื่อการเกษตรไม่เพียงพอ	- ติดตั้งไฟฟ้าส่องสว่างให้ทั่วถึงในหมู่บ้าน - ขยายเขตไฟฟ้าเพื่อการเกษตร

ส่วนที่ 4 ยุทธศาสตร์การพัฒนาหมู่บ้าน

วิสัยทัศน์ (สิ่งที่ชุมชนมุ่งหวังอย่างให้เป็นในอนาคต)

แก้ไขปัญหาความยากจน ชุมชนเข้มแข็ง ห่างไกลยาเสพติด เศรษฐกิจพอเพียง

พันธกิจ (สิ่งที่ชุมชนต้องร่วมมือกันทำเพื่อให้หมู่บ้านเป็นไปตามที่มุ่งหวัง)

1. ร่วมกันพัฒนาหมู่บ้านให้เป็นไปตามที่หวังไว้
2. ร่วมกันต่อต้านการทุจริต เช่น การซื้อสิทธิขายเสียง
3. ร่วมกันต่อต้านยาเสพติด และการพนัน
4. ร่วมกันกำจัดวัชพืชในหนองน้ำสาธารณะ
5. ร่วมกันกำจัดขยะในชุมชนให้สะอาดเรียบร้อย
6. ร่วมกันกำจัดสุกรน้ำยุงลาย และแหล่งสิ่งปฏิกูลในชุมชน

3. ประเด็นยุทธศาสตร์ (เรื่องต่างๆ ที่ชุมชนจะทำเพื่อให้บรรลุตามวิสัยทัศน์)

1. เราต้องทำเพื่อให้ชุมชนเข้มแข็งตามที่มุ่งหวังไว้
2. ขับเคลื่อนยุทธศาสตร์จัดปัญหาความยากจน
3. เอาชนะยาเสพติด หันมาเล่นกีฬาสำหรับเยาวชน
4. ลดปัญหาทางชัตเตอร์ในชุมชน
5. มีกฎระเบียบในชุมชน
6. มีความสมานฉันท์ ในชุมชน

4. แผนงาน/โครงการ/กิจกรรม (สิ่งที่จะทำเพื่อให้หมู่บ้านบรรลุตามที่ได้กำหนดวิสัยทัศน์ไว้ ประกอบด้วย กิจกรรมที่ทำได้เอง (พัฒนาองค์กร จัดกิจกรรมที่ชุมชนต้องขอความร่วมมือบางส่วน กิจกรรมที่ต้องขอรับการสนับสนุนจากภายนอก)

กิจกรรมที่ชุมชนดำเนินการเอง

ที่	กิจกรรม / แผนงาน / โครงการ	เป้าหมาย	ระยะเวลาดำเนินการ	งบประมาณ	แหล่งงบประมาณ
1	โครงการปลูกผักสวนครัว ครัวเรือน	ทุ ก ครัวเรือน	2553	-	ชุมชน
2	โครงการสีบ้าน วัดนพธรรมชาติเพเน	ทุ ก ครัวเรือน	2553	-	ชุมชน
3	โครงการรักษารากฐาน และอุดหนุนสำหรับเด็กๆ	6 ครั้ง / ปี	2553		ผู้นำ / ชุมชน
4	โครงการประชาสัมพันธ์ งดเหล้าเข้าพรรษา	1 ครั้ง / ปี	2553	-	ครัวเรือน / ชุมชน
5	โครงการลงแขกหนื้อกา莫 แรงงานทำนา	1 ครั้ง / ปี	2553	-	ชุมชน
6	โครงการเข้าวัดพัฒนาจิต (เข้าพรรษา)	1 ครั้ง / ปี	2553	-	ชุมชน
7	ส่งเสริมการใช้ปุ๋ยคอก/ ปุ๋ยอินทรีย์	ทุ ก ครัวเรือน	2553	-	ครัวเรือน / ชุมชน
8	โครงการประชาสัมพันธ์ ข่าวสารทางหอกรະชาติ ข่าว	12 ครั้ง / ปี	2553	-	ผู้นำ / ชุมชน
9	จัดเวทีประชาคม / ประชุม	4 ครั้ง / ปี	2553	-	ผู้นำ / ชุมชน
10	โครงการจัดระเบียบ หมู่บ้าน	4 ครั้ง / ปี	2553		ผู้นำ / ชุมชน

ที่	กิจกรรม / แผนงาน / โครงการ	เป้าหมาย	ระยะเวลา ดำเนินการ	งบประมาณ	แหล่งงบประมาณ
1	ส่งเสริมสนับสนุนกลุ่มอาชีพ จักسان	1 กลุ่ม	2553	100,000	ชุมชน/ อบต.
2	ส่งเสริมสนับสนุนกลุ่มอาชีพ โคนม	1 กลุ่ม	2553	100,000	ชุมชน/ อบต.
3	ส่งเสริมสนับสนุนกลุ่มอาชีพ ดอกไม้ประดิษฐ์	1 กลุ่ม	2553	100,000	ชุมชน / ปกครอง
4	โครงการจัดตั้งโรงงานผลิต ปุ๋ยชีวภาพ (อัคเม็ด)	1 แห่ง	2553	400,000	ชุมชน / อบต.
5	โครงการจัดตั้งกองทุน สวัสดิการชุมชน	1 แห่ง	2553	200,000	ชุมชน / อบต.
6	โครงการพัฒนาศักยภาพ ผู้นำชุมชน	1 คน/ ปี	2553	30,000	ชุมชน / อบต.
7	โครงการส่งเสริมนาการ ข้าวและเมล็ดพันธุ์พืช	ทุกรัชวีรோน	2553	200,000	ชุมชน / อบต.
8	ฝึกอบรมการใช้ยาปราบ ศัตรูพืชด้วยสมุนไพร	ทุกรัชวีรோน	2553	20,000	ชุมชน / อบต. / เกษตร
9	ฝึกอบรมการทำปุ๋ยชีวภาพ (น้ำ, อัคเม็ด)	ทุกรัชวีรோน	2553	20,000	ชุมชน / อบต. / เกษตร
10	โครงการจัดทำถังขยะ	ทุกรัชวีรோน	2553	50,000	ชุมชน / อบต.

ที่	กิจกรรม / แผนงาน / โครงการ	เป้าหมาย	ระยะเวลา ดำเนินการ	งบประมาณ	แหล่งงบประมาณ
11	โครงการจัดตั้งกองทุนยา	ทุกครัวเรือน	2553	25,000	ชุมชน / อบต.
12	โครงการเฝ้าระวังโรคความดันและเบาหวาน	ทุกครัวเรือน	2553	30,000	ชุมชน / อบต.
13	โครงการครัวเรือนมีตู้ยาสามัญประจำบ้าน	ทุกครัวเรือน	2553	10,000	ชุมชน / อบต.
14	โครงการฝึกอบรมการใช้ยาอย่างถูกต้อง	ทุกครัวเรือน	2553	10,000	ชุมชน / อบต. / สธ.
15	โครงการให้ความรู้เกี่ยวกับไข้ของ การสูบบุหรี่/ดื่มสุรา	ทุกครัวเรือน	2553	10,000	ชุมชน / อบต. / สธ.

กิจกรรมที่ชุมชนทำร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือส่วนราชการอื่น (ทำร่วม)

กิจกรรมที่ดำเนินงานโดยหน่วยรัฐ / เอกชน (ทำให้)

ที่	กิจกรรม / แผนงาน / โครงการ	เป้าหมาย	ระยะเวลา ดำเนินการ	งบประมาณ	แหล่งงบประมาณ
1	โครงการขยายเขตไฟฟ้าเพื่อการเกษตร/ไฟฟ้าส่องสว่างรอบหมู่บ้าน	1 กลุ่ม	2553	400,000	อปท. / ส่วนราชการ
2	โครงการก่อสร้างถนน คสล.	1 แห่ง	2553	300,000	อปท. / ส่วนราชการ
3	โครงการจัดซื้อเครื่องพ่นสารเคมี	3 แห่ง	2553	400,000	อปท. / ส่วนราชการ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ชุดมา เรืองพริ้น (2539 : 98) ได้ศึกษาการตระหนักของเกษตรกรที่มีปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากการใช้เทคโนโลยีเกษตร ในหมู่บ้านม่วงคำ อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 246 ราย ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่า ปัจจุบันเกษตรกรส่วนใหญ่ตระหนักว่าการยอมรับเทคโนโลยีสมัยใหม่ มีผลต่อสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติเฉพาะในเรื่องไม่ว่าจะเป็นผลกระทบต่อสภาพดิน สภาพน้ำ สภาพอากาศ ผลกระทบต่อพันธุกรรมพืช และสุขภาพของผู้ใช้เอง เมื่อเปรียบเทียบกับเทคโนโลยีแบบเดิม ดังนั้น เพื่อให้เกษตรกรมีการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่อย่างเหมาะสมโดยไม่กระทบกระเทือนต่อสภาพแวดล้อม และระบบ生นิเวศน์รวมทั้งด้านมนุษย์เอง หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเกษตรและชุมชนควรดำเนินการโดยใช้ยุทธวิธีให้การศึกษาแบบตอกย้ำและการซักขวัญเพื่อขักนำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในด้านทัศนคติ ค่านิยมของเกษตรกร เพื่อให้เกษตรกรเปลี่ยนพฤติกรรมในการทำเกษตรแบบเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ให้ความรู้เพื่อให้เกษตรกรตระหนักรถึงผลที่เกิดขึ้นจากการใช้เทคโนโลยีด้านต่าง ๆ

วิญญา พันธ์ (2545 . 45) ได้ทำการวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงวิธีการเกษตรไปสู่เกษตรอินทรีย์: กรณีศึกษาตำบลบ้านปิน อำเภอตอกคำใต้ จังหวัดพะเยา ผลการศึกษาสรุปเป็น 2 ส่วน ใหญ่ๆ ส่วนแรกเป็นปัจจัยพื้นฐานที่ทำให้เกษตรกรปรับเปลี่ยนจากการเกษตรแบบเคมีมาเป็นเกษตรแบบอินทรีย์เนื่องจากเกิดความตระหนักรและเข้มข้นอย่างความคิดความรู้ที่ได้จากปัจจัยทั้งภายในภายนอกที่เข้ามาผลกระทบมีการจัดทำเป็นกระบวนการการกลุ่มที่มีการพัฒนาเป็นองค์รวมที่ต่อเนื่องโดยการวางแผนกำหนดนโยบาย สร้างกิจกรรมและร่วมตัดสินใจในรูปแบบกลุ่ม

อดุลรัตน์ แสงประชุม (2551 : บทคัดย่อ) การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประสิทธิผลโครงการส่งเสริมปุ๋ยอินทรีย์ของ อบจ. กำแพงเพชร กรณีศึกษา อ.โภสันพินคร ผลการวิจัยเป็นดังนี้ก่อรุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเกษตรชาย มีอายุระหว่าง 31-40 ปี และสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาศึกษา โดยส่วนใหญ่ก่อรุ่มตัวอย่างมีประสบการณ์ด้านเกษตรกรรม ตั้งแต่ 16 ปี ขึ้นไป ในปัจจุบัน ก่อรุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือนอยู่ที่ 1,000-5,000 บาท ผลการประเมินประสิทธิผลพบว่า ประสิทธิผลทั้ง 3 ด้าน ซึ่งได้แก่ ด้านการกระจายตัวของสินค้า ด้านลดต้นทุนค่าใช้จ่าย และด้านการลดปริมาณสารเคมีตกค้างในดิน พบร่วมกันว่าประสิทธิผลด้านการกระจายตัวของสินค้า มีประสิทธิผลอยู่ในระดับน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 1.32 ประสิทธิผลด้านลดต้นทุนค่าใช้จ่ายในการผลิต มีประสิทธิผลอยู่ในระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ย 2.18 ส่วนประสิทธิผลด้านการลดปริมาณสารเคมีตกค้างในดินมีประสิทธิผลอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.18

ศุภษร อินทร์กาย (2553 : บทคัดย่อ) การศึกษาการส่งเสริมการใช้ปุ๋ยอินทรีย์ชีวภาพแก่เกษตรกรองค์การบริหารส่วนตำบลม่วง อำเภอหาดใหญ่จังหวัดยะลา ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ สภาพการใช้ปุ๋ยอินทรีย์ชีวภาพของเกษตรกร พบร่วมกันว่าส่วนใหญ่มีการส่งเสริมการรวมกลุ่มและภาคีเครือข่าย โดยได้มีการจัดตั้งกลุ่มผลิตปุ๋ยอินทรีย์ชีวภาพใช้ในชุมชนตำบลม่วง ปัจจุบันการใช้ปุ๋ยอินทรีย์ชีวภาพของ

เกษตรกร พบว่าส่วนใหญ่มีปัญหาจากชุมชนเรื่องการส่งเสริมการใช้ปุ๋ยอินทรีย์ชีวภาพ โดยเนื่องมาจากประชาชน ไม่มีความมั่นใจในการใช้ปุ๋ยอินทรีย์ชีวภาพ แนวทางการส่งเสริมการใช้ปุ๋ยอินทรีย์ชีวภาพแก่เกษตรกร พบว่าส่วนใหญ่ควรจัดให้มีการสร้างองค์ความรู้หรือการเผยแพร่ความรู้ให้แก่เกษตรกรผู้ใช้ปุ๋ยอินทรีย์ชีวภาพ โดยองค์การบริหารส่วนตำบลม่วง ควรดำเนินการให้มีการจัดอบรมความรู้เรื่องการผลิตปุ๋ยและการใช้ปุ๋ยอินทรีย์ชีวภาพ

ธัญญา ไโอลิตาภิ (2552 : บทคัดย่อ) การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างยุทธศาสตร์การพัฒนาการทำปุ๋ยอินทรีย์ ของเกษตรกรโดยการจัดฝึกอบรมให้ความรู้เรื่องการทำปุ๋ยอินทรีย์ ที่ผู้วิจัยสร้างและพัฒนาขึ้นจนมีประสิทธิภาพ แล้วนำไปใช้ฝึกอบรมให้กับเกษตรกรกลุ่มตัวอย่าง เพื่อศึกษาความรู้ความเข้าใจในการทำปุ๋ยอินทรีย์ และศึกษาความพึงพอใจของเกษตรกรที่เข้ารับการฝึกอบรมการทำปุ๋ยอินทรีย์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ เกษตรกรหมู่ที่ 1 ตำบลดอยกราย อําเภอด้านใน สะตอก จังหวัดราชบูรี รวมทั้งสิ้น 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ หลักสูตรในการฝึกอบรม เรื่องการทำปุ๋ยอินทรีย์ และเครื่องมือวัดผลประกอบด้วย แบบสอบถามวัดผลสมมติฐานความรู้ความเข้าใจเรื่องปุ๋ยอินทรีย์ และแบบประเมินวัดผลความพึงพอใจในการฝึกอบรมการทำปุ๋ยอินทรีย์สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ใช้ทดสอบสมมติฐานด้วยค่าสถิติทดสอบที่ แบบกลุ่มสัมพันธ์ ผู้วิจัยพบว่า เกษตรกรที่เข้ารับการฝึกอบรม มีความรู้ความเข้าใจในการทำปุ๋ยอินทรีย์หลังฝึกอบรมสูงกว่าก่อนฝึกอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เกษตรกรผู้เข้ารับการฝึกอบรม มีความพึงพอใจในการฝึกอบรมการทำปุ๋ยอินทรีย์อยู่ในระดับมาก

กรมพัฒนาที่ดิน (2549 ก : 26) ได้ศึกษาการใช้ประสิทธิภาพการใช้ปุ๋ยพิชสด โดยศึกษาอัตราของปุ๋ยอินทรีย์ชนิดต่างๆ ได้แก่ ปุ๋ยหมัก พังข้าว และปุ๋ยพิชสด อัตรา 1-2 ตันต่อไร่ และ 5 กิโลกรัมต่อไร่ ต่อการเจริญเติบโตของข้าว กข.23 และข้าวตอกมะลิ 105 พบว่าการใช้ปุ๋ยหมักและปุ๋ยพิชสดมีผลต่อการเพิ่มผลผลิตข้าว กข.23 และข้าวตอกมะลิ 105 ได้ใกล้เคียงกันและพบว่าการใช้ปุ๋ยพิชสดจะให้ผลตอบสนองที่ดีต่อข้าวเมื่อมีน้ำหนักสด

ประยูร คำเดิม (2547 : 47 74) ได้ศึกษาการทำปุ๋ยหมักจากเปลือกกล้วยไปใช้ในการปลูกข้าว โดยเปรียบเทียบกับการใช้ปุ๋ยเคมี พบว่าการเจริญเติบโตของต้นข้าวที่ใช้ปุ๋ยเคมีและปุ๋ยหมักอัดเม็ดมีการเจริญเติบโตใกล้เคียงกัน รวมทั้งได้มีการศึกษาคุณสมบัติในก่อนปลูกข้าวและหลังปลูกข้าวแล้วสังเกตได้จากสภาพของต้นตีนเข็ม โดยมีความพรุนสูง เมื่อหางจากความหนาแน่นของต้นน้อย มีธาตุอาหารหลักเพิ่มขึ้น ความเป็นกรดด่างของดินลดลง เมื่อเปรียบเทียบกับการใช้ปุ๋ยเคมีและคุณสมบัติของปุ๋ยหมักที่แตกต่างไปจากปุ๋ยเคมี

วิทยาและຄณะ (2522) ศึกษาการใช้ปุ๋ยอินทรีย์ร่วมกับปุ๋ยเคมีที่สถานีทดลองข้าวสกอนคร พบว่าการใช้ปุ๋ยอินทรีย์ร่วมกับปุ๋ยเคมีให้ผลผลิตสูงกว่าใส่ปุ๋ยเคมีอย่างเดียวและการใช้ปุ๋ย 16 20 0 อัตรา 10 กก./ไร่ ร่วมกับปุ๋ยคอกอย่างเดียวอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งสอดคล้องกับรายงานของขอบและ Mahasarakham University

คณะ (2522) ซึ่งศึกษาการใช้ปุ๋ยหมักฟางข้าวที่มีผลผลิตข้าวและคุณสมบัติทางเคมีและพิสิกส์ของดินนาในช่วงเวลา 10 ปี พบว่า การใส่ปุ๋ยหมักฟางข้าวในดินนาชุดร้อยเอ็ดซึ่งเป็นดินทรายร่วน ข้าวตอบสนองต่อการใช้ปุ๋ยหมัก ฟางข้าวอย่างเต็มที่ ส่วนในดินนา ชุดพิมาย ซึ่งเป็นดินเหนียวและดินนาชุดรังสิตที่เป็นกรดจัดข้าวตอบสนองต่อปุ๋ยหมักฟางข้าวเพียงเล็กน้อย แต่อย่างไรก็ตามการใส่ปุ๋ยหมักฟางข้าวไม่เพียงลดการการสูญเสียของไนโตรเจนไปจากดินยังช่วยปรับปรุงโครงสร้างของดินทำให้รากข้าวพัฒนาได้รวดเร็ว และพบว่าการใช้ปุ๋ยเคมีร่วมกับปุ๋ยหมักฟางข้าวเป็นวิธีที่ดีที่สุดในการเพิ่มผลผลิตข้าว

สมชาย เพrhoชอ&พ และคณะ (2543) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการเจ็บป่วยด้วยโรคพิษสารกำจัดศัตรูพืชในเกษตรกร พ.ศ.2541 กรณีศึกษา อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก พบว่า ระดับความรุ้งอยู่ในระดับตี ร้อยละ 89.20 ประเด็นที่กลุ่มตัวอย่างตอบถูกน้อย ได้แก่ การผสมสารเคมี การเลือกสารเคมี การกำจัดภานชนบรรจุสารเคมีที่ใช้แล้ว ด้านหัตศนคติ เกี่ยวกับการใช้สารเคมีอยู่ในระดับตี ร้อยละ 78.40 ด้านพฤติกรรมของเกษตรกร พบว่า มีพฤติกรรมการใช้สารเคมีเกินกำหนดที่อลา กแนะนำไว้ ร้อยละ 45.00 การใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล พบว่า ขณะพ่นทุกคนสวมเสื้อ แขนยาวและกางเกงขายาว มีการสวมถุงมือ สวมหน้ากากปิดจมูก และสวมแวนดา ร้อยละ 31.00 18.60 และ 11.80 ตามลำดับ

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่าปัญหาการใช้ปุ๋ยเคมีในนาข้าว้นจะลดลงได้ถ้ามีความเข้าใจและมีวิธีจัดการที่ถูกต้อง ซึ่งในที่นี้หมายถึง การใช้ปุ๋ยคอกเข้ามาลดปัญหาการใช้ปุ๋ยเคมีในการเกษตรเพื่อลดต้นทุนในการผลิตของเกษตรกรเองและยังส่งผลดีต่ยสิ่งแวดล้อมอีกด้วย ซึ่งการรณรงค์ของประชาชนในการใช้ปุ๋ยคอก เมื่อมีหัตศนคติที่ดีต่อการทำการเกษตรนั้นก็จะสามารถลดปัญหาการใช้ปุ๋ยเคมีในนาข้าวได้อย่างยั่งยืน

บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาวิจัย เรื่องการรณรงค์การใช้ปุ๋ยคอกเพื่อลดการใช้ปุ๋ยเคมีในนาข้าว บ้านหนองปลิง ตำบลหนองปลิง อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม โดยมีวิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้าดังนี้

1. รูปแบบวิจัย
2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
3. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล
4. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล
6. การวิเคราะห์ข้อมูล
7. สลัตต์ที่ใช้ในการวิจัย

รูปแบบวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi Experimental Research) โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง 1 กลุ่ม เป็นกลุ่มทดลอง (One Group Pretest-Posttest Design) (บุญชุม ศรีสะอาด. 2543 :109) ดังตารางที่ 3.1

ตาราง 3.1 แบบแผนการทดลองแบบ One Group Pretest – Posttest Design

กลุ่ม	ทดสอบก่อนอบรม	ทดลอง	ทดสอบหลังอบรม
E	T ₁	X	T ₂

- C คือ ประชากรกลุ่มตัวอย่าง (Experimental group)
T₁ คือ การทดสอบความรู้ ก่อนที่จะทำการอบรม
X คือ การอบรม
T₂ คือ การทดสอบความรู้และวัดทัศนคติหลังจากที่ทำการอบรม
T₁ และ T₂ เป็นการวัดด้วยเครื่องมือชนิดเดียวกันหรือคู่ขนานกัน มีมาตรฐานเดียวกัน

การทำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ ในการรณรงค์การใช้ปุ๋ยคอกเพื่อลดการใช้ปุ๋ยเคมีในนาข้าว มีดังนี้

-ประชากร ประชากรที่ใช้ในการรณรงค์การใช้ปุ๋ยคอกเพื่อลดการใช้ปุ๋ยเคมีในนาข้าว สำหรับชุมชน ได้แก่ 312 ครัวเรือน จากจำนวนประชากรจำนวน 880 คน ในชุมชนบ้านหนองปลิง ตำบลหนองปลิง อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม

-กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการนิยามการใช้ปุ่มคอกเพื่อลดการใช้ปุ่มเคนในนาข้าว คือ จำนวน 30 คนร้าเรือน จากตัวแทนครัวเรือนจำนวน 30 คน ทุกชนบ้านหนองปลิง ตำบลหนองปลิง อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม ซึ่งได้จากการสมัครใจของกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. เครื่องมือสำรวจ และถ่ายทอด

- แบบสำรวจสภาพปัญหา
- แบบสัมภาษณ์ผลกระทบจากปุ่มเคน
- คู่มือการฝึกอบรม
- ไปสเตอร์

2. เครื่องมือวัดและประเมินผล

- แบบสำรวจสภาพปัญหา
- แบบสัมภาษณ์
- แบบทดสอบความรู้ในการใช้ปุ่มคอกเพื่อลดการใช้ปุ่มเคนในนาข้าว
- แบบวัดทัศนคติในการใช้ปุ่มคอกเพื่อลดการใช้ปุ่มเ肯ในนาข้าว

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

1. เครื่องสำรวจ / สัมภาษณ์ / สอบถาม เปื้องตัน

- 1.1 เครื่องมือที่ใช้ในเก็บข้อมูลเบื้อต้น คือ การสัมภาษณ์สภาพปัญหาและสาเหตุของการใช้ปุ่มเคนในนาข้าว บ้านหนองปลิง ตำบลหนองปลิง อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม
- 1.2 เครื่องมือที่ใช้ในการสัมภาษณ์ คือ แบบสัมภาษณ์
- 1.3 นำข้อมูลการสัมภาษณ์สภาพปัญหา ของชาวบ้านหนองปลิง นำมาสรุปปัญหาที่พบพร้อมทั้งนำมาเสนอที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อดิศักดิ์ สิงห์สีดา ในกำกับแนวทางในการแก้ไขปัญหาในชุมชน

2. เครื่องมือในการถ่ายทอด หรือ สื่อสาร

2.1 เครื่องมือการถ่ายทอดความรู้ คือ คู่มือการอบรม

2.2 งานนี้นำเครื่องมือการถ่ายทอดความรู้ คือ คู่มือการอบรมที่สร้างขึ้น

แล้วนำมาตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือโดย หาค่าความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) โดยการนำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบจากนั้นนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านตรวจสอบรายละเอียด และนำมาปรับปรุงแก้ไขให้ตรงกรอบแนวคิด ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 0.5 ขึ้นไปและหากวามเหมาะสมของเนื้อหา

3. เครื่องมือวัดผล

3.1 เครื่องมือในการวัดผลสัมฤทธิ์ของการอบรม คือ ศึกษาเครื่องมือในการให้ความรู้ และการวัดทักษณคติ โดยการสร้างแบบทดสอบความรู้และแบบวัดทักษณคติ เรื่อง การรณรงค์การใช้ปุ๋ย คอกเพื่อลดการใช้ปุ๋ยเคมีในนาข้าว บ้านหนองปลิง ตำบลหนองปลิง อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม โดยมีการประยุกต์ใช้แนวคิดทฤษฎีต่างๆเกี่ยวกับแนวคิดการอบรม และแนวคิดการมีทักษณคติที่ต้องสั่งแวดล้อม

3.2 นำแบบทดสอบความรู้ที่สร้างขึ้น ซึ่งเป็นแบบสอบถามมี 2 ตัวเลือก คือ ใช่ และ ไม่ใช่ จำนวน 20 ข้อ

มีเกณฑ์ในการตรวจให้คะแนนดังนี้ คือ

ตอบถูก ให้ 1 คะแนน

ตอบผิด ให้ 0 คะแนน

เกณฑ์แปลความหมายระดับด้านความรู้ ดังนี้ (บัญชี ศรีสะภาค. 2553 : 99-100)

ระดับความรู้	14.01-20.00	ดี
ระดับความรู้	7.01-14.00	พอใช้
ระดับความรู้	0 - 7.00	ปรับปรุง

3.3 นำแบบทดสอบความรู้ที่สร้างขึ้นมาตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือโดย

1. หาค่าความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) โดยการนำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบจากนั้นนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านตรวจสอบรายละเอียดและนำมาปรับปรุงแก้ไขให้ตรงกรอบแนวคิด ตามเกณฑ์ที่กำหนดเฉลี่ย 0.5 ขึ้นไป

2. หาความเหมาะสมของแบบทดสอบ

3. หาค่าอำนาจจำแนก โดยการนำไปทดสอบกับชาวบ้านที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง แล้วน้ำหนาค่าน้ำหนาค่าอำนาจจำแนกด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป

4. หาค่าความเชื่อความเชื่อมั่นทั้งฉบับทางแบบทดสอบ

3.4 นำแบบวัดทักษณคติที่สร้างขึ้น ซึ่งเป็นแบบวัดทักษณคติมี 3 ระดับคือ เห็นด้วย ไม่เห็นใจ ไม่เห็นด้วย จำนวน 20 ข้อ

เห็นด้วย ให้ 3 คะแนน

ไม่เห็นใจ ให้ 2 คะแนน

ไม่เห็นด้วย ให้ 1 คะแนน

เกณฑ์แปลความหมายระดับการวัดทัศนคติดังนี้ (บัญชี ศรีสะอาด. 2553 : 99-100)

ระดับความคิดเห็น	2.51-3.00	มีทัศนคติในระดับมาก
ระดับความคิดเห็น	1.51-2.50	มีทัศนคติในระดับปานกลาง
ระดับความคิดเห็น	1.00-1.50	มีทัศนคติในระดับน้อย

3.5 นำแบบวัดทัศนคติที่สร้างขึ้นมาตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือโดย

1. หาค่าความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) โดยการ

นำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบจากนั้นนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านตรวจสอบรายละเอียดและนำมาปรับปรุงแก้ไขให้ตรงกราโนเวย์ด ตามเกณฑ์ที่กำหนดเฉลี่ย 0.5 ขึ้นไป

2. หาความเหมาะสมของแบบวัดทัศนคติ

3. หาค่าอำนาจจำแนก โดยการนำไปทดสอบกับชาวบ้านที่ไม่ใช่กลุ่ม

ตัวอย่าง แล้วนำมาคำนวณหาค่าอำนาจจำแนกโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

4. หาค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับทางแบบวัดทัศนคติ

การออกแบบการเก็บข้อมูลการวิจัย

ระยะที่ 1

1.1 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลเบื้องต้น คือ การสัมภาษณ์สภาพปัจจุบันและสาเหตุของการใช้ปุ๋ยเคมีในนาข้าว บ้านหนองปลิง ตำบลหนองปลิง อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม

1.2 เครื่องมือที่ใช้ในการสัมภาษณ์ คือ แบบสัมภาษณ์

1.3 นำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์สภาพปัจจุบัน และการสัมภาษณ์ของชาวบ้านหนองปลิง นำมาสรุปปัจจุบันที่พบ พร้อมทั้งนำมาเสนอที่ปรึกษา ผู้อำนวยการจังหวัดมหาสารคาม ดร. อดิศักดิ์ สิงห์สิงห์ ในการทำหน้าที่ในการแก้ไขปัญหานาข้าวในชุมชน

ระยะที่ 2

2.1 ออกแบบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการถ่ายทอด

- คู่มือการอบรม

2.2 สร้างแบบประเมินให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านในการตรวจหาคุณภาพเครื่องมือ

- คู่มือการอบรม

แบบทดสอบความรู้

- แบบวัดทัศนคติ

2.3 การหาคุณภาพของเครื่องมือ

- หาค่าความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (IOC)
 - หาความหมายของเนื้อหา
 - หาค่าอำนาจจำแนก
 - หาค่าความซึ่อมนั้งฉบับ

2.4 การเตรียมการก่อนลงมือเก็บรวบรวมข้อมูล

2.4.1 ชั้นเตรียมการ

การศึกษาสภาพปัจจุบัน

- 1) เครื่องมือที่ใช้ในเก็บข้อมูลเบื้องต้น คือ แบบสำรวจสภาพปัญหาและสาเหตุของการใช้ปุ๋ยเคมี ของชาวบ้านหนองปลิง ตำบลหนองปลิง อําเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม
 - 2) เครื่องมือที่ใช้ในการสัมภาษณ์ คือ แบบสัมภาษณ์ผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการใช้ปุ๋ยเคมีในนาข้าว และวิธีแนวทาง ภูมิปัญญาดั้งเดิมในการแก้ไขปัญหาปุ๋ยเคมีในนาข้าวย่างไร
 - 3) นำแบบสำรวจสภาพปัญหา และแบบสัมภาษณ์ของชาวบ้านในชุมชนบ้านหนองปลิง นำมาสรุปปัญหาที่พบพร้อมทั้งนำเสนอที่ปรึกษา ผศ.ดร. อดิศักดิ์ สิงห์สีໄว ในการกำหนดแนวทางในการแก้ไขปัญหาในชุมชน คือ

ผลการศึกษาสภาพปัญหาในชุมชนบ้างหนอนงลัง พบร้า เกษตรกรส่วนใหญ่ใช้ปุ๋ยเคมีในนาข้าว
และใช้ประจามต่อเนื่องเป็นเวลานาน

การไล่บุยคอกในนาข้าวมีปัญหาอะไรบ้างและสาเหตุมาจากการใด การสังภากายน์พบว่าส่วนใหญ่ปัญหาที่พบก็คือให้ผลผลิตที่ช้า ใช้เวลานาน และหายได้ยาก สาเหตุก็มาจากการปัจจัยบันชาบันก์ไม่ได้เลี้ยงวัว ความชื้นมากเมื่อนอนสมัยก่อน การที่เราจะไล่บุยคอกก็เป็นเรื่องยากและที่สำคัญมันหาซื้อได้ยาก กว่าไม่เหมือนปัจจุบันที่หาซื้อได้ตามท้องตลาด

แนวทางการแก้ไขปัญหาเบื้องต้น จากการสัมภาษณ์ พบร่วมกันจะให้ใช้ปุ่ยคอกเลี้ยงเป็นไปไม่ได้ เพราะมันหาได้ยาก ได้ผลผลิตช้า แต่จะให้ใช้ปุ่ยเคมีเหล็กไม่ใช่ เพราะมีราคาแพง ทำให้ต้นทุนในการผลิตสูง จึงใช้ปุ่ยคอกร่วมกับปุ่ยเคมี เพราะทำให้ต้นทุนในการผลิตลดลงและได้ผลผลิตเพิ่มขึ้น

ผลจากการแก้ไขปัญหาตื้นหรือไม่ จากการสัมภาษณ์ พบร่วมกันว่าการใช้ปุ่มกดจะได้ผลดีเมื่อใช้ร่วมกับปุ่มเคนเมื่อส่วนใหญ่จะเป็นประโยชน์แก่พิชชาร์มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ผลลัพธ์ได้ปริมาณมากกว่าการใช้ปุ่มเคนเมื่อเพียงอย่างเดียวและยังลดต้นทุนการผลิตอีกด้วย

ข้อเสนอแนะ การใช้ปุยคอมติดำน้ำรับการร่างกายสภาพดีน แต่เนื่องจากต้องการความ
สะดวกสบาย และง่ายต่อการหาซื้อจึงนิยมใช้ปุยเคมีมากกว่า แต่หากต้องการปรับปรุงคุณภาพดีนก็อาจ
มีการปลูกพืชที่มนุนวิียนร่วมด้วย

- 4) ออกแบบเครื่องมือการถ่ายทอดความรู้ คือ คุณภาพของแบบประเมินที่สามารถสื่อสารความรู้ที่ต้องการได้ถูกต้องและชัดเจน ตามที่ต้องการ คุณภาพของแบบประเมินที่ถูกต้องและชัดเจนนี้จะต้องมีความถูกต้องทางเนื้อหา (Content Validity) โดยการนำไปใช้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบจากนั้นนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านตรวจสอบรายละเอียดและนำมาปรับปรุงแก้ไขให้ตรงกรอบแนวคิด ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 0.5 ขึ้นไป หากความเหมาะสมของเนื้อหา ในเรื่อง ผลการประเมินเครื่องมือในการรายงานคุณภาพการให้เชี่ยวชาญเพื่อลดการใช้ปัจจัยในนาฬิกา บ้านหนองปลัง ตำบลหนองปลัง อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม เมื่อ

พิจารณาภาพรวมพบว่า เครื่องมือในการอบรมมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยรายการที่ประเมินได้แก่ ความชัดเจนของวัตถุประสงค์กับเนื้อหาการอบรมความสอดคล้องของวัตถุประสงค์กับวิธีการอบรม วัตถุประสงค์และสาระความรู้มีความสอดคล้องกับระดับของผู้เข้ารับการอบรม แบบทดสอบมีความสอดคล้องกับเนื้อหาในคู่มือที่ใช้ในการอบรม วิธีการอบรมที่ใช้สอดคล้องกับสาระความรู้ และสาระความรู้ วิธีการอบรม การบรรยาย ให้เกิดความรู้ มีความสอดคล้องเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดทุกรายการ

ผลการnaire เมื่อความเหมาะสมของเอกสารคู่มือการอบรมการณรงค์การใช้ปุ่ยคอกเพื่อลดการใช้ปุ่ยเคมีในนาข้าว บ้านหนองปลิง ตำบลหนองปลิง อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม พบร้า รายการที่ประเมินได้แก่ คุณภาพของคู่มือการอบรมการณรงค์การใช้ปุ่ยคอกเพื่อลดการใช้ปุ่ยเคมีในนาข้าว บ้านหนองปลิง ตำบลหนองปลิง อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม ประโยชน์ของคู่มือการณรงค์การใช้ปุ่ยคอกเพื่อลดการใช้ปุ่ยเคมีในนาข้าว บ้านหนองปลิง สัดส่วนและสาระความรู้มีความสอดคล้องกัน เนื้อหาในคู่มือมีความสอดคล้องกับเรื่องที่จะบรรยายการใช้ปุ่ยคอกเพื่อลดการใช้ปุ่ยเคมีในนาข้าว บ้านหนองปลิง ความสอดคล้องระหว่างหลักการและเหตุผล วัตถุประสงค์ วิธีการอบรมและการประเมินผล และด้านข้อความดัวอักษร ทุกรายการประเมินมีความเหมาะสมมาก

ข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญ นำจะมีสารบัญเลขหน้าด้วยเพื่อสะดวกในการหาเนื้อหาหรือข้อความที่น่าสนใจ สร้างตารางเปรียบเทียบข้อดี-ข้อเสีย ของการใช้ปุ่ยเคมีที่ชัดเจน เอกสารควรมีแหล่งอ้างอิงเพื่อความน่าเชื่อถือและให้ Credit ต่อเจ้าของ บทความ หรือข้อความที่ยกมาอ้าง

5) ออกแบบเครื่องมือในการวัดผลสัมฤทธิ์ของการอบรม คือ ศึกษาเครื่องมือในการให้ความรู้ และการทัศนคติ โดยการสร้างแบบทดสอบความรู้ก่อน หลัง และแบบวัดการทัศนคติหลัง การอบรม เรื่อง การณรงค์การใช้ปุ่ยคอกเพื่อลดการใช้ปุ่ยเคมีในนาข้าว บ้านหนองปลิง ตำบลหนองปลิง อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคามโดยมีการประยุกต์ใช้แนวคิดทฤษฎีต่างๆเกี่ยวกับแนวคิดการฝึกอบรม

6) นำแบบทดสอบความรู้ที่สร้างขึ้น ซึ่งเป็นแบบทดสอบมี 2 ตัวเลือก คือ ใช่ และไม่ใช่ จำนวน 20 ข้อ นำมาตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือโดย

1. หาค่าความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) โดยการนำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบจากนั้นนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านตรวจสอบรายละเอียดและนำมารับรองแก้ไขให้ตรงกรอบแนวคิด ตามเกณฑ์ที่กำหนดเฉลี่ย 0.5 ขึ้นไป ไป แสดงว่าข้อสอบแบบทดสอบความรู้ชุดนี้มีคุณภาพและสามารถนำข้อสอบแบบทดสอบความรู้ไปใช้เก็บข้อมูลได้ โดยสรุปจำนวนข้อสอบ 20 ข้อ ผลการตรวจข้อสอบแบบทดสอบความรู้มีค่าท่อรุ่งห่วง 0.66 ถึง 1.00 ซึ่งผ่านเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ ผ่านทุกข้อ จึงสามารถนำแบบวัดความรู้ทุกนี้ ซึ่งมีประสิทธิภาพนำไปใช้ในการเก็บข้อมูลได้

2. หาความเหมาะสมของแบบทดสอบ วัดความรู้โดยการนำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบจากนั้นนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านตรวจสอบรายละเอียดโดยผู้เชี่ยวชาญ ผลการประเมินความเหมาะสมของแบบทดสอบวัดความรู้ การณรงค์การใช้ปุ่ยคอกเพื่อลดการใช้ปุ่ยเคมีในนาข้าว พบร้า การประเมินความเหมาะสมของแบบทดสอบวัดความรู้ มีความเหมาะสมมาก สามารถนำไปเก็บข้อมูลได้

3. หาค่าอำนาจจำแนก โดยการนำไปทดสอบกับชาวบ้านที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง แล้วนำมาคำนวณหาค่าอำนาจจำแนกโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ประมวลผลทางคอมพิวเตอร์ SPSS ในการหาค่าอำนาจจำแนก สรุปผลการวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนกพบว่า มีกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 50 คน ตั้งนั้น คงศออิสระ (Degree of Freedom) จะเท่ากับ $N - 2 = 50 - 2 = 48$ พิจารณาจากตารางในสอดมภที่ 1 ที่

df เท่ากับ 48 โดยกำหนดระดับนัยสำคัญที่ 0.05 ซึ่งเป็นการทดสอบแบบทางเดียว (One-tailed test) พบว่า มีค่าวิภาคติประมาณ >0.273 (ใช้การเทียบบัญญัติโดยร่างค์) นั่นคือจะใช้ท่าทางล่างเป็นเกณฑ์ในการคัดเลือกข้อคำถาม ซึ่งพบว่า ข้อคำถามจำนวน 20 ข้อ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม (Item Total Correlation) สูงกว่าค่าเกณฑ์หรือค่าวิกฤติ ทุกข้อ แสดงว่า ข้อคำถามทุกข้อ มีคุณภาพด้านอำนาจจำแนก สามารถนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลได้

4. หากค่าความเชื่อความเชื่อมั่นทั้งฉบับทางแบบทดสอบ โดยนำไป Try out เก็บข้อมูลกับกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 50 คน แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์ประมวลผลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์ SPSS ในกรณีหากค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ โดยสรุปผลที่ได้ เทรื่องมือชุดนี้มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับอยู่ที่ 0.9337 ซึ่งผ่านเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ คือ > 0.8 ขึ้นไป จึงแสดงว่า เทรื่องมือชุดนี้มีคุณภาพสามารถนำไปเก็บข้อมูลทางวิจัยได้

7) นำแบบวัดทัศนคติที่สร้างขึ้น ซึ่งเป็นแบบวัดทัศนคติมี 3 ตัวเลือก คือเห็นด้วย ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วย จำนวน 20 ข้อ นำมาตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือโดย

1. หากค่าความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) โดยการนำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบจากนักน้าไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านตรวจสอบรายละเอียดและนำมารับรองแก้ไขให้ตรงกรอบแนวคิด ตามเกณฑ์ที่กำหนดเผยแพร่ 0.5 ขึ้นไป แสดงว่าข้อสอบแบบวัดทัศนคติชุดนี้มีคุณภาพและสามารถนำข้อสอบแบบทดสอบความรู้ไปใช้เก็บข้อมูลได้ โดยสรุปจำนวนข้อสอบ 20 ข้อ ผลการตรวจข้อสอบแบบทดสอบความรู้มีค่าท่ออยู่ระหว่าง 0.66 ถึง 1.00 ซึ่งผ่านเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ ผ่านทุกข้อ จึงสามารถนำไปใช้ในการเก็บข้อมูลได้

2. หากความหมายสมของแบบวัดทัศนคตินำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบจากนักน้าไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านตรวจสอบ ผลการประเมินความหมายสมของแบบวัดทัศนคติ พบว่าการประเมินความหมายสมของแบบวัดทัศนคติ ข้อที่ร่วมกันสูงที่สุดคือ ความหมายสมของสีตัวอักษร ข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ความความหมายสมของพิมพ์และจัดทำรูปเล่มของเอกสาร และความคิดเห็นเรื่องสร้างสรรค์ของเอกสาร สามารถนำไปเก็บข้อมูลได้

3. หากอำนาจจำแนก โดยการนำไปทดสอบกับชาวบ้านที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง แล้วนำมาคำนวณหากค่าอำนาจจำแนกโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปประมวลผลทางคอมพิวเตอร์ SPSS ในการหากค่าอำนาจจำแนก สรุปผลการวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนกพบว่า มีกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 50 คน ดังนั้นองค์อิสระ (Degree of Freedom) จะเท่ากับ $N-2 = 50-2 = 48$ พิจารณาจากตารางในสมมุติที่ 1 ที่ df เท่ากับ 48 โดยกำหนดระดับนัยสำคัญที่ 0.05 ซึ่งเป็นการทดสอบแบบทางเดียว (One-tailed test) พบว่า มีค่าวิภาคติประมาณ >0.273 (ใช้การเทียบบัญญัติโดยร่างค์) นั่นคือจะใช้ค่าดังกล่าวเป็นเกณฑ์ในการคัดเลือกข้อคำถาม ซึ่งพบว่า ข้อคำถามจำนวน 20 ข้อ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม (Item Total Correlation) สูงกว่าค่าเกณฑ์หรือค่าวิกฤติ ทุกข้อ แสดงว่า ข้อคำถามทุกข้อ มีคุณภาพด้านอำนาจจำแนก สามารถนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลได้

4. หากค่าความเชื่อความเชื่อมั่นทั้งฉบับทางแบบวัดทัศนคติ โดยนำไป Try out เก็บข้อมูลกับกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 50 คน แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์ประมวลผลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์ SPSS ในการหากค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ โดยสรุปผลที่ได้ เทรื่องมือชุดนี้มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับอยู่ที่ 0.9094 ซึ่งผ่านเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ คือ > 0.8 ขึ้นไป จึงแสดงว่า เทรื่องมือชุดนี้มีคุณภาพสามารถนำไปเก็บข้อมูลทางวิจัยได้

- 8) เตรียมกำหนดการตามวันเวลาที่กำหนดในการอบรม
 9) จัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์ ได้แก่ คู่มือ โปสเทอร์ ปากกา กระดาษ
 10) ดำเนินงานและลงทะเบียนที่ ชี้แจงตามวัตถุประสงค์ในการทำวิจัยให้ชุมชนได้รับทราบ ได้แก่
 ผู้ใหญ่บ้าน เกษตรกร เพื่อขอความร่วมมือในการเข้าร่วมอบรม
 11) ระยะเวลาการฝึกอบรม 2 วัน มีการดำเนินงานการอบรม เรื่อง การผลกระทบใช้ปุ๋ยคอก
 เพื่อลดการใช้ปุ๋ยเคมีในนาข้าว บ้านหนองปลิง ตำบลหนองปลิง อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคามดัง
 ตาราง
- ที่ 1- 2
- ตารางการฝึกอบรม วันที่ 1

วัน/เดือน/ปี	เวลา	กิจกรรม
7 ธันวาคม 2556	08.00–08.30 น. 08.30–09.30 น. 09.30–10.30 น. 10.30–12.00 น. 12.00–13.00 น. 13.00–14.00 น. 14.30–15.30 น. 15.30–16.00 น.	-ส่งทะเบียน -กิจกรรมสันทนาการ -ทดสอบก่อนฝึกอบรม -ให้ความรู้ เรื่องความหมายของปุ๋ยคอก (บรรยาย) -พักรับประทานอาหารเที่ยง -ให้ความรู้ เรื่องประโยชน์ของปุ๋ยคอก (บรรยาย) -กิจกรรมสันทนาการ -ให้ความรู้ เรื่องการใช้ปุ๋ยคอกให้ได้ผลดี(บรรยาย)

ตารางการฝึกอบรม วันที่ 2

วัน/เดือน/ปี	เวลา	กิจกรรม
8/ธันวาคม/2556	08.00–08.30 น. 08.30–09.30 น. 10.30–12.00 น. 12.00–13.00 น. 13.00–14.30 น. 14.30–15.30 น. 15.30–16.00 น.	- ส่งทะเบียน - กิจกรรมสันทนาการ - ให้ความรู้เรื่อง ความหมายของปุ๋ยเคมี - พักรับประทานอาหารเที่ยง - ให้ความรู้เรื่อง ปัญหาเกษตรกรไทยกับการใช้ปุ๋ยเคมี - ให้ความรู้เรื่อง ผลกระทบจากการใช้ปุ๋ยเคมี - ทดสอบหลังอบรม

12) นำแบบทดสอบไปใช้กลับกลุ่มตัวอย่างที่ทำการสุ่มแบบอย่างจ่ายมาจำนวน 30 คน

2.4.2 ขั้นดำเนินการฝึกอบรม

ในขั้นนี้เป็นการจัดลำดับประสบการเรียนรู้ให้กับผู้เข้ารับการอบรมตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ การดำเนินกิจกรรมประกอบด้วยขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1) การสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้ คือ เป็นการเตรียมความพร้อมของผู้เรียนหรือ การสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้ให้อ่อนโยนยต่อการอบรม โดยการจัดสถานที่ให้มีความสะอาด ไม่คับแคบ หรือกว้างเกินไป และการสร้างความคุ้นเคยกับผู้เข้ารับการฝึกอบรมเพื่อสร้างบรรยากาศแห่งความเคารพนับถือซึ่งกันและกัน และความเป็นมิตรระหว่างผู้เข้าร่วมการอบรม

2) ขั้นกิจกรรมคือการอบรมครั้งนี้มีกิจกรรม และวิธีการถ่ายทอดความรู้หลากหลายรูปแบบได้แก่ การบรรยาย (lecture) การอภิปรายกลุ่ม (group discussion) การนำเสนอเพาเวอร์พ้อย (PowerPoint) มีรายละเอียดดังต่อไปนี้ (จงกลนี ชุติมาเทวนทร์, 2542, หน้า 141)

การบรรยาย (lecture) วิธีการบรรยายเป็นวิธีการที่ผู้เข้ารับการอบรมมีส่วนร่วมน้อยที่สุด แต่จำเป็นสำหรับการอบรมอย่างมีส่วนร่วม การบรรยายเป็นการสื่อสารทางเดียว ผู้บรรยายใช้สื่อทางการศึกษาหลายอย่างประกอนการบรรยายได้แก่ คู่มือคู่มือการให้ความรู้แก่ผู้รับการอบรมโดยใช้คู่มือการอบรมและการนำเสนอด้วยไวนิล เรื่อง การรณรงค์การใช้ปุ๋ยคอกเพื่อลดการใช้ปุ๋ยเคมีในนาข้าว ผู้เข้ารับการอบรมอาจมีส่วนร่วม เช่นการซักถาม การแสดงความคิดเห็น

2.4.3 ระยะหลังการอบรม

คือหลังจากที่ผู้เข้ารับการอบรมได้รับประสบการณ์จากการอบรมที่จัดให้ แล้ว ควรมีโอกาสได้ทำการวิเคราะห์สิ่งที่กระทำไปแล้ว ถึงความเป็นไปได้ในการนำไปใช้ในสถานการณ์จริง และข้อจำกัดของการนำไปใช้ซึ่งขั้นตอนนี้จะต้องให้โอกาสผู้เข้าอบรมแสดงความรู้สึกและคิดเห็น เพื่อวิทยากรจะได้ขึ้นแนะนำแนวทางสหปัฒนาอุปสรรคที่อาจเกิดขึ้นในสถานการณ์จริง ซึ่งจัดทำได้โดยการประเมินผลการอบรม

การวิเคราะห์ข้อมูล

1) ข้อมูลเชิงคุณภาพ

- สังเกตและบรรยาย
- ที่ได้จากการทำแบบสำรวจสภาพปัญหาและแบบสัมภาษณ์ผลกระทบ

2) ข้อมูลเชิงปริมาณ

- 1.1) วิเคราะห์หาค่าความสอดคล้องเชิงเนื้อหา กับวัตถุประสงค์ (IOC)
- 1.2) วิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนก
- 1.3) วิเคราะห์หาค่าความเหมาะสมของเนื้อหา
- 1.4) วิเคราะห์หาความถี่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
- 1.5) วิเคราะห์หาค่าเปรียบเทียบก่อนและหลังการอบรม (t-test)
- 1.6) วิเคราะห์หาค่าความเข้มข้นทั้งฉบับ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ผู้ศึกษาค้นคว้าใช้โปรแกรมประมวลผลสำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์ ใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. สถิติพื้นฐานได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์หาคุณภาพเครื่องมือ
3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน ได้แก่ (Paired t-test) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ

.05 สถิติ

บทที่ 4

ผลการศึกษา

จากการวิจัย เรื่องการณรงค์การใช้ปุยคอกเพื่อลดการใช้ปุยเคมีในนาข้าว บ้านหนองบลึง ตำบลหนองบลึง อำเภอเมืองจังหวัดมหาสารคาม

- สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
- ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
- ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
N	แทน	คะแนนเต็ม
t	แทน	ค่าการเปรียบเทียบ
p	แทน	ค่าผลการเปรียบเทียบมาก หรือ น้อยกว่า ค่าที่กำหนด
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05
df	แทน	ชั้นแห่งความอิสระ (Degrees of Freedom)

ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาปัญหาและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม เรื่องการณรงค์การใช้ปุยคอกเพื่อลดการใช้ปุยเคมีในนาข้าวสำหรับชุมชนบ้านหนองบลึง ตำบลหนองบลึง อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม ขอนำเสนอข้อมูลดังนี้

ตอนที่ 1.เพื่อศึกษาปัญหาและสาเหตุของการเกิดปัญหาสิ่งแวดล้อมในพื้นที่บ้านหนองบลึง ตำบลหนองบลึง อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม

ตอนที่ 2.เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความรู้ก่อน และหลังการอบรมการใช้ปุยคอกเพื่อลดการใช้ปุยเคมีในนาข้าว

ตอนที่ 3.เพื่อวัดทัศนคติการใช้ปุยคอกเพื่อลดการใช้ปุยเคมีในนาข้าว หลังอบรม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาสภาพปัญหาและสาเหตุของการเกิดปัญหาสิ่งแวดล้อมในพื้นที่บ้านหนองบลึง ตำบลหนองบลึง อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม

เกษตรกรรมการใช้ปุ๋ยเคมีในนาข้าวหรือไม่ จากการสัมภาษณ์ เกษตรกรใน หมู่บ้านหนองบลึง ส่วนใหญ่ใช้ปุ๋ยเคมีในนาข้าวและใช้ประจำต่อเนื่องเป็นเวลากว่า

การใส่ปุ๋ยคอกในนาข้าวมีปัญหาอะไรบ้างและสาเหตุมาจากอะไร จากการสัมภาษณ์ พบร่วมกัน ในปัญหานี้จึงคือให้ผลผลิตที่ช้า ใช้เวลาในการ และหาได้ยาก สาเหตุก็มาจากปัจจัยบ้านชาวบ้านก็ไม่ได้ เสียเงิน ความ มากเหมือนสมัยก่อน การที่เราจะใส่ปุ๋ยคอกก็เป็นเรื่องยากและที่สำคัญมันหาซื้อได้ยาก กว่าไม่เหมือนปุ๋ยเคมีที่หาซื้อได้ตามท้องตลาด

แนวทางการแก้ไขปัญหาเบื้องต้น จากการสัมภาษณ์ พบร่วมกับชาวบ้านที่ใช้ปุ๋ยคอกเลยก็เป็นไป ไม่ได้ เพราะมันหาได้ยาก ได้ผลผลิตช้า แต่จะให้ใช้ปุ๋ยเคมีเลยก็ไม่ใช่ เพราะมีราคาแพง ทำให้ต้นทุนในการผลิตสูง จึงใช้ปุ๋ยคอกร่วมกับปุ๋ยเคมี เพราะทำให้ต้นทุนในการผลิตลดลงและได้ผลผลิตเพิ่มขึ้น

ผลจากการแก้ไขปัญหาดีขึ้นหรือไม่ จากการสัมภาษณ์ พบร่วมกับชาวบ้านที่ใช้ปุ๋ยคอกจะได้ผลดีเมื่อใช้ ร่วมกับปุ๋ยเคมี จะส่งเสริมปุ๋ยเคมีให้เป็นประโยชน์แก่พืชอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ผลผลิตได้ปริมาณมากกว่าการใช้ปุ๋ยเคมีเพียงอย่างเดียวและยังลดต้นทุนการผลิตอีกด้วย

ข้อเสนอแนะ ก้าวใช้ปุ๋ยหินดีสำหรับการรักษาสภาพดิน แต่เนื่องจากต้องการความ สะดวกสบาย และร้ายต่อการหาซื้อจึงนิยมใช้ปุ๋ยเคมีมากกว่า แต่หากต้องการปรับปรุงคุณภาพดินก็อาจ มีการปลูกพืชหมุนเวียนร่วมด้วย

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปและผลการวัดความรู้และทัศนคติก่อนและหลังการอบรม

2.1 ข้อมูลทั่วไป

ตารางที่ 4.1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างที่เข้าอบรมเรื่องการรณรงค์การใช้ปุ๋ยคอกเพื่อลดการใช้ปุ๋ยเคมี ในนาข้าว บ้านหนองกลิง ตำบลหนองปลิง อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม

คุณลักษณะส่วนบุคคล	จำนวน (<i>n</i> = 30)	ร้อยละ
1 เพศ		
ชาย	12	40.00
หญิง	18	60.00
รวม	30	100.00
2 อายุ		
ต่ำกว่า 31 ปี	2	6.70
31 - 40 ปี	18	60.00
41- 50 ปี	10	33.30
รวม	30	100.00
3. อาชีพ		
เกษตรกร	30	100.00
รวม	30	100.0

จากการที่ 4.1 พบว่า กสุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 60.0 เป็นเพศชาย จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 40.0 อายุของผู้ต้องแบบสอบถามมีช่วงอายุ 31-40 ปี จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 60.0 รองลงมา มีช่วงอายุ 41 - 50 ปี จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3 ลำดับสุดท้ายมีอายุอยู่ช่วง น้อยกว่า 31 ปี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 6.7 อาชีพส่วนใหญ่เป็นเกษตรกรจำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 100.0

2.2 ผลการวิเคราะห์ความรู้รายข้อก่อนและหลังการอบรม

ตารางที่ 4.2 ผลการวิเคราะห์ความรู้รายข้อก่อนและหลังการอบรม เรื่องการใช้ปุยคอกเพื่อลดการใช้ปุยเคมีในนาข้าว ชุมชนบ้านหนองปลิง ตำบลหนองปลิง อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม

ลำดับ	ความรู้	ก่อน		หลัง	
		ความดี	ร้อยละ	ความดี	ร้อยละ
1.	ปุยเคมี คือ ปุยที่ได้จากการหมักวัชพิการผลิตทางเคมี มีปริมาณธาตุอาหารพืชสูงส่วนใหญ่มีองค์ประกอบเป็นสารอนินทรีย์	12	40	18	20
2.	ปุยเคมีไม่มีคุณสมบัติในการปรับปรุงโครงสร้างของดินให้โปร่งและร่วนชัยได้	13	43	17	10
3.	ปุยเดียว คือ ปุยที่มีธาตุปุยอยู่เพียงธาตุเดียว เช่น ญี่เรียว มีในโตรเจนเพียงธาตุเดียว	13	43	19	10
4.	ปุยที่มีคัตราส่วนปุยเหมือนกันจึงสามารถใช้แทนกันได้ แต่ปริมาณการใช้จะแตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับปริมาณเนื้อธาตุในปุยนั้น	12	40	18	20
5.	การใช้ปุยกับพืชแต่ละชนิดให้ถูกต้องนั้น มีปัจจัยที่เกี่ยวข้องเพียงอย่างเดียว	12	40	17	30
6.	ปุยคอก เป็นปุยที่ได้จากอุจจาระและปัสสาวะ ทึ่งของคนและสัตว์	14	46	18	20
7.	ปุยพืชสด คือปุยที่ได้จากการไถกลบเทาหรือต้นพืช ขนาดที่ยังคงลงมาในดิน ปล่อยให้ย่อยสลายระยะหนึ่ง แล้วจึงปอกเปลือกตามไป	12	40	18	20
8.	การไถกลบตอซังลงมาในดินนอกจากจะเป็นการป้องกันการถูกไฟไหม้แล้ว ยังเป็นการคลุกเคล้าเทาพืชลงมาในดิน ความชื้นและจุลินทรีย์ดินจะเริ่มย่อยสลายได้ทันที	13	43	18	20
9.	ปุยคอกมีเพียงแต่จะให้อินทรีย์วัตถุและธาตุอาหารรองที่ จำเป็นต่อการเจริญเติบโตของพืชแต่ยังช่วยปรับปรุงโครงสร้างของดินให้เหมาะสมต่อการเจริญเติบโตของพืช	11	36	17	30
10.	ปุยเคมี มีทั้ง ด้านดีและด้านเสีย แต่ส่วนใหญ่จะเป็นด้านดีมากกว่า เพราะสามารถบำรุงคุณภาพดินได้	14	46	18	20

ความรู้		ก่อน		หลัง	
ลำดับ	ข้อคำถาม	ความถี่	ลำดับ	ข้อ คำถาม	
11.	การใช้ปุ่ยเคมี การทำให้ลักษณะเดล้อมเสื่อมโทรม ระบบนิเกาเปลี่ยนไป แหล่งน้ำมีสารเคมีปนเปื้อน ไม่สะอาด	13	43	18	20
12.	การใช้ปุ่ยคอกไม่ควรนำปุ่ยคอกไป潑撒แต่ เพราะจะ สูญเสียธาตุในโครง筋 โดยการระเหิดได้	13	43	18	20
13.	จุลินทรีย์ที่ผสมในปุ่ยคอกจะช่วยย่อยเศษพังเข้าว และต่อซึ้ง ให้เป็นอินทรีย์ทัตถุปรับปรุงดิน เพิ่มความ อุดมสมบูรณ์ของดินได้	14	46	18	20
14.	การใช้ปุ่ยเคมีมีผลทางเศรษฐกิจ เพราะแหล่งวัตถุคืน ของปุ่ยมีอยู่จำกัด (โดยเฉพาะปุ่ยฟอสฟेट) การใช้ ปุ่ยเคมีมากอาจจะทำให้เกิดปัญหาปุ่ยขาดแคลน และมี ราคานาฬิกขึ้น	14	46	17	30
15.	ปุ่ยคอกผสมจุลินทรีย์สามารถนำไปรดน้ำได้ในระบบการ ผลิตพืชในทุกระยะพืชและใช้ เช่นเดียวกับปุ่ยเคมี	13	43	17	30
16.	การลดใช้ปุ่ยเคมี จะส่งผลดีในหลายด้าน อาทิ สิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจ สังคม และสุขภาพอนามัยของ เกษตรกร	13	43	19	10
17.	การลดใช้ปุ่ยเคมี จะช่วยให้ลดต้นทุนการผลิต และ ลดการนำเข้าสารเคมีกำจัดศัตรูพืชจากต่างประเทศ	11	36	18	20
18.	การใช้ปุ่ยอินทรีย์ร่วมกับปุ่ยเคมี เป็นการใช้ปุ่ยแบบ ผสมผสานจะช่วยลดการใช้ปุ่ยเคมีได้เป็นอย่างดี	12	40	17	30
19.	การผลิตข้าวปลอกสารเคมีควบคุมศัตรูพืช โดยการ นำจุลินทรีย์ผสมปุ่ยคอก สามารถควบคุมโรคทางราก กระตุ้นภูมิต้านทานข้าวต่อต้านโรคและแมลงหั้ง ระบบ	14	46	18	20
20.	มนุษย์เราได้รับสารพิษจากปุ่ยคอกมากกว่าปุ่ยเคมี	13	43	17	30
รวม		12.80	0.42	17.75	0.07

จากตารางที่ 4.2 พบว่า ความรู้รายข้อก่อนและหลังการอบรม เกษตรกรมีความรู้รายข้อโดย จำนวนคนที่ตอบถูกต่ำกว่าร้อยละ 50 ของคะแนนเต็ม และความรู้รายข้อหลังการอบรมทุกข้อ (ยกเว้น ข้อ 4) สูงกว่าร้อยละ 50 ของคะแนนเต็ม

ตารางที่ 4.3 ผลการวิเคราะห์ความรู้ก่อนและหลังการอบรม เรื่องการใช้ปุ่ยคอมเพื่อลดการใช้ปุ่ยเคมีในนาข้าว ชุมชนบ้านหนองปลิง ตำบลหนองปลิง อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม

ข้อ คำถาม	ก่อนอบรม (n=30)			หลังอบรม (n=30)			t	p
	X (N=20)	S.D.	ระดับ	X (N=20)	S.D.	ระดับ		
ความรู้	12.80	0.42	พอใช้	17.75	0.07	ดี	-15.94*	.000

* P<0.05

จากตารางที่ 4.3 พบว่า เกษตรกรหมู่บ้านหนองปลิง ตำบลหนองปลิง อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม มีความรู้เรื่องปุ่ยคอมก่อนการอบรมมีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X} = 12.80$) อยู่ในระดับพอใช้ หลังการอบรมมีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X} = 17.75$) อยู่ในระดับดี เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยก่อนและหลังอบรมพบว่า หลังอบรมชาวบ้านมีคะแนนเฉลี่ยมากกว่าก่อนอบรม จึงสามารถสรุปได้ว่าเกษตรกรมีความรู้เพิ่มขึ้นหลังการอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ทัศนคติ หลังการอบรม

ตารางที่ 4.4 แสดงทัศนคติของผู้เข้าอบรมหลังการอบรมเรื่องการใช้ปุ่ยคอมเพื่อลดการใช้ปุ่ยเคมีในนาข้าว บ้านหนองปลิง ตำบลหนองปลิง อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม รายข้อโดยรวมหลังการอบรม

ข้อ	ทัศนคติของประชาชน	X	S.D.	ระดับ ทัศนคติ
1.	ท่านคิดว่า ปัญหาดินขาดความอุดมสมบูรณ์เกิดจากการกระทำของมนุษย์	2.80	0.41	มาก
2	ท่านคิดว่า การใช้ปุ่ยเคมีในนาข้าวจะส่งผลทำให้ดินขาดความอุดมสมบูรณ์	2.60	0.50	มาก
3	ท่านคิดว่า การแก้ไขปัญหาการใช้ปุ่ยเคมี เป็นหน้าที่ของหน่วยงานราชการเท่านั้น	2.65	0.48	มาก
4	ท่านคิดว่า การใช้ปุ่ยคอมทำให้เสียเวลาและค่าใช้จ่ายจำนวนมาก	2.55	0.51	มาก
5	ท่านคิดว่าการใช้ปุ่ยคอมแทนปุ่ยเคมี จะทำให้สิ่งแวดล้อมดีขึ้นได้	2.55	0.51	มาก

ข้อ	ทัศนคติของประชาชน	\bar{X}	S.D.	ระดับ ทัศนคติ
6	ท่านคิดว่า การใช้ปุ่ยคอกในนาข้าวเป็นเวลาหนา เป็นสิ่งที่ เหมาะสม	2.60	0.50	มาก
7	ท่านคิดว่า ว่า การใช้ปุ่ยคอกในนาข้าวจะส่งผลดีต่อท่านและ ชุมชน	2.65	0.48	มาก
8	ท่านคิดว่า ปัญหาการใช้ปุ่ยเคมีในนาข้าว ส่งผลให้ผลผลิต ทางการเกษตรลดลง	2.55	0.60	มาก
9	ปัญหาการใช้ปุ่ยเคมี ส่งผลกระทบต่อท่าน	2.55	0.60	มาก
10	การใช้ปุ่ยคอกในนาข้าวสามารถลดปัญหาดินขาดความอุดม สมบูรณ์	2.65	0.48	มาก
11	ท่านยินดีใช้ปุ่ยคอกในนาข้าวแทนการใช้ปุ่ยเคมีในนาข้าว	2.70	0.47	มาก
12	ท่านยินดีให้นำวิจารณาราชการเข้ามาช่วยในการแก้ไขปัญหา การใช้ปุ่ยเคมีในนาข้าว	2.70	0.47	มาก
13	ท่านคิดว่าจะมีการเปลี่ยนแปลงที่ดี หากมีโครงการ/กิจกรรม เกี่ยวกับการการใช้ปุ่ยคอกในนาข้าวในชุมชน	2.65	0.58	มาก
14	ท่านไม่สนใจกับปัญหาการใช้ปุ่ยเคมีในนาข้าวในชุมชนของ ท่าน	2.85	0.36	มาก
15	ท่านมีความพึงพอใจที่จะใช้ปุ่ยคอกในนาข้าว	2.80	0.52	มาก
16	ท่านยินดีที่จะแก้ปัญหาการใช้ปุ่ยคอกแทนการใช้ปุ่ยเคมี	2.70	0.47	มาก
17	การปล่อยให้ปัญหาการใช้ปุ่ยเคมีในนาข้าวไว้โดยไม่มีการ แก้ไข ส่งผลกระทบต่อชุมชน	2.75	0.41	มาก
18.	ปัญหาการใช้ปุ่ยเคมีนั้นมีสาเหตุมาจากความต้องการผลิตทาง การเกษตรและเป็นปัญหาในชุมชนของท่าน	2.70	0.47	มาก
19.	การใช้ปุ่ยคอกในนาข้าวส่งผลให้ลดค่าใช้จ่ายในการซื้อปุ่ยเคมี	2.70	0.47	มาก
20.	ท่านสนใจที่ใช้ปุ่ยคอกแทนปุ่ยเคมีในนาข้าวเพื่อนุรักษ์ สิ่งแวดล้อม	2.70	0.47	มาก
รวม		2.67	0.46	มาก

จากตารางที่ 4.5 เกษตรกรหมู่บ้านหนองปลิง ตำบลหนองคง อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม มีความรู้เรื่องปุยคอกก่อนการอบรมมีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X} = 12.80$) อยู่ในระดับพอใช้ หลังการอบรมมีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X} = 17.75$) อยู่ในระดับดี เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยก่อนและหลังอบรม พบว่า หลังอบรมชาวบ้านมีคะแนนเฉลี่ยมากกว่าก่อนอบรม จึงสามารถสรุปได้ว่าเกษตรกรมีความรู้เพิ่มขึ้นหลังการอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การรณรงค์การใช้ปุ๋ยคอกเพื่อลดการใช้ปุ๋ยเคมีในนาข้าว บ้านหนองปลิง ตำบลหนองปลิง อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน สรุปผลได้ดังนี้

1. ความมุ่งหมายของการวิจัย
2. สรุปผล
3. อภิปรายผล
4. ข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัญหาและสาเหตุของการเกิดปัญหาลึกลงแวดล้อมในพื้นที่บ้านหนองปลิง ตำบลหนองปลิง อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคามเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความรู้ก่อน และหลังการอบรมการใช้ปุ๋ยคอกแทนปุ๋ยเคมี
2. เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความรู้ก่อน และหลังการอบรมการใช้ปุ๋ยคอกแทนปุ๋ยเคมีในนาข้าว
3. เพื่อศึกษาทัศนคติการใช้ปุ๋ยคอกเพื่อลดการใช้ปุ๋ยเคมีในนาข้าว หลังอบรม

สรุปผล

การรณรงค์การใช้ปุ๋ยคอกเพื่อลดการใช้ปุ๋ยเคมีในนาข้าว บ้านหนองปลิง ตำบลหนองปลิง อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม สรุปผลได้ดังนี้

1. ผลการศึกษาสภาพปัญหาและสาเหตุการใช้ปุ๋ยคอกเพื่อลดการใช้ปุ๋ยเคมีในนาข้าว จากแบบสัมภาษณ์ในชุมชนบ้านหนองปลิง ตำบลหนองปลิง อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม เกษตรกรมีการใช้ปุ๋ยเคมีในนาข้าวหรือไม่ จากการสัมภาษณ์ เกษตรกรในหมู่บ้านหนองปลิง ส่วนใหญ่ใช้ปุ๋ยเคมีในนาข้าวและใช้ประจำต่อเนื่องเป็นเวลานาน

การใช้ปุ๋ยคอกในนาข้าวมีปัญหาอะไรบ้าง และสาเหตุมาจากอะไร จากการสัมภาษณ์ พบร้าส่วนใหญ่ปัญหาที่พบก็คือให้ผลผลิตต่ำ ใช้เวลานาน และหาได้ยาก สาเหตุก็มาจากการปัจจัยบันดาลปัจจัยบ้านไม่ได้เลี้ยงวัว ควาย มากเหมือนสมัยก่อน การที่เราจะใส่ปุ๋ยคอกก็เป็นเรื่องยากและที่สำคัญมันหายใจได้ยากกว่าก่อน เมื่อมีอนปุ๋ยเคมีที่หายใจได้ตามท้องตลาด

แนวทางการแก้ไขปัญหาเบื้องต้น จากการสัมภาษณ์ พบร้าถ้าจะให้ใช้ปุ๋ยคอกเลยก็เป็นไปไม่ได้ เพราะมันหาได้ยาก ได้ผลผลิตต่ำ แต่จะให้ใช้ปุ๋ยเคมีเลยก็ไม่ใช่ เพราะมีราคาแพง ทำให้ต้นทุนในการผลิตสูง จึงใช้ปุ๋ยคอกร่วมกับปุ๋ยเคมี เพราะทำให้ต้นทุนในการผลิตลดลงและได้ผลผลิตเพิ่มขึ้น

ผลจากการแก้ไขปัญหาดีขึ้นหรือไม่ การใช้ปุ่ยคอกจะได้ผลดีเมื่อใช้ร่วมกับปุ๋ยเคมี จะส่งเสริมปุ่ยเคมีให้เป็นประโยชน์มากกว่าปุ่ยอินทรีย์ ผลลัพธ์ได้ปริมาณมากกว่าการใช้ปุ่ยเคมีเพียงอย่างเดียวและยังลดต้นทุนการผลิตอีกด้วย

ข้อเสนอแนะ การใช้ปุ่ยคอกดีสำหรับการรักษาสภาพดิน แต่เนื่องจากต้องการความสะดวกสบาย และง่ายต่อการหาซื้อจึงนิยมใช้ปุ่ยเคมีมากกว่า แต่หากต้องการปรับปรุงคุณภาพดินก็อาจมีการปลูกพืชหมุนเวียนว่ามั่นคง

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปและผลการเปรียบเทียบด้วยความรู้ก่อนและหลังการอบรม

2.1 ข้อมูลทั่วไป

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 60 เป็นเพศชาย จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 40 อายุของผู้ตอบแบบทดสอบมีช่วงอายุ 31 ปีขึ้นไป จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 80.0 รองลงมา มีช่วงอายุ 40-50 ปี จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3 และเกษตรกรที่ตอบแบบทดสอบ ทำอาชีพ เกษตรกร จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 100

2.2 แสดงการเปรียบเทียบความรู้ของผู้เข้าอบรมการณรงค์การใช้ปุ่ยคอกเพื่อลดการใช้ปุ่ยเคมีในนาข้าว บ้านหนองปลิง ตำบลหนองปลิง อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม โดยรวมก่อนและหลังการอบรม

เกษตรกรหมู่บ้านหนองปลิง ตำบลหนองปลิง อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม มีความรู้เรื่องการณรงค์การใช้ปุ่ยคอกเพื่อลดการใช้ปุ่ยเคมีในนาข้าว ก่อนการอบรมมีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X} = 12.80$) อยู่ในระดับพอใช้ หลังการอบรมมีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X} = 17.75$) อยู่ในระดับดี เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยก่อนและหลังอบรม พบว่า หลังอบรมชาวบ้านมีคะแนนเฉลี่ยมากกว่าก่อนอบรม จึงสามารถสรุปได้ว่า เกษตรกรมีความรู้เพิ่มขึ้นหลังการอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3. แสดงหัวศนคติขั้นผู้เข้าอบรมเรื่องการณรงค์การใช้ปุ่ยคอกแทนปุ่ยเคมีในนาข้าว บ้านหนองปลิง ตำบลหนองปลิง อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม รายข้อหลังการอบรม

เกษตรกรมีหัวศนคติในข้อ 14 ห่านไม่สนใจกับปัญหาการใช้ปุ่ยเคมีในนาข้าวในชุมชนของห่าน มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 2.85$) ที่ระดับความคิดเห็นมาก รองลงมา มีหัวศนคติในข้อ 1 ห่านคิดว่า ปัญหาดินขาดความอุดมสมบูรณ์เกิดจากการกระทำของมนุษย์ และ ในข้อ 15 ห่านยันต์ที่จะแก้ปัญหาการใช้ปุ่ยคอกแทนการใช้ปุ่ยเคมีมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 2.80$) ที่ระดับความคิดเห็นมาก และลำดับสุดท้ายเกษตรกรมีหัวศนคติในข้อ 17 การปล่อยให้ปัญหาการใช้ปุ่ยเคมีในนาข้าวไว้โดยไม่มีการแก้ไข ส่งผลกระทบต่อชุมชน มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 2.75$) ที่ระดับความคิดเห็นมาก หัวศนคติโดยรวมหลังการอบรม อยู่ในระดับมาก ($\bar{M} = 2.70$) จึงเป็นไปตามสมมติฐาน

อภิปรายผล

1. ผลการศึกษาสภาพปัญหาและสาเหตุการใช้ปุ๋ยเคมีในนาข้าว จากแบบสัมภาษณ์ในชุมชนบ้านหนองปลิง ตำบลหนองปลิง อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม

ปัญหาที่เกิดขึ้นในหมู่บ้านหนองปลิง คือ ชาวบ้านมีการใช้ปุ๋ยเคมีในการเกษตรและใช้มาเป็นเวลานาน ซึ่งการใช้ปุ๋ยเคมีชาวบ้านบอกว่ามีข้อดี คือได้ผลผลิตเร็ว แต่ก็มีข้อเสียหลายอย่าง เช่น ราคาของปุ๋ยเคมีที่แพงขึ้น ทำให้ต้นทุนการผลิต จึงต้องเพิ่มราคากับราคางานปุ๋ยเคมีที่แพงขึ้น อย่างหลักเลี้ยงไม่ได้ หรือบางครั้งใส่ในปริมาณมากเกินไปก็จะทำให้สุขภาพของผู้ใช้อ่อน ได้รับผลข้างเคียงจากการใช้ปุ๋ยเคมีด้วย เช่น กันหลักเลี้ยงไม่ได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ : ชุดima เนื่องพรั่ม (2539 : 98) ได้ศึกษาการตระหนักของเกษตรกรที่มีปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากการใช้เทคโนโลยีเกษตร ในหมู่บ้านม่วงคำ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่จำนวน 246 ราย ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่า ปัจจุบันเกษตรกรส่วนใหญ่ ตระหนักว่าการยอมรับเทคโนโลยีสมัยใหม่ มีผลต่อสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติเดວลงไม่ว่าจะเป็นผลกระทบต่อสภาพดิน สภาพน้ำ สภาพอากาศ ผลกระทบต่อพันธุกรรมพืช และสุขภาพของผู้ใช้อ่อน เมื่อเปรียบเทียบกับเทคโนโลยีแบบดั้งเดิม ดังนั้นเพื่อให้เกษตรกรมีการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่อย่างเหมาะสม โดยไม่กระทบกระเทือนต่อสภาพแวดล้อมและระบบ生ีเคนร์รวมทั้งด้านมนุษย์เอง หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเกษตรและชุมชนควรดำเนินการโดยใช้ยุทธวิธีให้การศึกษาแบบตอกย้ำและการซักชวนเพื่อชักนำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในด้านทัศนคติ ค่านิยมของเกษตรกร เพื่อให้เกษตรกรเปลี่ยนพฤติกรรมในการทำเกษตรแบบเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ให้ความรู้เพื่อให้เกษตรกรตระหนักรถึงผลที่เกิดขึ้นจากการใช้เทคโนโลยีด้านต่าง ๆ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย วิญญา พันธ์ (2545 : 45) ได้ทำการวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงวิธีการเกษตรไปสู่เกษตรอินทรีย์: กรณีศึกษาตำบลบ้านปิน อำเภอตอกคำใต้ จังหวัดพะเยา ผลการศึกษาสรุปเป็น 2 ส่วนใหญ่ส่วนแรกเป็นปัจจัยพื้นฐานทำให้เกษตรกรปรับเปลี่ยนจากการเกษตรแบบเคมีมาเป็นเกษตรแบบอินทรีย์เนื่องจากเกิดความตระหนักรและเข้มแข็งความคิด ความรู้ที่ได้จากการปัจจัยทั้งภายในภายนอกที่เข้ามาระบบที่มีการจัดทำเป็นกระบวนการกลุ่มที่มีการพัฒนาเป็นองค์รวมที่ต่อเนื่องโดยการวางแผน กำหนดนโยบาย สร้างกิจกรรมและร่วมตัดสินใจในรูปแบบกลุ่ม

2. ผลการเบรี่ยงที่ยับด้วยความรู้ก่อนและหลังการอบรม เกษตรกรหมู่บ้านหนองปลิง ตำบลหนองปลิง อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม มีความรู้เรื่องการ耘ร่องค์ การใช้ปุ๋ยกอคเพื่อลดการใช้ปุ๋ยเคมีในนาข้าว ก่อนการอบรมมีคะแนนเฉลี่ย อุปในระดับพอใช้ หลังการอบรมมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับดี จึงสามารถสรุปได้ว่าเกษตรกรมีความรู้เพิ่มขึ้นหลังการอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ รัฐธิตา ไชสิตาภา (2552 : บทคัดย่อ) การวิจัยครั้นนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างยุทธศาสตร์การพัฒนาการทำปุ๋ยอินทรีย์ ของเกษตรกรโดยการจัดอบรมให้ความรู้เรื่องการทำปุ๋ยอินทรีย์ ที่ผู้วัยสร้างและพัฒนาขึ้นจนมีประสิทธิภาพ แล้วนำไปใช้กับบรมให้กับเกษตรกรกลุ่มตัวอย่าง เพื่อศึกษาความรู้ความเข้าใจในการทำปุ๋ยอินทรีย์ และศึกษาความพึงพอใจของเกษตรกรที่เข้ารับการฝึกอบรมการทำปุ๋ยอินทรีย์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้นนี้ ได้แก่ เกษตรกรหมู่ที่ 1 ตำบลดอยราย อำเภอคำเนินสะพาน จังหวัดราชบุรี รวมทั้งสิ้น 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ หลักสูตรในการฝึกอบรม เรื่องการทำปุ๋ยอินทรีย์ และเครื่องมือวัดผลประกอบด้วย

แบบสอบถามวัดผลสัมฤทธิ์ด้านความรู้ความเข้าใจเรื่องปุยอินทรีย์ และ แบบประเมินวัดผลความพึงพอใจในการฝึกอบรมการทำปุยอินทรีย์สดติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ใช้ทดสอบสมมติฐานด้วยค่าสถิติทดสอบที่ แบบกลุ่มสัมพันธ์ ผู้วิจัยพบว่า เกษตรกร ที่เข้ารับการฝึกอบรม มีความรู้ความเข้าใจในการทำปุยอินทรีย์หลังฝึกอบรมสูงกว่าก่อนฝึกอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เกษตรกรผู้เข้ารับการฝึกอบรม มีความพึงพอใจในการฝึกอบรมการทำปุยอินทรีย์อยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับ : เบณจภา สุทธิพินทร (2546 : บทคัดย่อ) พบว่า หลัง การฝึกอบรมเพื่อสร้างสมรรถนะด้านการออกแบบผลิตภัณฑ์สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพหั้นสูง ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การฝึกอบรมด้านความรู้ พบว่า ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมี ผลสัมฤทธิ์หลังการฝึกอบรมสูงกว่าก่อนการฝึกอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่ง สอดคล้องกับงานวิจัย : อุดรรัตน์ แสงประชุม (2551 : บทคัดย่อ) การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาประสิทธิผลโครงการส่งเสริมปุยอินทรีย์ของ อบจ. กำแพงเพชร กรณีศึกษา อ.โกสัมพันธ์ ผลการวิจัยเป็นดังนี้กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุระหว่าง 31-40 ปี และสำเร็จการศึกษา ระดับประถมศึกษา โดยส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างมีประสบการณ์ด้านเกษตรกรรม ตั้งแต่ 16 ปี ขึ้นไป ในปัจจุบัน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือนอยู่ระหว่าง 1,000-5,000 บาท ผลการประเมิน ประสิทธิผลพบว่า ประสิทธิผลทั้ง 3 ด้าน ซึ่งได้แก่ ด้านการกระจายตัวของสินค้า ด้านลดต้นทุน ค่าใช้จ่าย และด้านการลดปริมาณสารเคมีตกค้างในดิน พบว่าประสิทธิผลด้านการกระจายตัวของสินค้า มีประสิทธิผลอยู่ในระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ย 1.32 ประสิทธิผลด้านลดต้นทุนค่าใช้จ่ายในการผลิต มี ประสิทธิผลอยู่ในระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ย 2.18 ส่วนประสิทธิผลด้านการลดปริมาณสารเคมีตกค้างใน ดินมีประสิทธิผลอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.18 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย : ศุภชร อินทร์กานย (2553 : บทคัดย่อ) การศึกษาการส่งเสริมการใช้ปุยอินทรีย์ชีวภาพแก่เกษตรกรองค์การบริหารส่วน ตำบลวัง อําเภอหาดนาขัยจังหวัดยโสธร ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ สภาพการใช้ปุยอินทรีย์ชีวภาพของ เกษตรกร พบว่าส่วนใหญ่มีการส่งเสริมการรวมกลุ่มและภาคีเครือข่าย โดยได้มีการจัดตั้งกลุ่มผลิตปุย อินทรีย์ชีวภาพให้ในชุมชนตำบลวัง ปัญหาการใช้ปุยอินทรีย์ชีวภาพของเกษตรกร พบว่าส่วนใหญ่มี ปัญหาจากขุนน้ำเรื่องการส่งเสริมการใช้ปุยอินทรีย์ชีวภาพ โดยเนื่องมาจากประชาชน ไม่มีความนั่นใจในการใช้ปุยอินทรีย์ชีวภาพ แนวทางการส่งเสริมการใช้ปุยอินทรีย์ชีวภาพแก่เกษตรกร พนบฯ ส่วนใหญ่คือ เกษตรกร ที่รับความคิดเห็นมาก รองลงมา มีทัศนคติในข้อ 1 ท่านคิดว่า ปัญหาด้านขาดแคลนอาหารอุดม สมบูรณ์เกิดจากการกระทำของมนุษย์ และ ในข้อ 15 ท่านยินดีที่จะแก้ปัญหาการใช้ปุยคอกแพนการใช้ ปุยเคมี มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 2.80$) ที่ระดับความคิดเห็นมาก และสำดับสุดท้ายเกษตรกรผู้ใช้ปุยอินทรีย์ชีวภาพ โดยองค์การ บริหารส่วนตำบลวัง ควรดำเนินการให้มีการจัดอบรมความรู้เรื่องการผลิตปุยและการใช้ปุยอินทรีย์ ชีวภาพ

3 ผลการเปรียบเทียบทัศนคติหลังการอบรม

เกษตรกรรมทัศนคติในข้อ 14 ท่านไม่สนใจกับปัญหาการใช้ปุยเคมีในนาข้าวในชุมชนของท่าน มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 2.85$) ที่ระดับความคิดเห็นมาก รองลงมา มีทัศนคติในข้อ 1 ท่านคิดว่า ปัญหาด้านขาดแคลนอาหารอุดม สมบูรณ์เกิดจากการกระทำของมนุษย์ และ ในข้อ 15 ท่านยินดีที่จะแก้ปัญหาการใช้ปุยคอกแพนการใช้ ปุยเคมี มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 2.80$) ที่ระดับความคิดเห็นมาก และสำดับสุดท้ายเกษตรกรผู้ใช้ปุยอินทรีย์ชีวภาพ โดยองค์การ บริหารส่วนตำบลวัง ควรดำเนินการให้มีการจัดอบรมความรู้เรื่องการผลิตปุยและการใช้ปุยอินทรีย์ ชีวภาพ

($\bar{X} = 2.75$) ที่ระดับความคิดเห็นมาก ทัศคติโดยรวมหลังการฝึกอบรมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.70$) ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยสมชาย เพชรคำไฟ และคณะ (2543) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการเข้ามาร่วมด้วยโรคพิษสารเคมีจัดตั้งรพ.พช.ในเกษตรกร พ.ศ.2541 กรณีศึกษา อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก พบว่า ระดับความรู้อยู่ในระดับดี ร้อยละ 89.20 ประเด็นที่กลุ่มตัวอย่างตอบถูกน้อย ได้แก่ การผสมสารเคมี การเลือกสารเคมี การกำจัดภายนอกภาระเคมีที่ใช้แล้ว ด้านทักษะตีเกี่ยวกับการใช้สารเคมีอยู่ในระดับดี ร้อยละ 78.40 ด้านพฤติกรรมของเกษตรกร พบว่า มีพฤติกรรมการใช้สารเคมีเกินกำหนดที่ออกกฎหมายไว้ ร้อยละ 45.00 การใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล พบว่า ขณะพ่นทุกคนสวมเสื้อแขนยาวและการเก็บขากาง มีการสวมถุงมือ สวมหน้ากากปิดจมูก และสวมแวนดา ร้อยละ 31.00 18.60 และ 11.80 ตามลำดับ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1.1 ควรมีหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนช่วยในการส่งเสริม หรือดำเนินการให้มีการจัดอบรมให้ความรู้เรื่องการผลิตปุ๋ยและการใช้ปุ๋ยคอก

1.2 การใช้ปุ๋ยอินทรีย์ชนิดต่างๆ เช่น ปุ๋ยคอก ปุ๋ยหมัก ฯลฯ ให้ได้ผลต้องต้องใส่ในปริมาณที่เพียงพอและสม่ำเสมอทุกปี เพื่อเพิ่มอิฐมนิยมช่วยเร่งการเจริญเติบโตของพืช

1.3 เนื่องจากปุ๋ยอินทรีย์ ปุ๋ยคอกและปุ๋ยหมัก ฯลฯ มีปริมาณธาตุอาหารต่างๆ ที่ต้องใส่ในปริมาณมาก ทำให้มีต้นทุนการผลิตสูง ดังนั้นควรเลือกชนิดของปุ๋ยอินทรีย์ที่ให้เหมาะสมต่อพืชที่สำหรับการผลิตพืชแต่ละชนิด

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาเพิ่มเติมเรื่องห่วงเกษตรกรที่มีการผลิตข้าวโดยใช้ปุ๋ยคอกกับการผลิตข้าวโดยพึ่งปุ๋ยเคมีเพื่อนำผลการศึกษาไปเป็นแนวทางในการส่งเสริมการใช้ปุ๋ยคอก ใช้เป็นทางเลือกให้กับเกษตรกรลีกเล็กเล็กการใช้ปุ๋ยเคมีซึ่งมีราคาแพง

2.2 ควรศึกษาเพิ่มเติมเรื่องห่วงเกษตรกรผู้ที่ใช้บุบบุบคอกในนาข้าวกับเกษตรกรที่ไม่ใช้ปุ๋ยคอกในนาข้าว เพื่อจะได้นำผลการศึกษามาเป็นแนวทางในการดำเนินการเกี่ยวกับการส่งเสริมเกษตรกรให้อย่างถูกต้องต่อไป

2.3 ควรมีการแนะนำ ส่งเสริมให้ความรู้ และจัดทำแปลงสาธิตในพื้นที่ของเกษตรกรโดยให้เกษตรกรมีส่วนร่วม เพื่อให้ได้เห็นผลการเปลี่ยนแปลงสมบัติของดิน และการจัดการระบบการปลูกพืชและการดูแลอย่างขั้ดเจน เพื่อให้เกษตรกรเกิดการยอมรับการผลิตพืชอินทรีย์

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

กระทรวงวิทยาศาสตร์ <http://www.most.go.th/main/> 2556.

กุลธน ธนาพงศ์ธร. ประเภทของวิธีการฝึกอบรม กรุงเทพฯ 2530 : หน้า 34

เกย์ม จันทร์แก้ว. กระบวนการสื่อแวดล้อมศึกษา กรุงเทพฯ 2556

ชูชัย สมิทธิ์ไกล. ความหมายของการฝึกอบรม 2542 : หน้า 5

ชูชัย สมิทธิ์ไกล. การที่จะบรรลุถึงจุดมุ่งหมายขององค์การ 2542 : หน้า 44

ชูชัย สมิทธิ์ไกล. ความสำคัญวิธีการฝึกอบรม กรุงเทพฯ 2540 : หน้า 172

ชูชัย สมิทธิ์ไกล. จำแนกวิธีการฝึกอบรม โดยยึด วัตถุประสงค์ และลักษณะการเรียนรู้ กรุงเทพฯ 2542 : หน้า 175

รัฐบินดา โฉสิตาภา. ยุทธศาสตร์การทำป้ายอินทรีย์ของเกษตรกร. มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาบ้านจอมบึง.
วิทยานิพนธ์ ศปม. บุญศรัตน์การพัฒนา 2552

นิรันดร์ จุลทรัพย์. ความหมายของการฝึกอบรม 2547 : หน้า 3

นัยยศ ศรีโชค. ได้ก่อลา้วถึงประเภทการฝึกอบรม ก่อนการทำงาน กรุงเทพฯ 2524 : หน้า 11-13

น้อย ศรีโชค. การประเมินผลการฝึกอบรม กรุงเทพฯ 2524 : หน้า 168

บุญเลิศ ไพรินทร์. ความหมายของการฝึกอบรม 2533 : หน้า 1

บริယาพร วงศ์อนุตรโรจน์. ความหมายของการปฏิบัติ กรุงเทพฯ

ประภาเพ็ญ สุวรรณ. ความรู้เป็นพฤติกรรมขั้นต้นซึ่งผู้เรียนเพียงแต่จำได้ อาจจะโดยการนึกได้
หรือโดยการมองเห็น ได้ยิน 2526 : หน้า 12

พัฒนา ศุขประเสริฐ. การที่จะบรรลุถึงจุดมุ่งหมายขององค์การ กรุงเทพฯ 2540 : หน้า 28

พัฒนา ศุขประเสริฐ. จำแนกประเภทความต้องการในการฝึกอบรม กรุงเทพฯ 2540 : หน้า 29-34

พิริกณา วาสนานุกูลและคณะ. ขั้นตอนการฝึกอบรมแห่งประเทศไทย

ภิญญา สาธร. ได้แบ่งประเภทการฝึกอบรม 2524 : หน้า 10

รองศาสตราจารย์ ดร.อานัน्ध ตันโช. เกษตรกรธรรมชาติประยุกต์

วิทยาและคณะ. ศึกษาการใช้ป้ายอินทรีย์ร่วมกับป้ายเคมีที่สถานีทดลองข้าวสกลนคร 2552

วิชูรษ์ ปัญญาภูล. เกษตรยังยืน วิถีการเกษตรเพื่ออนาคต กรุงเทพฯ 2547

สมคิด บางโน. การที่จะบรรลุถึงจุดมุ่งหมายขององค์การ 2539 : หน้า 47

สมหวัง ครุรัตน์ เทคนิคการประเมินความต้องการ กรุงเทพฯ 2539 : หน้า 51-59

สมหวัง ครุรัตน์. การที่จะบรรลุถึงจุดมุ่งหมายขององค์การ 2539 : หน้า 49

สมชาย เพชรอาไฟ และคณะ. ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการเจ็บป่วยด้วยโรคพาร์กinson สำหรับผู้สูงอายุในประเทศไทย 2541

สุดา เชนรี และคณะ. ความรู้ คือความสามารถที่จะจำและระลึกได้ กรุงเทพฯ 2539 : หน้า 7

ศุภชร อินทร์กาญ. การผลิตปุ๋ยชีวภาพอัดเม็ดขององค์การบริหารส่วนตำบลพระเจ้า กรุงเทพฯ 25 คันน์ต ศรีสะภา. ความรู้เกี่ยวกับหนึ่งของความสามารถทางพุทธปัญญา กรุงเทพฯ 2525 : หน้า 6

อ้อมทรัพย์ นพอมรบดี. แนวคิดและหลักการเกษตรธรรมชาติ :

<http://www.maejonaturalfarming.org>

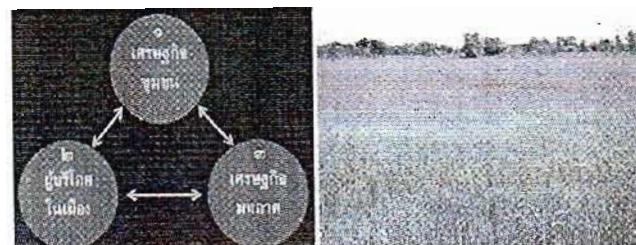
ภาคผนวก (ก)

คู่มืออบรม

การรณรงค์การใช้ปุ๋ย控กเพื่อลดการใช้ปุ๋ยเคมี ในนาข้าว

สาขา วิชาสิ่งแวดล้อมศึกษา
คณะสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
ภาคเรียนที่ 2 / 2556

คู่มือการอบรม
เรื่อง การรณรงค์การใช้ปุ๋ยคอกเพื่อลดการใช้ปุ๋ยเคมีในนาข้าว

จัดทำโดย

นางสาวอาทิตยา แสงครจิตร

ที่ปรึกษา

ผศ.ดร. อดิศักดิ์ สิงห์สีโว

สาขา วิชาสิ่งแวดล้อมศึกษา
คณะสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
ภาคเรียนที่ 2 / 2556

แผนการอบรม

เรื่อง : ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับปุ๋ย

1. สาระสำคัญ

เนื่องจากความต้องการใช้ปุ๋ยในการผลิตพืชมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นโดยตลอดและภารต้องพึ่งพาการนำเข้าปุ๋ยมาจากต่างประเทศซึ่งมีราคาค่อนข้างแพงเมื่อเทียบกับราคาน้ำดื่มที่เกษตรรายได้ตั้งนี้จึงควรแนะนำและส่งเสริมให้เกษตรกรมีความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้ปุ๋ยที่ถูกต้องเหมาะสมกับชนิดของดินและพืช สนับสนุนให้เกษตรกรหันมาใช้ปุ๋ยคอกแทน จะช่วยลดการใช้ปุ๋ยเคมีได้ส่วนหนึ่ง และยังเป็นการช่วยเพิ่มอินทรีย์วัตถุในดินทำให้ดินมีความอุดมสมบูรณ์ตามธรรมชาติมาก

2. วัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรมการอบรม

เพื่อให้ชาวบ้านหนองปลิง มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับปุ๋ย โดยมีเนื้อหาสาระในเอกสารประกอบการฝึกอบรมตามหัวข้อต่อไปนี้

1. ความหมายของปุ๋ยเคมี
2. ความรู้ทั่วไปของปุ๋ยเคมี
3. ผลกระทบของการใช้ปุ๋ยเคมี
4. ความหมายของปุ๋ยคอก
5. ความรู้ทั่วไปของปุ๋ยคอก
6. ชนิดของปุ๋ย

3. กิจกรรมการอบรม

3.1 ขั้นตอนการอบรม

การเตรียมความพร้อมของผู้เข้าอบรมหรือการสร้างบรรยายกาศให้เอื้ออำนวยต่อการฝึกอบรมโดยการสร้างห้องคุ้นเคยเพื่อลดความตึงเครียด และลดความกังวลให้แก่ผู้เข้าอบรม มีขั้นตอนดังนี้

- 1) การแนะนำตัว ทำความคุ้นเคยกับผู้เข้าอบรม
- 2) การสร้างบรรยายกาศการอบรมให้กับผู้ฝึกอบรมเพื่อลดความตึงเครียด (เทคนิคกระบวนการนั่นพนาการ)
- 3) อธิบายรายละเอียดเกี่ยวกับการอบรม (เทคนิคการบรรยาย)

3.2 ขั้นลงมือฝึกอบรม

- 1) บรรยายให้ความรู้ เรื่องการรณรงค์การใช้ปุ๋ยคอกเพื่อลดการใช้ปุ๋ยเคมีในนาข้าว (เทคนิคการบรรยาย)
- 2) ตอบ สอบถาม ขอรายละเอียดให้ความรู้ เพื่อที่จะให้ผู้เข้าอบรมมีความรู้ความเข้าใจมากขึ้น (เทคนิคการถามตอบ)

ใบความรู้ที่ 1

ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับปุ๋ย

ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับปุ๋ย

คำว่า “ปุ๋ย” นั้น โดยทั่วไปหมายถึงวัสดุใด ๆ ก็ตาม ที่นำมาใช้ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้อาหารแก่พืชพากันช้า ธาตุอาหารที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตของพืชนั้นมี 16 ธาตุ ได้แก่ ออกซิเจน ไฮโดรเจน คาร์บอน ในโทรศัพท์ ฟอสฟอรัส โพแทสเซียม กำมะถัน แคลเซียม แมกนีเซียม เหล็ก สังกะสี แมงกานีส ทองแดง ไบรอน โมลิบดินัม และคลอริน

พิชได้รับ ออกซิเจน ไฮโดรเจน และหายใจคน จากน้ำและอากาศ ทั้งที่อยู่เหนือดินและใต้ดิน ส่วนที่เหลืออีก 13 ธาตุ นั้นพิชได้จากแร่ธาตุต่าง ๆ ที่เป็นส่วนประกอบของดิน

ธาตุอาหารหลักหรือธาตุปุ๋ย มี 3 ธาตุ คือ ในโทรศัพท์ ฟอสฟอรัส และโพแทสเซียม ธาตุอาหารในกลุ่มนี้ พิชต้องการในปริมาณมาก และต้นมักจะมีเมื่อเพียงพอต่อความต้องการของพิช จึงต้องเพิ่มเติมให้แก่พิชโดยการใช้ปุ๋ย

ธาตุอาหารรองมี 3 ธาตุเก็บกัน คือ กำมะถัน แคลเซียม และแมกนีเซียม ธาตุอาหารในกลุ่มนี้ พิชต้องการในปริมาณมากเก็บกัน แต่ในดินส่วนใหญ่มักจะมีอยู่เพียงพอต่อความต้องการของพิช กลุ่มสุดท้ายคือ กลุ่มธาตุอาหารเสริม มี 7 ธาตุ คือ เหล็ก สังกะสี แมงกานีส ทองแดง ไบรอน โมลิบดินัม และмолเชิน ธาตุอาหารในกลุ่มนี้พิชต้องการในปริมาณน้อย และมักจะมีอยู่ในดินเพียงพอต่อความต้องการของพิชแล้ว

ดังนั้น จึงอาจกล่าวได้ว่า การใช้ปุ๋ยคือ การที่นำชีวภาพเพิ่มเติมราศุอาหาร ให้แก่พิชนอกจากที่พิชได้รับอยู่แล้วโดยธรรมชาติ

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้ออกเอกสารคำแนะนำมาตรฐานทางวิชาการของปุ๋ยอินทรีย์ บุญชีวภาพ และปุ๋ยแร่ธาตุธรรมชาติ (พ.ศ. 2544) ให้คำจำกัดความคำว่า ปุ๋ยอินทรีย์ ปุ๋ยชีวภาพ และปุ๋ยแร่ธาตุธรรมชาติ ดังนี้

1. ปุ๋ยอินทรีย์ หมายความว่า ปุ๋ยที่ได้หรือทำมาจากการผลิต บด หมัก ร่อน หรือทำมาจากการดูดซึมน้ำ หรือทำมาจากการเผาไหม้ปุ๋ยเคมีและชีวภาพ

ปุ๋ยหมัก หมายความว่า ปุ๋ยที่ได้จากการดูดซึมน้ำ บด หมัก ร่อน หรือทำมาจากการเผาไหม้ปุ๋ยเคมีและชีวภาพ

ปุ๋ยอินทรีย์ ผสมผสานและดัดแปลงให้เข้ากันได้ดี สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ทันที ไม่ต้องนำไปเผาไหม้ก่อน แต่ต้องดูดซึมน้ำก่อนใช้ ไม่ต้องเผาไหม้ก่อนใช้

ปุ๋ยอินทรีย์ หมายความว่า ปุ๋ยที่ได้จากการดูดซึมน้ำ บด หมัก ร่อน หรือทำมาจากการเผาไหม้ปุ๋ยเคมีและชีวภาพ

2. ปุ๋ยชีวภาพ หมายความว่า ปุ๋ยที่ได้จากการนำจุลทรรศน์ที่มีชีวิตมาใช้ในการปรับปรุง บำรุงดินทางชีวภาพ ทางกายภาพ และทางชีวเคมีและให้ความหมายงามถึงทั่วเชื้อจุลทรรศน์

3. ปูยแปรรูปชาติ หมายความว่า ปูยที่ได้จากการนำแร่ธาตุที่มีในธรรมชาติ เช่น โคลาไมท์ ซึ่งโกสเท็ เพอร์ลิคท์ เป็นต้น ชนิดเดียวกันหรือคล้ายชนิดมาผสานกับอัลตราฟิล์มเพื่อใช้ในการปรับปรุงดินและเพิ่มแร่ธาตุอาหารพืชแก่ดิน

ปูยแบ่งออกเป็น 2 ชนิดใหญ่ ๆ คือ ปูยอินทรีย์และปูยเคมี

1. ปูยอินทรีย์ คือ ปูยที่ได้จากสิ่งที่มีชีวิต ได้แก่ ปูยกอก ปูยหมัก ปูยพืชสูตร ขี้ดังการกระดูกป่น และถือแท้แห้ง เป็นต้น

2. ปูยเคมี คือ ปูยที่ได้จากสิ่งมีชีวิต เช่น จากหิน หรือแร่ต่าง ๆ หรือจากการสังเคราะห์ขึ้น เช่น ปูยยูเรีย แอมโมเนียมชีลเฟต หินฟอสเฟตบด หรือปูยเคมีสูตรต่าง ๆ ที่ใช้กันอยู่โดยทั่วไป

แม้ว่าปูยเคมีจะมีราศีอาหารพืชอยู่มากกว่าปูยอินทรีย์ก็ตาม แต่ปูยเคมีไม่สามารถทดแทนปูยอินทรีย์ได้ทั้งหมด เพราะปูยเคมีไม่มีคุณสมบัติในการปรับปรุงโครงสร้างของดินให้โปร่งและร่วนซุยได้

นอกจากนี้ปูยเคมีส่วนใหญ่มักจะไม่มีธาตุอาหารรอง และราศีอาหารเสริมครบถ้วนเหมือนปูยอินทรีย์ปูยเคมีเท่านั้น ไป จะเก็บข้องกับธาตุอาหารอยู่ 3 ธาตุ คือ ธาตุไนโตรเจน ธาตุฟอสฟอรัส และธาตุปรอตสเซียม ซึ่งหั้ง 3 ธาตุนี้ ก็คือธาตุปูยนั้นเอง จึงอาจแบ่งปูยเคมีออกตามจำนวนธาตุที่มีอยู่ในปูยได้โดยแบ่งออกเป็น 2 ชนิด คือ ปูยเดียวและปูยผสม

1. ปูยเดียว คือ ปูยที่มีธาตุปูยอยู่เพียงธาตุเดียว เช่น ยูเรีย มีในดร.จนเพียงธาตุเดียว หรือไฟแนลเชียมคลอไรด์ มีไฟแนลเชียมอยู่เพียงธาตุเดียว เป็นต้น

2. ปูยผสม จะมีธาตุปูยอยู่ 2 หรือ 3 ธาตุ เที่ยง ปูยสูตร 16 – 20 – 20 มีธาตุไนโตรเจน และธาตุฟอสฟอรัสเพียง 2 ธาตุ ส่วนปูยสูตร 15 – 15 – 15 จะมีธาตุ ธาตุไนโตรเจน ธาตุฟอสฟอรัส และธาตุไนโตรต์สเซียม ครบ 3 ธาตุ เป็นต้น

บนกระสอบหรือภาชนะซึ่งบรรจุปูยเคมีนั้นโดยปกติ จะมีตัวเลขอยู่ 3 จำนวน แต่ละจำนวนจะมีขีดคั่นกลาง เช่น 46 – 0 – 0, 16 – 20 – 0 หรือ 15 – 15 – 15 เป็นต้น ตัวเลขที่อยู่หน้าสุดนั้นเป็นตัวเลขแสดงเบอร์เชิงต์ ของเนื้อธาตุในไนโตรเจน ตัวเลขกลางเป็นเบอร์เร็นต์ ของเนื้อธาตุฟอสฟอรัส และตัวเลขตัวหลังเป็นเบอร์เชิงต์ ของเนื้อธาตุไฟแนลเชียม โดยน้ำหนัก ตัวเลขทั้ง 3 จำนวนนี้ เรียกว่า “สูตรปูย”

ใบความรู้ที่ 2

ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับปุ๋ยเคมี

1. ความหมายของปุ๋ยเคมี

ปุ๋ยเคมี หรือปุ๋ยอินทรีย์ แบ่งออกเป็น 2 พงาใหญ่ คือ ปุ๋ยอินทรีย์ธรรมชาติ และปุ๋ยอินทรีย์ สังเคราะห์

1.ปุ๋ยอินทรีย์ธรรมชาติ หมายถึง ปุ๋ยที่มีส่วนประกอบของสารอินทรีย์ เช่น หินฟลואฟลูบดและแร่ซิลิโวห์ (ปุ๋ยไฟฟลูสีเทา) เป็นต้น

2.ปุ๋ยอินทรีย์สังเคราะห์ หมายถึง ปุ๋ยอินทรีย์ที่มนุษย์ทำขึ้นจากวิธีทางเคมี เช่น แอมโมเนียมชัลเฟต และไก่ทวีรับเบิลชูเร่อร์ฟลูสเฟต เป็นต้นเมื่อจากปุ๋ยอินทรีย์สังเคราะห์ ได้มาจากการผลิตโดยวิธีทางเคมีจึงถูกจัดว่าเป็นปุ๋ยเคมี วัตถุประสงค์ของการใช้ปุ๋ยเคมี

โดยปกติ ธาตุอาหารที่พิชชุดมาจากการดิน คือ ธาตุอาหารที่ต้นปลูกปลูกอยู่ออกจากแร่ต่างๆ และอินทรีย์วัตถุอันเป็นองค์ประกอบของดินนั้น ถ้าพืชได้รับทุกธาตุเพียงพอและสมดุลตามความต้องการแล้ว ก็ไม่จำเป็นต้องมีปุ๋ยเคมีอีกแต่ถ้าบางธาตุยังขาดแคลน ในกรณีที่ปลูกพืชตัวในที่เดินประกอบกับการนำผลิตผลลงพืชไปจากแหล่งปลูกธาตุอาหารต่างๆ ในดินจึงนำออกไปจากดินด้วย จึงทำให้ธาตุอาหารมีปริมาณลดลงและสูญเสียความสมดุลไปจึงทำให้ผลผลิตต่ำแม้จะใส่ปุ๋ยอินทรีย์แล้วก็ตาม กรณีเช่นนี้ จำเป็นต้องใส่ปุ๋ยเคมีตั้งนั้น ปุ๋ยเคมีซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มเติมธาตุซึ่งดินยังขาดอยู่ให้เพียงพอสำหรับการเจริญเติบโตอย่างปกติให้คุณภาพผลผลิตดีและให้ผลผลิตสูงอย่างถาวรของพืช

ภาพประกอบที่ 1 ปุ๋ยเคมี

2. ความรู้ทั่วไปของปุ๋ยเคมี

การเพาะปลูก เป็นอาชีพมีมาตั้งแต่สมัยโบราณและเป็นอาชีพหลัก ที่สืบทอดกันมาจนกระทั่งทุกวันนี้ ในสมัยก่อน เกษตรกรได้มีการเรียนรู้จากประสบการณ์ว่า การใส่เมล็ดสัตว์ หรือ ชาดพืชจากสัตว์ลงในดินจะทำให้ดินไม่เป็นปูล gere ภูมิปัญญา

ปัจจุบันนี้ความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ ทำให้มุขย์ทราบว่าเหตุที่เป็นเช่นนั้น เพราะมูลสัตว์ หรือชาดพืชและชาดสัตว์ให้อาหารแก่พืช และนอกจากนั้นยังทำให้ดินโปร่ง ร่วนชุ่ย ทำให้ดินน้ำและอาหารໄว้ได้ดี จึงทำให้พืชเจริญงอกงาม ต่อมาภายหลังมนุษย์ได้เรียกวัสดุที่ได้จากสัตว์ที่ได้จากการสั่งฟื้น ชื่อ มูลสัตว์ หรือชาดพืช และชาดสัตว์ ว่า ปุ๋ยอินทรีย์

เนื่องจากปุ๋ยอินทรีย์มีอาหารพืชอยู่น้อย จึงต้องใช้ในปริมาณมาก ทำให้ไม่สะดวกในการใช้ จึงได้มีการคิดค้นวัสดุชนิดใหม่ ซึ่งมีอาหารพืชอยู่มาก และใช้ในปริมาณเล็กน้อยมาแทน วัสดุชนิดนี้ เรียกว่า ปุ๋ยเคมี หรือ ปุ๋ยวิทยาศาสตร์ ซึ่งเป็นที่รู้จักกันดีในปัจจุบัน ความเจริญทำให้การคุณภาพระหว่างประเทศเป็นไปอย่างสะดวกและรวดเร็ว และจำนวนประชากรของโลกเพิ่มมากขึ้น ก่อให้เกิดการแข่งขัน ในเรื่องการค้าขายรุนแรงยิ่งขึ้น โดยเฉพาะผลผลิตทางการเกษตร

ดังนั้น การที่เกษตรกรจะรู้จักการใช้ปุ๋ยเพื่อเพิ่มผลผลิตเพียงอย่างเดียวจึงไม่เพียงพอ จำเป็น จะต้องรู้ซึ่งการใช้เพื่อให้ได้รับกำไรงาม หรือกล่าวอีกนัยหนึ่ง คือ ให้มีดันทุนการผลิตต่อไป ให้สามารถส่งผลผลิตไปแข่งขันในตลาดโลกได้ โดยเหตุนี้จึงมีความจำเป็นที่จะต้องมีความรู้เรื่องปุ๋ย เพื่อเป็นพื้นฐานในการประกอบอาชีพ

ปุ๋ยเคมี

ปุ๋ยพากนี้เป็นปุ๋ยที่ได้มาจากการผลิตหรือสังเคราะห์ทางอุตสาหกรรมจากแร่ธาตุต่างๆ ที่ได้ตามธรรมชาติ หรือเป็นผลผลิตได้จากการงานอุตสาหกรรมขนาดนิติ ปุ๋ยเคมีมีอยู่ ๒ ประเภท คือ แม่ปุ๋ย หรือปุ๋ยเดียวพากหนึ่งและปุ๋ยผสมอีกพากหนึ่ง

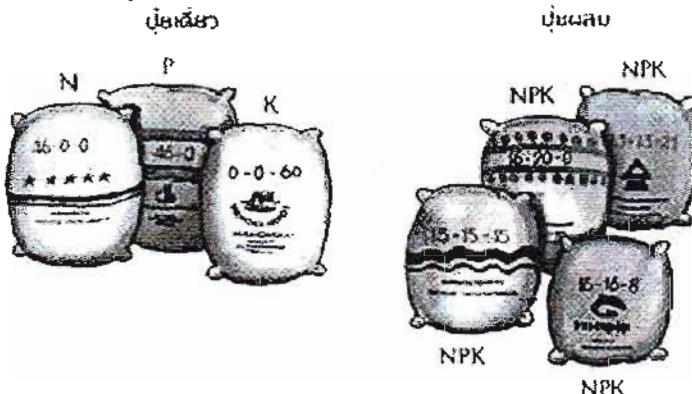
ปุ๋ยเดียวหรือแม่ปุ๋ย ได้แก่ ปุ๋ยพากแอลูมิเนียมซัลเฟต โพแทสเซียมคลอไรด์ ฯลฯ ซึ่งเป็นสารประกอบทางเคมี มีธาตุอาหารปุ๋ยคือ N หรือ P หรือ K เป็นองค์ประกอบอยู่ด้วยหนึ่งหรือสองธาตุ แล้วแต่ชนิดของสารประกอบที่เป็นแม่ปุ๋ยนั้นๆ มีปริมาณของธาตุอาหารปุ๋ยที่คงที่ เช่น ปุ๋ยแอลูมิเนียมซัลเฟต มีในตราระน 20% N ส่วนโพแทสเซียมในเกรด มีในตราระน 13% N และโพแทสเซียม 46% K₂O อยู่ร่วมกันสองธาตุ

ปุ๋ยผสม ได้แก่ ปุ๋ยที่มีการนำเข้ามาเพิ่มรายๆ ชนิดมาผสมรวมกัน เพื่อให้ปุ๋ยที่ผสมได้มีปริมาณและสัดส่วนของธาตุอาหาร N P และ K ตามที่ต้องการ หัวนี้เพื่อให้ได้ปุ๋ยที่มีสูตรหรือเกรดปุ๋ย หมายที่จะใช้กับพืชและดินที่แตกต่างกัน ปุ๋ยผสมนี้จะมีรายอยู่ในห้องตลาดทั่วไปที่ราษฎรนิยมใช้กันมาก ปัจจุบันเทคโนโลยีในการทำปุ๋ยผสมได้พัฒนาไปไกลมาก สามารถผลิตปุ๋ยผสมให้เข้าเป็นเนื้อเดียวกันอย่างสม่ำเสมอ มีการปั้นเป็นเม็ดขนาดสม่ำเสมอสะดวกในการใส่ลงไปในโรงเรือน ปุ๋ยพากนี้เก็บไว้นานๆ จะไม่จับกันเป็นก้อนแข็งสะดวกแก่การใช้เป็นอุปกรณ์

ปุ๋ยผสมประเภทหนึ่งรู้จักและเรียกว่า ไนเก่า ปุ๋ยคอมปาวด์ ส่วนการนำมายังมาผสมกันโดยใช้เครื่องให้ได้สูตรตามที่ต้องการ หรืออาจมีการบดให้ละเอียดลงเข้ากันด้วยคงเรียกว่า ปุ๋ยผสมอยู่ตามเดิม ปัจจุบันมีการนำเข้ามาเพิ่มปุ๋ยที่มีการปั้นเป็นเม็ดหรือวิธีเย็บขนาดใกล้เคียงกันมาผสมกันให้ได้สูตรปุ๋ยตามที่ต้องการแล้วนำไปใช้โดยตรงเรียกว่าปุ๋ยชนิดนี้ว่า ปุ๋ยผสมกลุ่มเคลือบ (bulk blending)

ผนิชเบองปุ๋ย

ภาพประกอบที่ 2 สูตรปุ๋ย

ดังนั้น คุณค่าของปุ๋ยจะมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับปริมาณเนื้อรากอาหารที่มีในปุ๋ยนั้น และปุ๋ยที่มีสูตรเหมือนกันก็ควรจะมีคุณค่าเหมือน ๆ กัน ไม่ว่าจะเป็นคนละชื่อหรือคนละตราการ์ดตาม เท่านั้น ปุ๋ยสูตร 15 - 15 - 15 ไม่จำเป็นต้องได้รับให้รากอาหารพิชเท่ากันดังนั้น ปุ๋ยที่มีอัตราส่วนปุ๋ยเหมือนกันจึงสามารถใช้แทนกันได้ แต่ปริมาณการใช้จะแตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับปริมาณเนื้อรากในทุบบัน

ในการใช้ปุ๋ยกับพืชแต่ละชนิดให้ถูกต้องนั้น มีข้อจำกัดที่เกี่ยวข้องหลายอย่างได้แก่ ชนิดพืช ชนิดดิน เก้าอี้ในการใช้ปุ๋ย และวิธีการใช้ปุ๋ย พิชแต่ละชนิดมีความต้องการธาตุอาหารแต่ละธาตุมากน้อยต่างกันไป บางชนิดต้องการธาตุในโทรศัพท์มาก บางชนิดต้องการธาตุโพแทสเซียมมาก หรือในพืชชนิดเดียวกันแต่ต่างเวลาอาจจะต้องการธาตุอาหารต่าง ๆ มากน้อยต่างกัน เช่น ในช่วงที่พืชสร้างใบ จะต้องการธาตุในโทรศัพท์มาก แต่ในช่วงสร้างผลจะต้องการธาตุโพแทสเซียมมาก เป็นต้น ดังนั้น ดินแต่ละชนิดก็มีปริมาณธาตุแตกต่างกัน ดินบางชนิดอาจมีธาตุโพแทสเซียมสูง ส่วนดินทรายมักจะมีโพแทสเซียมน้อย เป็นต้น

3. ผลกระทบจากการใช้ปุ๋ยเคมี

การพัฒนาเทคโนโลยีการเกษตรทางด้านพืช เพื่อเพิ่มปริมาณผลผลิตต่อบาหน่ายพื้นที่ให้มากขึ้นในปัจจุบัน มีการพัฒนาในหลายด้านด้วยกัน ไม่ว่าจะเป็นการพัฒนาพันธุ์ การใช้สารก้าจั่ดศัตรูพืช การใช้ปุ๋ยเคมี ตลอดจนเทคโนโลยี เช่น ระยะปลูก การตัดแต่ง เป็นต้นการใช้ปุ๋ยเคมีถือเป็นปัจจัยหนึ่งที่ จะเป็นการช่วยเพิ่มผลผลิต เกษตรกรหันมาใช้ปุ๋ยเคมีกันมาก เนื่องจากใช้สะดวกมีสูตรต่างๆ ให้เลือกมากมาย และเห็นผลเร็ว แต่การใช้ปุ๋ยเคมีก็มีข้อจำกัดและอาจสร้างผลกระทบได้เช่นกัน ประสิทธิภาพของปุ๋ยเคมีต่ำกว่าที่ควรจะเป็น โดยเฉพาะเมื่อใช้ในพื้นที่การเกษตรที่มีอาณาครัวอน-แห้งแล้ง ชาตุในโทรศัพท์สูญเสียไปเกือบ 40-50 เปลอร์เซ็นต์ และถ้าภูมิอากาศไม่อำนวย เช่น ฝนตกหนัก มีภัยแล้ง ดิตต่อ กัน ดินเสื่อมโทรมหรือถูกกัดขาด และมีอินทรีย์วัตถุไม่มาก ประสิทธิภาพของปุ๋ยเคมีก็จะลดต่ำลงไปอีกปุ๋ยเคมีทำลายสมดุลของระบบในเวทัด ขณะที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งบีบีวิตในดิน ปุ๋ยเคมีจะเร่งอัตราการสลายตัวของอินทรีย์ตัวดู ทำให้โครงสร้างของดินเสื่อมลง ดินจึงกระด้าง ไม่อุ่นน้ำซึ่งจะส่งผลกระทบต่อกลีบต่อกลีบ ถ้าหากเราใส่ปุ๋ยเคมีที่มีกากในโทรศัพท์มาก ๆ จะทำให้ดินเป็นกรด จนชาตุฟอสฟอรัสที่มีอยู่ในดินแบบสภาพไปจากเดิม ซึ่งพืชนำมาใช้ไม่ได้ การใช้ปุ๋ยเคมีชาตุหลัก N P K ติดต่อกันจะทำให้เกิด

ปัญหาการขาดธาตุร่อง เช่น สังกะสี เหล็ก ทองแดง แมงกานีส แมกนีเซียม ซึ่งถ้าเกิดปัญหานี้ขึ้นจะส่งผลกระทบต่อพืช และกระทบต่ออุปภาพของมนุษย์และสัตว์ผู้บริโภค และมีผลให้ผลผลิตลดลง อีกทั้งโรค และแมลงศัตรูพืชเข้าทำลายบ่อยครั้งขึ้น

นอกเหนือจากปัญหาผลกระทบด้านการเกษตรและสิ่งแวดล้อม การใช้ปุ๋ยเคมียังมีผลกระทบเชิงธุรกิจ เพราะแหล่งวัตถุที่ของปุ๋ยมีอยู่จำกัด (โดยเฉพาะปุ๋ยฟอสฟेट) การใช้ปุ๋ยเคมีมากๆ ย่อมทำให้เกิดปัญหาปุ๋ยขาดแคลน และมีราคาแพงขึ้น และถ้าต้องนำเข้าปุ๋ยเคมีหรือวัตถุดิบจากต่างประเทศ ก็อาจจะเป็นการเพิ่มปัญหาการขาดดุลการค้าระหว่างประเทศการใช้ปุ๋ยเคมีส่งผลกระทบต่อระบบภูมิอากาศโลกต่อไป โดยเฉพาะการปล่อยก๊าซในไตรเจนออกไซด์ (N_2O) สู่บรรยากาศในชั้นสูตราก็ต่ำ เปียร์ ก้าชน์จะทำลายชั้นโอโซน ซึ่งช่วยทำหน้าที่คัดซับและกรองคลื่นแสงอินฟราเรดเอาไว เมื่อชั้นโอโซนลดลง รังสีจากดวงอาทิตย์ที่แผ่มาจะง่ายกว่าเดิมที่จะเพิ่มขึ้น ทำให้อุณหภูมิโลกร้อนขึ้น เกิดภาวะเรือนกระจก และความผันผวนของภูมิอากาศปัจจัยเหล่านี้มีผลกระทบต่อแบบแผนการผลิตทางการเกษตร ค่อนข้างมาก เมื่อเกิดวิกฤตการณ์โลกร้อน และระดับน้ำทะเลสูงขึ้น ก็ย่อมส่งผลกระทบเป็นวงกว้าง

รูปแบบการผลิตเพื่อการก้าวไปสู่การใช้ปุ๋ยเคมีคงทำได้ยากในระยะยาวอันใกล้ แต่หากเกษตรกรที่อยู่กับปรัชญาแบบการใช้ปุ๋ยเคมี โดยทันมาใช้ควบคู่กับปุ๋ยอินทรีย์ให้มากขึ้น เช่น การใช้ปุ๋ยหมัก ปุ๋ยคอก ปุ๋ยพืชสัด หรือการใช้พืชตระกูลถัวเพื่อตีรังในไตรเจน หรืออาจพัฒนาไปสู่การเลิกใช้ปุ๋ยเคมี ก็จะเป็นการช่วยลดปัญหาที่เริ่มได้จากตัวเกษตรกรเอง

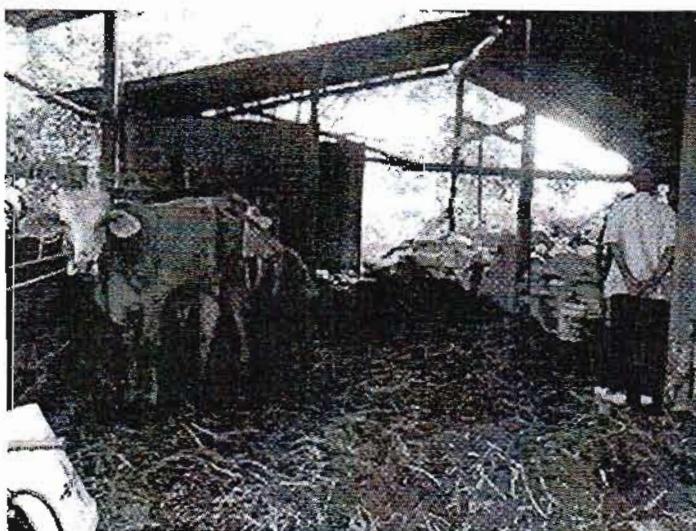
ภาพประกอบที่ 3 ผลกระทบจากการใช้ปุ๋ยเคมี

ใบความรู้ที่ 3

ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับปุ๋ยคอก

1. ความหมายของปุ๋ยคอก

ปุ๋ยคอกเป็นปุ๋ยอินทรีย์ชนิดหนึ่งซึ่งได้มาจากการเสียบสัตว์และได้มีการนำมาใช้ทางการเกษตรอย่างแพร่หลายเป็นเวลากว่าปีมาแล้ว ปุ๋ยคอกไม่เพียงแต่จะให้อินทรีย์วัตถุ ธาตุอาหารหลัก และธาตุอาหารรองที่จำเป็นต่อการเจริญเติบโตของพืชทำให้ดินมีการระบายน้ำและอากาศดีขึ้นซึ่งเพิ่มความคงทนให้แก่เม็ดดินเป็นการลดการชะล้างพังทลายของดินและห่วง รักษาหน้าดินไว้ นอกจากนี้ยังเป็นแหล่งธาตุอาหารของจุลินทรีย์ที่เป็นประโยชน์ในดิน ซึ่งมีผลทำให้กิจกรรมต่าง ๆ ของจุลินทรีย์ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ และยังช่วยเพิ่มปริมาณของ จุลินทรีย์ในดินอีกด้วย ในอดีตการใช้ปุ๋ยคอกเป็นไปอย่างง่าย ๆ ตามธรรมชาติโดยเกษตรกรจะเลี้ยงสัตว์ เช่น วัว ควาย สุกร ม้า แพะ แกะ ลาฯ ซึ่งการเดี้ยงสัตว์ส่วนใหญ่จะกระจัดกระจาดไปตามห้องท้อง เมื่อสัตว์ขับถ่ายมูลสัตว์ออกมานี้จะแตกหักล่อนบนพื้นดินโดยตรง ซึ่งเป็นการใช้ปุ๋ยคอกแบบประยุกต์สำหรับนิคุณค่าทางอาหารพิเศษของบุบคอก (มูลสัตว์) นั้นจะแตกต่างกันไปตามแหล่งวิธีการเดี้ยงและการเก็บรักษา ลักษณะในแบบของธาตุอาหารหลักคือ ในโตรเจน พอสฟอรัส และโพแทสเซียมแล้วจะมีค่าอนามัยน้อย ยกเว้นมูลสุกร มูลไก่ และมูลค้างคาวซึ่งค่าอนามัยจะมีมาตรฐานอาหารหลักอยู่สูง แต่ข้อดีของมูลสัตว์คือจะให้ธาตุอาหารรองคือ แคลเซียม แมกนีเซียม กำมะถัน และธาตุอาหารเสริม เช่น เหล็ก แมงกานีส สังกะสี ทองแดง โลหะชนิดตันมี และคลอเริน นอกเหนือจากนั้นยังให้ชอร์โมนและสารเคมีหมุนการเจริญเติบโต ชนิดต่าง ๆ ที่จำเป็นสำหรับพืชอีกมากมายอีกด้วย

ภาพประกอบที่ 1 บุบคอก

2. ความรู้ทั่วไปของปุยคอก

1. คุณค่าทางอาหารพืชของปุยคอก

สำหรับคุณค่าทางอาหารพืชของปุยคอก (มูสสัตต์) นั้นจะแตกต่างกันไปตามแหล่งวิธีการเลี้ยง และการเก็บรักษา ถ้ามีองุ่นในแห้งของชาตุอาหารหลักคือ ในไตรền พอสฟอรัส และโพแทสเซียมแล้วจะมี ก่อนข้างน้อย ยกเว้นมูลสุกร มูลไก่ และมูลค้างคาวซึ่งก่อนข้างจะมีชาตุอาหารหลักอยู่สูง แต่ข้อดีของมูล สัตว์คือจะให้ชาตุอาหารคงคือ แคลเซียม แมกนีเซียม กำมะถัน และชาตุอาหารเสริม เช่น เห็ดก แมลงไฟสี สังกะสี หอยแดง ใบระกา ในลิบดินน์ และคลอรีน นอกเหนือจากนั้นยังให้ยอร์โภนและสาร ควบคุมการเจริญเติบโต ชนิดต่าง ๆ ที่จำเป็นสำหรับพืชอีกมากmany ลักษณะ

แนวทางการใช้ปุยคอกเพื่อปรับปรุงบำรุงดิน

ออมทรัพย์ นพอมรบดี (2540:113-114) ได้กล่าวถึงแนวทางการใช้ปุยคอกไว้ดังนี้คือ มูลโค และมูลกระปือ โดยที่นำไปแล้วมีชาตุอาหารต่ำกว่ามูลสัตว์ชนิดอื่นเพราะเป็นสัตว์กินเนื้า ไม่ควรใส่แปลง ปลูกผักโดยตรง เพราะจะมีปัญหาเมล็ดตัวซึ่งปะปานมา ควรนำไปหมักเป็นปุยหมักเดียวก่อน หรือนำไป ผสานกับดินทราย

แล้วนำกากที่เหลือไปใช้จะได้ประโยชน์มากกว่า มูลแห้งเหมือนสำหรับใส่แบงหว่าน ในสวนไม้ ผล หรือรองกันหลุมปลูกพืช

มูลไก่และมูลเป็ด เป็นมูลที่มีชาตุอาหารค่อนข้างสูง โดยมีการเลี้ยงกันเป็นการค้าและกระแส กระจายอยู่ทั่วประเทศ โดยเฉพาะการเลี้ยงไก่ มูลไก่จะมีแกงป่นประมาณ 50 เบอร์เข็นต์ ส่วนมูล ไก่ไข่มีแต่เนื้อมูลล้าน จะน้ำคาวใช้มูลไก่ในักยกว่ามูลไก่กระหงครึ่งหนึ่ง มูลไก่สดไม่ควรนำไปใช้ในสวน ไม่มีผล และพืชผัก โดยตรง ควรนำไปทำปุยหมักให้สมบูรณ์ก่อนที่จะนำไปใช้สวนเนื่องจากจะเสียกัน บริเวณ รัมบ้าและมากที่สุดบริเวณริมฝั่งทะเล มูลที่ขุดมาได้จากการลากอาจมีเกลือปะปนมา ทำให้คน นิยมน้อกจากน้ำมูลไก่

มูล สุกร เป็นมูลที่ชาตุอาหารค่อนข้างสูงโดยเฉพาะชาตุพอสฟอรัส มูลแห้งน้ำขาวสารผักนิยม ใช้มากที่สุด มูลสุกรมักจะมีปริมาณทองแดงมาก การใช้จะสมน้ำน อาจจะเป็นอันตรายต่อพืชได้ ควร นำไปทำปุยหมักร่วมกับแกสน ขี้เลือย พางจ้าว ก่อนที่จะนำไปใช้ก็จะดี

2. วิธีการใส่ปุยคอกสามารถทำได้หลายรูปแบบดังนี้

2.1 ใส่รองกันหลุม เป็นวิธีการใช้หยดและมีประสิทธิภาพเข่นกัน เช่น การรองกัน หลุมปลูกไม้ผลชนิดต่างๆ หลุมปลูกแตงโมโดยที่นำไปจะใส่ปุยหมัก ปุยคอก มูลวัว และกระปือ รองกัน หลุม ๆ ละ 5-10 กิโลกรัม/หลุม

2.2 ใส่ในร่องรอบรัศมีพุ่ม สำหรับในสวนไม้ยืนต้น เช่น สวนส้ม นาง พุเรียน เป็นต้น จะทำการใส่ปุยอินทรีย์รอบต้นไม้ในร่องรัศมีพุ่มและขยายออกไปทุก ๆ ปี ตามรัศมีทุ่งงนกระทั่งต้นไม้ต เติบโต

2.3 ใส่แบบหว่าน สำหรับสวนไม้ผลที่ได้แล้วซึ่งในสวนเหล่านี้ จะมีหญ้า วัชพืชขึ้นคลุม เพียงแต่มีการตัดถอนทางปล่อยคุณคิดโดยไม่มีการใช้หรือสับกลับ โดยล้วนใหญ่กสิกรนิยมหว่านมูลโค และกระปือ

2.4 กองไดร์ร์เมจ้าใช้สำหรับปุยอินทรีย์ที่มี C/N เรือสูง ๆ สายตัวเข้าใช้ กับพืชที่ ต้องการคุณภาพของผลผลิต เช่น กล้วย ໄส หน่อไม้ฟรั่งและในสวนไม้ผล

2.5 ໄສແບບໜວ່ານແລ້ວສັກລົບ ເໝາະສໍາຮັບພື້ອຍຕົ້ນ (Annual crops) ເຊັ່ນພື້ນຖານ
ພຶດໃຈວ່າຕ່າງໆ

2.6 ໃສ່ໃນຮ່ວມແຄງປຸລູກພື້ນ ເປັນວິທີກາງປະຫຍດແລະມີໄຮສີທຶນິກາພ ແນະນະສົມກັບພື້ນທີ່ປຸລູກເປັນແຜງ ທັງພື້ນຍຸສັນແລະຄາມຢາ (Annual and perennial Crops) ແລະມີປີຣິນາລຸປູຍົວັນທີ່ຢູ່ຈຳກັດ

3. วิธีการเก็บรักษาปุ๋ยดอก

การเก็บรักษาปุ๋ยคอกและข้อควรคำนึงในการใช้ปุ๋ยคอกไว้ว่า การเก็บรักษาปุ๋ยคอกมีความสำคัญมาก หากเก็บรักษาไม่ดีจะทำให้เกิดการสูญเสียธาตุอาหารในปุ๋ยคอกโดยจะสูญเสียไปถึงน้ำคือ ในโตรเจนและโพแทสเซียมสูญเสีย 50 เปอร์เซ็นต์ พอสฟอรัส และแคลเซียม 20 เปอร์เซ็นต์ แมกนีเซียม 25 เปอร์เซ็นต์ กำมะถัน ทองแดง แมงกานิส และสังกะสี 30 เปอร์เซ็นต์ ในการเก็บรักษาควรใช้เศษหญ้า ฟางข้าว แกลบ หรือขี้ลื่อย ผลไม้อัตราส่วนดังนี้คือ ฟางข้าว 1 ส่วนต่อปุ๋ยคอก 4 ส่วน และเนื้องจากในโตรเจนสูญเสียไปในรูปเอนไซม์ได้ง่าย จึงจำเป็นต้องลดอัตราการสูญเสียในโตรเจนโดยทำให้แห้งโดยเร็ว และเติมปุ๋ยฟอสเฟตลงไปประมาณ 5-10 กิโลกรัมต่อปุ๋ยคอก 1 ตัน เพราะปุ๋ยฟอสเฟตที่เพิ่มลงไป นอกจากจะช่วยยกระดับฟอสฟอรัสในปุ๋ยแล้วยังช่วยรักษาในโตรเจนในปุ๋ยคอกไม่ให้สูญเสียไปเล็กตัวย

ห้องคำนึงในการใช้ปัญคอก

1. ไม่ควรน้ำปุ๋ยคอกไปใช้ในพืชที่ใกล้เก็บไปจากแหล่งผลิต
 2. อย่านำปุ๋ยคอกไปเผาแต่ เพาะจะสกูญเสียธาตุในโครงเรือน โดยการระเหิด
 3. ควรเก็บรักษาปุ๋ยคอกไว้ให้แห้งในที่ร่ม และใช้ปุ๋ยในสภาพแห้ง
 4. ควรใส่ปุ๋ยคอกในระยะที่ดินมีความชื้นพอเหมาะสม
 5. อย่าใส่ปุ๋ยคอกใกล้กับบริเวณโคนต้นและควรใช้ในปริมาณที่พอเหมาะ

ข้อจำกัดของการใช้ปัจจัย

1. ต้องใช้ในปริมาณมาก
 2. มีบัญหาด้านการขนส่งในกรณีที่อยู่ไกล
 3. มีปัจจัยทางเคมีตัวพิษติดตามมาทำให้เกิดหนี้ม้ามากในแม่น้ำลงที่ใช้ปัจจุบันโดยเฉพาะกรณีที่ใช้บุหรี่
 4. ยาตราชรากข่างรายเข้าใจผิดคิดว่าใช้ปัจจุบันคงแล้วจะทำให้เกิดโรคต่าง ๆ กับพืชที่ปลูก
 5. ปัจจุบันมีเพื่อค้าขายรายเริ่มผลิตปัจจุบันกล่องปุ่มส่งผลเสียทำให้เกษตรกรไม่อยากใช้ปัจจุบัน
 6. มูลสกรางเจ้าใช้ขาดไฟลังคอกสัตว์ ทำให้มูลที่ได้คุณภาพไม่ดี

4. ประโยชน์ของปุ๋ยคอก

การใช้ประโยชน์มูลสัตว์เป็นปุ๋ยให้กับพืชอย่างมีประสิทธิภาพของเสียที่ได้จากการร่วมเลี้ยงสัตว์ ส่วนใหญ่ได้แก่ มูลสัตว์ ซึ่งเป็นส่วนที่เป็นของแข็งเนื้นประกบตัวโดยเศษของพืชและสัตว์ซึ่งเป็นอาหารที่สัตว์กินเข้าไปแล้วไม่สามารถย่อยหรือนำใบใช้ประโยชน์ได้หมดจึงเหลือเป็นกาที่สัตว์ขับถ่ายออกมากโดยเศษอาหารเหล่านี้ได้ผ่านกระบวนการย่อยสลายไปบางส่วนแล้วในทางเดินอาหาร ดังนั้น ในส่วนที่เป็นมูลสัตว์ซึ่งกังคูดมไปด้วยธาตุอาหารชนิดต่าง ๆ รวมทั้งสารอินทรีย์ที่ละลายน้ำได้หลายชนิด ซึ่งเมื่อถูกรวมกันเข้าก็จะมีองค์ประกอบที่สามารถใช้เป็นกากธาตุอาหารที่สมบูรณ์ของพืชได้ ส่วนมูลสัตว์แต่ละชนิดจะมีธาตุอาหารชนิดใดมากหรือน้อย ขึ้นอยู่กับชนิดของอาหารที่สัตว์ชนิดนั้น ๆ กินเข้าไปเป็นปัจจัยสำคัญรวมทั้งปัจจัยอื่น ๆ ได้แก่ ระบบการย่อยอาหารของสัตว์ วิธีการให้อาหารรวมทั้งการจัดการรวมมูลสุกรและของเสียในฟาร์มด้วย จากการศึกษาปริมาณธาตุอาหารพืชที่มีอยู่ในมูลสัตว์ชนิดต่าง ๆ พาหะมูลสัตว์แต่ละชนิดมีปริมาณธาตุอาหารหลัก ธาตุอาหารรองและจุลธาตุอาหารในปริมาณที่แตกต่างกัน

เมื่อเปรียบเทียบปริมาณธาตุอาหารในมูลสัตว์ชนิดต่าง ๆ จะเห็นว่ามูลสุกรและกาต๊ะกอน ของมูลสุกรจากบ่อหมักก้าวข้ามภาพ รวมทั้งมูลของไก่ไข่มีปริมาณธาตุในตรารেน พ่อฟอร์ส แคลเซียม แมกนีเซียม เหล็ก ทองแดง แมงกานีสและสังกะสีมากกว่ามูลโค ขณะที่มูลโคมีปริมาณธาตุโพแทสเซียม และโซเดียมมากกว่ามูลสุกร อย่างไรก็ตามปริมาณธาตุอาหารเหล่านี้อาจมีความผันแปรไปตามชนิดของวัตถุติดคากาหารรวมทั้งแร่ธาตุที่เสริมลงในอาหารที่ใช้เลี้ยงสัตว์นั้นด้วย

5. การทำน้ำสกัดจากมูล

น้ำสกัดมูลสัตว์ ได้จากการนำมูลสัตว์แห้ง เท่าน มูลสุกร มูลโค บรรจุลงในถุงในลอน (มุงเชือง) แล้วแช่ในน้ำ อัตราส่วนมูลสุกร 1 กิโลกรัมต่อน้ำ 10 ลิตร ปิดฝ่าตัวให้สนิท และหมักไว้เป็นเวลา 24 ชั่วโมง เม็ดกระเทียมที่บรรจุในถุงจากผึ้งจะได้น้ำสกัดมูลสัตว์ใส่น้ำตาลใส ซึ่งควรบรรจุเก็บไว้ในเย็นหรือภาชนะที่มีฝาปิด น้ำสกัดมูลสัตว์ที่ได้สามารถหมักเก็บไว้ใช้ได้นาน ซึ่งจะทำให้น้ำสกัดใสยิ่งขึ้น และมีธาตุอาหารในรูปที่พืชสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ในปริมาณมากยิ่งขึ้น การหาน้ำสกัดมูลสัตว์จะทำให้ประหยัดกิจกรรมใช้มูลสัตว์เป็นปุ๋ยทางดินโดยตรง เนื่องจากมูลสัตว์แห้ง 1 กิโลกรัม ทำน้ำสกัดได้ประมาณ 8 ลิตร นำน้ำสกัดส่วนໃลที่ได้มาเจือจางกับน้ำได้ 10 – 20 เท่า เป็น 80 – 160 ลิตร เพื่อใช้เป็นปุ๋ยดทางดินหรือฉีดพ่นทางใบ ส่วนกากของมูลสัตว์ที่เหลือ สามารถนำไปใช้เป็นปุ๋ยทางดินได้โดยไม่ต้องเสียเวลาหมักนานถึง 4.5 วัน เมื่อونปุ๋ยหมักทั่วไปน้ำสกัดมูลสัตว์เป็นปริมาณธาตุอาหารหลัก ธาตุอาหารรอง และจุลธาตุอาหารที่เป็นประโยชน์ต่อพืช สามารถที่ใช้เป็นปุ๋ยดทางดินและฉีดพ่นทางใบเพื่อเร่งการเจริญเติบโต การเพิ่มผลผลิตของพืช ถ้าทั้งยังสามารถใช้เป็นปุ๋ยเพื่อแก้ไขอาการขาดธาตุอาหารของพืชได้ น้ำสกัดมูลสุกรมีปริมาณธาตุอาหารหลัก ธาตุอาหารรอง และจุลธาตุเก็บทุกธาตุในปริมาณมากกว่าที่พบรามีน้ำสกัดมูลไก่และน้ำสกัดมูลโคใน ยกเว้นโพแทสเซียมที่พบในน้ำสกัดมูลไก่มากกว่าเล็กน้อย และแคลเซียมที่พบในน้ำสกัดมูลไก่นามากกว่า ดังนั้น หากต้องการใช้น้ำสกัดมูลไก่หรือโคนมเป็นปุ๋ยฉีดพ่นทางใบ ควรจะใช้ในอัตราส่วนมากกว่าน้ำสกัดมูลสุกร เนื่องจากน้ำสกัดมูลสุกรมีปริมาณธาตุอาหารมากกว่าหรือเข้มข้นกว่าน้ำสกัดมูลไก่ใน

๖. การใช้ประโยชน์มูลสัตว์ในการเพิ่มผลผลิตและลดต้นทุนในนาข้าว

๖.๑ การหมักดองซึ่งโดยไม่ต้องเผา มีประโยชน์ คือ สิ่งที่มีชีวิตในตินรวมทั้งจุลินทรีย์ดินทำกิจกรรมได้ตามปกติ ทำให้ดินมีอินทรีย์วัดดูและธาตุอาหารพืชเพิ่มขึ้น ส่วนของเนื้อดินจะอยู่ดีขึ้น เดินแล้วนุ่มเท้า ดินโปร่ง ทำให้รากต้นข้าวแผ่กระจายในตินได้ดีขึ้น ต้นข้าวแข็งแรง ช่วงการหมักจะทำได้ทันทีหลังการเก็บเกี่ยว โดยกลยุทธ์ทางให้การกระจายทั่วแปลง และปฏิบัติดังนี้

- หัวน้ำมูลสัตว์แห้ง เบ่น มูลสุกร มูลโคอัตรา 250 กก ต่อไร่ ให้ทั่วแปลง

- ใช้ปุ๋ยอินทรีย์น้ำ พด.2 (หมักจากเศษผัก ผลไม้หรือสัตว์) จำนวน 5 ลิตร/ไร่/mol กับน้ำ 100 ลิตร พร่องกับสารเร่ง พด.1 แล้วคนให้เข้ากัน นาน 15 นาที จากนั้นพักไว้ ให้ปุ๋ยอินทรีย์น้ำที่ได้นี้ไปพร้อมกับน้ำ ที่ปล่อยเข้าแปลงนา หรือสารสระถ่ายปุ๋ยอินทรีย์น้ำให้ทั่วแปลงนา โดยให้รั้งตับน้ำหัวมดอง แล้วปล่อยให้ย่อยสลายประมาณ 10-15 วัน

- ทำเทือกเพื่อบรรบพื้นที่ให้เสมอ กัน แล้วหัวน้ำมูลสัตว์พันธุ์ หรือปักดำครึ่งใหม่ต่อไป

๖.๒ ใช้น้ำสกัดมูลสุกรเพิ่มเต็มพื้นอุ่นข้าว มีประโยชน์ ช่วยให้เมล็ดข้าวมีอัตราการพืชสะสมในเมล็ดมากขึ้น อีกทั้งน้ำสกัดมูลสุกรมีแคลเซียม ซึ่งท่วงในการของเมล็ด สร้างเซลล์ใหม่ในตัวของยอดและราก ทำให้ข้าวเจริญเติบโตได้เร็ว นอกจากช่วยเพิ่มการคงของเมล็ด ทำให้ประกายดเวลาในการแข็งและบ่มข้าวแล้ว ข้าวเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วกว่าวัวพืช ประกอบกับการหมักฟางจะทำให้รากหญ้าและเมล็ดตัวพืชที่เหลืออยู่ในดินดอนน้ำก่อร่องไปด้วยทำให้มีรากพืชในแปลงน้ำอย่าง

วิธีการแข็งข้าว นำน้ำสกัดมูลสุกรอัตราส่วน 1 ลิตร ผสมน้ำให้ได้ 20 ลิตร แซ่เมล็ดพันธุ์เป็นเวลา 8 – 12 ชั่วโมง (ขึ้นกับความหนาของเปลือกเมล็ด) นำข้าวขึ้นจากน้ำเพื่อทำการบ่มเมล็ด ให้น้ำน้ำสกัดมูลสุกรที่เหลือจากการแข็งข้าวรดูลงบนกระสอบที่บรรจุข้าวอยู่ ประมาณ 4 – 5 ชั่วโมงต่อครั้ง หรือไม่ให้ข้าวแห้ง จนกระทั่งเมล็ดข้าวออกพร้อมที่จะปลูก หรือถ้าไม่สามารถแยกข้าวจำนวนมากในน้ำสกัดมูลสุกรได้ ให้แซ่ตามวิธีการปกติ แต่เมื่อนำกระสอบข้าวขึ้นจากน้ำแล้ว ให้น้ำน้ำสกัดมูลสุกรอัตราส่วน 1 ลิตร ผสมน้ำให้ได้ 20 ลิตร ราดลงบนกระสอบที่บรรจุข้าว ประมาณ 4 – 5 ชั่วโมงต่อครั้ง เพื่อไม่ให้ข้าวแห้ง จนกระทั่งเมล็ดข้าวออกพร้อมที่จะปลูก

๖.๓ ใช้น้ำสกัดมูลสุกรอีตพื้นทางใบ มีประโยชน์ ช่วยทำให้พืชได้รับธาตุอาหารหลัก ธาตุอาหารทอง และธาตุอาหารได้เร็วขึ้นกว่าการให้ปุ๋ยทางดิน พืชได้รับธาตุอาหารครบซึ่งจัดเป็นการป้องกันความขาดธาตุอาหาร และช่วยเสริมธาตุอาหารที่พืชขาดได้ จะช่วยยั่งคงความเสื่อมของใบไปได้อีกระยะหนึ่ง ทำให้ใบพืชมีสีเขียวเข้ม ตั้งตรงและยังทำหน้าที่สังเคราะห์ด้วยแสง สร้างแป้งต่อไปจนกระทั่งเก็บเกี่ยว ส่งผลให้เมล็ดข้าวสมบูรณ์ มีเมล็ดข้าวที่ลีบบ่นอย่าง ข้าวเมล็ดห่างถังสหัสชาติมีรายอยู่ เมล็ดข้าวจึงไม่ค่อยร่วงหลุดในช่วงเก็บเกี่ยว

วิธีการฉีดพื้นทางใบ ทำได้โดย

- ข้าวมีอายุ ๑ เดือน นำน้ำสกัดมูลสุกร 1 ลิตร ผสมน้ำให้ครบ 20 ลิตร พร่องกับสารเจรัง ใบ ๓ – ๕ ชีซี ฉีดพื้นทางใบ ในช่วงเวลา เช้าหรือเย็น การฉีดพื้นให้ได้ผลตีนน้ำสหัสชาติปุ่ยน้ำควรมีขนาดเล็ก และสัมผัสกับผิวใบทั่วถึงทั้งด้านบนและด้านล่าง
- ข้าวมีอายุ ๑ เดือนขึ้นไป นำน้ำสกัดมูลสุกร 1 ลิตร ผสมน้ำให้ครบ 10 ลิตร พร่องกับสารเจรัง ใบ ๓ – ๕ ชีซี ฉีดพื้นทางใบ ในช่วงเวลา เช้าหรือเย็น

- หากพบว่าข้าวในบางกรณีไม่สุก熟พอ ให้ใช้น้ำสักดมูลสุกร 1 ลิตร ผสมน้ำให้ครบ 10 ลิตร พร้อมกับสารชีบิน 3 - 5 ซีซี ฉีดพ่นบริเวณดังกล่าวในช่วงเวลาเช้าหรือเย็น ก็จะช่วยให้ข้าวสุกอย่างได้

6.4 ใช้น้ำสักดมูลสุกรลดให้พิชทางคืน มีประโยชน์ ทำให้พืชได้รับสารอาหารผ่านทางราก ได้ในระหว่างการเจริญเติบโตและเป็นการให้ปุ๋ยที่ประยุกต์ใช้่ายและให้มั่นใจว่าการใช้มูลสุกรแห้ง เป็นปุ๋ยทางคืนกับพืช

วิธีการให้ปุ๋ย ทำโดยนำน้ำสักดมูลสุกรเข้าที่ปุ๋ยแล้วนำไปใช้ตามอัตราส่วน 100 ลิตรต่อ 1 ไร่ โดยให้พร้อมกับน้ำที่ปล่อยหรือสูบน้ำแข็งลง จำนวน 2 ครั้ง เมื่อข้าวอายุ 30 และ 60 วัน

การให้น้ำสักดมูลสุกรในนาข้าว

ช่วงอายุ	การใช้
15 วัน	ฉีดน้ำสักดมูลสุกรทางใบ น้ำสักด 1 ลิตร เติมน้ำให้ครบ 20 ลิตร
30 วัน	<ul style="list-style-type: none"> - ฉีดน้ำสักดมูลสุกรทางใบ น้ำสักด 1 ลิตร เติมน้ำให้ครบ 20 ลิตร - ให้น้ำสักดมูลสุกรทางคืน อัตรา 100 ลิตร/ไร่
45 วัน	<ul style="list-style-type: none"> - ฉีดน้ำสักดมูลสุกรทางใบ น้ำสักด 1 ลิตร เติมน้ำให้ครบ 10 ลิตร
60 วัน	<ul style="list-style-type: none"> - ฉีดน้ำสักดมูลสุกรทางใบ น้ำสักด 1 ลิตร เติมน้ำให้ครบ 10 ลิตร - ให้น้ำสักดมูลสุกรทางคืน อัตรา 100 ลิตร/ไร่
75 วัน	<ul style="list-style-type: none"> - ฉีดน้ำสักดมูลสุกรทางใบ น้ำสักด 1 ลิตร เติมน้ำให้ครบ 10 ลิตร - การฉีดที่ข้าวอกรวง ไม่สม่ำเสมอให้ฉีดน้ำสักดมูลสุกรทางใบ น้ำสักด 1 ลิตร เติมน้ำให้ครบ 20 ลิตร อิกครั้ง บริเวณที่ข้าวเจริญเดียวโตช้า

ตารางเปรียบเทียบช้อตี – ข้อดีข้อเสียของปุยเคนและปุยคอก

ข้อดีของปุยคอก	ข้อด้อยของปุยคอก
<p>1.ช่วยปรับปรุงโครงสร้างของดินให้ดีขึ้น ทำให้ดินนี่ ความโปร่งร่วนชุม มีความสามารถในการอุ้มน้ำ และธาตุอาหารพืชได้ดี</p> <p>2.สามารถดูดซึ่งและค่อยๆ ปลดปล่อยธาตุอาหารอย่างช้าๆ</p> <p>3.ส่งเสริมให้จุลทรรศ์ที่เป็นประโยชน์ต่อการบำรุงดิน สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น</p> <p>4.เมื่อใช้ร่วมกับปุยเคน จะส่งเสริมให้ปุยเคนเป็นประโยชน์มากขึ้น</p>	<p>1.มีปริมาณธาตุอาหารพืชต่อน้ำหนักปุยต่ำ ต้องใช้ปริมาณมาก</p> <p>2.ใช้เวลาในการปลดปล่อยธาตุอาหารที่เป็นประโยชน์ให้แก่พืช</p> <p>3.ราคายังน้ำหนักของธาตุอาหารพืชมีราคาสูง</p> <p>4.มีจำนวนจำกัด ไม่สามารถหาซื้อในปริมาณมากๆ ได้</p>
ข้อดีของปุยเคน	ข้อด้อยของปุยเคน
<p>1.มีปริมาณธาตุอาหารพืชต่อน้ำหนักปุยสูง ใช้ปริมาณเล็กน้อยก็เพียงพอ</p> <p>2.ปลดปล่อยธาตุอาหารให้แก่พืชได้เร็ว</p> <p>3.ราคายังน้ำหนักของธาตุอาหารพืชมีราคาย่อมเยา ต่อการซื้อขายและเก็บรักษา</p> <p>4.หาซื้อง่าย เพราะเป็นผลิตภัณฑ์ที่ผลิตได้จากโรงงาน</p> <p>สามารถผลิตได้จำนวนมาก</p>	<p>1.ไม่มีคุณสมบัติในการปรับเปลี่ยนดิน ดิบ ไม่ช่วยทำให้ดินโปร่ง</p> <p>2.ปุยเคนบางชนิด เช่น ปุยแอลูมิเนียม ถ้าใช้ในปริมาณมากและติดต่อกัน เป็นเวลากันจะทำให้ดินเป็นกรดมากขึ้นต้องแก้โดยใช้ปูนซาก</p> <p>3.การใช้ปุยเคนต้องรักษาระดับน้ำ เพราะปุยเคนมีคุณสมบัติ ถูกใส่มากหรือใส่ติดโคนดันพืช จะเป็นอันตรายต่อต้นพืชและการออกซิเจนคือ</p> <p>4.ผู้ใช้ปุยเคนจะต้องมีความรู้ความเข้าใจเรื่องปุย พอสมควร จึงจะใช้อย่างได้ผลตอบแทนคุ้มค่า</p>

7. ชนิดของปัจจัย

7.1 ปุ๋ยเคมี เป็นสารเคมีสังเคราะห์ที่ใส่ลงในดินเพื่อเพิ่มธาตุอาหารพืชให้แก่ดิน โดยธาตุอาหารพืชที่เป็นองค์ประกอบในปุ๋ยนั้น ตามพระราชบัญญัติปุ๋ย พ.ศ. 2518 กำหนดให้ผู้ผลิตปุ๋ยเคมีต้องระบุปริมาณธาตุอาหารรับเรื่องไว้บนฉลากปุ๋ยซึ่งมีความหมายดังต่อไปนี้

ตัวเลขตัวแรกของสูตรปุ๋ย หมายถึง ปริมาณในตรารेनทั้งหมด (% N)

ตัวเลขตัวที่สองของสูตรปุ๋ย หมายถึง ปริมาณฟอฟอรัลที่เป็นประโยชน์ (% P 2 O 5)

ตัวเลขตัวที่สามของสูตรปุ๋ย หมายถึง ปริมาณโพแทสเซียมที่ละลายน้ำได้ (% K 2 O)

7.2 ปุยอินทร์ยังมีการใช้ปุยอินทร์มาตั้งแต่สมัยโบราณในบุคคลที่มีการตั้งเดินฐานของมนุษย์ และเรายังใช้ปุยอินทร์ในรูปแบบต่าง ๆ มาเป็นเวลานาน จนกระทั่งเริ่มมีการพัฒนาประสิทธิภาพในด้านธาตุอาหารของวัสดุธรรมชาติให้มีความเป็นประโยชน์มากขึ้น ๆ ทำให้เกิดการพัฒนาเป็นปุยเทมี่ซึ่งมีห้อได้เปรียบที่มีความเข้มข้นของธาตุอาหารซึ่งสูงกว่าปุยอินทร์ ทำให้เราลดการใช้ปุยอินทร์ลง很多 ๆ จนกระทั่งในเกือดครึ่งบางรายไม่มีการใช้ปุยอินทร์หรือวัสดุอินทร์ก็กลับมาพบว่า พืชมีการตอบสนองต่อบุญอินทร์อย่างมาก เราอาจจำแนกปุยอินทร์ออกเป็นประเภทต่าง ๆ ดังนี้

ภาพประกอบที่ 2 ชนิดของปุ๋ย

ปุยศอก เป็นปุยที่ได้จากอุจจาระและปัสสาวะ ทึ้งของคนและสัตว์ . ขัน ชี้่กิ หมู วัว ฯลฯ เป็นของเหลือหรือผลพลอยได้จากฟาร์มหรือโรงเรือนเตี้ยงสัตว์ การใช้ต้องระมัดระวังพอดูสมควร เพราะหากเป็นปุยศอกใหม่ ๆ เมื่อนำไปใส่ส่องดินชิด สัมผัสถับ破裂หัวหรือต้นพืชอาจเป็นอันตรายได้ เนื่องจากมีความเคมีและความร้อนเกิดขึ้นขณะย่อยสลาย นอกจากนั้นอาจมีภัยหาเรื่องเมล็ดธัญพืช ใบพืชหรือแมลงด้วยที่ประปนมา กับปุยศอก หากนำเข้าหมักหรือปุ่งต่อให้มีการย้อมสีแล้ว ก็จะสามารถใช้ได้อย่างปลอดภัยมากขึ้น

ปุยหรังค์ ศิลป์ ปุยที่ได้จากการทำเสื้อกาแฟชามากอง หมักร่วมกัน ระน้ำเย็นให้ແປນ ให้ກາມເຊື່ອສົ່ງເລີນອໍານວຍກຳລັງກອງຫລຸກເຄົ້າເປັນທັງຄຣາ ອາງມິນຸລັດຕົວໆ ປຸຍເທົ່າມະສາງເຮັດວຽກ ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ປຸຍ Mahasarakham University

หมักคุณภาพดีและนำมายาให้ได้อย่างรวดเร็วขึ้น เมื่อปุยหมักถูกสลายตัวโดยสมบูรณ์แล้ว จึงนำไปใช้ในการปั้กพืช ปุยหมักที่มีคุณภาพดี ได้มาตรฐานให้พิจารณาดังนี้

1. มีเกรดปุยไม่ต่ำกว่า 1 : 1-0.5 (ในโทรศัพท์ : พลสฟอร์ส : ไฟแฟลเซียม)
2. มีความชื้นและสีที่จะหายใจไม่มากกว่าร้อยละ 35-40 โดยน้ำหนัก
3. ความชื้นเป็นกรดเป็นด่างอยู่ระหว่าง 6.0-7.5
4. ปุยหมักที่ใช้ได้แล้วไม่ควรมีสัดส่วนอื่น ๆ
5. ปุยหมักที่ใช้ได้แล้วจะต้องไม่มีความร้อนหลังเหลืออยู่
6. จะต้องมีปริมาณอินทรีย์ต่อกันอยู่ระหว่าง 25-50 %
- 7 จะต้องมีอัตราส่วนระหว่างธาตุcarbon ต่อไนโตรเจนไม่มากกว่า 20 ต่อ 1

7.3 ปุยอินทรีย์น้ำ ปุยน้ำชีวภาพ, น้ำสกัดชีวภาพ คือ ปุยที่ได้จากการสกัดน้ำเลี้ยงจากเซลล์พืช และหรือเซลล์สัตว์โดยใช้น้ำตาลด้วยกระบวนการหมักแบบไม่ต้อง加สารเคมีโดยจุลินทรีย์ จนได้น้ำสกัด สีน้ำตาล สารพูน้ำมีประโยชน์ ลดลงใน ศตวรรษที่ 19 และธาตุอาหารอยู่มาก (ขึ้นอยู่กับวัสดุที่นำมาหมัก) ที่สำคัญมากประการหนึ่ง คือจุลินทรีย์ที่มีประโยชน์จำนวนมากจะช่วยกำจัดพิษคุณ จุลินทรีย์ที่เป็นโหงไม้ให้แสดงบทบาท ทำให้สภาวะแวดล้อมในดินและบริเวณดันพืชดีขึ้น ดินมีพลังมาก ขึ้น กระบวนการการทำงานต่าง ๆ ในดินพืชทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ พืชจึงเจริญเติบโตมีความแข็งแรงและให้ผลผลิตคุณภาพดี ที่สำคัญเป็นการลดการใช้สารเคมี ซึ่งปกติภัยทั้งผู้ผลิตและผู้บริโภค

7.4 ปุยพืชสด คือปุยที่ได้จากการไก่กลบเศษหรือดันพืช ขณะที่ยังสดลงไปในดิน ปล่อยให้ย่อยสลายระยะหนึ่ง แล้วจึงปอกเปลือกตาม ปกตินิยมใช้พืชตระกูลถั่วเป็นพืชปุยสด เนื่อง ถั่วพุ่ม ถั่วพร้า ใบเตียง โสนต่าง ๆ ถั่วเมะมะ ฯลฯ เนื่องจากปอกเปลือกง่าย เป็นพืชที่สามารถช่วยชราตัวในโตรเจนจากอาการได้ ไม่ระบาดเป็นวัชพืชภายหลัง โดยตัดสับหรือไก่กลบพืชตั้งก่อนไว้ในช่องที่พืชกำลังออกดอก 50 % เพราะจะได้ปุยพืชสดคุณภาพดี น้ำหนักลดต่ำกว่าสูงและ易于สลายง่าย จึงปอกเปลือกหลักตามได้ไวขึ้น

7.5 ปุยที่ได้จากการไก่กลบตองช้าง (ปุยหมัก) เป็นวัตถุที่สะดวกและง่ายที่สุด โดยทำการไก่กลบเศษพืชหรือตองช้างหลังการเก็บเกี่ยวผลผลิตแล้วหันที่ เพาะปลูกและการและปริมาณของตองช้างจะยังดีที่สุด หากปล่อยตากแหดตากฝนนานวันคุณภาพและปริมาณจะลดลงเรื่อย ๆ นอกจากนั้นอาจถูกไฟเผาได้ง่ายทั้งที่ต้องใจหรือไม่ต้องใจก็ตาม การไก่กลบตองช้างลงในในดินนกจะเป็นการป้องกันการถูกไฟไหม้แล้ว ยังเป็นการคุกคามเชิงพืชลงในดิน ความชื้นและจุลินทรีย์ดินจะเริ่มทำงาน(ย่อยสลาย)ได้ทันที แม้การไก่กลบในขณะที่มีตองช้างจะดูทุ่มๆ กันและไม่เรียบร้อย แต่ผลที่ได้จะคุ้มค่ามาก เพราะหลังจากไก่กลบ 1-2 เดือน เศษพืชจะย่อยสลายและปลดปล่อยธาตุอาหารออกมาน โครงสร้างของดินจะดีขึ้น การไก่พรุนก่อนการปอกเปลือกจะทำให้ง่ายและเรียบร้อยขึ้น ที่สำคัญเป็นวัสดุที่มีอยู่ตรงนั้นแล้ว ไม่ต้องขนย้ายมาผ่านกระบวนการแล้วนกกลบไปใส่และต้องไก่กลบลงในดินเหมือนกัน

ภาคผนวก (๗)

แบบขอความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญ ๑๒ ชุด

รายชื่อผู้เขียนวานิจ

อาจารย์ ดร.สุรศักดิ์ หันซัยครุ

อาจารย์ มลิตา สินค้า

อาจารย์ พิพัฒนา โภวตสาร

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม โทร. ๐๘๓-๗๔๒๑๓๕๕

ที่ ศธ. ๐๕๓๐.๒๒/

๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือในการวิจัย

เรียน ดร.สุรศักดิ์ หันษ์ยศทรี

ด้วยข้าพเจ้านางสาวอาทิตยา แสงครัชต์ นิสิตชั้นปีที่ ๔ หลักสูตรสิ่งแวดล้อมศึกษา คณะสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ได้จัดทำวิจัยเรื่อง การรณรงค์การใช้ปุ๋ยคลอกเพื่อลดการใช้ปุ๋ยเคมีในนาข้าว บ้านหนองคงปลิง ตำบลหนองปลิง อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของโครงการศึกษาตามหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต (วท.บ.) โดยมิ ผศ.ดร.อดีศักดิ์ สิงห์สโน เป็นที่ปรึกษาวิจัย

ในการนี้ เพื่อในการทำวิจัยบรรลุตามวัตถุประสงค์ จำเป็นต้องมีผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย รวมถึงการให้คำแนะนำและตรวจสภาพน้ำเสียกذا ซึ่งมีเอกสารแนบ คือ คู่มืออบรม แบบสอบถามความรู้ และแบบวัดทัศนคติเรื่องการรณรงค์การใช้น้ำปุ๋ยคลอกเพื่อลดการใช้ปุ๋ยเคมีในนาข้าว และในการนี้ข้าพเจ้าได้แนบเค้าโครงวิจัยมาให้พิจารณาในการตรวจสอบ เครื่องมือด้วย

ดังนั้น คณะฯ ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ สามารถ และมีประสบการณ์ในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างยิ่ง จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวอาทิตยา แสงครัชต์)

ผู้วิจัย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อดีศักดิ์ สิงห์สโน)

อาจารย์ที่ปรึกษาวิจัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ พนักสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม โทร. ๐๔๓-๗๔๒๔๑๓
ที่ ศธ. ๐๕๓๐.๒๒/ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๖

เรื่อง ข้อความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือในการวิจัย

เรียน อาจารย์ มนิตา สินค้า

ด้วยข้าพเจ้านางสาวอาทิตยา แสงครจิตร นิสิตชั้นปีที่ ๔ หลักสูตรสิ่งแวดล้อมศึกษา คณะสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ให้จัดทำวิจัยเรื่อง การรณรงค์การใช้ปุ๋ยคอกเพื่อลดการใช้ปุ๋ยเคมีในนาข้าว บ้านหนองปลิง ตำบลหนองปลิง อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต (วท.บ.) โดยมี ผศ.ดร.อดิศักดิ์ สิงห์สุวิ เก็บข้อมูลที่ปรึกษาวิจัย

ในการนี้ เพื่อในการทำวิจัยบรรลุตามวัตถุประสงค์ จำเป็นต้องมีผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย รวมถึงการให้คำแนะนำและตรวจสอบเนื้อหา ซึ่งมีเอกสารแนบ คือ คู่มืออบรม แบบสอบถามความรู้ และแบบวัดทักษะคิดเรื่องการรณรงค์การใช้ปุ๋ยคอกเพื่อลดการใช้ปุ๋ยเคมีในนาข้าว และในกรณีข้าพเจ้าได้แบบเค้าโครงวิจัยมาให้พิจารณาในการตรวจสอบ เครื่องมือด้วย

ดังนั้น คณะฯ ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ และมีประสิทธิภาพในการวิจัย จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ
(นางสาวอาทิตยา แสงครจิตร)

ผู้วิจัย

(ผู้ที่ปรึกษาอาจารย์ ดร.อดิศักดิ์ สิงห์สุวิ)

อาจารย์ที่ปรึกษาวิจัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม โทร. ๐๘๓-๗๔๒๑๓๕

ที่ ศธ. 0530.22/

15 ตุลาคม 2556

เรื่อง ข้อความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือในการวิจัย

เรียน อาจารย์ พิพริญา โภဓสา

ด้วยข้าพเจ้านางสาวอาทิตยา แสงครจิต นิสิตชั้นปีที่ ๔ หลักสูตรสิ่งแวดล้อมศึกษา คณะสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ได้จัดทำวิจัยเรื่อง การรณรงค์การใช้ปุ๋ย คอกเพื่อลดการใช้ปุ๋ยเคมีในนาข้าว บ้านหนองปลิง ตำบลหนองปลิง อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของงานศึกษาตามหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต (วท.บ.) โดยวิ. พศ.ดร.อดิศักดิ์ สิงห์สีไว เป็นที่ปรึกษาวิจัย

ในการนี้ เพื่อในทางที่วิจัยของฉันสามารถวัดคุณประสิทธิ์ จำเป็นต้องมีผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย รวมถึงการให้คำแนะนำในการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ เช่น มีเอกสารแนบ คือ คู่มืออบรม แบบสอบถามความรู้ และแบบวัดทักษะต่อเรื่องการรณรงค์การใช้ปุ๋ยคอกเพื่อลดการใช้ปุ๋ยเคมีในนาข้าว และในการนี้ข้าพเจ้าได้แนบมาให้พิจารณาในการตรวจสอบ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ดังนั้น คณะฯ ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างยิ่ง จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวอาทิตยา แสงครจิต)

ผู้วิจัย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อดิศักดิ์ สิงห์สีไว)

อาจารย์ที่ปรึกษาวิจัย

**แบบขอความเห็นจากผู้เชี่ยวชาญ
เรื่อง การรณรงค์การใช้ปุ๋ยคอกเพื่อลดการใช้ปุ๋ยเคมีในนาข้าว บ้านหนองเลิง
ตำบลหนองปลิง อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม**

คำชี้แจง ขอความกรุณาท่านได้โปรดให้ข้อคิดเห็นตามความเป็นจริงต่อเครื่องมือในการอ่อนรนที่แนบมา โดยใช้เครื่องหมาย (✓) ลงในช่องความคิดเห็นและให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่อการนำไปใช้พัฒนาครื่องมือในการอ่อนรนเพื่อให้มีคุณภาพดีไป

ตารางที่ 1 แบบประเมินคุณภาพในการฝึกอบรมการรณรงค์การใช้ปุ๋ยคอกเพื่อลดการใช้ปุ๋ยเคมีในนาข้าว บ้านหนองปลิง ตำบลหนองปลิง อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม ว่ามีความสอดคล้องของกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยผู้เชี่ยวชาญ

รายการประเมิน	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
	สอดคล้อง	ไม่แนใจ	ไม่สอดคล้อง	
1.ความชัดเจนของวัตถุประสงค์กับเนื้อหาการฝึกอบรม				
2.ความสอดคล้องของวัตถุประสงค์กับวิธีการอบรม				
3.วัตถุประสงค์และสาระความรู้มีความสอดคล้องกับระดับของผู้เข้ารับการอบรม				
4.แบบทดสอบมีความสอดคล้องกับเนื้หานิคุณมือที่ใช้ในการอ่อนรน				
5.วิธีการฝึกอบรมที่ใช้สอดคล้องกับสาระความรู้				
6.สาระความรู้ วิธีการอ่อนรน รวมทั้งที่ให้เก็ตความรู้ และทักษะด้านการรณรงค์การใช้ปุ๋ยคอกเพื่อลดการใช้ปุ๋ยเคมีในนาข้าวสำหรับพืช				

ตารางที่ 2 การประเมินเอกสารที่มีข้อการฝึกอบรมการณรงค์การใช้ปุยคอกเพื่อลดการใช้ปุยเมียนนาข้าว โดยผู้เชี่ยวชาญ

รายการประเมิน	ความคิดเห็น					ข้อเสนอแนะ
	เหมาะสมอย่างยิ่ง	เหมาะสมมาก	เหมาะสมปานกลาง	เหมาะสมน้อย	เหมาะสมมาก	
1. คุณภาพของคู่มือการอบรมการณรงค์การใช้ปุยคอกเพื่อลดการใช้ปุยเมียนนาข้าว						
1.1 ความสมบูรณ์ของเนื้อหาสาระของเอกสาร						
1.2 ความถูกต้องตามหลักวิชาการของเอกสาร						
1.3 ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ของเอกสาร						
1.4 ภาพพิมพ์และขัดทำฐานะเล่นของเอกสาร						
2. ประโยชน์ทางคู่มือการณรงค์การใช้ปุยคอกเพื่อลดการใช้ปุยเมียนนาข้าว						
2.1 ประโยชน์ต่อการอบรมและนำไปใช้จริง						
2.2 ประโยชน์ต่อผู้เข้ารับการฝึก และบุคคลทั่วไป						
3. สัดส่วนและสาระความรู้มีความสอดคล้องกัน						
4. เนื้อหาในคู่มือนี้ความสมควรต้องอับเรื่องที่จะ						

อบรม						
5.ความสอดคล้องของ ระหว่างหลักการและ เหตุผล วัตถุประสงค์ วิธีการฝึกอบรมและการ ประเมินผล						
6.ตัวชี้วัดความ ตัวอักษร	6.1 ความ เหมาะสมของขนาด ตัวอักษร					
	6.2 ความ เหมาะสมของตัวอักษร					
	6.3 ความ เหมาะสมของรูปแบบ ตัวอักษร					
	6.4 ความเหมาะสม ของภาษาที่ใช้					

ตารางที่ 3 การประเมินความเหมาะสมของแบบสอบถาม/วัดความรู้เรื่องการณรงค์การใช้ปุ่ยคอกเพื่อลดการใช้ปุ่ยหมีในนาข้าว โดยผู้เชี่ยวชาญ

รายการประเมิน	ความคิดเห็น					
	เหมาะสม อย่างยิ่ง	เหมาะสม มาก	เหมาะสม ปานกลาง	เหมาะสม น้อย	เหมาะสม น้อย มาก	ข้อเสนอ แนะ
1.ความสอดคล้องของ แบบสอบถามกับ วัตถุประสงค์						
2.แบบสอบถามมีความ สอดคล้องกับคุณลักษณะ อบรม						
3.ความเหมาะสมของ จำนวนชั้อนใน แบบสอบถาม						
4.ความเหมาะสมของ คำถามต่อเนื้อหา						
5.เนื้อหาใน						

แบบสอบถามครอบคลุม ในเรื่องที่อบรม						
6.ความเหมาะสมของ แบบสอบถามที่ใช้ ทดสอบความรู้						
7.ความเหมาะสมของ ภาษาที่ใช้						

ตารางที่ 4 การประเมินความเหมาะสมของแบบวัดทัศนคติ เรื่องการรณรงค์การใช้ถ้วยครกเพื่อลดการใช้บุหรี่เคมีในน้ำข้าว โดยผู้เชี่ยวชาญ

รายการประเมิน	ความคิดเห็น					ข้อเสนอแนะ
	เหมาะสม อย่างยิ่ง	เหมาะสม มาก	เหมาะสม ปานกลาง	เหมาะสม น้อย	เหมาะสม น้อยมาก	
1.ความสอดคล้องของ แบบวัดทัศนคติกับ วัตถุประสงค์						
2.แบบวัดทัศนคติมีความ สอดคล้องกับคู่มือการ อบรม						
3.ความเหมาะสมของ จำนวนข้อในแบบวัด ทัศนคติ						
4.ความเหมาะสมของ คำถามต่อเนื้อหา						
5.เนื้อหาในแบบวัด ทัศนคติครอบคลุมใน เรื่องที่อบรม						
6.ความเหมาะสมของ แบบวัดที่ใช้วัดทัศนคติ						
7.ความเหมาะสมของ ภาษาที่ใช้						

ภาคผนวก(ค)

แบบสัมภาษณ์สภาพปัจจุบันและสาเหตุแบบสอบถามความรู้และการทัศนคติในการรณรงค์การใช้ปุ๋ยคอก
เพื่อลดการใช้ปุ๋ยเคมีในนาพื้นา ร้านหนอนปลิง ตำบลหนองปลิง อั่งเกอเมือง มหาสารคาม

หัวข้อการสัมภาษณ์

การศึกษาสภาพปัญหาและสาเหตุ การใช้ปุ่ยเคมีในนาข้าว ของชาวบ้านพองบึง ตำบลหนองบึง อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม โดยสัมภาษณ์จากหัวข้อต่อไปนี้

- ท่านใช้ปุ่ยเคมีในนาข้าวหรือไม่/ ถ้าใช้ใช้ประมาณเท่าใด
- การใส่ปุ่ยครอคในนาข้าวมีปัญหาอะไรบ้างและมีสาเหตุมาจากอะไร
- ท่านมีแนวทางในการแก้ไขปัญหาเบื้องต้นอย่างไร
- ผลกระทบจากการแก้ไขปัญหาปุ่ยเคมีของท่าน ดีขึ้นหรือไม่อย่างไร

โดยมีอุปกรณ์ที่ใช้ในการสัมภาษณ์ คือ แบบสัมภาษณ์ ปากกา

แบบทดสอบความรู้

เรื่อง การรณรงค์การปุยคอกเพื่อลดการใช้ปุยเคมีในนาข้าว

คำชี้แจง PROT ทำเครื่องหมาย / ลงใน หรือเติมข้อความลงในช่องว่างตรงตาม
ความเป็นจริง

1. เพศ

ชาย หญิง

ลำดับ		ใช่	ไม่ใช่
1.	ปุยเคมี คือ ปุยที่ได้จากการผลิตทางเคมี มีปริมาณธาตุอาหารพิเศษส่วนใหญ่มีองค์ประกอบเป็นสารอนินทรีย์		
2.	ปุยเคมีไม่มีคุณสมบัตในการปรับปรุงโครงสร้างของดินให้โปร่งและร่วนซุยได้		
3.	ปุยเดียว คือ ปุยที่มีรากปุยอยู่เพียงรากเดียว เช่น ญูเรีย มีโนโตรเจนเพียงรากเดียว		
4.	ปุยที่มีอัตราส่วนปุยเหมือนกันจึงสามารถใช้แทนกันได้ แต่ปริมาณการใช้จะแตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับปริมาณเนื้อรากในปุยนั้น		
5.	การใช้ปุยกับพืชแต่ละชนิดให้ถูกต้องนั้น มีปัจจัยที่เกี่ยวข้องเพียงอย่างเดียว		
6.	ปุยคอก เป็นปุยที่ได้จากอุจจาระและปัสสาวะ ของสัตว์		
7.	ปุยพิชสด คือปุยที่ได้จากการไถกลบเศษหัวอันพิช ขณะที่ยังสดลงมาในดิน ปล่อยให้อยู่สภาพระยะหนึ่ง แล้วจึงปลูกพืชหลักตามไป		
8.	การไถกลบตอขั้งลงมาในดินนอกจากจะเป็นการป้องกันการถูกไฟไหม้แล้ว ยังเป็นการคลุกเคล้าเศษพืชลงมาในดิน ความชื้นและจุลินทรีย์ดินจะเริ่มย่อยสลายได้ทันที		
9.	ปุยคอกไม่เพียงแต่จะให้อินทรีย์ต่ำ ธาตุอาหารหลัก และธาตุอาหารรองที่จำเป็นต่อการเจริญเติบโตของพืชแต่ยังช่วยปรับปรุงโครงสร้างของดินให้เหมาะสมต่อการเจริญเติบโตของพืช		
10.	ปุยเคมี มีทั้ง ด้านดีและด้านเสีย แต่ส่วนใหญ่จะเป็นด้านดีมากกว่า เพราะสามารถบำรุงคุณภาพดินได้		

11.	การใช้ปุ๋ยเคมี การทำให้สภาพแวดล้อมเสื่อมโทรม ระบบนิเวศเปลี่ยนไป แหล่งน้ำมีสารเคมีเป็นเปื้อน ไม่สะอาด	
12.	การใช้ปุ๋ยคอกไม่ควรนำปุ๋ยคอกไปผึ่งแดด เพราะจะสูญเสียธาตุใน過程 โดยการระเหิดได้	
13.	จุลินทรีย์ที่ผสมในปุ๋ยคอกจะช่วยย่อยเศษพังข้าวและตอซัง ให้เป็นอินทรีย์ดูปรับปรุงดี เพิ่มความอุดมสมบูรณ์ของดินได้	
14.	การใช้ปุ๋ยเคมีมีผลทางเศรษฐกิจ เพราะแหล่งวัตถุดิบของปุ๋ยมีอยู่จำกัด (โดยเฉพาะปุ๋ยฟอสฟेट) การใช้ปุ๋ยเคมีมากอาจจะทำให้เกิดปัญหาปุ๋ยขาดแคลน และมีราคาแพงขึ้น	
15.	ปุ๋ยคอกผสมจุลินทรีย์สามารถนำไปปรับใช้ในระบบการผลิตพืชในทุกรายวะ พืชและใช้เข็นเตี้ยวกับปุ๋ยหมัก	
16.	การลดใช้ปุ๋ยเคมี จะส่งผลดีในหลายด้าน อาทิ สิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจ สังคม และสุขภาพอนามัยของเกษตรกร	
17.	การลดใช้ปุ๋ยเคมี จะช่วยให้ลดดันทุนการผลิต และลดการนำเข้าสารเคมีกำจัดศัตรูพืชจากต่างประเทศ	
18.	การใช้ปุ๋ยอินทรีย์ร่วมกับปุ๋ยเคมี เป็นการใช้ปุ๋ยแบบผสมผสานจะช่วยลดการใช้ปุ๋ยเคมีได้เป็นอย่างดี	
19.	การผลิตข้าวปลอดสารเคมีควบคุมคัตตูรพืช โดยการนำจุลินทรีย์ผสมปุ๋ยคอก สามารถควบคุมโรคทางราศ กระตุ้นภูมิต้านทานข้าวต่อต้านโรค และแมลงหั้งระบบ	
20.	มนุษย์เราได้รับสารพิษจากปุ๋ยคอกมากกว่าปุ๋ยเคมี	

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

แบบวัดทัศนคติ

เรื่อง การรณรงค์การใช้ปุ๋ยคอกเพื่อลดการใช้ปุ๋ยเคมีในนาข้าว บ้านหนองปลิง ตำบลหนองปลิง อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม

ทัศนคติ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิด ความคิดเห็น ความรู้สึกที่ต่อการใช้ปุ๋ยคอกเพื่อลดการใช้ปุ๋ยเคมีในนาข้าว ของประชาชนที่อาศัยในบ้านหนองปลิง ตำบลหนองปลิง ออำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคามที่เข้าร่วมการอบรม

คำชี้แจง โปรดถือเครื่องหมาย (√) ลงในช่อง หรือเติมคำในช่องว่าง ในข้อมูลที่ตรงกับข้อเท็จจริงของท่าน

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1.เพศ ชาย หญิง

2.อายุ อายุน้อยกว่า 31 ปี อายุ 31-40 ปี

อายุ 41-50 ปี อายุ 51-60 ปี

3.อาชีพ เกษตรกร ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ

รับจ้าง ค้าขาย

อื่นๆ (โปรดระบุ).....

คำชี้แจง ท่านมีทัศนคติ ในการใช้ปุ๋ยคอกเพื่อลดการใช้ปุ๋ยเคมีในนาข้าว มาเก้นอย่างไร่ใด โปรดทำเครื่องหมาย (√) ลงในช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของท่าน โดยมีเกณฑ์วัดทัศนคติ ดังนี้

ระดับทัศนคติ 3		เห็นด้วย
ระดับทัศนคติ 2		ไม่แน่ใจ
ระดับทัศนคติ 1		ไม่เห็นด้วย

ส่วนที่ 2 แบบวัดทัศนคติ การยุนรวมการใช้ปุ๋ยเคมีในนาข้าว

ข้อ	ทัศนคติของประชาชน	ระดับทัศนคติ		
		เห็นด้วย	ไม่แนใจ	ไม่เห็นด้วย
1	ท่านคิดว่า ปัญหาดินขาดความอุดมสมบูรณ์เกิดจาก การกระทำของมนุษย์			
2	ท่านคิดว่า การใช้ปุ๋ยเคมีในนาข้าวจะส่งผลทำให้ดินขาดความอุดมสมบูรณ์			
3	ท่านคิดว่า การแก้ไขปัญหาการใช้ปุ๋ยเคมี เป็นหน้าที่ของหน่วยงานราชการเท่านั้น			
4	ท่านคิดว่า การใช้ปุ๋ยคอกทำให้เสียเวลาและค่าใช้จ่าย จำนวนมาก			
5	ท่านคิดว่าการใช้ปุ๋ยคอกแทนปุ๋ยเคมี จะทำให้ สิ่งแวดล้อมดีขึ้นได้			
6	ท่านคิดว่า การใช้ปุ๋ยคอกในนาข้าวเป็นเวลานาน เป็น สิ่งที่เหมาะสม			
7	ท่านคิดว่า ว่า การใช้ปุ๋ยคอกในนาข้าวจะส่งผลต่อ ท่านและชุมชน			
8	ท่านคิดว่า ปัญหาการใช้ปุ๋ยเคมีในนาข้าว ส่งผลให้ ผลผลิตทางการเกษตรลดลง			
9	ปัญหาการใช้ปุ๋ยเคมี ส่งผลกระทบต่อท่าน การใช้ปุ๋ยคอกในนาข้าวสามารถลดปัญหาดินขาด ความอุดมสมบูรณ์			
10	ท่านยินดีใช้ปุ๋ยคอกในนาข้าวแทนการใช้ปุ๋ยเคมีในนา ข้าว			
11	ท่านยินดีให้หน่วยงานราชการเข้ามาช่วยในการแก้ไข ปัญหาการใช้ปุ๋ยเคมีในนาข้าว			
12	ท่านคิดว่าจะมีการเปลี่ยนแปลงที่ดี หากมีโครงการ/ กิจกรรม เกี่ยวกับการการใช้ปุ๋ยคอกในนาข้าวใน ชุมชน			
13	ท่านไม่สนใจกับปัญหาการใช้ปุ๋ยเคมีในนาข้าวใน ชุมชนของท่าน			
14	ท่านมีความพึงพอใจที่จะใช้ปุ๋ยคอกในนาข้าว			
15	ท่านยินดีที่จะแก้ปัญหาการใช้ปุ๋ยคอกแทนการใช้ ปุ๋ยเคมี			
16	ท่านยินดีที่จะแก้ปัญหาการใช้ปุ๋ยคอกแทนการใช้ ปุ๋ยเคมี			

17	การปล่อยให้ปัญหาการใช้ปุ๋ยเคมีในนาข้าวไว้โดยไม่มีการแก้ไข ส่งผลกระทบต่อชุมชน			
18	ปัญหาการใช้ปุ๋ยเคมีนี้มีสาเหตุมาจากการต้องการผลิตทางการเกษตรและเป็นปัญหาในชุมชนของท่าน			
19	การใช้ปุ๋ยคอกในนาข้าวส่งผลให้ลดค่าใช้จ่ายในการซื้อปุ๋ยเคมี			
20	ท่านสนใจที่ใช้ปุ๋ยคอกแทนปุ๋ยเคมีในนาข้าวเพื่ออนรักษ์สิ่งแวดล้อม			

ภาคผนวก(ง)
ผลการพัฒนาและสิทธิสภาพเครื่องมือ

เครื่องมือในการถ่ายทอด หรือ สื่อสาร

1. คู่มืออบรม เรื่อง การรณรงค์การใช้ปุ๋ยคอกเพื่อลดการใช้ปุ๋ยเคมีในนาข้าว

ตารางที่ 2.1 ผลการวิเคราะห์แบบประเมินคู่มือในการอบรมการรณรงค์การใช้ปุ๋ยคอกเพื่อลดการใช้ปุ๋ยเคมีในนาข้าว ว่ามีความสอดคล้องของกับวัตถุประสงค์ของงานวิจัย

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น			คะแนนเฉลี่ย	ระดับความสอดคล้อง
	คนที่1	คนที่2	คนที่3		
1. ความชัดเจนของวัตถุประสงค์กับเนื้อหาการฝึกอบรม	+1	+1	+1	1.00	ใช่ได้
2. ความสอดคล้องของวัตถุประสงค์กับวิธีการฝึกอบรม	+1	0	+1	0.67	ใช่ได้
3. วัตถุประสงค์และสาระความรู้มีความสอดคล้องกับระดับของผู้เข้ารับการฝึกอบรม	0	+1	+1	0.67	ใช่ได้
4. แบบทดสอบมีความสอดคล้องกับเนื้อหาในคู่มือที่ใช้ในการอบรม	+1	+1	+1	1.00	ใช่ได้
5. วิธีการฝึกอบรมที่ใช้สอดคล้องกับสาระความรู้	0	+1	+1	0.67	ใช่ได้
6. สาระความรู้ วิธีการฝึกอบรม ส่งเสริมให้เกิดความรู้ และพัฒนาด้านการส่งเสริมการแก้ไขปัญหาน้ำนาตามขั้นโดยใช้ถังกรองอย่างง่ายสำหรับบุมชน	+1	+1	+1	1.00	ใช่ได้
ค่าเฉลี่ยรวม	0.66	0.83	1.00	0.83	ใช่ได้

จากตารางที่ 2.1 ผลการวิเคราะห์แบบประเมินคู่มือในการอบรมการรณรงค์การใช้ปุ๋ยคอกเพื่อลดการใช้ปุ๋ยเคมีในนาข้าว พน.ว่า มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย มีความสอดคล้องสามารถนำไปใช่ได้

ตารางที่ 2.2 ผลการวิเคราะห์การประเมินเอกสารคู่มือการอบรมพัฒนาศักยภาพนักการใช้ปุ่มคอมเพื่อลดการใช้ปุ่มเมาในนาฬิกา

รายการประเมิน	ระดับความติดเทื้อ			คะแนนเฉลี่ย	ระดับความหมายรวม
	คนที่1	คนที่2	คนที่3		
1.คุณภาพของคู่มือการอบรมการณรงค์การใช้ปุ่มคอมเพื่อลดการใช้ปุ่มเมาในนาฬิกา					
1.1 ความลับบูรณาของเนื้อหาสาระของเอกสาร	4	4	4	4	มาก
1.2 ความถูกต้องตามหลักวิชาการของเอกสาร	4	3	5	4	มาก
1.3 ความคิดเห็นสร้างสรรค์ของเอกสาร	4	3	4	3.66	มาก
1.4 การพิมพ์และจัดทำງูเปเล่มของเอกสาร	4	3	4	3.66	มาก
2.ประโยชน์ของคู่มือการณรงค์การใช้ปุ่มคอมเพื่อลดการใช้ปุ่มเมาในนาฬิกา					
2.1 ประโยชน์ต่อการฝึกอบรมและนำไปใช้จริง	4	4	4	4	มาก
2.2 ประโยชน์ต่อผู้เข้ารับการฝึกและบุคคลทั่วไป	4	4	5	4.33	มาก
3.สีสันและสาระความรู้มีความสอดคล้องกัน	3	4	4	3.66	มาก
4.เนื้อหาในคู่มือมีความสอดคล้องกับเรื่องที่จะอบรม	3	4	5	4	มาก
5.ความสอดคล้องระหว่างหลักการและเหตุผล วัตถุประสงค์ วิธีการฝึกอบรม และการประเมินผล	4	2	5	3.66	มาก

6. ด้านข้อความตัวอักษร

6.1 ความเห็นรวมของขนาดตัวอักษร	3	4	4	3.66	มาก
6.2 ความเห็นรวมของสีตัวอักษร	3	4	4	3.66	มาก
6.3 ความเห็นรวมของรูปแบบตัวอักษร	2	3	3	2.66	ปานกลาง
6.4 ความเห็นรวมของภาษาที่ใช้	2	4	3	3	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยรวม	3.07	3.53	4.15	3.58	มาก

จากตารางที่ 2.2 ผลการวิเคราะห์การประเมินเอกสารคุณมีการอบรมการณรงค์การใช้ปุ่ยคอกเพื่อการลดการใช้ปุ่ยเคมีในนาข้าว พบร้า มีความเห็นมาก สามารถนำไปใช้ได้

เครื่องมือวัดผล

1. แบบสอบถามความรู้ เรื่องการณรงค์การใช้ปุ่ยคอกเพื่อลดการใช้ปุ่ยเคมีในนาข้าว

ตารางที่ 2.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความรู้เรื่องการณรงค์การใช้ปุ่ยคอกเพื่อลดการใช้ปุ่ยเคมีในนาข้าว จำนวน 20 ข้อ

ข้อ ที่	ความรู้	ระดับ		ระดับความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ			คะแนน เฉลี่ย	ระดับ		
		ความรู้		คนที่				คนที่		
		ใช่	ไม่ใช่	1	2	3		1	2	
1.	ปุ่ยเคมี คือ ปุ่ยที่ได้จากการวิธีการผลิตทางเคมี มีปริมาณธาตุอาหารพืชสูงกว่าปุ่ยธรรมชาติ มีองค์ประกอบเป็นสารอนินทรีย์			+1	+1	+1	1.00		ใช่ได้	
2.	ปุ่ยเคมีไม่มีคุณสมบัติในการปรับปรุงโครงสร้างของดินให้โปร่งและร่วนซุยได้			+1	+1	+1	1.00		ใช่ได้	
3.	ปุ่ยเตียน คือ ปุ่ยที่มีธาตุปุ่ยอยู่เพียงรากดินเท่านั้น ยังคงมีไนโตรเจนเพียงรากดินเท่านั้น			+1	+1	+1	1.00		ใช่ได้	
4.	ปุ่ยที่มีอัตราส่วนบุญเหมือนกันจึงสามารถใช้แทนกันได้ แต่ปริมาณการใช้จะแตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับปริมาณเนื้อธาตุในปุ่ยนั้น			0	0	+1	0.33		ใช่ไม่ได้	

5.	การใช้ปุ่ມກັບພື້ນແຕ່ລະນີດໃຫ້ຄູກຕ້ອງນັ້ນ ມີປັຈລັບທີ່ເກົ່າຂ້ອງເກີບອ່າງເຖິງທີ່ຍໍາ		0	+1	+1	0.66	ໃຫ້ໄດ້
6.	ປຸ່ຍຄອກ ເປັນປຸ່ຍທີ່ໄດ້ຈາກອຸຈາຈະຮະແລະປັສສາວະ ທີ່ໜຶ່ງຂອງຄົນແລະສັດວົງ		0	+1	+1	0.66	ໃຫ້ໄດ້
7.	ປຸ່ຍພື້ສດ ດຶວປຸ່ຍທີ່ໄດ້ຈາກການໂຄກລບເຫຍ່ງຫົ່ງຕົ້ນພື້ນ ຂັນທີ່ຍັງສົດສົງໄປໃນດິນ ປລ່ອຍໃຫ້ຍ່ອຍສາຍຮະຍະໜຶ່ງ ແລ້ວຈຶ່ງປຸ່ກັບພື້ນລັກຕາມໄປ		+1	+1	+1	1.00	ໃຫ້ໄດ້
8.	ການໂຄກລບດອອັນລົງໄປໃນດິນອອກຈາກຈະເປັນການບ້ອງກັນການງູກໄຟໃໝ່ແລ້ວ ຍັງເປັນການຄຸລຸກເຄລຳເສີມພື້ນລົງໄປໃນດິນ ຕວາມຫຸ້ນແລະຈຸລິນທີ່ຢືນດີນຈະເຮັ່ງ ຢ່ອຍສາຍໄດ້ທັນທີ່		+1	+1	+1	1.00	ໃຫ້ໄດ້
9.	ປຸ່ຍຄອກໄມ່ເພີ່ມແຕ່ຈະໃຫ້ອິນທີ່ວັດຖຸ ຈາຕຸວາຫາຮັກ ແລະອາດຸອາຫາວຽກທີ່ຈຳເປັນຕ້ອງການເຈີ່ງເຫຼືອເດືອນພື້ນແຕ່ຍັງຊ່ວຍປັບປຸງໂຄຮັງສ້າງຂອງດິນໃຫ້ເໜີມສົມຕ່ອງການເຈີ່ງເຫຼືອຕົບໂທຂອງພື້ນ		+1	+1	+1	1.00	ໃຫ້ໄດ້
10.	ປຸ່ຍເຄມີ ມີທີ່ ດ້ານຕີແລະດ້ານເສີຍ ແຕ່ສ່ວນໃໝ່ຈະເປັນດ້ານຕີມາກວ່າ ເພຣະສາມາຮັກບໍາຮຸຈຕຸນກາທິດນີ້ໄດ້		0	0	+1		ໃຫ້ໄມ້ໄດ້
11.	ການໃຊ້ປຸ່ຍເຄມີ ການກຳໄຫ້ສກາພແວດສ້ອມເສືອມໄໂຮມ ຮະບັນນິເວີຄເປົ່າຍິນໄປ ແລ້ວນໍາມີສາຮເທີມປັນເປັນໄມ່ສະອາດ		+1	0	+1	0.66	ໃຫ້ໄດ້
12.	ການໃຊ້ປຸ່ຍຄອກໄມ່ຄານນຳປຸ່ຍຄອກໄປຜົ່ງແຕດເພົ່າມະສູງເສີຍອາດຸໃນໂຕຮເຈນ ໂດຍການຮະເທີດໄດ້		+1	+1	+1	1.00	ໃຫ້ໄດ້
13.	ຈຸລິນທີ່ທີ່ພສມໃນປຸ່ຍຄອກຈະຫ້າຍຄ່ອຍເໜ່າພັງຂ້າວແລະຕອ້ອັງ ໃຫ້ເປັນອິນທີ່ວັດຖຸປັບປຸງດິນ ເພີ່ມຄວາມອຸດມສົມບູຮົມຂອງດິນໄດ້		+1	+1	+1	1.00	ໃຫ້ໄດ້
14.	ການໃຊ້ປຸ່ຍເຄມີເພີ່ມພລທາງເຫຼວໜູ້ກີຈ ເພະຍະແລ່ງວັດຖຸດິບຂອງປຸ່ຍມີຍູ້ຈຳກັດ (ໄດ້ເຊີ່ມປຸ່ຍພົສເໜັກ) ການໃຊ້ປຸ່ຍເຄມີມາກາຈະທຳໃຫ້ເກີດປັ້ງຫາປຸ່ຍາຂົດແຄສນ ແລະມີຮາຄາພຽບ້ນໍ		+1	0	0	0.33	ໃຫ້ໄມ້ໄດ້
15.	ປຸ່ຍຄອກພສມຈຸລິນທີ່ສາມາຮັກໄປປັບໃຫ້ໃນຮະບັນການຮັບຜົດພື້ນໃນທຸກຮະບະພື້ນແລະໃຊ້ເຄື່ອນຕີຢາກ້າກປຸ່ຍເຄມີ		0	+1	0	0.33	ໃຫ້ໄມ້ໄດ້

16	การลดใช้ปุ๋ยเคมี จะส่งผลดีในหลายด้านอาทิ สีสันแวดล้อม เทเรซูร์กิจ สังคม และสุขภาพอนามัยของเกษตรกร		+1	+1	+1	1.00	ใช่ได้
17	การลดใช้ปุ๋ยเคมี จะช่วยให้ลดต้นทุนการผลิต และลดการนำเข้าสารเคมีกำจัดศัตรูพืชจากต่างประเทศ		+1	0	+1	0.66	ใช่ได้
18	การใช้ปุ๋ยคินทรีย์ร่วมกับปุ๋ยเคมี เป็นการใช้ปุ๋ยแบบผสมผสานจะช่วยลดการใช้ปุ๋ยเคมีได้เป็นอย่างดี		+1	+1	+1	1.00	ใช่ได้
19	การผลิตข้าวปลอมสารเคมีควบคุมศัตรูพืชโดยการนำจุลินทรีย์ผสมปุ๋ยคอก สามารถควบคุมโรคทางราษฎร กระตุ้นภูมิต้านทานพืชข้าวต่อต้านโรคและแมลงทั้งระบบ		+1	+1	0	0.66	ใช่ได้
20	มนุษย์เราได้รับสารพิษจากปุ๋ยคอกมากกว่าปุ๋ยเคมี		0	+1	+1	0.66	ใช่ได้
เฉลี่ยรวม			0.70	0.75	0.85	0.76	ใช่ได้

จากตารางที่ 2.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความรู้ เรื่องการรณรงค์การใช้ปุ๋ยคอกเพื่อลดการใช้ปุ๋ยเคมีในนาข้าว พบร้า มีความสอดคล้องกับวัดถูกประสงค์ของการวิจัย โดยมีค่าเฉลี่ย 0.76 อยู่ในระดับมีความสอดคล้องสามารถนำไปใช้ได้ โดยมีค่า IOC เฉลี่ย มากกว่า 0.5 ขึ้นไป สามารถนำไปใช้ในเรื่องการรณรงค์การใช้ปุ๋ยคอกเพื่อลดการใช้ปุ๋ยเคมีในนาข้าว

2. แบบวัดทัศนคติ เรื่อง การรณรงค์การใช้ปุ๋ยคอกเพื่อลดการใช้ปุ๋ยเคมีในนาข้าว

ตารางที่ 2.4 ผลการวิเคราะห์ทัศนคติในการณรงค์การใช้ปุ๋ยคอกเพื่อลดการใช้ปุ๋ยเคมีในนาข้าว จำนวน 20 ข้อ

ข้อ ที่	รายการที่ประเมิน	ระดับความคิดเห็น		ระดับความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ			คะแนน เฉลี่ย	ระดับความ สอดคล้อง	
		เห็น ด้วย	ไม่ แนใจ	ไม่ เห็น ด้วย	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
1	ท่านคิดว่า ปัญหาดินขาดความอุดมสมบูรณ์เกิดจากการกระทำของมนุษย์				+1	+1	+1	1.00	ใช่ได้
2.	ท่านคิดว่า การใช้ปุ๋ยเคมีในนาทำให้ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม				+1	0	+1	0.67	ใช่ได้

3.	ท่านคิดว่า การแก้ไขปัญหาการใช้บุญเติม เป็นหน้าที่ของหน่วยงานราชการเท่านั้น			+1	0	+1	0.67	ใช่ได้
4.	ท่านคิดว่า การใช้บุญคอกทำให้เสียเวลาและค่าใช้จ่ายจำนวนมาก			+1	0	+1	0.67	ใช่ได้
5.	ท่านคิดว่าการใช้บุญคอกแทนบุญเติม จะทำให้สิ่งแวดล้อมดีขึ้นได้			+1	+1	+1	1.00	ใช่ได้
6.	ท่านคิดว่า การใช้บุญคอกในนาข้าว เป็นเวลานาน เป็นสิ่งที่เหมาะสม			+1	+1	+1	1.00	ใช่ได้
7.	ท่านคิดว่า ว่า การใช้บุญคอกในนาข้าวจะส่งผลดีต่อท่านและชุมชน			+1	+1	+1	1.00	ใช่ได้
8.	ท่านคิดว่า ปัญหาการใช้บุญเติมในนาข้าว ส่งผลให้ผลผลิตทางการเกษตรลดลง			+1	0	+1	0.67	ใช่ได้
9.	ปัญหาการใช้บุญเติม ส่งผลกระทบต่อท่าน			0	+1	+1	0.67	ใช่ได้
10.	การใช้บุญคอกในนาข้าวสามารถลดผลกระทบปัญหาดินนาดความอุดมสมบูรณ์			+1	+1	+1	1.00	ใช่ได้
11.	ท่านยินดีใช้บุญคอกในนาข้าวแทนการใช้บุญเติมในนาข้าว			+1	+1	+1	1.00	ใช่ได้
12.	ท่านยินดีให้หน่วยงานราชการเข้ามาร่วมในการแก้ไขปัญหาการใช้บุญเติม ในนาข้าว			+1	+1	+1	1.00	ใช่ได้
13.	ท่านคิดว่าจะมีการเปลี่ยนแปลงที่ดี หากมีโครงการ/กิจกรรม เกี่ยวกับการใช้บุญคอกในนาข้าวในชุมชน			+1	+1	+1	1.00	ใช่ได้
14.	ท่านไม่สนใจกับปัญหาการใช้บุญเติม นาข้าวในชุมชนของท่าน			+1	0	+1	0.67	ใช่ได้

15.	ท่านมีความพึงพอใจที่จะใช้ปุ่ยคอกในนาข้าว			+1	+1	0	0.67	ใช่ได้
16.	ท่านยินดีที่จะแก้ปัญหาการใช้ปุ่ยคอกแทนการใช้ปุ่ยเคมี			+1	+1	+1	1.00	ใช่ได้
17.	การปล่อยให้ปัญหาการใช้ปุ่ยเคมีในนาข้าวໄว้โดยไม่มีการแก้ไข ส่งผลกระแทบท่อชุมชน			+1	+1	+1	1.00	ใช่ได้
18.	ปัญหาการใช้ปุ่ยเคมีนั้นมีสาเหตุมาจากการต้องการผลิตทางการเกษตร และเป็นปัญหาในชุมชนของท่าน			+1	+1	+1	1.00	ใช่ได้
19.	การใช้ปุ่ยคอกในนาข้าวส่งผลให้ลดค่าใช้จ่ายในการซื้อปุ่ยเคมี			+1	+1	+1	1.00	ใช่ได้
20.	ท่านสนใจที่ใช้ปุ่ยคอกแทนปุ่ยเคมีในนาข้าวเพื่อลดภาระสิ่งแวดล้อม			+1	0	0	0.33	ใช่เมći
เฉลี่ยรวม				0.95	0.7	0.9	0.85	ใช่ได้

จากตารางที่ 2.4 จากรายผลการวิเคราะห์การทัศนคติในการรณรงค์การใช้ปุ่ยคอกเพื่อลดการใช้ปุ่ยเคมีในนาข้าว พบว่า มีความสอดคล้องกับตัวประสิทธิภาพวิจัย โดยมีค่าเฉลี่ย 0.85 อยู่ในระดับมีความสอดคล้องสามารถนำไปใช้ได้ โดยมีค่า IOC เฉลี่ยมากกว่า 0.5 ขึ้นไป สามารถนำไปใช้ในการรณรงค์การใช้ปุ่ยคอกเพื่อลดการใช้ปุ่ยเคมีในนาข้าว

ภาคผนวก (จ)

ผลการ Tryout หาค่าปัจจัยจำแนก ค่าความเชื่อมั่น และค่าความอภากด้วย

ความรู้

ค่าอำนาจจำแนก

Item-total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Alpha if Item Deleted
A1	17.0000	14.7347	.7760	.9279
A2	16.9600	15.5086	.5739	.9318
A3	17.0800	14.8914	.4947	.9336
A4	17.0200	15.8159	.2218	.9377
A5	17.0600	14.3433	.7444	.9279
A6	16.9800	15.4894	.4742	.9329
A7	16.9600	15.7535	.4135	.9337
A8	17.0200	14.4690	.8162	.9268
A9	17.0200	14.6322	.7412	.9282
A10	17.0600	14.3433	.7444	.9279
A11	17.0600	14.5882	.6467	.9301
A12	17.0600	14.3433	.7444	.9279
A13	17.0200	14.6322	.7412	.9282
A14	17.1200	14.4751	.5868	.9320
A15	17.0000	14.8980	.6946	.9293
A16	17.0000	14.7347	.7760	.9279
A17	16.9600	15.5086	.5739	.9318
A18	17.1000	14.2143	.7100	.9288
A19	17.0400	14.9371	.5508	.9319
A20	16.9600	15.5086	.5739	.9318

หมายเหตุ > 0.21

ค่าความเชื่อมั่น

Reliability Coefficients

N of Cases = 50.0

N of Items = 20

Alpha = .9337

ทัศนคติ

ค่าอำนาจจำแนก

Item-total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Alpha if Item Deleted
B1	51.1600	27.6065	.7364	.9002
B2	51.1600	29.2392	.4000	.9089
B3	51.1400	28.8576	.4857	.9067
B4	51.1200	29.5771	.3470	.9101
B5	51.1600	28.1780	.6164	.9034
B6	51.2200	29.6445	.3060	.9115
B7	51.0800	28.9322	.5056	.9062
B8	51.0400	28.4882	.6436	.9031
B9	51.0200	28.5506	.6541	.9029
B10	51.0200	28.8771	.5752	.9017
B11	51.1200	29.7812	.3054	.9111
B12	51.1200	29.0873	.4180	.9076
B13	51.1200	28.0261	.6729	.9020
B14	51.1400	28.2045	.6217	.9033
B15	51.1400	28.5310	.5533	.9050
B16	51.1200	28.2302	.6290	.9031
B17	51.2400	27.9004	.6435	.9026
B18	51.2000	28.3265	.5693	.9046
B19	51.1000	28.3367	.6204	.9034
B20	51.1600	27.6065	.7364	.9002

หมายเหตุ > 0.21

ค่าความเชื่อมั่น

Reliability Coefficients

N of Cases = 50.0

N of Items = 20

Alpha = .9094
Mahasarakham University

ภาคผนวก (ช)

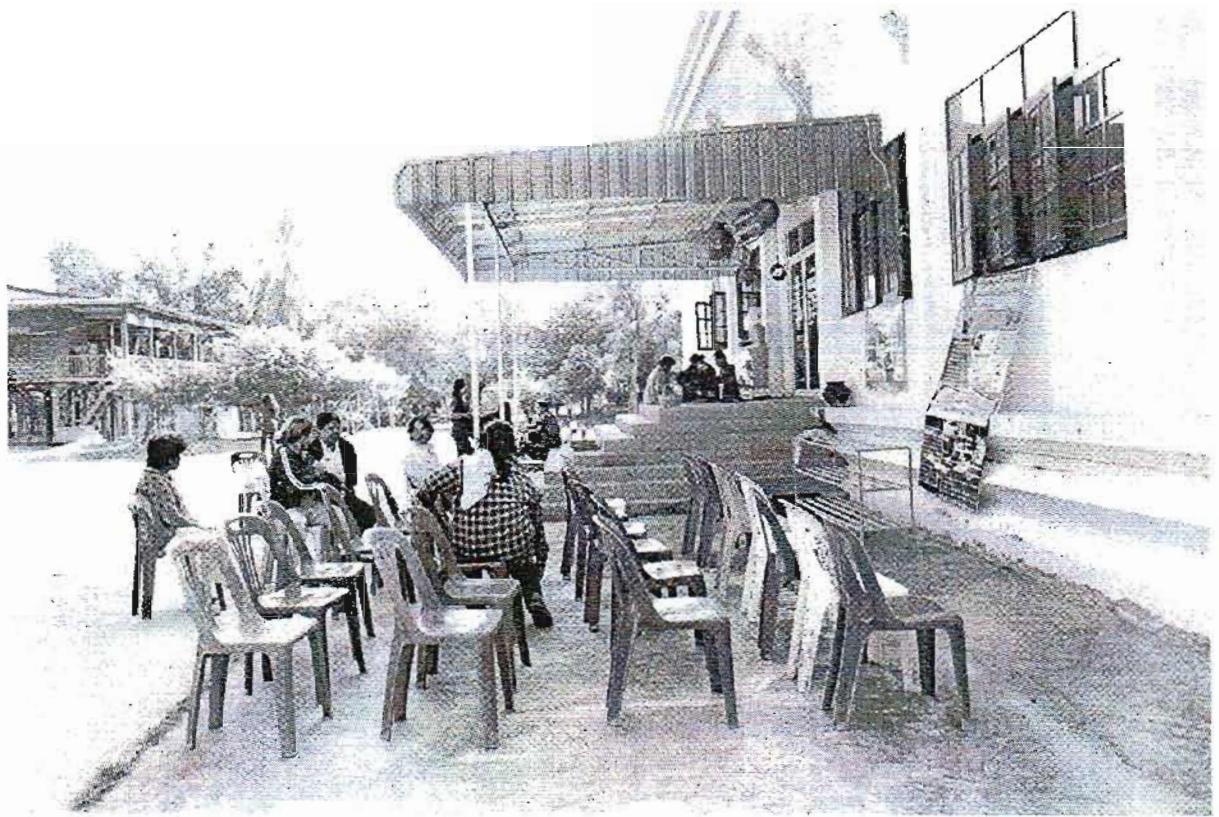
ภาพประกอบกิจกรรมการสอน

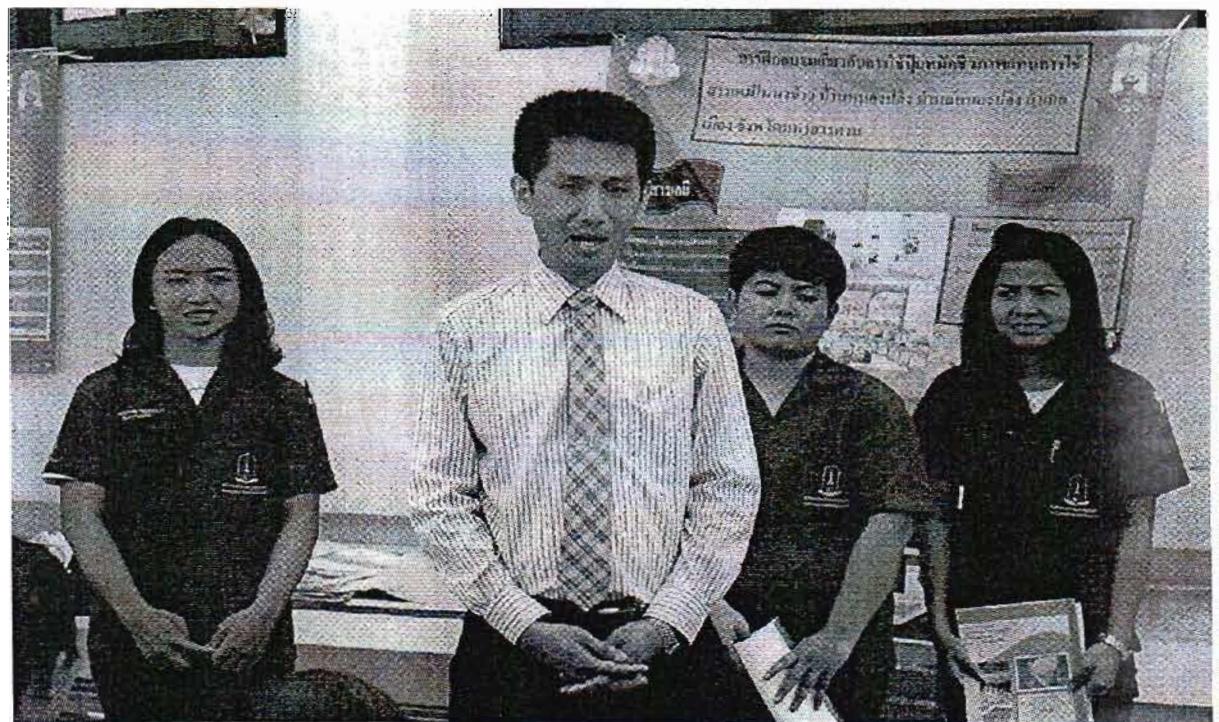

ภาพประกอบกิจกรรมที่ 1 ป้ายใบิดที่ใช้เป็นเครื่องมือในการใช้ความรู้เกี่ยวกับการใช้ปุ๋ยคอก ชุมชนบ้าน
หนองปิง อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม

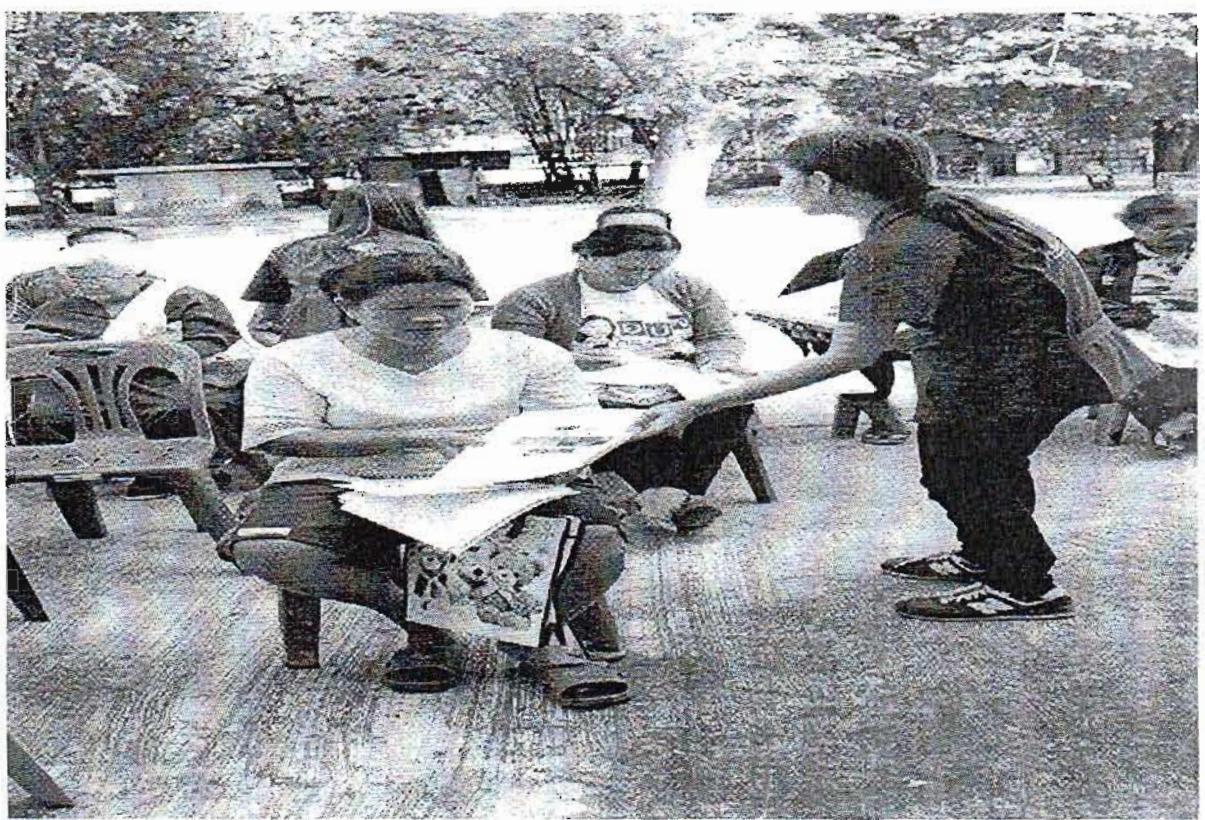

ภาพประชุมก้าวรวมที่ 2 ก้าวจัดเติมสถานที่ เพื่อรอดอนรับชาบันที่จะเข้าร่วมการอบรม

ภาพประกอบกิจกรรมการฝึกอบรมที่ 3 ผศ.ดร. อดีศักดิ์ สิงหน絮 กล่าวเปิดการอบรม

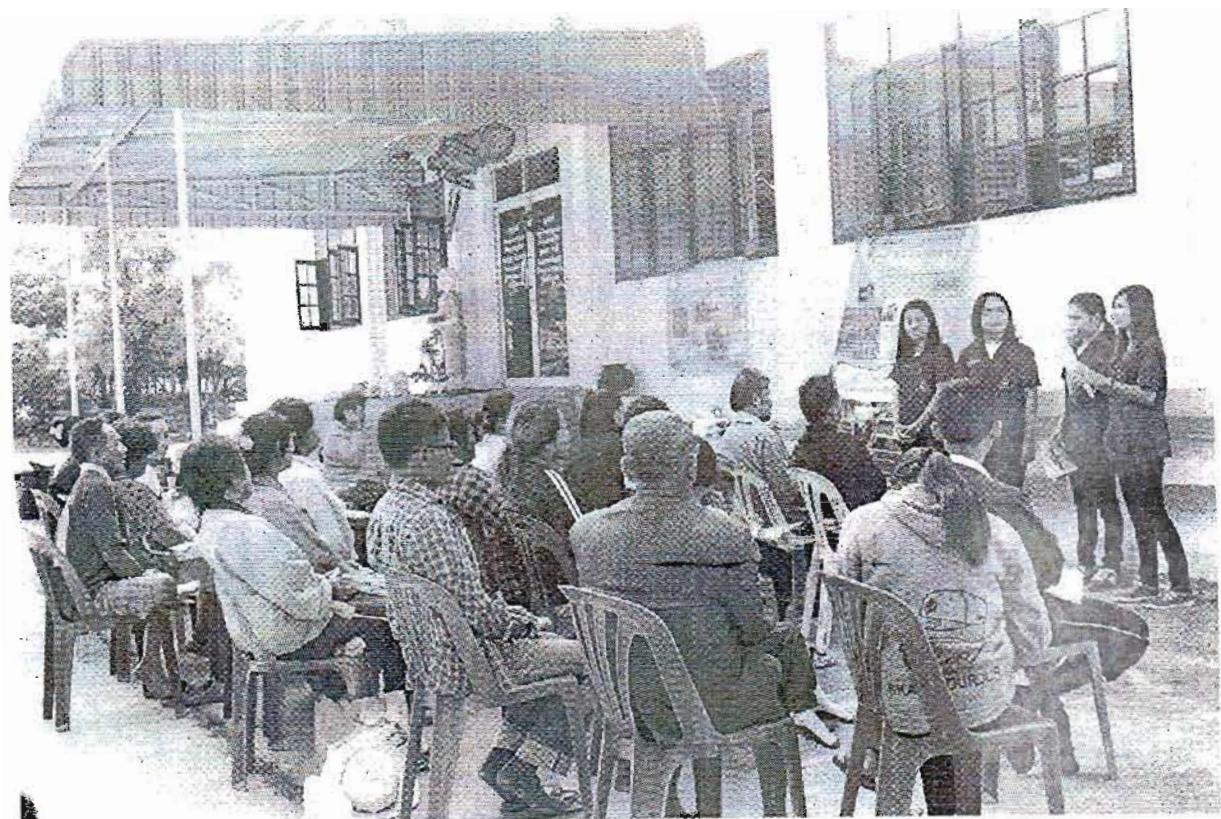

ภาพประกอบกิจกรรมการฝึกอบรมที่ 1 น้ำแบบสกัดตามความรู้และทักษะให้กับผู้เข้าอบรม

ภาพประกอบกิจกรรมการอบรมที่ 5 ดำเนินการคบรวมตามวัตถุประสงค์

ภาพประกอบกิจกรรมการอบรมที่ 6 บรรยายเนื้อหาเรื่องกับปุ่ยคลอก

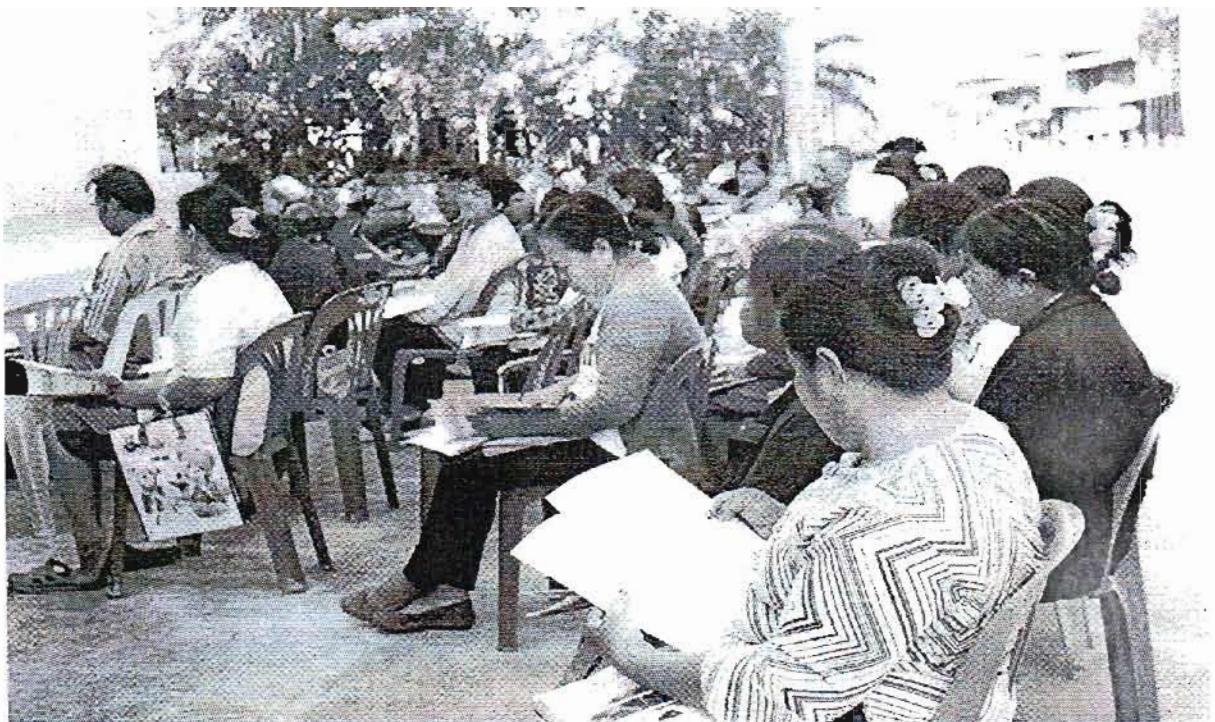

ภาพประกอบกิจกรรมการฝึกอบรมที่ 7 อบรมช่วงที่ 2 ตามวัตถุประสงค์

ภาพประกอบกิจกรรมการอบรมที่ 8 บรรยายเนื้อหาเกี่ยวกับปัญญามี

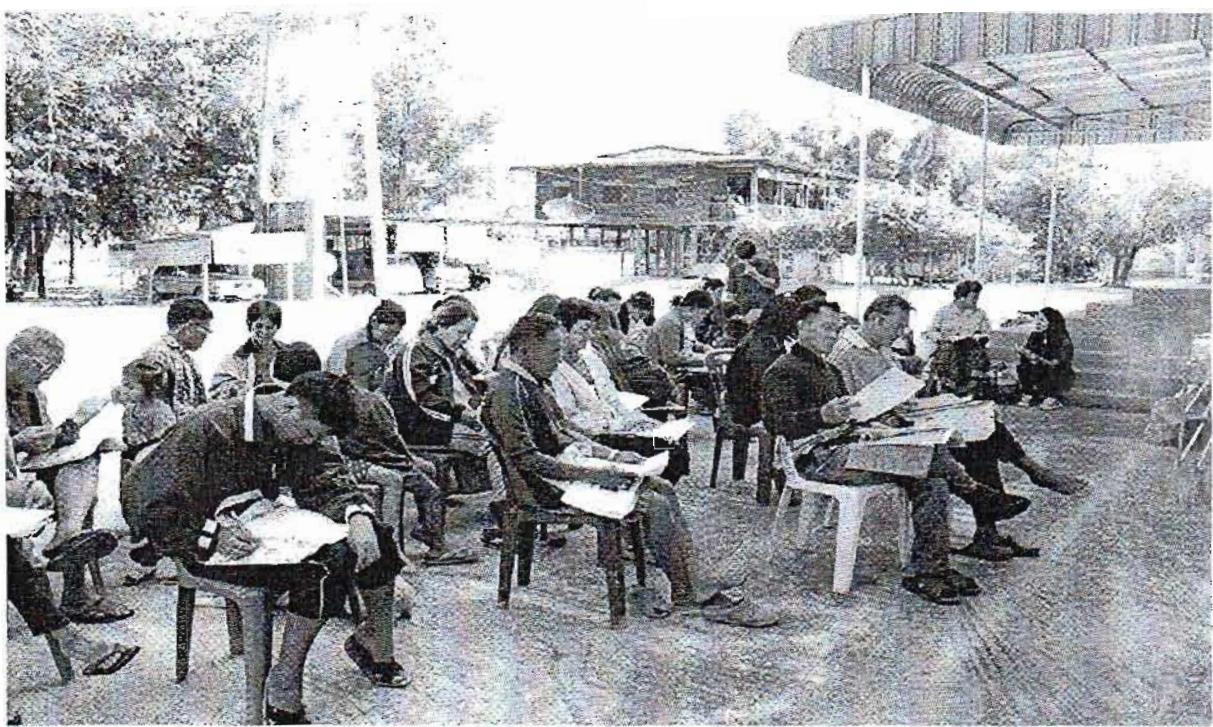

ภาพประกอบกิจกรรมการฝึกอบรมที่ 9 ผู้เข้าอบรมด้วยแบบสอนความรู้และแบบวัดทัศนคติหลังการอบรม

ภาพประกอบกิจกรรมการฝึกอบรมที่ 10 ผู้เข้าอบรมด้วยแบบสอนความรู้และแบบวัดทัศนคติหลังการ

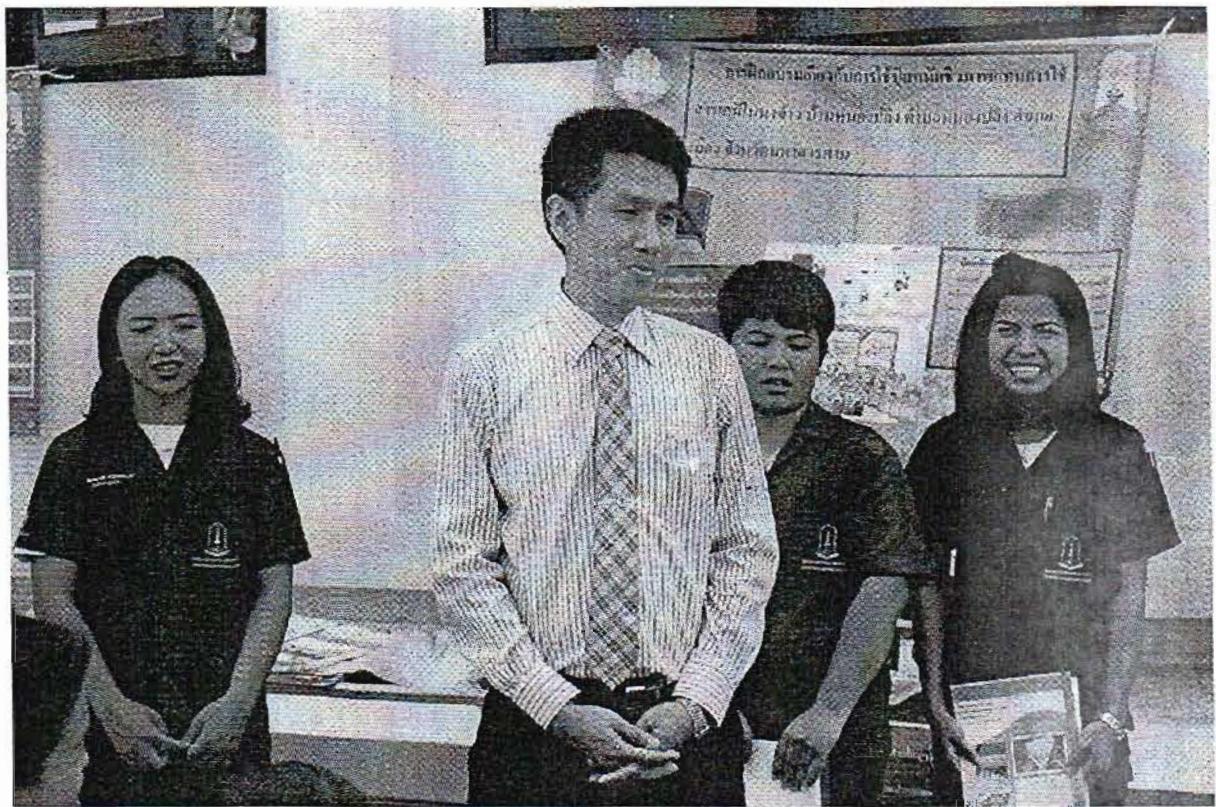

ภาพประกอบกิจกรรมการฝึกอบรมที่ 11 ผู้เข้าอบรมตอบแบบสอบถามความรู้และแบบวัดทัศนคติหลังการอบรม

ภาพประกอบกิจกรรมการฝึกอบรมที่ 12 แจกของที่ระลึกให้แก่ผู้เข้าอบรม

ภาพประกอบกิจกรรมการฝึกอบรมที่ 13 พศ.๒๕๖๐ อธิศักดิ์ สิงห์สีโว ประธานในการอบรม กล่าวขอบคุณผู้เข้าฝึกอบรม และ สรุปวัตถุประสงค์ของการอบรม

บทความวิจัย

บทความวิจัย

ชื่อเรื่อง การประเมินการใช้ปุ่ยเคมีในนาข้าว บ้านหนองปลิง ตำบลหนองปลิง
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม

ผู้แต่ง นางสาวอาทิตยา แสงครจิต
บทคัดย่อ (ไทย-อังกฤษ)

ปัจจุบันปัญหาการใช้ปุ่ยเคมีในนาข้าวเป็นปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อเกษตรกรเป็นอย่างมาก ส่วนปัญหาที่เกษตรกรเจอบ่อยๆ ก็คือ ราคาของปุ่ยเคมีที่แพงขึ้น ทำให้ต้นทุนการผลิตในการผลิตสูงขึ้น ตามลำดับ ในการอบรมการประเมินการใช้ปุ่ยเคมีแทนปุ่ยเคมีในนาข้าว เป็นการแก้ไขปัญหาได้อีกวิธีหนึ่ง ที่จะช่วยลดต้นทุนในการผลิตและยังช่วยอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และส่งผลให้ประชาชนรู้จักแนวทางปฏิบัติที่ถูกต้องในการใช้ปุ่ยเคมีในนาข้าว การวิจัยครั้นนี้มีความมุ่งหมาย เพื่อศึกษาสภาพปัญหาและสาเหตุ ในการใช้ปุ่ยเคมีเพื่อลดการใช้ปุ่ยเคมีในนาข้าวของชาวบ้านหนองปลิง ตำบลหนองปลิง อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความรู้ในการอบรมการประเมินการใช้ปุ่ยเคมีเพื่อลดการใช้ปุ่ยเคมีในนาข้าว และ เพื่อวัดทัศนคติการใช้ปุ่ยเคมีเพื่อลดการใช้ปุ่ยเคมีในนาข้าว หลังอบรม ประชากรที่ใช้ในการอบรมการประเมินการใช้ปุ่ยเคมีเพื่อลดการใช้ปุ่ยเคมีในนาข้าว ประชากรต่อชาวนาหนองปลิง จำนวน 880 คน จาก 312 คนว่า เรียน กลุ่มตัวอย่าง คือ ตัวแทนจากครัวเรือนจำนวน 30 คน จากครัวเรือนจำนวน 30 คนว่าเรียน จากการสมัครใจเข้าร่วมอบรม เครื่องมือในการเก็บข้อมูล คือ แบบสัมภาษณ์ คู่มือ ใบนิล แบบทดสอบความรู้และแบบวัดทัศนคติ สถิติพื้นฐานได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเกี่ยวกับมาตรฐาน สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน ได้แก่ Paired t-test

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความรู้ก่อนการฝึกอบรมและหลังการฝึกอบรม พบว่า ก่อนการฝึกอบรม ให้ความรู้ประชาชนมีความรู้เฉลี่ยอยู่ในระดับพอใช้ หลังจากได้รับการฝึกอบรมให้ความรู้ประชาชนมีความรู้เฉลี่ยอยู่ในระดับดี เมื่อวิเคราะห์เบริยนเทียบคะแนนความรู้เฉลี่ย พบว่า คะแนนความรู้เฉลี่ยหลังฝึกอบรมสูงกว่าก่อนฝึกอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทัศนคติโดยรวมหลังการอบรม อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน

คำสำคัญ : การประเมิน ปุ่ยเคมี

Abstract

At present, the problem of chemical fertilizer in the paddy field is a problem that affects the farmers greatly. The problems that farmers often see is the price of chemical fertilizer more expensive. Make the production cost in the production of higher, respectively. The use of manure to reduce the use of chemical fertilizer in paddy field. A solution to the problem another way To reduce production cost and also help protect the environment. And as a result, people know the correct practices in the use of manure. The objective of this research was To study the problems and causes in the use of manure to reduce the use of chemical fertilizer in paddy field of villagers from the leech District Nong pling Mueang Maha Sarakham Province. To study and compare the knowledge training in campaign using manure to reduce the use of chemical fertilizer ໃນนา້າມ and to measure the attitude of manure to reduce the use of chemical fertilizer in paddy field. After training, the training campaign using manure to reduce the use of chemical fertilizers in rice population is the number of 880 Nong pling. From 312 household sample is representative of the household 30 people from the household of 30 household. From the volunteer to participate in training. The data were interviews, manuals, posters, test knowledge and attitude test, basic statistics, percentage, average. Standard deviation statistics were used to test the hypothesis by Paired t-test.

Analysis of knowledge before and after the training, the training found that before training to educate the public knowledge on average at a moderate level. After receiving training to educate the public knowledge on average at a good level. When comparing the score of the knowledge was found that average score of knowledge after training สูงกว่าก่อน training significantly and overall attitude 0.05 after training in the medium level. According to the hypothesis

Key words: the campaign, and manure

ภูมิหลัง

ปัจจุบันสิ่งแวดล้อมที่เป็นธรรมชาติทั้งภายใน ประเทศและในท้องถิ่นมีแนวโน้มถูกทำลายมากขึ้นในขณะเดียวกัน สิ่งแวดล้อมทางวัฒนธรรม(ที่มนุษย์สร้างขึ้น) กลับเพิ่มมาแทนมากขึ้นเป็นลำดับ ทั้งนี้ เนื่องจาก ปัจจุบันจำนวนประชากรมนุษย์เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว มีการประดิษฐ์และพัฒนาเทคโนโลยี มาใช้อำนวยประโยชน์เพิ่มมากขึ้น ผลกระทบจากการทำลายสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ ส่งผลกระทบต่อมนุษย์ หลายประการ เช่น ปัญหาความแปรปรวนของภูมิอากาศโลก การร้อนของ惑พยากรณ์ธรรมชาติ ภัยพิบัติในแนวโน้มรุนแรงมากขึ้น ผลกระทบสิ่งแวดล้อมขยายขอบเขตกว้างขวางมากขึ้น ซึ่งส่งผลกระทบโดยตรงต่อการดำรงอยู่และการมีคุณภาพชีวิตที่ดีของมนุษย์

ประเทศไทยในช่วง 20 ปีที่ผ่านมา การเพิ่มผลผลิตและรายได้ของประเทศไทยจากการขยายพื้นที่เพาะปลูกมากกว่าการเพิ่มผลผลิตต่อหน่วยพื้นที่ จนถึงขณะนี้ได้ประมาณกันว่า พื้นที่ที่เหมาะสมต่อการเกษตรกรรมได้ใช้ไปจนเกือบหมดสิ้นแล้ว การอพยพโยกย้ายของประชากรเข้าไปอยู่กรุงจัดกระจายในเขตป่าสงวนแห่งชาติ ได้ทำลายพื้นที่ป่าไม้ลังเป็นจำนวนมาก แม้กระนั้นทั้งๆ ที่บางส่วนดินไม่มีความเหมาะสมต่อการเกษตรกรรมเลย อย่างเช่นพื้นที่ที่มีความลาดชันสูง ดินเสื่อมลงไปในแหล่งน้ำ ต่างๆ และตกตะกอนจนต้นขึ้นเป็นการทำทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมไปอย่างลื้นเชิง นอกจากนี้ ในพื้นที่ที่ทำการเกษตรกรรมโดยทั่วไปได้มีบุกรุกใช้ที่ดินกันอย่างขาดความระมัดระวัง ให้ต้นข้าวหายโดยไม่มีการบำรุงรักษาทำให้เกิดความเสื่อมโทรมทั้งทางด้านเคมีและกายภาพ ซึ่งสิ่งต่างๆ เหล่านี้หากไม่รับแก้ไขโดยเร็ว ก็ย่อมจะมีผลกระทบและเป็นปัญหาต่อการพัฒนาประเทศเป็นอย่างมาก (กระทรวงวิทยาศาสตร์. 2556 : เว็บไซต์)

ดิน เป็นสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นเองโดยธรรมชาติ เกิดจากการสลายตัวพังของหินชนิดต่าง ๆ โดยใช้เวลาที่นานมาก หินที่สลายตัวผุกร่อนนี้จะมีขนาดต่าง ๆ กัน เมื่อผสมรวมกับชากพืช ชาต์ตัวน้ำ อากาศ ก็กล้ายเป็นเนื้อตินซึ่งส่วนประกอบเหล่านี้จะมากันอยแยกต่างกันไปตามชนิดของดิน ดินมีประโยชน์มากหมายหาคลต่อมนุษย์และสัมภาระอีก คือ ประโยชน์ต่อการเกษตรกรรม เพราะดินเป็นต้นกำเนิดของการเกษตรกรรมเป็นแหล่งผลิตอาหารของมนุษย์ ในดินจะมีอินทรีย์ตุตุและธาตุอาหารรวมทั้งน้ำที่จำเป็นต่อการเจริญเติบโตของพืช อาหารที่คนเรารับรู้ในดินก็ในทุกวันนี้มาจากการเกษตรกรรม ถึงร้อยละ 90 การเลี้ยงสัตว์ ดินเป็นแหล่งอาหารสัตว์ทั้งพอกพี้และหญ้าที่ขึ้นอยู่ ตลอดจนเป็นแหล่งที่อยู่อาศัยของสัตว์บางชนิด เช่น งู แมลง นา苍 ฯลฯ เป็นแหล่งที่อยู่อาศัย แผ่นดินเป็นที่ตั้งของเมืองบ้านเรือน ทำให้เกิดวัฒนธรรมและอารยธรรมของชุมชนต่าง ๆ มากมาย เป็นแหล่งเก็บกักน้ำ เนื้อดินจะมีส่วนประกอบสำคัญ ๆ คือ ส่วนที่เป็นของแข็ง ได้แก่ กรวด ทราย ตะกอน และส่วนที่เป็นของเหลวคือ น้ำซึ่งอยู่ในรูปของความชื้นในดินซึ่งถ้ามีอยู่มาก ๆ ก็จะกล้ายเป็นน้ำซึ่งอยู่ค่อน้ำได้ดิน น้ำเหล่านี้จะค่อย ๆ ซึมลงที่ดิน เช่น แม่น้ำลำคลองทำให้เราเนื้าใช้ได้ตลอดไป (กระทรวงวิทยาศาสตร์. 2556 : เว็บไซต์)

การเกษตรกรรมแผนใหม่ที่มุ่งเน้นการเพิ่มผลผลิตทางการเกษตรโดยการใช้ปุ๋ยเคมีเป็นจำนวนมากและการใช้ตัดต่อภัยเป็นระยะเวลานานจะทำให้เกิดการเสื่อมโทรมของโครงสร้างดินและต้นขาดความอุดมสมบูรณ์การพัฒนาเทคโนโลยีการเกษตรทางด้านพืช เพื่อเพิ่มปริมาณผลผลิตต่อหน่วยพื้นที่ให้มากขึ้นในปัจจุบัน การใช้ปุ๋ยเคมีถือเป็นปัจจัยหนึ่งที่จะเป็นการช่วยเพิ่มผลผลิต เกษตรกรหันมาใช้ปุ๋ยเคมีกันมาก เนื่องจากใช้สะดวกมีสูตรต่างๆให้เลือกมากมายเห็นผลเร็ว แต่การใช้ปุ๋ยเคมีมีข้อจำกัดและอาจสร้างผลกระทบได้เช่นกัน (เวทูรย์ ปัญญาภุ เกษตรยังยืน วิธีการเกษตรเพื่ออนาคต)

ปุ๋ยคอก ประกอบด้วย อุจจาระ ปัสสาวะของสัตว์ต่างๆ เช่น โค กระนือ เป็ด ไก่ แพะ แกะ ค้างคาว และสัตว์อื่นๆ ผสมกับเศษอาหารต่างๆ เข้าไปด้วย ในปุ๋ยคอกจึงมีจุลินทรีย์อันทรีย์ต่างๆ มากมาย มีทั้งพากที่เป็นไขมัลล์แล้ว และส่วนของอาหารที่ยังสลายตัวไม่หมด มีทั้งส่วนที่เป็นเซลลูโลส ลิกนินและสารอินทรีย์อื่นๆ นอกจากนั้นยังพบว่ามีวิตามินและօร์โนไมน์พืช เช่น กรดอะมีโน ไทอาเมีน (Thiamine) ใบโอดิน (Biotin) และไพริด็อกซิน (Pyridoxine) การไดอกกลบจะทำการไดอกกลบในขณะที่พืช เจริญเติบโตเต็มที่ และกำลังจะออกดอก ซึ่งเป็นระยะที่พืชจะมีการสะสมธาตุอาหารพืชอย่างเต็มที่ โดยจะมีธาตุในโครงสร้างในระยะนี้สูงสุด และเป็นระยะที่พืชไม่แก่มาก เนื้อเยื่อจะเน่าสลายตัวได้ง่ายเมื่อทำการไดอกกลบ เมื่อไดอกกลบแล้วจะปล่อยพืชตั้งกล่าวให้เน่าสลายประมาณ 15-20 วัน จึงปลูกพืชหลักตามสำหรับพืชที่ไม่ใช้พืชในตระกูลถั่ว เมื่อไดอกกลบแล้วควรเติมธาตุในโครงสร้างประมาณ 4-5 กิโลกรัมต่อไร่ เพื่อให้เป็นสารอาหารให้แก่จุลินทรีย์ในการช่วยย่อยสลายเศษพืชสดที่ไดอกกลบ สำหรับพืชตระกูลถั่วไม่จำเป็นต้องเพิ่มธาตุในโครงสร้าง เนื่องจากมีประโยชน์เบี่ยมในบริเวณรากที่สามารถตรึงในโครงสร้างได้เพียงพออยู่แล้วการใช้ปุ๋ยพืชสดจะเป็นการเพิ่มปริมาณอินทรีย์ต่ำๆ แร่ธาตุ และความอุดมสมบูรณ์แก่ดินในเวลา ระหว่าง เรื่อง การสลายตัวของพืชจะได้กรดคาร์บอนิก ซึ่งช่วยให้แร่ธาตุอาหารพืชต่างๆ ละลายได้ดีขึ้น นอกจากนี้ยังได้สารอินทรีย์ที่คงความเป็นประโยชน์ได้นาน อีกทั้งยังช่วยเพิ่มความเข้มข้นของค่าร์บอนไดออกไซด์ในส่วนได้ดินส่งเสริมการเจริญเติบโตของพืช ที่มา : แนวคิด หลักการเทคนิคปฏิบัติ ในประเทศไทย เกษตรกรรมชาติ ประยุกต์ โดย (รศ. ดร. อาเนช ตันโซ)

ปัญหาการใช้ปุ๋ยเคมีมีผลต่อการทำการเกษตรของเกษตรกร ทำให้ได้ผลผลิตทางการเกษตรลดน้อยลงและมีราคาแพง บ้านหนองปลิง ตำบลหนองปลิง อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม เป็นหมู่บ้านหนึ่งที่เกิดปัญหาการใช้ปุ๋ยเคมีในนาข้าว ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะยกระดับการใช้ปุ๋ยคอกเพื่อลดการใช้ปุ๋ยเคมีในนาข้าว ในการแก้ไขปัญหาการใช้ปุ๋ยเคมี โดยการใช้ปุ๋ยคอกเพื่อลดการใช้ปุ๋ยเคมี โดยใช้กลุ่มตัวอย่างดังกล่าวได้จากการติดต่อประสานงานกับผู้นำชุมชนสำรวจความต้องการของชาวบ้านที่จะเข้ารับการอบรมการรณรงค์การใช้ปุ๋ยคอกเพื่อลดการใช้ปุ๋ยเคมีในนาข้าว เพื่อกันรักษาสิ่งแวดล้อม โดยคาดว่าผู้ที่เข้าฝึกอบรมจะมีความรู้มากขึ้น ซึ่งผู้ที่เข้าอบรมจะได้นำความรู้ที่ได้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน และนำความรู้ที่ได้รับจากการอบรมไปเผยแพร่ต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาปัญหาและสาเหตุของการเกิดปัญหาสิ่งแวดล้อมในพื้นที่บ้านหนองปลิง ตำบลหนองปลิง อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม
2. เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความรู้ก่อน และหลังการฝึกอบรมการใช้ปุ๋ยคอกแทนปุ๋ยเคมี
3. เพื่อศึกษาหัวหน้าศูนย์การใช้ปุ๋ยคอกแทนปุ๋ยเคมีในนาข้าวของชาวบ้าน หลังฝึกอบรม

ความสำคัญของงานวิจัย

การณรงค์การใช้ปุ๋ยคอกเพื่อลดการใช้ปุ๋ยเคมีในนาข้าว ชาวบ้านหนองปลิง อ. เมือง จ. มหาสารคาม เป็นการอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการทำปุ๋ยคอกและมีการจัดกิจกรรมการทำปุ๋ย ทดลองทำให้ผู้เข้าอบรมได้รับความรู้ และสามารถทำปุ๋ยคอกไว้ใช้เองได้ ซึ่งปุ๋ยคอกเป็นปุ๋ยที่มีจุลินทรีย์ที่สามารถทำกิจกรรมที่ก่อให้เกิดธาตุอาหารที่เป็นประโยชน์ต่อพืช หรือเป็นปุ๋ยที่ประกอบด้วยจุลินทรีย์ที่มีชีวิต เมื่อใส่ลงดิน หรือให้กับพืชแล้ว จุลินทรีย์สามารถสร้างธาตุอาหาร หรือช่วยให้ธาตุอาหารเป็นประโยชน์ต่อพืชได้ ลดอุดกั้นจากสารพิษที่เป็นอันตรายต่อกัน สัตว์ และสิ่งแวดล้อม และไม่มีจุลินทรีย์ที่ก่อให้เกิดโรคต่อกัน สัตว์ และพืช ปุ๋ยคอก เมื่อใส่ลงในดินจะช่วยสร้างธาตุอาหารพืชหรือทำให้ธาตุอาหารพืชเป็นประโยชน์ต่อพืชได้มากยิ่งขึ้น

รูปแบบวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi Experimental Research) โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง 1 กลุ่ม เป็นกลุ่มทดลอง (One Group Pretest Posttest Design) (บุญชุม ศรีสะอาต. 2543 :109) ดังตาราง ที่ 3.1

ตาราง 3.1 แบบแผนการทดลองแบบ One Group Pretest – Posttest Design

กลุ่ม	ทดสอบก่อนเรียน	ทดลอง	ทดสอบหลังเรียน
E	T ₁	X	T ₂

E คือ 平均การกลุ่มตัวอย่าง (Experimental group)

T₁ คือ การทดสอบความรู้ ก่อนที่จะทำการอบรม

X คือ การอบรม

T₂ คือ การทดสอบความรู้และวัดทัศนคติหลังจากการอบรม

T₁ และ T₂ เป็นการวัดด้วยเครื่องมือที่ได้เดียวกันหรือคู่ขนานกัน มีมาตรฐานเดียวกัน

การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการรณรงค์การใช้ปุ๋ยคอกเพื่อลดการใช้ปุ๋ยเคมีในนาข้าว สำหรับชุมชน ได้แก่ 312 ครัวเรือน จากจำนวนประชากรจำนวน 880 คน ในชุมชนบ้านหนองปลิง ตำบลหนองปลิง อัมเภอเมือง เมือง จังหวัดมหาสารคาม

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการรณรงค์การใช้ปุ๋ยคอกเพื่อลดการใช้ปุ๋ยเคมีในนาข้าว คือ จำนวน 30 ครัวเรือน จากตัวแทนครัวเรือนจำนวน 30 คน ชุมชนบ้านหนองปลิง ตำบลหนองปลิง อัมแพเมือง จังหวัดมหาสารคาม ซึ่งได้จากการสัมภาษณ์ของกลุ่มตัวอย่าง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ระยะที่ 1

1.1 เครื่องมือที่ใช้ในเก็บข้อมูลเบื้องต้น คือ การสัมภาษณ์สภาพปัญหาและสาเหตุของการใช้ปุ๋ยเคมีในนาข้าว บ้านหนองปลิง ตำบลหนองปลิง อัมแพเมือง จังหวัดมหาสารคาม

1.2 เครื่องมือที่ใช้ในการสัมภาษณ์ คือ การสัมภาษณ์สัมภาษณ์

1.3 นำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์สภาพปัญหา และการสัมภาษณ์ของชาวบ้านหนองปลิง นำมาสรุปปัญหาที่พบ พร้อมทั้งนำมาเสนอที่ปรึกษา ดร. อดิศักดิ์ สิงห์สโน ในกำกับแนวทางในการแก้ไขปัญหาในชุมชน

ระยะที่ 2

2.1 ออกแบบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการถ่ายทอด

- คู่มือการฝึกอบรม

2.2 สร้างแบบประเมินให้ผู้เขียนราย 3 ท่านในการตรวจหาคุณภาพเครื่องมือ

- คู่มือการฝึกอบรม

- แบบทดสอบความรู้

- แบบวัดทัศนคติ

2.3 การหาคุณภาพของเครื่องมือ

- หาค่าความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (IOC)

- หาความเหมาะสมของเนื้อหา

- หาค่าอำนาจจำแนก

หาค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ

2.4 การเตรียมการก่อนลงมือเก็บรวบรวมข้อมูล

2.4.1 ขั้นเตรียมการ

1) การศึกษาสภาพปัญหา

1.1 เครื่องมือที่ใช้ในเก็บข้อมูลเบื้องต้น คือ แบบสำรวจสภาพปัญหาและสาเหตุของการใช้ปุ๋ยเคมี ของชาวบ้านหนองปลิง ตำบลหนองปลิง อัมแพเมือง จังหวัดมหาสารคาม

1.2 เครื่องมือที่ใช้ในการสัมภาษณ์ คือ แบบสัมภาษณ์ผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการใช้ปุยเคมีในนาข้าว และมีรีวิวน้ำหนา ภูมิปัญญาดังเดิมในการแก้ไขปัญหาปุยเคมีในนาข้าวอย่างไร

1.3 นำแบบสำรวจสภาพปัญหา และแบบสัมภาษณ์ของชาวบ้านในชุมชนบ้านหนองปลิง นำมาสรุปปัญหาที่พบ พร้อมทั้งนำมาเสนอที่ปรึกษา ดร. อดิศักดิ์ สงห์สิโว ในการกำหนดแนวทางในการแก้ไขปัญหานิชมน คือ

ผลการศึกษาสภาพปัญหาในชุมชนบ้างหนองปลิง ตำบลหนองคงปลิง อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคามเกยตระรرمวิการใช้ปุยเคมีในนาข้าวหรือไม่ จากการสัมภาษณ์ เกษตรกรในหมู่บ้านหนองปลิงส่วนใหญ่ใช้ปุยเคมีในนาข้าวและใช้ประจำต่อเนื่องเป็นเวลากว่า

การใช้ปุยเคมอกในนาข้าวมีปัญหาอะไรบ้างและสาเหตุมาจากอะไร จากการสัมภาษณ์ เกษตรกรกล่าวว่าส่วนใหญ่ปัญหาที่พบก็คือให้ผลผลิตต่ำ ใช้เวลานาน และหาได้ยาก สาเหตุก็มาจากการปัจจัยบันช้าบ้านก็ไม่ได้เลี้ยงวัว ควาย มากร่มื่อนสมัยก่อน การที่เราจะใช้ปุยเคมอกก็เป็นเรื่องยากและที่สำคัญมันหาซื้อได้ยากกว่าไม่เหมือนปุยเคมีที่หาซื้อได้ตามท้องตลาด

แนวทางการแก้ไขปัญหาเบื้องต้น จากการสัมภาษณ์ เกษตรกรกล่าวว่าถ้าจะให้ใช้ปุยเคมอกแลยก็เป็นไปไม่ได้เพราะมันหาได้ยาก ได้ผลผลิตต่ำ แต่จะให้ใช้ปุยเคมีเหล็กนำไปใช้ เพราะมีราคาแพง ทำให้ต้นทุนในการผลิตสูง จึงใช้ปุยเคมอกร่วมกับปุยเคมี เพราะทำให้ต้นทุนในการผลิตลดลงและได้ผลผลิตเพิ่มขึ้น

ผลจากการแก้ไขปัญหาดังนี้หรือไม่ จากการสัมภาษณ์ เกษตรกรกล่าวว่า ดังนี้เมื่อใช้วัฒนกับปุยเคมี จะส่งเสริมปุยเคมีให้เป็นประโยชน์แก่พืชอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ผลผลิตได้ปริมาณมากกว่า การใช้ปุยเคมีเพียงอย่างเดียวและยังลดต้นทุนการผลิตอีกด้วย

ข้อเสนอแนะ การใช้ปุยเคมอกดีสำหรับการรักษาสภาพดิน แต่เนื่องจากต้องการความสะอาดของสหาย และง่ายต่อการหาซื้อจึงนิยมใช้ปุยเคมีมากกว่า แต่หากต้องการปรับปรุงคุณภาพดินก็อาจมีการปลูกพืชหมุนเวียนร่วมด้วย

1.4 ออกแบบเครื่องมือการถ่ายทอดความรู้ คือ คู่มือการฝึกอบรม จากนั้นนำเครื่องมือการถ่ายทอดความรู้ที่สร้างขึ้นแล้วนำมาตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือโดย หาค่าความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) โดยการนำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบจากนั้นนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านตรวจสอบรายละเอียดและนำมาปรับปรุงแก้ไขให้ตรงกรอบแนวคิด ตามเกณฑ์ที่กำหนดเฉลี่ย 0.5 ขั้นไป หากความหมายของเนื้อหา ในเรื่อง ผลการประเมินเครื่องมือในการบรรยายการใช้ปุยเคมอกแทนปุยเคมีในนาข้าว บ้านหนองปลิง ตำบลหนองหนองคง อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม เมื่อพิจารณาภาพรวมพบว่า เครื่องมือในการฝึกอบรมมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยรายการที่ประเมินได้แก่ ความชัดเจนของวัตถุประสงค์กับเนื้อหาการฝึกอบรมความสอดคล้องของวัตถุประสงค์กับวิธีการฝึกอบรม วัตถุประสงค์และสาระความรู้มีความสอดคล้องกับระดับของผู้เข้ารับการฝึกอบรม แบบทดสอบมีความสอดคล้องกับเนื้อหาในคู่มือที่ใช้ในการอบรม วิธีการฝึกอบรมที่ใช้สอดคล้องกับสาระความรู้ และสาระความรู้ วิธีการฝึกอบรม การบรรยาย ให้เกิดความรู้ มีความสอดคล้องเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดทุกรายการ

ผลการประเมินความเหมาะสมของเอกสารคู่มือการฝึกอบรมการบรรยายการใช้ปุยเคมอกแทนปุยเคมีในนาข้าว บ้านหนองปลิง ตำบลหนองหนองคง อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม พบร่วมกับรายการที่ประเมินได้แก่ คุณภาพของคู่มือการฝึกอบรมการบรรยายการใช้ปุยเคมอกแทนปุยเคมีในนาข้าว บ้านหนอง

ปลัง ตำบลหนองปลึง อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม ประযุชน์ของคุณมีการรณรงค์การใช้ปุยคอกแทนปุยเคมีในนาข้าว บ้านหนองปลัง สัตส่วนและสาระความรู้มีความสอดคล้องกัน เนื้อหาในคุณมีนิความสอดคล้องกับเรื่องที่จะรณรงค์การใช้ปุยคอกแทนปุยเคมีในนาข้าว บ้านหนองปลัง ความสอดคล้องระหว่างหลักการและเหตุผล วัดดูประสิทธิ์ วิธีการฝึกอบรมและการประเมินผล และด้านข้อพวนตัวอักษร ทุกรายการประเมินมีความหมายสมมาก

ข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญ น่าจะมีสารบัญเลขหน้าด้วยเพื่อสะดวกในการหาเนื้อหาหรือข้อความที่น่าสนใจ สร้างตารางเปรียบเทียบหัวข้อตี-หัวเสีย ห้องกรณ์ใช้ปุยเคมีที่ชัดเจน เอกสารกรมมีแหล่งอ้างอิงเพื่อความน่าเชื่อถือและให้ Credit ต่อเจ้าของ บทความ หรือข้อความที่ยกมาอ้าง

1.5 ออกแบบเครื่องมือในการวัดผลสัมฤทธิ์ของการอบรม คือ ศึกษาเกี่ยวกับมือในการให้ความรู้ และการทัศนคติ โดยการสร้างแบบทดสอบความรู้ก่อน หลัง และแบบวัดการทัศนคติหลัง การอบรม เรื่อง การรณรงค์การใช้ปุยคอกเพื่อลดการใช้ปุยเคมีในนาข้าว บ้านหนองปลัง ตำบลหนองปลัง อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคามโดยมีการประยุกต์ใช้แนวคิดทฤษฎีต่างๆ ที่ยกันแนวคิดการฝึกอบรม

1.6 นำแบบทดสอบความรู้ที่สร้างขึ้น ซึ่งเป็นแบบทดสอบมี 2 ตัวเลือก คือ ใช่ และไม่ใช่ จำนวน 20 ข้อ นำมาตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือโดย

1. หาค่าความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) โดยการนำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบจากนั้นนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านตรวจสอบรายละเอียดและนำมาปรับปรุงแก้ไขให้ตรงกับแนวคิด ตามเกณฑ์ที่กำหนดเหลือ 0.5 ขึ้นไป ไป แสดงว่าข้อสอบแบบทดสอบความรู้ที่มีคุณภาพและสามารถนำข้อสอบแบบทดสอบความรู้ไปใช้เก็บข้อมูลได้ โดยสรุปจำนวนข้อสอบ 20 ข้อ ผลการตรวจสอบแบบทดสอบความรู้มีค่าท่ออยู่ระหว่าง 0.66 ถึง 1.00 ซึ่งผ่านเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ ผ่านทุกข้อ จึงสามารถนำแบบวัดความรู้ที่มี ซึ่งมีประสิทธิภาพนำไปใช้ในการเก็บข้อมูลได้

2. หาความเหมาะสมของแบบทดสอบ วัดความรู้โดยการนำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบจากนั้นนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านตรวจสอบรายละเอียดโดยผู้เชี่ยวชาญ ผลการประเมินความเหมาะสมของแบบทดสอบวัดความรู้ การรณรงค์การใช้ปุยคอกเพื่อลดการใช้ปุยเคมีในนาข้าว พบร้า การประเมินความเหมาะสมของแบบทดสอบวัดความรู้ มีความเหมาะสมมาก สามารถนำไปเก็บข้อมูลได้

3. หาค่าอำนาจจำแนก โดยการนำไปทดสอบกับชาวบ้านที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง แล้วนำมาคำนวณหาค่าอำนาจจำแนกโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ประมวลผลทางคอมพิวเตอร์ SPSS ในการหาค่าอำนาจจำแนก สรุปผลการวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนกพบว่า มีกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 50 คน ดังนี้ องศาอิสระ (Degree of Freedom) จะเท่ากับ $N-2 = 50-2 = 48$ พิจารณาจากตารางในสูตรมกที่ 1 ที่ df เท่ากับ 48 โดยกำหนดระดับนัยสำคัญที่ 0.05 ซึ่งเป็นการทดสอบทางเดียว (One-tailed test) พบร้า มีค่าวิกฤติประมาณ >0.273 (ใช้การเทียบบัญญัติสองทางคู่) นั่นคือจะใช้ค่าดังกล่าวเป็นเกณฑ์ในการคัดเลือกข้อคำถาม ซึ่งพบว่า ข้อคำถามจำนวน 20 ข้อ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม (Item Total Correlation) สูงกว่าค่าเกณฑ์หรือค่าวิกฤติ ทุกข้อ แสดงว่า ข้อคำถามทุกข้อ มีคุณภาพด้านอำนาจจำแนก สามารถนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลได้

4. หาค่าความเชื่อความเชื่อมั่นทั้งฉบับทางแบบทดสอบ โดยนำไป Try out เก็บข้อมูลกับกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 50 คน แล้วนำข้อมูลมาเกี่ยวกับรายที่ประมวลผลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์ SPSS ในการหาค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ โดยสรุปผลที่ได้ เครื่องมือฯลฯนี้มีค่า

ความเชื่อมั่นทั้งฉบับอยู่ที่ 0.9337 ซึ่งผ่านเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ คือ > 0.8 ขึ้นไป จึงแสดงว่า เครื่องมือชุดนี้มีคุณภาพสามารถนำไปเก็บข้อมูลทางวิจัยได้

1.7 นำแบบวัดทัศนคติที่สร้างขึ้น ซึ่งเป็นแบบวัดทัศนคติมี 3 ตัวเลือก คือเห็นด้วย ไม่แนใจ และไม่เห็นด้วย จำนวน 20 ข้อ นำมาตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือโดย

1.หาค่าความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) โดยการนำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบจากนั้นนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านตรวจสอบรายละเอียดและนำมาปรับปรุง แก้ไขให้ตรงกรอบแนวคิด ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 0.5 ขึ้นไป และลงว่าข้อสอบแบบวัดทัศนคติทุกนี้มี คุณภาพและสามารถนำข้อสอบแบบทดสอบความรู้ไปใช้เก็บข้อมูลได้ โดยสรุปจำนวนข้อสอบ 20 ข้อ ผลการตรวจข้อสอบแบบทดสอบความรู้มีค่าที่อยู่ระหว่าง 0.66 ถึง 1.00 ซึ่งผ่านเกณฑ์มาตรฐานที่ กำหนดไว้ ผ่านทุกข้อ จึงสามารถนำแบบวัดความรู้ชุดนี้ ซึ่งมีประสิทธิภาพนำไปใช้ในการเก็บข้อมูลได้

2. หาความเหมาะสมของแบบวัดทัศนคตินำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบ จากนั้นนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านตรวจสอบ ผลการประเมินความเหมาะสมของแบบวัดทัศนคติ พบว่า การประเมินความเหมาะสมของแบบวัดทัศนคติ ที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ ความเหมาะสมของสีตัวอักษร ข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ความความเหมาะสมของพิมพ์และจัดทำรูปเล่มของเอกสารและความคิด ริเริ่มสร้างสรรค์ของเอกสาร สามารถนำไปเก็บข้อมูลได้

3.หาค่าอำนาจจำแนก โดยการนำไปทดสอบกับชาวบ้านที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง แล้ว นำมาคำนวณหาค่าอำนาจจำแนกโดยใช้โปรแกรมสำหรับประมวลผลทางคณิตศาสตร์ SPSS ในการ หาค่าอำนาจจำแนก สรุปผลการวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนกพบว่า มีกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 50 คน ดังนั้น องศาอิสระ (Degree of Freedom) จะเท่ากับ $N-2 = 50-2 = 48$ พิจารณาจากตารางในสตดมที่ 1 ที่ df เท่ากับ 48 โดยกำหนดระดับนัยสำคัญที่ 0.05 ซึ่งเป็นการทดสอบทางเดียว (One-tailed test) พบว่า มีค่าวิภาคติประมาณ > 0.273 (ใช้การเทียบบัญญติโดยร่าง) นั่นคือจะใช้ค่าดังกล่าวเป็นเกณฑ์ในการคัดเลือกข้อคำถาม ซึ่งพบว่า ข้อคำถามจำนวน 20 ข้อ มีค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์ระหว่างคะแนน รายข้อกับคะแนนรวม (Item Total Correlation) สูงกว่าค่าเกณฑ์หรือค่าวิกฤติ ทุกข้อ แสดงว่า ข้อ คำถามทุกข้อ มีคุณภาพด้านอำนาจจำแนก สามารถนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลได้

4.หาค่าความเชื่อความเชื่อมั่นทั้งฉบับทางแบบวัดทัศนคติ โดยนำไป Try out เก็บ ข้อมูลกับกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 50 คน แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์ประมวลผลด้วยโปรแกรม สำหรับทางคณิตศาสตร์ SPSS ในการหาค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ โดยสรุปผลที่ได้ เครื่องมือชุดนี้มีค่า ความเชื่อมั่นทั้งฉบับอยู่ที่ 0.9094 ซึ่งผ่านเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ คือ > 0.8 ขึ้นไป จึงแสดงว่า เครื่องมือชุดนี้มีคุณภาพสามารถนำไปเก็บข้อมูลทางวิจัยได้

1.8 เตรียมกำหนดการตามวันเวลาที่กำหนดในการอบรม

1.9 จัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์ ได้แก่ คู่มือ ใบปลิว ปากกา กระดาษ

1.10 ดำเนินงานและลงทะเบียนที่ ชั้นจัดอบรมวัสดุประสงค์ในการทำวิจัยให้ชุมชนได้รับทราบ ได้แก่ ผู้ใหญ่บ้าน เกษตรกร เพื่อขอความร่วมมือในการเข้าร่วมอบรม

1.11 ระยะเวลาการฝึกอบรม 2 วัน มีการดำเนินงานการฝึกอบรม เรื่อง การรณรงค์การใช้ ปุ๋ยคอกเพื่อการลดใช้ปุ๋ยเคมีในนาข้าว บ้านหนองปลิง ตำบลหนองปลิง อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม

1.12 นำแบบทดสอบไปใช้ลับกลุ่มตัวอย่างที่ทำการสุ่มแบบอย่างง่ายมาจำนวน 30 คน

2.4.2 ขั้นดำเนินการฝึกอบรม

ในขั้นนี้เป็นการจัดลำดับประสบการเรียนรู้ให้กับผู้เข้ารับการฝึกอบรมตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ การดำเนินกิจกรรมประกอบด้วยขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1) การสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้ คือ เป็นการเตรียมความพร้อมของผู้เรียนหรือ การสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้ให้อ่อนโยนยต่อการฝึกอบรม โดยการจัดสถานที่ให้มีความสะอาด ไม่ คับแคบ หรือกว้างเกินไป และการสร้างความคุ้นเคยกับผู้เข้ารับการฝึกอบรมเพื่อสร้างบรรยากาศแห่ง ความเคารพนับถือซึ่งกันและกัน และความเป็นมิตรระหว่างผู้เข้าร่วมการอบรม

2) ขั้นกิจกรรมคือการอบรมครั้งนี้มีกิจกรรม และวิธีการถ่ายทอดความรู้หลากหลายรูปแบบ ได้แก่ การบรรยาย (lecture) การอภิปรายกลุ่ม (group discussion) การนำเสนอเพาเวอร์พ้อย (PowerPoint) มีรายละเอียดดังต่อไปนี้ (จกสธนี ชุมมาเทวนทร์, 2542, หน้า 141)

2.1) การบรรยาย (lecture) วิธีการบรรยายเป็นวิธีการที่ผู้เข้ารับการอบรมมีส่วนร่วม น้อยที่สุด แต่จำเป็นสำหรับการฝึกอบรมอย่างมีส่วนร่วม การบรรยายเป็นการสื่อสารทางเดียว ผู้บรรยายใช้สื่อทางการศึกษาหลายอย่างประกอบการบรรยายได้แก่ คู่มือคู่มือการให้ความรู้แก่ผู้รับการฝึกอบรมโดยใช้คู่มือการอบรมและการนำเสนอด้วยป้ายนิล เรื่อง การณรงค์การใช้ปุ๋ยคอกเพื่อลดการใช้ปุ๋ยเคมีในนาข้าว ผู้เข้ารับการอบรมอาจมีส่วนร่วม เช่นการซักถาม การแสดงความคิดเห็น

2.2) การอภิปรายกลุ่ม (group discussion) เพื่อให้สามารถสื่อสารในกลุ่มที่มีความสนใจใน ปัญหาในเรื่อง การณรงค์การใช้ปุ๋ยคอกเพื่อลดการใช้ปุ๋ยเคมีในนาข้าว ได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นเพื่อ หาข้อสรุปร่วมกันด้วยวิธีการวิเคราะห์ และพิจารณาโดยอาศัยความคิดเห็นร่วมกัน

2.4.3 ระยะหลังการฝึกอบรม

คือหลังจากที่ผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้รับประสบการณ์จากการอบรมที่จัดให้ แล้วควรมีโอกาสได้ทำการวิเคราะห์สิ่งที่กระทำไปแล้ว ถึงความเป็นไปได้ในการนำไปใช้ในสถานการณ์ จริงและข้อจำกัดของการนำไปใช้ซึ่งขั้นตอนนี้จะต้องให้โอกาสผู้เข้าอบรมแสดงความรู้สึกและติชมเพื่อ ให้ความคิดเห็นเพื่อวิทยากรจะได้เขียนแนวทางลดปัญหาอุปสรรคที่อาจเกิดขึ้นในสถานการณ์จริง ซึ่งจัดทำได้โดยการ ประเมินผลการอบรม

การประเมินผลการอบรมเป็นการวัดและประเมินว่าการอบรมเป็นไปตามที่ กำหนดไว้และบรรลุวัตถุประสงค์หรือไม่ โดยในการฝึกอบรมครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 3 ด้าน คือ

1. เพื่อทักษะปัญญาและสาเหตุของการเกิดปัญหาสิ่งแวดล้อมในพื้นที่บ้านหนองปลิง ดำเนินการบ้านหนองปลิง อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม

2. เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความรู้ก่อน และหลังการฝึกอบรมการใช้ปุ๋ยคอกแทน ปุ๋ยเคมีในนาข้าว

3. เพื่อวัดทัศนคติการใช้ปุ๋ยคอกแทนปุ๋ยเคมีในนาข้าวของชาวบ้าน หลังฝึกอบรม

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

ในการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ผู้ศึกษาค้นคว้าใช้โปรแกรมประมวลผลสำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์ ใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. สถิติพื้นฐานได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์หาคุณภาพเครื่องมือ
3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน ได้แก่ (one way manova) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 สถิติ

สรุปผลการศึกษา

การบรรยายการใช้ปุ่ยคอกเพื่อลดการใช้ปุ่ยเคมีในนาข้าว บ้านหนองปลิง ตำบลหนองปลิง อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม สรุปผลได้ดังนี้

- 1.ผลการศึกษาสภาพปัญหาและสาเหตุการเกิดปัญหาสิ่งแวดล้อม จากแบบสัมภาษณ์ ในชุมชนบ้านหนองปลิง ตำบลหนองปลิง อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม

จากการศึกษาสภาพปัญหาและสาเหตุการใช้ปุ่ยเคมีในนาข้าว ของชาวบ้านหนองปลิง ทำให้ทราบว่า ชาวบ้านมีการใช้ปุ่ยเคมีในการเกษตรและใช้มาเป็นเวลานาน ซึ่งการใช้ปุ่ยเคมีชาวบ้านบอกว่ามีข้อดี คือได้ผลผลิตเร็ว แต่ก็มีข้อเสียหลายอย่าง เช่น ราคาของปุ่ยเคมีที่แพงขึ้น ทำให้ต้นทุนการผลิต จึงต้องเพิ่มภาระค่าปุ่ยเคมีที่แพงขึ้น อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ หรือบางครั้งใส่ในปริมาณมากเกินไปก็จะทำให้ลูกภาพของผู้ใช้เอง ได้รับผลข้างเคียงจากปุ่ยเคมีด้วยเช่นกัน และยังส่งผลกระทบต่อ สิ่งแวดล้อม

บ้านหนองปลิง จังเป็นอีกหมู่บ้านหนึ่งที่ควรจะได้รับความรู้และการหันใช้ปุ่ยคอกแทนปุ่ยเคมีในนาข้าว เพื่อที่จะลดปริมาณการใช้ปุ่ยเคมีลง และลดปัญหาต่างๆเกี่ยวกับปุ่ยเคมี

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปและผลการเปรียบเทียบวัดความรู้ก่อนและหลังการฝึกอบรม

2.1 ข้อมูลทั่วไป

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 60 เป็นเพศชาย จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 40 อายุของผู้ตอบแบบทดสอบมีช่วงอายุ 31 ปีขึ้นไป จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 80.0 รองลงมา มีช่วงอายุ 40-50 ปี จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3 และเกษตรกรที่ตอบแบบทดสอบ ทำอาชีพ เกษตรกร จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 100

2.2 แสดงการเปรียบเทียบความรู้ของผู้เข้าอบรมการบรรยายการใช้ปุ่ยคอกเพื่อลดใช้ปุ่ยเคมีในนาข้าว บ้านหนองปลิง ตำบลหนองปลิง อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม โดยรวมก่อนและหลังการอบรม

เกษตรกรหมู่บ้านหนองปลิง ตำบลหนองปลิง อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม มีความรู้เรื่องการบรรยายการใช้ปุ่ยคอกเพื่อลดการใช้ปุ่ยเคมีในนาข้าว ก่อนการอบรมมีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X} = 12.80$) อยู่ในระดับพอใช้ หลังการอบรมมีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X} = 17.75$) อยู่ในระดับดี เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยก่อนและหลังอบรม พบว่า หลังอบรมชาวบ้านมีคะแนนเฉลี่ยมากกว่าก่อนอบรม จึงสามารถสรุปได้ว่าเกษตรกรมีความรู้เพิ่มขึ้นหลังการอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3. แสดงทัศนคติของผู้เข้าอบรมเรื่องการรณรงค์การใช้ปุยครอเพื่อลดการใช้ปุยเคมีในนาข้าวบ้านหนองปลิง ตำบลหนองปลิง อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม รายชื่อหลังการอบรม

เกษตรกรมีทัศนคติในข้อ 14 ท่านไม่สนใจกับปัญหาการใช้ปุยเคมีในนาข้าวในชุมชนของท่าน มีค่าเฉลี่ย ($= 2.85$) ที่ระดับความคิดเห็นมาก รองลงมา มีทัศนคติในข้อ 1 ท่านคิดว่า ปัญหาดินขาดความอุดมสมบูรณ์เกิดจากการกระทำของมนุษย์ และ ในข้อ 15 ท่านยินดีที่จะแก้ปัญหาการใช้ปุยครอแทนการใช้ปุยเคมี มีค่าเฉลี่ย ($= 2.80$) ที่ระดับความคิดเห็นมาก และลำดับสุดท้ายเกษตรกรมีทัศนคติในข้อ 17 การปล่อยให้ปัญหาการใช้ปุยเคมีในนาข้าวໄว้โดยไม่มีการแก้ไข ส่งผลกระทบต่อกลุ่มนี้ มีค่าเฉลี่ย ($= 2.75$) ที่ระดับความคิดเห็นมาก ทัศนคติโดยรวมหลังการฝึกอบรม อยู่ในระดับมาก ($= 2.70$) ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน

อภิปรายผล

1. ผลการศึกษาสภาพปัญหาและสาเหตุการใช้ปุยเคมีในนาข้าว จากแบบสัมภาษณ์ในชุมชนบ้านหนองปลิง ตำบลหนองปลิง อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม

ปัญหาที่เกิดขึ้นในหมู่บ้านหนองปลิง คือ ชาวบ้านมีการใช้ปุยเคมีในการเกษตรและใช้มานาน ซึ่งการใช้ปุยเคมีข้าวบ้านบวกว่ามีข้อดี คือได้ผลผลิตเร็ว แต่มีข้อเสียหลายอย่าง เช่น ราคาของปุยเคมีที่แพงขึ้น ทำให้ต้นทุนการผลิต จึงต้องเพิ่มราคากลับค่าปุยเคมีที่แพงขึ้น อย่างหลักเลี้ยงไม่ได้ หรือบางครั้งใส่ในปริมาณมากเกินไปก็จะทำให้สุขภาพของผู้ใช้เอง ได้รับผลข้างเคียงจากปุยเคมีด้วย เช่น กันหลักเลี้ยงไม่ได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ : ชุดนา เรืองพริม (2539 : 98) ได้ศึกษาการตระหนักของเกษตรกรที่มีปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากการใช้เทคโนโลยีเกษตร ในหมู่บ้านม่วงคำ อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 246 ราย ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่า ปัจจุบันเกษตรกรส่วนใหญ่ ตระหนักถึงการทำลายธรรมชาติ เช่น การย้อมรับเทคโนโลยีสมัยใหม่ มีผลต่อสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ เสียง แสง ไม่ว่าจะเป็น ผลกระทบต่อสภาพดิน สภาพน้ำ สภาพอากาศ ผลกระทบต่อพันธุกรรมพืช และสุขภาพของผู้ใช้เอง หรือ เปรียบเทียบกับเทคโนโลยีแบบดั้งเดิม ดังนั้นเพื่อให้เกษตรกรมีทางให้เทคโนโลยีสมัยใหม่อีกแห่งหนึ่ง ให้สามารถนำไปใช้ได้จริง จึงได้ศึกษาแนวทางการเปลี่ยนแปลงในด้านทัศนคติ ค่านิยมของเกษตรกร เพื่อให้เกษตรกรเปลี่ยนพฤติกรรมในการทำเกษตรแบบเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ให้ความรู้เพื่อให้เกษตรกรตระหนักรถึงผลที่เกิดขึ้นจากการใช้เทคโนโลยีด้านต่าง ๆ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย : วิญญา พันธ์ (2545 : 45) ได้ทำการวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงวิธีการเกษตรไปสู่เกษตรอินทรีย์: กรณีศึกษาตำบลบ้านปิน อำเภอตอกคำใต้ จังหวัดพะเยา ผลการศึกษาสรุปเป็น 2 ส่วนใหญ่ๆ ส่วนแรกเน้นปัจจัยพื้นฐานทำให้เกษตรกรปรับเปลี่ยนจากการเกษตรแบบเคมีมาเป็นเกษตรแบบอินทรีย์เนื่องจากเกิดความตระหนักรและเชื่อมโยงความคิด ความรู้ที่ได้จากการวางแผน กำหนดนโยบาย สร้างกิจกรรมและร่วมตัดสินใจในรูปแบบกลุ่ม เป็นองค์รวมที่ต่อเนื่องโดยการวางแผน กำหนดนโยบาย สร้างกิจกรรมและร่วมตัดสินใจในรูปแบบกลุ่ม

2. ผลการเปรียบเทียบวัดความรู้ก่อนและหลังการฝึกอบรม

เกษตรกรหมู่บ้านหนองปลึง ตำบลหนองปลิง อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม มีความรู้เรื่องการรณรงค์การใช้ปุ๋ยคอกเพื่อการลดใช้ปุ๋ยเคมีในนาข้าวก่อนการอบรมมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับพอใช้ หลังการอบรมมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับดี จึงสามารถสรุปได้ว่าเกษตรกรมีความรู้เพิ่มขึ้นหลังการอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อัญชิตร์ โภสิตา (2552 : บทคัดย่อ) การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างยุทธศาสตร์การพัฒนาการทำปุ๋ยอินทรีย์ ของเกษตรกรโดยการจัดฝึกอบรมให้ความรู้เรื่องการทำปุ๋ยอินทรีย์ ที่ผู้วิจัยสร้างและพัฒนาขึ้นจนมีประสิทธิภาพ แล้วนำไปปัจจัยฝึกอบรมให้กับเกษตรกรกลุ่มตัวอย่าง เพื่อศึกษาความรู้ความเข้าใจในการทำปุ๋ยอินทรีย์ และศึกษาความพึงพอใจของเกษตรกรที่เข้ารับการฝึกอบรมการทำปุ๋ยอินทรีย์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ เกษตรกรหมู่ที่ 1 ตำบลลดอยกรวย อำเภอคำเนินสะพาน จังหวัดราชบุรี รวมทั้งสิ้น 30 คน เหรื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ หลักสูตรในการฝึกอบรม เรื่องการทำปุ๋ยอินทรีย์ และเครื่องมือวัดผลประกอบด้วย แบบสอบถามวัดผลสัมฤทธิ์ด้านความรู้ความเข้าใจเรื่องปุ๋ยอินทรีย์ และ แบบประเมินวัดผลความพึงพอใจในการฝึกอบรมการทำปุ๋ยอินทรีย์สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ใช้ค่าวัดอย่าง ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ใช้ทดสอบสมมติฐานด้วยค่าสถิติทดสอบที่ แบบกลุ่ม สัมพันธ์ ผู้วิจัยพบว่า เกษตรกรที่เข้ารับการฝึกอบรม มีความรู้ความเข้าใจในการทำปุ๋ยอินทรีย์หลังฝึกอบรมสูงกว่าก่อนฝึกอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เกษตรกรผู้เข้ารับการฝึกอบรม มีความพึงพอใจในการฝึกอบรมการทำปุ๋ยอินทรีย์อยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับ : เบญจลักษณ์ พินทุ (2546 : บทคัดย่อ) พบว่า หลังการฝึกอบรมเพื่อสร้างสมรรถนะด้านการออกแบบผลิตภัณฑ์ สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การฝึกอบรมด้านความรู้ พบร่วมกับผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีผลสัมฤทธิ์หลังการฝึกอบรมสูงกว่าก่อนการฝึกอบรมค่าทั่วไปมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย : อุดรรัตน์ แสงประทุม (2551 : บทคัดย่อ) การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประสิทธิผลโครงการส่งเสริมปุ๋ยอินทรีย์ของ อบจ.กำแพงเพชร กรณีศึกษา อ.โกสัมพันธ์ ผลการวิจัยเป็นดังนี้กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง 31-40 ปี และสำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษา โดยส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างมีประสบการณ์ด้านเกษตรกรรมตั้งแต่ 16 ปี ขึ้นไป ในปัจจุบัน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือนอยู่ระหว่าง 1,000-5,000 บาท ผลการประเมินประสิทธิผลพบว่า ประสิทธิผลทั้ง 3 ด้าน ซึ่งได้แก่ ด้านการกระจายตัวของสินค้า ด้านลดต้นทุนค่าใช้จ่าย และด้านการลดปริมาณสารเคมีตกค้างในดิน พบว่าประสิทธิผลด้านการกระจายตัวของสินค้า มีประสิทธิผลอยู่ในระดับน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 1.32 ประสิทธิผลด้านลดต้นทุนค่าใช้จ่ายในการผลิต มีประสิทธิผลอยู่ในระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ย 2.18 ส่วนประสิทธิผลด้านการลดปริมาณสารเคมีตกค้างในดินมีประสิทธิผลอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.18 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย : ศุภชัย อินทร์กาญ (2553 : บทคัดย่อ) การศึกษาการส่งเสริมการใช้ปุ๋ยอินทรีย์ชีวภาพแก่เกษตรกรองค์การบริหารส่วนตำบลม่วง อำเภอหาชันชัยจังหวัดยโสธร ผลการวิจัยสรุปได้ว่า สภาพการใช้ปุ๋ยอินทรีย์ชีวภาพของเกษตรกร พบร่วมกับส่วนใหญ่ใช้ปุ๋ยจากชุมชนเรื่องการส่งเสริมการใช้ปุ๋ยอินทรีย์ชีวภาพ โดยเนื่องมาจากการขาดแคลน ไม่มีความต้นทุนในการใช้ปุ๋ยอินทรีย์ชีวภาพ แนวทางการส่งเสริมการใช้ปุ๋ยอินทรีย์ชีวภาพของเกษตรกร พบร่วมกับส่วนใหญ่ควรจัดให้มีการสร้างองค์ความรู้หรือการเผยแพร่ความรู้ให้แก่เกษตรกรผู้ใช้ปุ๋ยอินทรีย์ชีวภาพ

โดยองค์กรบริหารส่วนตำบลม่วง ควรดำเนินการให้มีการจัดอบรมความรู้เรื่องการผลิตปุยและการใช้ปุยอินทรีย์ชีวภาพ

3 ผลการเปรียบเทียบทัศนคติหลังการอบรม

เกษตรกรมีทัศนคติโดยรวมอยู่ในระดับมาก และทัศนคติในรายข้อทุกข้ออยู่ในระดับมาก เมื่อเปรียบเทียบระดับทัศนคติหลังการอบรม พบว่า มีทัศนคติโดยรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยสมชาย เพชรจำปา และคณะ (2543) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการเจ็บป่วยด้วยโรคพิษสารากำจัดศัตรูพืชในเกษตรกร พ.ศ.2541 กรณีศึกษา อำเภอพิราม จังหวัดพิษณุโลก พบว่า ระดับความรู้อยู่ในระดับดี ร้อยละ 89.20 ประเด็นที่กลุ่มตัวอย่างตอบถูกน้อย ได้แก่ การผสมสารเคมี การเลือกสารเคมี การกำจัดภานะบรรจุภาระเคมีที่ใช้แล้ว ด้านทัศนคติ เกี่ยวกับการใช้สารเคมีอยู่ในระดับดี ร้อยละ 78.40 ด้านพฤติกรรมของเกษตรกร พบว่า มีพฤติกรรมการใช้สารเคมีเกินกำหนดที่อุปกรณ์ที่ออกแนะนำไว้ ร้อยละ 45.00 การใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล พบว่า ขณะพ่นทุกคนสวมเสื้อแขนยาวและการเงยขาข้าง มีการสวมถุงมือ สวมหน้ากากปิดจมูก และสวมแวนดา ร้อยละ 31.00 18.60 และ 11.80 ตามลำดับ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1.1 ควรมีหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วมในการส่งเสริม หรือดำเนินการให้มีการจัดอบรมให้ความรู้เรื่องการผลิตปุยและการใช้ปุยคอก

1.2 การใช้ปุยอินทรีย์นิดต่างๆ เช่น ปุยคอก ปุยหมัก ฯลฯ ให้ได้ผลดีจะต้องใส่ในปริมาณที่เพียงพอและสม่ำเสมอทุกปี เพื่อเพิ่มช่องทางการเจริญเติบโตของพืช

1.3 เนื่องจากปุยอินทรีย์ ปุยคอกและปุยหมัก ฯลฯ มีปริมาณธาตุอาหารต่ำจึงต้องใส่ในปริมาณมาก ทำให้มีต้นทุนการผลิตสูง ดังนั้นควรเลือกชนิดของปุยอินทรีย์ให้เหมาะสมสมต่อพื้นที่สำหรับการผลิตพืชแต่ละชนิด

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาเปรียบเทียบระหว่างเกษตรกรที่มีการผลิตข้าวโดยใช้ปุยคอกกับการผลิตข้าวโดยพึ่งปุยเคมีเพื่อนำผลการศึกษาไปเป็นแนวทางในการส่งเสริมการใช้ปุยคอก ใช้เป็นทางเลือกให้กับเกษตรกรเลือกเลี้ยงการใช้ปุยเคมีซึ่งมีราคาแพง

2.2 ควรศึกษาเปรียบเทียบระหว่างเกษตรกรผู้ที่ใช้ปุยคอกในนาข้างกับเกษตรกรที่ไม่ใช้ปุยคอกในนาข้าง เพื่อจะได้นำผลการศึกษามาเป็นแนวทางในการดำเนินการเกี่ยวกับการส่งเสริมเกษตรกรได้કอย่างถูกต้องต่อไป

2.3 ควรมีการแนะนำ ส่งเสริมให้ความรู้ และจัดทำแปลงสาธิตในพื้นที่ของเกษตรกร โดยให้เกษตรกรมีส่วนร่วม เพื่อให้ได้เห็นผลการเปลี่ยนแปลงสมบัติของดิน และการจัดการระบบการปลูกพืชและการดูแลอย่างชัดเจน เพื่อให้เกษตรกรเกิดการยอมรับการผลิตพืชอินทรีย์

บรรณานุกรม

กระทรวงวิทยาศาสตร์. <http://www.most.go.th/main/> 2556.

กุลธน ธนาพงศ์ธร. ประเภทของวิธีการฝึกอบรม กรุงเทพฯ 2530 : หน้า 34

เกษม จันทร์แก้ว. กระบวนการสิ่งแวดล้อมศึกษา กรุงเทพฯ 2556

ชูชัย สมิทธิ์ไกล. ความหมายของการฝึกอบรม 2542 : หน้า 5

ชูชัย สมิทธิ์ไกล. การที่จะบรรลุถึงจุดมุ่งหมายขององค์การ 2542 : หน้า 44

ชูชัย สมิทธิ์ไกล. ความสำคัญวิธีการฝึกอบรม กรุงเทพฯ 2540 : หน้า 172

ชูชัย สมิทธิ์ไกล. จำแนกวิธีการฝึกอบรม โดยยึด วัตถุประสงค์ และลักษณะการเรียนรู้ กรุงเทพฯ 2542 : หน้า 175

ธัญธิตา โภสิตาภา. ยุทธศาสตร์การทำปุยอินทรีย์ของเกษตรกร. มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านจอมบึง.

วิทยานิพนธ์ ศปม. ยุทธศาสตร์การพัฒนา 2552

นีรันดร จุลทรัพย์. ความหมายของการฝึกอบรม 2547 : หน้า 3

น้อย ศิริโชค. ได้กล่าวถึงประเภทการฝึกอบรม ก่อนการทำงาน กรุงเทพฯ 2524 : หน้า 11-13

น้อย ศิริโชค. การประเมินผลการฝึกอบรม กรุงเทพฯ 2524 : หน้า 168

บุญเลิศ ไพรินทร์. ความหมายของการฝึกอบรม 2533 : หน้า 1

ปริยาพร วงศ์อนุตรโรจน์. ความหมายของการปฏิบัติ กรุงเทพฯ

ประภาเพ็ญ สุวรรณ. ความรู้เป็นพฤติกรรมขั้นต้นซึ่งผู้เรียนเพียงแต่จำได้ อาจจะโดยการนึกได้ หรือโดยการมองเห็น ได้ยิน 2526 : หน้า 12

พัฒนา สุขประเสริฐ. การที่จะบรรลุถึงจุดมุ่งหมายขององค์การ กรุงเทพฯ 2540 : หน้า 28

พัฒนา สุขประเสริฐ. จำแนกประเภทความต้องการในการฝึกอบรม กรุงเทพฯ 2540 : หน้า 29-34

พิรัชณา วาสนานุกูลและคณะ. ชุมชนเกษตรแห่งประเทศไทย

ภิญโญ สารร. ได้แบ่งประเภทการฝึกอบรม 2524 : หน้า 10

รองศาสตราจารย์ ดร.อานันต์ ตันโช. เกษตรกรธรรมชาติประยุกต์

วิทยาและคณะ. ศึกษาการใช้ปุยอินทรีย์ร่วมกับปุยเคมีที่สถานีทดลองข้าวสกลนคร 2552

วิชูรย์ ปัญญาภุล, เกษตรยังยืน วิถีการเกษตรเพื่อนภาค กรุงเทพฯ 2547

สมคิด บางโน. การที่จะบรรลุถึงจุดมุ่งหมายขององค์การ 2539 : หน้า 47

สมหวัง ครุรัตน์. เทคนิคการประเมินความต้องการ กรุงเทพฯ 2539 : หน้า 51-59

สมหวัง ครุรัตน์ การที่จะบรรลุถึงจุดมุ่งหมายขององค์การ 2539 : หน้า 49

สมชาย เพrhoขำพai พ.และคณ. ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการเจ็บป่วยด้วยโรคพาร์กinson กำจัดศัตรูพืช
เกษตรกร 2541

สุดา เยนรี และคณ. ความรู้ คือความสามารถที่จะจำและระลึกได้ กรุงเทพฯ 2539 : หน้า 7

ศุภาร อินทร์กาญ. การผลิตปุ๋ยชีวภาพอัดเม็ดขององค์การบริหารส่วนตำบลพระเจ้า กรุงเทพฯ 25
อนันต์ ศรีโภغا ความรู้คือส่วนหนึ่งของความสามารถทางพุทธปัญญา กรุงเทพฯ 2525 : หน้า 6

ออมทรัพย์ นพองรบดี. แนวคิดและหลักการเกษตรธรรมชาติ

<http://www.maejonaturalfarming.org>

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อสกุล นางสาวอาทิตยา แสงครุจิตร

วันเกิด วันที่ 7 กรกฎาคม พ.ศ. 2534

ภูมิลำเนา 2 หมู่ 2 ตำบลโพนทอง อำเภอเมือง
จังหวัดกาฬสินธุ์

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2550 มัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนอนุกูลnarี

พ.ศ. 2553 มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนอนุกูลnarี

พ.ศ. 2556 ปริญญาตรีวิทยาศาสตร์บัณฑิต (วท.บ.) สาขาวิชาสิ่งแวดล้อมศึกษา

คณะสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

